

የፖሊስ ሥልጣን

በመምህር ሽታ ብዙዬ

ሐምሌ 1995 ዓ.ም

አዲስ አበባ

፳ 27 20 75

፳ 29 ነደ 1029

የመጽሐፉ መታሰቢያነት

1. ለአደገህባትና ለተግርህባት ለቡሬ ደብረጽብህ ቅዱስ ዮሐንስ ቤተክርስቲያንና ለንበት ት/ቤት
10/71 ዓ.ም. 20307310
2. በአባታዊ ጸሎት በራኬና ቃለምዕዳን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ላገለገሉ ዛሬ ግን በሕይወተ-ሥጋ ለሌሎች ለአባቴ ለአባ ገ/ ሚካኤል ዘቡሬዳሞት
3. በእስከዛሬ ማንነቴ በሚያስፈልገኝ ማንኛውንም ቁሳዊና መንፈሳዊ ነገር እየለገሱኝ ቀጥቶ ብዬ እንድቀም ላደረጉኝ ለውድ ወንድሜ ለጋሹ ብዙዬ እና ለእናቴ ለእመቤት እንግዳ እንዲሁም ለውድ እህቴ ለየንጉሴ ብዙዬ ይሁንልኝ።

ምስጋና

ይህን መጽሐፍ ለማዘጋጀት አስፈላጊውን መንፈሳዊ ድጋፍ ለሰጡኝ ለቅድስት ሥላሴ መንፈሳዊ ኮሌጅ ደቀመዛሙርትና ለምሩቃን እገልጋቸዋለሁ፤ ለእዲስ (ወለተሕይወት) እንዲሁም ለውድ ባለቤቴ ለወ/ሮ ዛብሽ ቸኮል፤ እና የኮፒውተሩን ለቀማ በጥራት ላከናወንቻልኝ ለወ/ሪት ገሊላ ታደሰ፤

እግዚአብሔር ይባርካችሁ አሜን።

ሙብቱ በህግ የተጠበቀ ነው።

All rights Reserved C DSB

ማውጫ

ገጽ

መግቢያ	
ምዕራፍ አንድ	
• ዛሬን ትቶ ነገን ማየት (ተሰፋ)	5
ምዕራፍ ሁለት	
• መከራን መታገስ	28
ምዕራፍ ሶስት	
• ትዕግስት በእግዚአብሔር ፊት (ደጅ ጥናት)	
እስከመቼ?	54
ምዕራፍ አራት	
• የእግዚአብሔር ዓላማ (አላብ) እንዴት ይታወቃል?	61
ምዕራፍ አምስት	
• የእግዚአብሔር ዝምታ ለምን ይሆን?	106
ምዕራፍ ስድስት	
• ሕይወት ማለት ምን ማለት ነው? እንኖረውም ዘንድ የሚገባን ሕይወት ምን ዓይነት ሕይወት ነው?	129
• ዋቤ መጻሕፍት	139

የሽፋን ሥዕል ትርጉም

ሀ. ነሰውየው በሁለት እግሩ ቀም እጁን ማንሳቱ ለአንድ ገዢ መፍትሔ መፈለግን፤ እንደዚሁም ጀርባውን ለዓለም መለጠቱና የክርስቶስን መስቀል መመልከቱ፡፡ አንድ ክርስቲያን በመንፈሳዊ ሕይወቱ " ትርጉም ያለው ክርስትና " ለመኖር የሚፈልግ ከዚያ ጀርባውን ለዓለም መስጠትና ፊቱን ወደ መስቀሉ ማዞር፡፡ እጁና ልቡናውን ወደ ላይ ማንሳት እንዲገባው ይጠቁማል - (ለቆቃወ ኤርምያስ 3:41)

ለ. ከላይ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥዕል ደግሞ ለሰውየው /ለምእመኑ/ ያለውን እባታዊ ፍቅር፤ መግባት፤ ትድግና ይጠቁማል፡፡ በመከራው ጊዜ አልለይህም በርታ፤ ደጀጥና፤ ታገሰ፤ ሁሉም ነገር በፈቃዴና በጊዜ ይከናወንልሃል፡፡ አልለቅህም ከቶም አልተውህም፡፡ የልብህን መሻት አስጥላሁ ሕይወትህ እኔን በሰሜ የምትቀበለውን መከራ ያለቀጋ አላስቀርብህም፡፡ ለምን ርቀህ ቆምህ? እንዳትል እኔ ቅርብ ነኝ እስከ ዘለዓለም ከአንተ ጋር ነኝ፡፡ ዓለምን ስትተዋት የማይለቀውን በረከቴን ታገኛለህ፡፡ ለዓለም ጀርባህን መለጠትህና ወደ መስቀሌም በመዞርህ እጅህንና ልብህን ወደ እኔ ስላንሳህ " ትርጉም ያለው ክርስትና " እየኖርህ ነውና ቀጥልበት የሚል ነው፡፡

ሐ. በሰውየው ፊት ሰፊት ያለው አረንጓዴ አጽድ /የተክል ቦታ/ አንድ ክርስቲያን ወደ ክርስቶስ መስቀል ዘወተር ሲመለከት ብሩህ ተስፋ፣ ብሩህ ሕይወት፣ የለመለመ ተስፋን ማየትን፣ ዕረፍትን ማግኘትን ያመለክተናል፡፡

ዕረፋ እኔም
እምላክ እንደሆኑክ
ዕውቀ - (መዝ 45:10)

መግቢያ

ምዕራፍ አንድ

• ዛሬን ትቶ ነገን ማየት (ተስፋ) 5

ምዕራፍ ሁለት

• መከራን መታገስ 28 27

ምዕራፍ ሶስት

• ትዕግስት በእግዚአብሔር ፊት (ደጅ ጥናት) እስከመቼ? 54

ምዕራፍ አራት

• የእግዚአብሔር ዓላማ (አሳብ) እንዴት ይታወቃል? 61

ምዕራፍ አምስት

• የእግዚአብሔር ዝምታ ለምን ይሆን? 106

ምዕራፍ ስድስት

• ሕይወት ግለት ምን ግለት ነው? እንኖረውም ዘንድ የሚገባን ሕይወት ምን ዓይነት ሕይወት ነው? 129

• ዋቤ መጻሕፍት 139

የሸፋን ሥዕል ትርጉም

ሀ. የሰውየው በሁለት አገሩ ቁጥ አጁን ማንሳቱ ለአንድ ነገር መፍትሔ መፈለግን፤ እንደዚሁም ጀርባውን ለዓለም መስጠቱና የክርስቶስን መስቀል መመልከቱ፡፡ አንድ ክርስቲያን በመንፈሳዊ ሕይወቱ " ትርጉም ያለው ክርስትና " ለመኖር የሚፈልግ ከሆነ ጀርባውን ለዓለም መስጠትና ፊቱን ወደ መስቀሉ ማዞር፡፡ እጁና ልቡናውን ወደ ላይ ማንሳት እንዲገባው ይጠቁማል - (ሰቆቃወ ኤርምያስ 3:41)

ለ. ከላይ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥዕል ደግሞ ለሰውየው /ለምእመኑ/ ያለውን አባታዊ ፍቅር፤ መግባት፤ ትድግና ይጠቁማል፡፡ በመከራህ ጊዜ አልባይህም በርታ፤ ደጀጥና፤ ታገሰ፤ ሁሉም ነገር በፈቃዴና በጊዜዬ ይከናወንልሃል፡፡ አልባቸህም ከቶም አልተውህም፤ የልብህን መሻት እስጥሃለሁ ሕይወትህ እኔን በሰሜ የምትቀበለውን መከራ ያለዋጋ አሳስቀርብህም፤ ለምን ርቀህ ቆምህ? እንዳትል እኔ ቅርብ ነኝ እስከ ዘላለም ከአንተ ጋር ነኝ፡፡ ዓለምን ስትተዋት የማይለቀውን በረከቴን ታገኛለህ፡፡ ለዓለም ጀርባህን መስጠትህና ወደ መስቀሌም በመዞርህ እጅህንና ልብህን ወደ እኔ ስላንሳህ " ትርጉም ያለው ክርስትና " እየኖርህ ነውና ቀጥልበት ... የሚል ነው፡፡

ሐ. በሰውየው ፊት ለፊት ያለው እረንጓዴ አጸድ /የተክል ቦታ/ አንድ ክርስቲያን ወደ ክርስቶስ መስቀል ዘወትር ሲመለከት ብሩህ ተስፋ፤ ብሩህ ሕይወት፤ የለመለመ ተስፋን ማየትን፤ ዕረፍትን ማግኘትን ... ያመለክተናል፡፡

ዕረፉ እኔም
እምላክ እንደሆንሁ
ዕውቁ - (መዝ 45:10)

መግቢያ

የዚህ ዓለም ሥነምግባር ከዕለት ወደ ዕለት አጠ ያያቂ እየሆነ መጥቷል፡፡ የሰው ልጆች ሕይወት ዘወትር በስጋት ላይ ወድቋል፡፡ ምንጊዜም ቢሆን የተረጋጋ የራስ ሕይወት፤ የቤተሰብ ኑሮ፤ የአገር ሠላም፤ የዓለም ደህንነት እየደፈረሰ እየተናጋና እየተፋረከረከ ያለው ሰዎች በሚሰሩአቸው የሥነምግባር ጉድለቶች መሆናቸው ለማንም ግልጽ ነው፡፡ ሰው ከእነዚህ ችግሮች መንስዔነት በመከራ ገደል፤ በተስፋ መቁረጥ አዘቅት ስለወደቀ ከእምላኩ ጋር ያለው ግንኙነት በጣም እየጠበበ ስለመጣበት ለሥነምግባር ጉድለት ተጋልጧል፡፡ ከዚህ የተነሳ በጭንቀቱ ጊዜ ሊያረጋጋው የሚችል መጠጥ፤ በሀዘኑ ጊዜ ሊያስደስተው የሚችል ዘፈን ስለሚመስለው ከእግዚአብሔር ርቋል፡፡ "ማንም ደስ የሚለው ቢኖር እርሱ ይዘምር ያዘነ ቢኖር ይጸልይ" (ያዕ 5:13) የሚለውን ማስታወስ አቅቶታል፡፡

ይህ ከመጀመሪያይቱ የሰው ልጆች ት/ቤት ኢደን ባት የምንማረው ነገር ከእግዚአብሔር የተለየ ሰው ከጠሀር ውስጥ የወጣ ዓሣ መሆኑን ነው፡፡ ይህም ሞት ነው፡፡ ሰው ከእንስሳ የሚለየው ትልቁ ቁም ነገር ማሰብ ሠጥቶ ነው፡፡ ማሰብ የሚችል ደግሞ የዘወትር ሕይወቱን በሰላም መኖርን ነው፡፡ ካንቀሳቀሱን እንደማንቀሳቀስ በሰላም ማሸን መሆን የለብንም፡፡

ከየት መጣሁ ወደትስ አገላለሁ እምሳኬንስ
እንዴት ግወቅና ግስደስት አችላለሁ የሚል የዘወትር
ጥያቄ በሕሊናው ላይ ይመጣል። ለዚህ ሁሉ መፍትሔው
ግን ከክርስቶስ ጋር ያለንን ሕብረት ግጥንከር አለብን።
የወደቀውን ዓለም ያነሳው፤ የረከሰውን ምድር በደሙ
ያጠበው የእግዚአብሔር አብ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ
በማንኛውም የሰዎች ልጆች ችግር ላይ ደርሷል
ይደርሳልም። ምክንያቱም ሀዘንን የሚያስረሳ ድምፅ፤
ስቃይን የሚያስታግስ ርህሩህ እጆች፤ እኛም ለማዳን
የፈጠኑ እግሮች አሉትና።

ሰዎች አንድ ሰከንድ በተስፋ መኖር እያቃቃቸው
በገመድ የሚንጠሰጠሉት፤ መርዝ ጠጥተው የሚሞቱት፤
ከፎቅ ላይ አራሳቸውን እንደዕቃ የሚወረውሩት ነገን
ለማየት (ተስፋ ለማድረግ) አለመቻላቸው ነው።

የዚህ መጽሐፍ ዝግጅትም እንዲህ አይነቱን አስከፊ
ሕይወት በምን መልኩ ልናመልጥ እንደምንችል ለመጠ
ቆምና በእየሰቱ ባለን እንቅስቃሴ የሚገጥመንን ተስፋ
መቁረጥ፤ መከራን አለመታገስ፤ የእግዚአብሔርን ዕንቁ ስጦታ
ለመቀበል አለመዘጋጀት፤ ነገሮች ከግን እንደሆኑ
እስማወቅ፤ የመሳሰሉትን ነገሮች በሰፊው የሚያሳይና ሁሉም
ሰው “ትርጉም” ያለውን የክርስትና ሕይወት እንዲኖረው” ይህ
መጽሐፍ በእጅጉ ይረዳል የሚል እምነት እዘጋጁ አለው።

መምህር ሽታ ብዙዬ

ምዕራፍ አንድ

"ዛሬን ትቶ ነገን ማየት"

"ተስፋ"

"ጌታ ስለ ተስፋ ቃሉ አይዘገይም" 2ኛ፡፲. 3-9

ተስፋ ማለት ከትላንት ዛሬን ከዛሬም ነገን አጥብቆ
መመልከት ማለት ነው። ተስፋ የሌለው ሰው ሕይወቱ ባዶ
ነው። ሰው በክርስትና ሕይወቱ የሚፈለገውን ሁሉ
እግዚአብሔር እንደሚሰጠው በመጠየብ የማይታየውን ነገር
ተስፋ ያደርጋል (ሮሜ. 8፡25) ተስፋ ማድረግ ለእምነታችን
ጽናትን ይሰጣል። ተስፋ መቁረጥ ደግሞ በእምነት
ያለመኖርን ሕይወት ይጠቁመናል። ተስፋ የቆረጠ ሰው
ሕይወቱን በየትኛው አትሳሚ መምራት እንዳለበት
አያውቅም በራሱ ስሜት ተይዞ የሚጓዝ ነሮው
የተምታታበትና የተመሰቃቀለበት በማዕበል የምትገሩን
መርከብን ይመስላል። በተለፋ ሙስጥ የሚኖር ክርስቲያን
ግን የመከራው ዘመን ሳይታወቀው ያልፋል እንጂ በከንቱ
ቀናቱ በርሱ ላይ አያልፍበትም። ክርስቲያኖች ሁል ጊዜ
በማይለመጠው በእምነት ተስፋ የተሞሉ ናቸው። በምንም
ነገር ባለመጨነት የዛሬና የጳላቸውን እየረሱ ነገንና
የፈታቸውን በተስፋ አሻግረው ያያሉ። በጣም የሚያሳዝነው
በተስፋ ሕይወት ሙስጥ የማይኖሩ ሰዎች መሪ እንደሌላት
መርከብ በባሕር ላይ ወዲያና ወዲህ እንደምትዋልል
እነዚህም ሰዎችም ደግሞ ጊዜያቸውን በከንቱ ያሳልፋሉ።
ሰው በእምነት ሲኖር ያይል ይኖረዋል። በተስፋ ሲጸና
ደግሞ ይበረታል።

ከእግዚአብሔር ጋር ለዘላለም ለመኖር በዚህ ዓለም
ሙስጥ የምንኖረው ነሮ የእምነት ነሮ ነውና። በእምነት
እንጂ በማየት እንመላለስንም (2ኛኖ. 5፡7) ይላል። እምነታችንም
በእግዚአብሔር ላይ ነው። እምነታችን የሚያተኩረው
በተስፋ ሰጪው ላይ እንጂ በስጦታው ላይ አይደለም
መጽሐፍ ቅዱስ "እግዚአብሔር ከብር እየሰጠ የሰጠ

ውንም ተስፋ ደግሞ ሊፈጽም እንዲችል አጥብቆ እየተረዳ በእምነት በረታ እንጂ በዓለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አልተጠራጠረም" (ሮሜ. 4=20-2)

እግዚአብሔርን በማመን የተስፋውን ቃል እንደሚፈጽም በቃሉ ላይ አልተጠራጠረም። ብዙ ጊዜ ልብ በጥርጣሬ እእምሮ ደግሞ በውጣ ውረድ ሽላብ ሲሞላ ተስፋችን ደብዘዝ ብሎ ይታየናል ምክንያቱም ልብ በእግዚአብሔር ላይ ሙሉ በሙሉ ስላልታመነ ነው። ሳንሰለችና ሳናገረመርም ዘወትር የገባልንን ተስፋ እየጠብቅን በእምነት እየታዘዝን የምንኖር ከሆነ ሳንሞት ስማሰት ሆነናል ማለት ነው። እግዚአብሔር ለፍጥረቱ የሰጠው የተስፋ መልካም ተስፋ ነው። ምንም በማይታይበት በምድረበዳ እንኳ ስብን የጠግባቸዋል። በለመለመ መስክ የሳድራቸዋል በእረፍት ውሃ ዘንድ ይመራቸዋል። በሞት ጥላ መካከል እንኳ ቢሄዱ ከፉን ፍጹም አይፈሩም በርግጥ በልቡል መጠጊያ የሚኖር ሁሉን በሚችል አምላክ ጥላ ውስጥ ያድራልና (መዝ. 90=1/ እንደተባለ የክርስቲያኖች ተስፋ እግዚአብሔር ነው ማንኛውንም የልቦናን መሻት የሚያገኙት ከእርሱ ነውና። ከእርሱ የምናገኘው ቃል የገባልንን ተስፋ ነው ይህም የተስፋ ቃል ለትውልድና ለትውልዶች ለዘላለም ነው (የሐዋ. 2=37) ተስፋ ማድረግ ማለት ማጉተምተም ማለት ሳይሆን ዝም ብሎ ደጅ መጽናት ማለት ነው። ተስፋ አድርጎ መጓዝ ማለት ዕረፍት ጨብጦ ወደፊት ማለት እንጂ ወደኋላ ማየት አይደለም። እግዚአብሔርን ተስፋ ማድረግ ማለትም ከእርሱ ውጭ ሌላ አለመመልከት (እስመደገፍ) ማለት ነውና።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር መልካም አድርጎ በፈጠራት በዚህች ዓለም እንድንኖር ፈቃዱ ሆኖ ሳለ የብዙዎቻችን ሕይወት ግን ሲመረመር "ስምአለህ" ነገር ግን ሞተህ ማል ከተባለው ወገን ሆነናል። ዛሬ በራሳችን ኃይልና ጥበብ እንደተሰጠን መጠን ብዙ ልንርጥ እንችላለን ሆኖም ፍጫው ሳይሳካ ሲቀር በራሳችን ጥረትና ማስተዋል ብዙ ዘመዶች (እዝማድ) ልናፈራ እንሞክራለን ከእነርሱም የጠበቅነውን

ተስፋ ያደረግነውን ስናጣ የባዶነትና ተስፋ የመቁረጥ ስሜት ይሰማናል። በእግዚአብሔር ላይ ተስፋው የጸና ክርስቲያን ግን ያለበትን ሕይወት ምንም ሳያስቀር በእግዚአብሔር ይናገራል እንጂ በአንጻች ነገር አይጨነቅም። በተስፋ ሕይወት ውስጥ የነበረው ነቢዩ ጻዊት ስለዚህ ሲናገር "አምላክ ሆይ=ሕይወቴን ነገርሁህ እንባዩን እንደትሰዛዝህ በፊትህ እኖርህ" (መዝ. 55=8) በማለት ተስፋ አስቈራጭ ነገር እንኳ ቢከሰትብን፣ ከምድርም ጻርቻ ብንቀመጥ፣ ወይንም በችግር ሽሰቆ ውስጥ ብንገባ፣ በሰገነት እንደሚኖር ብቸኛ ደንቢጥም ብንመስል (መዝ.101=71) የእግዚአብሔር ጠባቂነት እንደማይሰየን (እንደማይታጎል) ሌላ ተስፋ በቁረጠ ጊዜ ከምድር ጻርቻ ወደእንተ ሕግ ስለሆነ በድንጋይ ላይ ከፍ ከፍ አደረግኸኝ ጽኑ ግንብ ሰጠላት ፊት ተስፋዬም ሆነኸኛልና መራኸኝ በድንኳንህ ለዘላለም እኖራለሁ በክንፍችህም ጥላ እጋረዳለሁ" (መዝ. 60=2-4) በማለት የእግዚአብሔር መጋቢነት ይገልጻል። ይህንውና ባልሆነው ተስፋ ቁራጭ የሆነ ክርስቲያን ዘወትር መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብ አለበት። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ተስፋ እጉልቶ የሚያሳየን ቅዱስ መጽሐፍ ነው።

ተስፋ የሚቁረጥ ክርስቲያን ተሸናፊነቱን የሚገልጥ ክርስቲያን ነው። የተስፋ ሰው ግን ዘወትር በተስፋ ውስጥ ይኖራል። በፊት በኋላው በቀኝ በግራው የመከራ ደፍ በዘንብም በሞት ጥላ ቢያልፍም አንድ ቀን ያሸንፋል። የሚያየው የዛሬውን ጨለማ፣ ፈተና መከራ ሳይሆን ነገንና የነገር ብርሃን፣ ወገንታ፣ ንጋት፣ እረፍት፣ እርካታን እሻግሮ ይያል። ንጉሥ ጻዊት ነገን ተስፋ በማድረግ ከሳለል ፊት ሸባ በኋላ ግን አሸነፈ ያዕቆብ ነገን ተስፋ አድርጎ ከወንድሙ ከኢሳው ፊት ኮበለለ። በእጅጉም አሸንፎ እስራኤል ተብሎ የበረከት ለው ሆነ ልጁም ዮሴፍ ነገን ተስፋ በማድረግ በእስር ቤት ታግሶ ሌሎችንም ፈተናዎች በመታገስ በባዕድ ምድር የከበረ ሰው ሆነ። በተስፋ የሚኖር ሰው በእምነቱ የበረታ ሰው ነውና። ቅዱሳን ዛሬ ላይ መሆን ነገን በእምነት መነጽር ያዩ ነበር። ዛሬ

የሚደርስባቸውን ፈተና በመታገስ በእምነት በመኖር
 የተመሰከረላቸውን ተስፋ በጊዜው ተረክበዋል። ሰውን ተስፋ
 ማድረግ ከንቱነት ነው። የእግዚአብሔር ተስፋ ግን አማካኝ
 ነው። የሰው ለጦታ ሰውን ከቶ አያጠግጧልም ጨርሶም
 አያረካውም። የእግዚአብሔር ለጦታ ግን ለዓለሙ ሁሉ
 የሚበቃ የሚያጠግብ በበረከት የተሞላና የሚያረካ ለጦታ
 ነው። ለጦታው ምረቃት የማይዳለሰው ጊዜ የማይለውጠው
 ሰዎቹ ለጦታ ነው። እግዚአብሔር ተስፋ አድርገው የሚኖሩ
 ሰዎች የታደሉ ሰዎች ናቸው። ልባቸው በእምነት ተስፋ
 የተሞሉ የዛሬ ነገሮቻቸው ቢባላቸው ነገም በራሱ ደብ
 ዘዘ ብሎ ሊታይ ቢሞክርም ከትናንትና በፊትና ትናንትና
 የተደረገላቸውን የእግዚአብሔርን መግዛት፣ ታላሚነት
 ያሰባሉ እንጂ ከቶ በምንም ነገር አያመነጭላቸውን በተስፋ
 ሕይወት ውስጥ እንዳይበረታ የሚያደርገው ጭንቀት ነው።
 ጭንቀት አእምሮን (አሳብን) ይከፍላል። ነፍስን እንዳትረጋ
 ጋ ፍጹም እረፍትም እንዳይኖራት ያደርጋል። ፍጹም እረፍ
 ት ያሳገኘች ነፍስ በባህር ላይ የተጣለን ኩባት ትመስላለች።
 ሰው በእምነት ላይ ሲታመን ፍጹም እረፍት ይኖረዋል።
 ማንነቱንና አምላኩንም ማወቅ ይቻላል። "ሰረፍ = እኔም
 አምላክ አንደሆንኩ እውቁ" (መዝ. 451÷10, ማር. 6÷31)።
 ከብዙ ዘመን የብኩንነት ሕይወት በኋላ ፍጹም እረፍት
 ወደሆነው ወደ ክርስቶስ የተመለሰና አእምሮውን /አሳቡን/፣
 ልቡን በክርስቶስ ላይ ያሰረፈ ሊቁ አውግስጢኖስ። "ጌታ
 ሆይ ለራስህ ብለህ ስለፈጠርክን ልባችን በአንተ ላይ
 እስኪያርፍ ድረስ ብኩንነት ያጠቃልላል" ብሏል። በፍጹም
 እረፍት ውስጥ ያለ ልብ ተስፋን አጥብቆ መያዝ ይቻላል።
 ብኩንነት ያጠቃው ልብ ግን በመንታ መንገድ ላይ የቆመ
 ተስፋው የጨለመ የሚወላወልና የተዘነጋ ልብ ነው።
 ተስፋውም በእምነት በእግዚአብሔር ላይ የሆነ ሰው ምስገን
 ነው። (መዝ. 145/146÷5) በእግዚአብሔር ላይ ያልታመነ
 ልብ ግን አጉረምራሚ ልብ ነው። ለሆነውም ሳልሆነውም
 ነገር ተናጫናጪ ነው። ይህ ዓይነት ሰው ያለተደረገለትን
 ብቻ በመቁጠር የሚያማርርና የተደረገለትን በማለብ
 የማያመለግን በጊዜውም ያለ ጊዜውም ተስፋ ማድረግ
 ያልቻለ ተስፋቂራጭ ነው። በመንፈሳዊ ሕይወታችን ቃለ

እግዚአብሔር ማንበብና መማር ለፅጌርጥ ጸምና ጸሎት
 ለንተው ተለፋ አድርጎ መኖርን አናውቅበትም። እግዚአብሔር
 ተስፋ አድርገን ለንኖር ብዙ ነገርን እናገኛለን። በአንተ ላይ
 ታምናለችና "በአንተ ለምትደገፍ ነፍሰ ፈጽመህ በሰላም
 ትጠብቃታለህ ጌታ እግዚአብሔር የዘላለም አምባ ነውና
 ለዘላለም በእግዚአብሔር ታመኑ" "አቤቱ+በፍርድህ መንገድ
 ተስፋ አድርገንሃል+ለምህም መታለቢያህም የነፍሳችን
 ምኞት ነው" (ኢሳ. 26÷3, 26÷8) ይላል። እግዚአብሔር እኛ
 ከምናለበው አላብ በላይ አላብ አለው። የኛ አላብ ሁከት
 ችግር ያለበት አላብ ነው። እግዚአብሔር ለሰው ልጆች
 የሚያለበው አላብ ግን የሰላም አላብ ነው። (ኤር. 23÷11)።
 ይህን የሰላም አላብ በተስፋ ውስጥ በመኖር በጊዜው
 እንረከባለን። የገባልንም ተስፋ የውሸት ተስፋ አይደለምና
 (ቲቶ. 1÷112) የእግዚአብሔር ተስፋ ዓለም እንደምትለው
 "የተሰቀለ ዳቦ" አይደለም። ተስፋ ማለት ዓለምን
 የሚንቀሳቀስ ኃይል ነውና። ተስፋ በሰዎች ላይ ያለውን ክፉ
 ነገር ሳይሆን መልካሙን ለይቶ የሚያመለክት ለሜት ነው።

ተስፋ መቁረጥ በሮችን ሲዘጋጠን ክርስቶስን ተስፋ
 ማድረግ ግን በሮችን ከፍቶ ነገሮችን ወለል አድርጎ
 ያሳየናል። የተስፋ ሕይወት ሰፊ ወይም ጠባብ ብዙ (ጥቂት)
 ችግሮች ሲገጥሙን ወደ መልካም በጎነት (ጥቅምነት)
 ለመለወጥ የሚያስችል ኃይል ነው። ተስፋ ትንሽም ሆነ
 ትልቅ ዓላማ ስናቅድ ሊያደናቅፉን በሚደቀኑት ገዑሳንም
 ሆኑ ዓበይቶ እንቅፋቶች ያለመበርገግን ሕይወት ይገልጣል።
 ተስፋ ዓለማን ማጽናትን ያለተምረናል። ይህም የተስፋ
 ሕይወት ማለት ወደ ፊት መራመድ መገስገል ረጅሙን ጉዞ
 አንድ ብሎ መጀመር ጉዞውንም መዝለቅ ማለት ነው።
 ተስፋ ማለት ምኞትና ናፍቆት ሳይሆን አለችታና
 መተማመን የሚገኝበት ደለታና ሰላም ነው (ሮሜ. 15÷13)።
 ገበሬዎች በእምነትና በተስፋ ዘር ይዘራሉ። እግዚአብሔር
 ዘሩን ቡቃያ ቡቃያውን ሰብል ሰብሉንም ፍሬ በማድረግ
 የገበሬውን ተስፋ እውነት ያደርገዋል (ሕዝ. 36÷30)
 በእግዚአብሔር ተስፋ ውስጥ የሚኖሩ ሰዎች ከለማይ ብቻ

ሳይሆን ከምድርም እንጀራን ይሰጣቸዋል (ኢዮብ. 28+5) የክርስቲያን ተስፋ እንደነፍስ መልሕቅ ነው። ይህም ተስፋ እንዳች በማይታመንበት ነገር ሳይ እንኳ በእግዚአብሔር በማይለወጥ ቃሉ ሳይ ተመስርቷል። "መልሕቅ" ከመርከብ ተጥሎ ጥልቁን ዘልቆ በዓለት ውስጥ ተተክሎ መርከቡን በነፋስና በማዕበል እንዳይወሰድ እንደሚጠበቀው ሁሉ በእግዚአብሔር ሳይ ያለን ተስፋም ከመታከትና ከማፈገፈግ ከማዕበልና ከወጀብ ይጠበቀናል። በሕይወታችን ዘመን ሁሉ በፍርሃትና በፈተና በስቃይም ጊዜ በፈታችን ያለውን የክርስቶስን ተስፋ ብቻ በመመልከት ጸንተን እንቁም።

ሁላችንም የተስፋውን ቃል እንወርሳለን። መጽሐፍ ቅዱስ "የተስፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ እንደማይለወጥ አብልጦ ሊያሳያቸው ስለፈቀደ እግዚአብሔር ሊዋሽ በማይችል በሁለት በማይለወጥ ነገር በፈታችን ያለውን ተስፋ ለመያዝ ለሽሽን ለአኛ ብርቱ መጽናናት ይሁንልን ዘንድ በመሐሳ በመካከል ገባ ይህ ተስፋ እንደነፍስ መልሕቅ አለን እርሱም አርግጥና ጽኑ የሆነ ወደመጋረጃው ውስጥ የገባ ነው። (ዕብ. 6+17-19) ይላል። ይህ የተስፋ ቃል ሊነቃነቅ ሊሻር የማይችለውን የእምሳክን ተስፋ በእምነት ዓይን ያሳየናል። እምሳክ በገባልን ተስፋ መሠረት ተስፋውን አየጠበቅን ስለምሳክ የሚገባውን ክብር ልንስጥ ይገባል። በአለማመንና በመጠራጠር ልናፈገመንም አይገባንም። የአባቶች አለቃ አብርሃም ለእግዚአብሔር ክብር እየሰጠ እግዚአብሔር የሰጠውንም ተስፋ ደግሞ ሊፈጽም እንደሚችል አጥብቶ እየተረዳ በእምነት በረታ እንጂ በአለማመን ምክንያት በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል አልተጠራጠረም። የመቶ ዓመትም ሽማግሌ ስለሆነ እንደምውት የሆነውን የራሱ ሥጋና የሣራ ማገፈን ምውት መሆኑን በእምነት ሳይደክም ተመስክቷል። ስለዚህም ነው ተስፋው የተፈጸመው። (ሮሜ. 4+16-20) ሰው የእምሳክን ተስፋ ለመጠባበቅ ሕይወት ውስጥ ክብር ለሚገባው ለእግዚአብሔር ክብር እየሰጠና በተስፋውም ቃል ሳይመነታ በእምነትም ሲበረታ ተስፋውን በጊዜው ከእግዚአብሔር እጅ ይረከባል። እግዚአብሔር ሺህም ሆነ ከሺህ በላይም ዘመናት

በያልፉ የገባውን ተስፋ ሳይፈጽመው ከቶ አይቀርም። ነቢዩ ዕንባቆብ "እርሱ አይዋሽም ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገስው እርሱ አይዘገይም" (ዕን.2+3) ይላል። ተስፋ አድርጎ በምንኖርበት ሕይወት ውስጥ ብዙ የሚረብሱ ነገሮች ይኖራሉ የመከራው ጊዜ ከመርዘሙ የተነሳ እምሳክን ተስፋ አድርጎ (ደጅ ጸንቶ) ከመጠበቅ ይልቅ የራሳችን አቋራጭ መንገድ እንድንጠቀም ግድ የሚለን አላብ ይከስትብናል። ነገር ግን ታግስን ተስፋ እንድርግ። በሕይወታችን ቸኩለን የሰራቸውን ነገሮች ጸጸትን ይፈጥሩብናል። ብታገሥ ኑሮ ይህ ነገር አይከስትም ነበር እንላለን።

ተስፋ አድርጎ (ደጅ ጸንቶ) አለመኖር በሕይወታችን ሳይ ጠባሳ ጥሎ ያልፋል። የክርስትና ሕይወት ተስፋ የሚተንን ጉም አይደለም። ይልቁንም የተረጋገጠና የማይጠፋ ተስፋ ነው። ይህም ተስፋ ክርስቲያኖችን በእምነት እንዲበረቱ፣ በቅድስና እንዲኖሩ፣ መከራን እንዲታገሱ ያደርጋል። (1ዮሐ. 3+3) የሰው ልጅ ኑሮ በተስፋ ሳይ የተመሰረተ ኑሮ ነው። ይህም ተስፋም ባይኖር ኑሮ ሕይወት ጣዕም አይኖራትም። ከዛሬ ነገ ይሻላል የምንለው ዛሬ ሳይ ቁመን ነገን ስናይ ነው። የነቢዩ ዳዊት ሕይወት በተስፋ ሕይወት ውስጥ የተከበበ ሕይወት ነው። ከዚህም አንጻር በተስፋ ውስጥ ያሉትን ምዕመናን በተስፋ መጠንከርን ይመክራል። ተስፋቸውም ከንቱ እንዳልሆነ በእጅጉ ይገልጻል። (መዝ.24+3, 145+5) በኢየሱስ ክርስቶስ የማይመራ ክርስቲያን ተስፋውን ሁሉ በምድር ሳይ የጣለ፣ ዛሬን ትቶ የነገን ተስፋ መመልከት ያልቻለ ክርስቲያን ነው።

"ዛሬን ትቶ የነገን ተስፋ ትኩር አድርጎ መመለከት"

በዚህች የመከራ ዓለም ዙሪያው ገደል ሆኖ ስማይ መከራን ቢያንጠበጥብ ምድር ችግርን ብቻ በየደቂቃው እየበቀለች ብትለግስህ ዛሬን ትተህ ነገን አለበው ወዳዘንተ የተዘረጋውን የእማኑኤልን የምህረት እጅ (ኢሳ. 8+8) በተስፋ ተመለከት የቀደሙት ክርስቲያኖች በዚህ የሕይወት መምሪያ ኑረዋል።

የዛሬንም ምድራዊ ተድላና ደስታ በመተው እምላክ የገባህልህን ተስፋ የዘላለም ሕይወት ተስፋ አድርገህ ኑር ዛሬ ችግርና መከራ የበዛበት ከለው ልጆች አመጸኝነት የተነሳ ፍቅር የቀዘቀዘበት የዓለም ሰዎች ብቻ ሳይሆን ከቤተክርስቲያን ሰዎች ነን ባዮች እንኳን ታማኝነት፤ መከባበር፤ መዋደድ፤ ጨርሶ የማይታይበት ዘመን ነው።

ይህን የወቅቱን ችግር በእምነት እየተመለከትህ በተስፋ ሕይወት ውስጥ መኖር አለብህ። ምክንያቱም ክርስቶስን ማለት ስለነገ ብሎ የሚኖር ነገን ደግሞ በእምነት መነጽር አሻግሮ የሚያይ ዛሬን ትቶ ነገን ተስፋ የሚያደርግ በነገር ሁሉ የሚታገስ ማለት ነው። ተስፋ የሚቆረጥና የሚጠራጠር ሰው ኃይል የለውም። በእምነትና በተስፋ ሕይወት ውስጥ ስንኖር ግን በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ይኖረናል። ስለተስፋ ሕይወት የማነግረንን ወርቃማውን የእግዚአብሔር ቃል የያዘውን መጽሐፍ ቅዱስ ስናነብ ከማንኛውም ጭንቀትና ጨለምለም ካለ ነገር ሁሉ መውጫ መንገድን እናያለን። ተስፋ ከቆረጥን ለራሳችንም ለሌሎችም ጥሩ ሰዎች እንሆንም። እንባችንን ከዓይናችን ዛሬ እናብሰና በተስፋ ሕይወት ውስጥ መኖርን አሁኑኑ እንጀምር። እስኪ ያለፉትን ዓመታቶቻችንን ቆም ብለን እናበታውስ እግዚአብሔር እስከ እሁን እለትና ሰዓት እላረድንምን? ከእኛ ጋር አልነበረምን? በእውነት ለማንም ቢሆን ረድኤቱን በረከቱን መጋቢቱን ያቋረጠበት ጊዜ የለም።

ያዕቆብ በመከራው ጊዜ ስለነበረው ከእርሱም ሰላላተለየው ከመከራው ወጥቶ የመጽናናትን ሕይወት ላገኘበት ለእግዚአብሔር ሰላላው ፍቅሩ ሲናገር "በመከራዬ ጊዜ ለሰማኝ-በሄድሁበትም መንገድ ከእኔ ጋር ለነበረው ለእግዚአብሔር መለውያን አደርጋለሁ (ዘፈ. 35÷3) ብሏል። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ሰው የገባውን ተስፋ ይፈጽመዋል እይዘገይም ይመጣል መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ፍቅር ሲገልጽ "በንስር ከንፍ ተሸከምኋችሁ" (ዘጸ. 19÷4) ይለናል። ይህ ቃል ግሩም ነው። የአምላክን ረድኤት

(ጠባቂነት) አጉልቶ ያሳየናል። ንስር ጠንካራ በሆኑ ከንፎቹ አንድ ነገር ተሸከሞ አንደሚበርር ሁሉ እግዚአብሔርም እንዲሁ ሁሉን ይሸከመዋል ሁሉንም ያሳርፈዋል እስከ መጨረሻው ድረስ በማይዘሉ ከንፎቹ ሁሉን ደግፏል (ኢሳ. 33÷2 ዕብ. 1÷3) እኛም ቢሆን ሁል ጊዜ መልካም ፍሬን ልናፈራ በታመነ ተስፋ ሳይ የተተከልን አብ የተከላቸው ተክሎች መሆናችን ለመግለጽ ተስፋን ሁሉ ይፈጽም ዘንድ ባለው በባህርይ ልጁ በጉንደወይን (በወይን ግንድ) በኢየሱስ ክርስቶስ ጋር በመጣበት በመንፈስ ቅዱስም ተስፋችን ልናለመልም ይገባናል።

በመሠረቱ "ተስፋ" ከሦስቱ ዓባይት ሰነ ምግባራት መካከል አንዱ ነው (1ቆሮ. 13÷13) ሰው በእግዚአብሔር ላይ ሲታመን በእግዚአብሔር ላይ ሙሉ በሙሉ ተስፋ ያደርጋል። ተስፋ የሚያደርግ ደግሞ ተስፋ ለጭውን እግዚአብሔርን ይወደዋል። በተስፋ የማያኖር ሰው ወኔ የለሽና ወዴት አንደሚሄድ ያላወቀ አሳቡ የላሽቀ ይሆናል። በተስፋ ሕይወት የሚኖር ክርስቲያን ግን መቼም ቢሆን መቼ ነገሮች አየከበዱ ቢመጡ እንኳ እግዚአብሔር የዘገየ ቢመስልም የመክረው ጊዜም ቢረዝምም የወይራ ሥራ ቢጎድል በለሰም ባታፈራ ነገሮች ሁሉ ጨለማ መስለው ቢታዩም በአካባቢው የሚታይ በጎ ነገር ባይኖርም አሁንም በተስፋ ውስጥ ይኖራል። እንጂ ፍጹም ተስፋ አይቆርጥም።

በአሁኑ ጊዜ በለው ልጆች ላይ የተደቀኑት ችግሮች በየሰለቱ እየተባበሱና እየከፉ መጥተዋል። እያንዳንዱ ቀን ማለፍ ጭንቅነው በጤና መታወክ ምክንያት በተለብኘን ነገር ይታመሳል ጠብና አለመግባባት ትዳርን እንኳ እያናጋው ነው። በአባትና በልጅ መካከል ያለው ፍቅር ቀንሶ ከፍተኛ ጥላቻ ነግሏል። ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥት በመንግስት ላይ ጦር መግዘዝ ከጀመሩ ቆዩ። የሰላም ቀንና የተስፋ ሕይወት ለሁሉም ሕልም ሆኖ ይታያል። የኢኮኖሚው ጉዳይም ቢሆን በእያንዳንዱ ሰው ከኑሮ መመስቃቀል የተነሳ እንቅልፍ የለም። በዝናብ ወራት ድርቅ በበጋው ወራት ዝናብ ያልተለመደ ሙቀት፤ ጎርፍ፤ ወጀብ፤ የመሬት

መኖወጥ፤ የበሽታ ዓይነት በሰዎች ልጆች ታሪክ ውስጥ ያልተጠበቀ ክስተት ነው። በዚህ ሁሉ ነገር ከእያንዳንዱ ሰው የሚጠበቀው በእግዚአብሔር ላይ መታመንና ተስፋ የማድረግ ሕይወትን መያዝ ነው። "እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ በርታልብህም ይጽና እግዚአብሔርን ተስፋ አድርግ" (መዝ. 26÷14) ይላል። እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጎ ማመን ማለት ወደፊት ሊሰራልኝ ይችላል ማለት ሳይሆን በርግጥ ይሰራዋል። ሁሉን ማድረግ ይችላል ብሎ በፍጹም ልብ ማመን ማለት ነው። በእግዚአብሔር ላይ መሰሉ በመሰሉ ተስፋ ያደረገውን ሰው እግዚአብሔር እንዲህ ይለዋል። "በሕይወትህ እድሜ ሁሉ ማንም እይቋቋምህም ከሙሴ ጋር እንደሆንሁ እንዲሁ ከአንተ ጋር እሆናለሁ አልጥልህም አልተውህም (ኢያሱ 1÷5) እስከ ዓለም ፍፃሜ ከአንተ ጋር ነኝ" (ማቴ. 28÷19/20) "እነሆ በእጄ መጻፍ ተቀርጸሃል" (ኢሳ. 49÷16) "የገሃንም ደጆች አይችሉህም" (ማቴ. 16÷18) "እንተ ታናሽ መንጋ አትፍራ" (ሉቃ. 12÷32) በማለት ይበልጡን ተስፋ አድርጎት እንዲኖር ተስፋውንም ያጠብቅላታል።

በክርስቲና ገዛ ውስጥ በጣም ሊገፋ የማይችሉ ከበባድ ፈተናዎች ያጋርጡብናል ስቃያት በእጁጉ ይከበሩል ሥጋ ነፍሳችን ጭንቀት ውስጥ ይገባሉ የምንይዘውን የምንጨብጠውን እናጣለን ችግራችንን እየተመለከትን ችግሩን ከማክበድ ይልቅ ከሁሉም በላይና ተራራውን ማነቃነቅ ማናድና መደርመስም ወደሚቻለው አምላክ ወደክርስቶስ መመልከትና ማመልከት ከእኛ የሚጠበቅ ቀዳሚው ተግባር ነው። ችግሩን በህሊና እየመላለሱ መጨነቅ ከእግዚአብሔር ጋር ያለንን ታላቅ ኅብረት ያበላሽብናል። በሚደርስብን ነገር ሁሉ የምንደነግጥ፤ የምንጨነቅ፤ የምንረብሽ ከሆነ አንድን ተራራ ለመግፋት እንደመዋከር ማለት ነው። ከማንኛውም የልብ ጭንቀት (መታወክ) መረበሽ ነፃ ለመውጣት በእግዚአብሔር ላይ ፍጹም መታመንንው (ዮሐ. 14÷1) የሰማይ ወፎችን መመልከት ብቻ ሳይሆን ወደ አዕዋፍ አምላክ ወደክርስቶስ

እጅጉን መመልከትና ተስፋ ማድረግም ነው። ተስፋችንም የምንደፍርበትና የምንመካበት ተስፋ እንጂ ጭጋጋዊና የማይጨበጥ ተስፋ አይደለምና።

በትጋት ተስፋውን እንጠብቃለን። መጽሐፍ ቅዱስ "በእምነትና በትዕግስትም የተስፋውን ቃል የሚወርሱትን አንድትመሰሉ እንጂ ጸተኞች እንዳትሆኑ ተስፋ እስኪሞላ ድረስ እያንዳንዳችሁ ያን ትጋት እንድታሳዩ እንመኛለን" (ዕብ. 6÷11-12) ይላል። ያየዘውም ተስፋ የምንመካበትና የምንደፍርበት ተስፋ ነው (ዕብ. 10÷19/20) ተብሏል። ይህም በልብ መታመን ላይ የተመሰረተ ድፍረት ነው። ይህ ተስፋችን በሕይወታችን ትዕግስትን ያስተምረናል። በሰዎች የህልውና ዘመናት ውስጥ መልካም ስነ ምግባርን ከመሠረታዊ ታሪክ ጋር ቀርጾ ለማለፍ ሰዎች ከሚቻሉባቸው ቁም ነገሮች መካከል ትዕግስት ከፍተኛ ደርሻ አለው። በተስፋ ውስጥ የሚታገስ ሁሉም ነገር ወደእርሱ ይመጣለታል ዛሬ ቢያለቅስ የማታ ማታ ደስ ይለዋል። ንጉስ ስሎሞን ታጋሽ ልብ የሥጋ ሕይወትነው ታጋሽ ሰው ብዙ ማስተዋል አለው (ምሳ. 14÷29-30) ተስፋ የሰጠን እግዚአብሔር የታመነ ስለሆነ በተስፋ ሕይወት በትዕግስት እንጠብቀው።

ታግሶ በተስፋ የሚጠብቅ ሰው የሰላምን የጽድቅ ዘመንን ያያል ታግሶ በተስፋ ሕይወት ውስጥ መኖር የማይችል ግን ጨርሶ በጎ ነገር ሊያይ አይችልም። በተስፋ ሕይወት ውስጥ ተሞልቶ የሚኖር ክርስቲያን መንገዱ በረሃ የበዛበት ጨለማ የጸናበት የዕዩ (ቃጠሎው) ያየለበት ቢሆን ም እንኳ የታመነበት ተስፋ ያደረገው እረኛው እግዚአብሔር አንድ ቀን በለመለመ መስክ እና በእረፍት ውሃ ውስጥ በእርካታና በእረፍት ድንኳን እንደሚያሳደረው በጽኑ ተስፋ አድርጎ ያምናል። በተስፋ ውስጥ የሚኖሩ ክርስቲያኖች አካባቢው ለእምልኮት የማይመች ክትውልዱ የጽድቅ ሥራ ቢጠፋ እንኳ በዘመናቸው ሁሉ መልካምንና በጎን ነገር ባይመለከቱ ልክ እንደሰምዎን አረጋዊና ወለተ ፋኑኤል ህና በህይወታችን መጨረሻ ላይ አንድ ቀን በጎ ነገርን

በጊዜው (ተስፋችንን) እናያለን ለጋራው ለጋራው እንረከባለንም በማለት በእምነት በትዕግስት ተስፋ አድርገው ይኖራሉ።

እግዚአብሔርን ተስፋ የሚያደርጉ ፍጹም አያፍሩምና (መዝ. 24+3) ተስፋ የሚያደርጉ ቀኑን በሙሉ ነው (መዝ. 24+5) እርሱም የበማዩን መስኮት ከፍተ ጠል ያዘን ብላቸዋል የምድርንም ፍሬ ያበላቸዋል አልፋዝ እግዚአብሔርን ተስፋ በማድረግ የሚገኘውን ጥቅም ቢናገር "ሁሉን የሚችል አምላክ ወርቅና የሚያበልጠው ብር ይሆንልሃል" (አዮብ. 22+25) ይላል ይህ ቃል ቀላል ተስፋ አይደለም። ምክንያቱም ሕይወታችን በእግዚአብሔር ላይ እንጂ በዚህ ዓለም ቁሳዊ ነገር ላይ እንዳንተው በእጅጉ የሚያሳስበን ህያው ተስፋ ነው ወደፊት በሚሆነው ማንኛውንም ነገር እርሱ ያውቀልናል አምላካችን እርሱ ራሱ ወርቅና ብር ከሆነ ማን ምን ይፈልጋል? የአምላካችን እጅ ተስፋ እያደረገን በደስታ ሕይወት ውስጥ መኖር ይጠበቅብናል።

አምላካችን እግዚአብሔር ከቶውንም ታጥፈውና ነጥፈው የማያውቁ እጆች ዘለውና ደክመው የማያውቁ ክንዶች አሉት። በዘመናት ታሪክ በልዑል እግዚአብሔር እጅ ያልጠገበ በከንዱም ያልተንተራሰ (ያልተደገፈ) ፍጥረት የለም። እርሱን ተስፋ አድርጎ ከንቱ የሆነ የለም። እርሱን አምኖ ባዶ የሆነ ኪስፍና ጎተረው ያልሞላ፣ ጽዋው የማያረካ፣ ማዕዱ የማይጠግብ ያልሆነለት ማንነው? እርሱ እግዚአብሔርን ተስፋ አደረገን ስንኖር በየጊዜው የሰማይ መስኮት ይከፍትልናል የምድርንም ፍሬ ያስረክብናል በአጠቃላይ ሕይወታችንን በሙሉ በጸጋው ይሞላል። ይህም ጸጋው ከመትረፍረፍ አንጻር ለሌሎችም ይተረፋል (መዝ. 22+5, 2ኛ 4+2-7)። በምድር ሳለን ሕይወት ወደማያለ ቅበት ፀሐይ ለዘላለም ወደማይጠልቅበት አገር ለመሄድ ጉዞው የሚጀመርበት እርሱን ተስፋ በማድረግ መንገድ ውስጥ ነው። ለዘላለም የመኖር ሕይወት ክርስቲያኖች በዚህ ዓለም ውስጥ የሚያደርጉት ጉዞ የተስፋ ጉዞ ነው።

→ የሆነን: ደርሶን ?

እያንዳንዱ ቀን በምትመጣው ነገር ሁሉ አምላካቸውን ተስፋ ያደርጋሉ (መዝ. 24/25+5) ምክንያቱም የሚኖሩበት ዓለም በመከራ የተከበበ ዓለም ስለሆነ ብዙ ጊዜ የመኖሪያ ጋይል ቢደርስባቸውም፤ ሐዘንና ትካዜ፤ ሰደትና መገፋት፤ ማጣትና ማግኘት፤ መራብና መራዝ እንደባህር ማዕበል (ምገድ) ሆነው ያውኳቸዋል። ይህ ሁሉ ነገር (ጆል የሚያደርጉት በተስፋ ሕይወት ቢገስገሱ ብቻ ነው። በተስፋ ሕይወት ውስጥ እየኖሩ ከአይኖቻቸው የሚፈሉ እንባዎች እዋነተኛ የእንባ ዘለባዎች ስለሆኑ በከንቱ ፈሰው አይቀሩም።

በሰማይ ከፍ ከፍ እያለ የሚበር ንስር አሞራ እንደት ሆኖ ባህሩን አጽርጣለሁ እያለ እንደማይጨነት ሁሉ በክርስቶስ ላይ ፍጹም ተስፋ ያደረጉ ክርስቲያኖችም አስቸጋሪውን የዓለምን ባህር እንደት ሆነው ማቋረጥ እንደሚገባቸው አይጨነቁም። ስለነገውም ነገር ቢሆን አይጨነቁም አይጠራጠሩም የትናንትናውን የእግዚአብሔርን ማዳን ያስተውላሉ። ጊዜው (ዘመኑ) ሌሊት (ጨለማ) ቢሆንም ይነጋል ብለው ተስፋ ያደርጋሉ። በለስ ባታፈራ እንኳ በለስ ታፈራለች ብለው አምላክ የገባውን ተስፋ ይፈጽመዋል በማለት በትዕግስት ይጠባበቃሉ። እግዚአብሔር የገባውን የተስፋ ቃል አንድም ባያስቀር በጊዜው ይፈጽመዋል ብለው በእጅጉ እየተጽናኑ በፍጹም አረፍት ውስጥ በመሆን ይታመኑበታል። "እንደተናገረው ተስፋ ሁሉ ለሕዝቡ ለእስራኤል ስረፍትን የሰጠ እግዚአብሔር ይመስገን በባሪያው በሙሴ ከሰጠው ክፍልካም ተስፋ ሁሉ እንድቃል አልወደቀም። (1ኛ 8+56) ብለው ያስብሩታል።" "ለባሪያህ ለአባቴ ዳዊት የሰጠኸውን ተስፋ የጠበቅህ በእፍህ የተናገር+ዛሬም እንደሆነው በእጅህ ፈጽመኸው" (2ኛ 6+15) ብለው ያመልኩታል። ከብር ለሚገባው ለእርሱ ከብርን እየሰጡ የሰጠውን ተስፋ ሲፈጽሙ እንደሚችሉ አጥብቀው እየተረዱ በእምነት እየበረቱ በአለማችን ምክንያት ሳይስንፉ ሁላጊዜ ተስፋ ያደርጋሉ። በተስፋ ሚዳ ይርጣሉ። በተስፋ ሚዳ ውስጥ ያለውን እስካይ ነገር በትዕግስት ያልፋሉ። ሩጫቸው ሳያገደብ የሰላቸውን እየረሱ የፈታቸውን ለመያዝ ወደፊት ይዘረጋሉ። ዛሬን በተስፋ

ይኖራሉ ነገንም በተሰፋ ያያሉ። ተሰፋቸው የሚያሳፍር ተሰፋ አይደለም። የማይነቃነቅ ጽኑ መሠረት ያለው ተሰፋ ነው። ሁሉም ክርስቲያን ወደዚህ ጽኑ ተሰፋ ይሄዳል። ተሰፋው ለተወሰነ ሰው ብቻ ሳይሆን ለሁሉም ነው። አምና የሚከተል ሁሉ የተሰፋው ቃል ወራሽ ነው። እውነተኛ ክርስቲያኖች ነገር ቢሳካም ባይሳካም ተሰፋ አይቋርጡም ዝም ብለው በተሰፋ መንገድ ይጓዛሉ። እድል ፈንታቸው የሚታመኑበት አግዚአብሔር ነውና "ነፍሴ እግዚአብሔር እድል ፈንታዬ ነው ስለዚህ ተሰፋ አደርገዋለሁ አለች" (ሰቆ.ኤር. 3+24) አርሱን ተሰፋ በማድረግ የገዛ ስሜታችን ባይሳካ እንኳ የእግዚአብሔር አሳብ ሳይሳካ (ሳይከናወን) አይቀርምና። ይህም አሳቡ ለነፍሱ መልካም የሆነው አሳቡ ነው። "እግዚአብሔር በተሰፋ ስሜጠብቁት ለምትሻውም ነፍሱ መልካም ነው" (ሰቆ.ኤር.3+25) ይላልና። ሁላችንም ልጆች እንደመሆናችን መጠን የተገባልን ተሰፋ አለን። ሰዎች በዘመናቸው በምናባቸው የቀረጹትና ያበቡት አለኝታና መመኪያ ያደረጉት ይሆናል ብለው ለአጭርና ለረጅም ጊዜ የናፈቁት የጠበቁት ነገር ገና በተግባር ያልተገበረ ነገርን ተሰፋ ተብሎ ሊነገር ይችላል። እንደሚታወቀውም ሁሉ ተሰፋ የተደረገ ነገር በጊዜው (በምንጠብቀው ሰዓት) በተግባር ሳይውል ቢቀር በተቃራኒው ቢሆን ሰዎች ተሰፋ ወደ መቁረጥ ሕይወት ይገባሉ። ተሰፋ በሰው ልጆች ሕይወት ውስጥ ታላቅ ሚና ይጫወታል። ዛሬ ያለንበት ምድራዊ ሕይወት የድካምና የኅሳር ሕይወት ነው። ስለሆነም በእንዲህ ዓይነቱ መሪ ሕይወት ያለን ሰዎች ስለነገሩን ስለሚጠብቁንም ጉዞ ስለማንኛውም የዕለት ዕለት እንቅስቃሴያችን ተጨባጭ ጽኑ ተሰፋን እንፈልጋለን። ጊዜው በጣም ያስደነግጣል ኑሮ ተወዳል የሰው ልጆች ሕይወት በኃጢአት ረከሷል ሕገ ወጥነት የዘመኑ ፈላጊ ነው። የነገሮች ሁሉ መዘበራረቅ አያንዳንዱን ሰው ተጽዕኖ አሳድሮበታል። የጊዜው ሁኔታና አሳባቢነት ለደቂቃ በማሰብ በዙዎቹ ከመገረምና ተሰፋም ከማድረግ ይልቅ ተሰፋ ወደ መቁረጥ ወርደዋል። ከአርአያነትና ከሰነ ምግባር መጥፋት የተነሳ ሁሉም ሰው በሚያየውና በሚሰማው ነገር ተጠልፎ ተሸምድምዶ

ተፍረክርኮ ወድቋል። ሰዎች በአንድነት አብረው እየኖሩ የእርስ በርስ መግባባትን ከአጡም ለንብተዋል። ተባብሮ መስራት (ማኅበራዊነት) የሰው ልጆች መታወቂያቸው ቢሆንም ማንኛውም ማኅበራዊና መንፈሳዊ እንቅስቃሴ በእጅጉ ተዳክሟል። ሁሉም ምድራዊ ነገርን ብቻ ተሰፋ አድርጓል። የእያንዳንዱን ሰው ዕለታዊ ኑሮ ስናጤነው በአሳዛኝ አዘቅት ውስጥ ተዘፍቋል። ግለሰብ ወደ አልተሻለ የኑሮ መስመር እየተጓዘች ነው። አብዛኛው የዓለም ሕዝብ የሕይወት እንጀራና የሕይወት ውኃ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስ ስለነደለው ለኑሮው እርካታ እርፍት አጥቶ ለሰዎች የለሽ በመሆን በተሰፋቢነት ተጠቅቶ ሆድ የበሳው X እድርባይነት፤ ፈርዶምድልነት በእጅጉ የሚያስቃየው ትውልድ ነው። ጊዜው በጣም ፈተኝነው በእያንዳንዳችን የደረሰውን ጊዜያዊ ችግርና ፈተና ባንመለከት እንኳ ዓለምን ፍንክትክቱን እያወጣት ያለው ራስ ወዳድነት፤ የከንፈር አምልኮ፤ በአፍ አሳቢ በመሆን የሰው ዳባ አቀሳቢነት በሌላው ወዝ ለመከበር መሯሯጥ የበዛበትና በተለይ ይህ የረከሰ መንፈስ ከአለም ሰዎች አልፎ የቤተክርስቲያን አገልጋዮች እንኳ የተፈታተነበት ወቅት ነው። ሁሉም ወደጥፋት ጠርዝ ላይ ደርሷል። በተሰፋ የተሞላ የክርስትና ኑሮ መኖር ማለት በየዕለቱ መከራ ቢኖር እንኳ የደስታን ሕይወት መኖር ማለት ነው።

በሕይወቱ ተሰፋ ማድረግ የማይችል ሰው ትካዜና ሐዘን ቢከበው ለማለፍ ቁንቅ ይሆንበታል። በተሰፋ መንገድ ውስጥ ያለ ክርስቲያን ጨርሶ በምንም አይረበሽም። ጉዞው ምንም ፈተና ቢበዛበት የያዘው የተሰፋ ሕይወት ነገሮችንም ብሩህ አድርጎ ያሳየዋል። ተሰፋ መቁረጥ ግን ነገሮችን ሁሉ አጨፍግጎ (አጨልሞ) ያሳየናል። ተሰፋ የቋረጠ ክርስቲያን በትናንትናው ዘመኑ የደረሰበትን መጥፎ ነገር ብቻ እየሳበና ነገንም አጨልሞ ያያል። ተሰፋ የሚያደርግ ክርስቲያን ግን የትናንትናውን የእግዚአብሔር የመጻን ምስጢር ያስተውላል። ይህ ዓይነቱ ክርስቲያን እንደበቱን ከምስጋና ሰውነቱን ከትሁት በብእና ማድረግ ከኃጢአትም በመለየት በተሰፋ ይኖራል።

ክርስቲያኖች መልካም ፍሬ ለማፍራት በታመነ ተስፋ ላይ የተተከሉ ዓይነተኛ ተክሎች ናቸውና። በክርስትና ሕይወት ውስጥ ያለው ተስፋ ገደብ የለሽ ተስፋ ነው። በተስፋ ውስጥ የሚኖር ምላሽም በፈተናም ሰዓት ቢሆን ተስፋ ያደርጋል። በምንም ነገር ከቶ ከአስመረበሹ አንጻር "እኔ ግን ወደ እግዚአብሔር አመለከታለሁ የመድኃኒቴንም እምላክ ተስፋ አድርጋለሁ-አምላኬም ይሰማኛል። ጠላቴ ሆይ-ብወድቅ እነሣለሁና-በጨለማም ብቀመጥ እግዚአብሔር ብርሃን ይሆንልኛልና በእኔ ላይ ደስ አይበልሽ።" (ትንቢተ ሚካያስ 7+7-8) ይላል እንጂ ፍጹም ተስፋ አይቆርጥም። ምክንያቱም እግዚአብሔርን ተስፋ አድርጎ ያፈረ የሰም መካኒቱ ሰባት ትወልዳለች፤ የተራብ ይጠግባል፤ የታረዘም ይሰብሳል፤... የተጎዳም ይጠቀማል። እርሱን ተስፋ አድርጎ ያፈረ የለም ቀኖቼ ክፉ ቢሆኑ የመከራ ጨለማ ቢንግስ በዚህ ሁኔታ አንኳን እያለን እግዚአብሔር እንኳ የዘገየ ቢመስል ተስፋ እናደርጋለን። በዚህ ተስፋ በማድረግ ሕይወት ውስጥ በመከራችን ሰዓት እግዚአብሔር ከኛ ጋር ነው። "እነሆ እኔ ከአንተ ጋር ነኝ በምትሄድበትም ሁሉ እጠብቅሃለሁ ወደዚህችም ምድር እመልስሃለሁ የነገርሁህን ሁሉ እስክደርግሃለሁ ድረስ አልተውህምና" (ዘፈ. 28+15) በአንተ ላይ ታምናለችና በአንተ ላምትደገፍ ነፍስ ፈጽመህ በሰላም ትጠብቃታለህ (ኢሳ. 26+3) በክርስትናው ዓለም ውስጥ ስለያንዳንዱ በው ተስፋ እንዳለው ግልጽ ነው። የበደሉት ሰዎች ስንኳን የመመለስ ተስፋ አላቸው። ለመካኒቱ የመውሰድ ተስፋ አላት (ኢሳ. 54+1-3) በአባ እንባሪ ሆድ ውስጥ ያለው የናስ ከአባ እንባሪ ሆድ ውስጥ ለመውጣት ተስፋ አለው። (ዮና. 2+3-11) ወንበደው ጥጦ በአለቀ የሕይወቱ ሰዓት ከኃጢአት የመመለስ ተስፋ አለው። (ሉቃ. 23+40-43) የሞተው አባዕዛር የመነሣት ተስፋ አለው (ዮሐ. 5+44) ተስፋችንም ጠፍቷል ፈጽመንም ተቆጠናል (ሕዝ. 37+11) ብንል እንኳ እኔ ያለቀውንና የተቋረጠውን ነገር እቀጥላለሁ ይሰናል (ኢሳ. 10+23) እምላክን ተስፋ በማድረግ ሕይወት ውስጥ ሳንወጣና ሳንኖጥ ልንኖር ይገባናል።

"ተመሠረታችሁና ተደላድላችሁ ከሰማችሁትም ከወንጌል ተስፋ ሳትናወጡ በሃይማኖት ጸንታችሁ ብትኖሩ ይሆናል ያም ወንጌል ከሰማይ በታች ባለው ፍጥረት ሁሉ ዘንድ ተሰባክ ነው-እኔም ጳውሎስ የእርሱ አገልጋይ ሆንሁ" (ቁፋ.1+23) ይህንን የወንጌል ተስፋ ይዞ የሚኖር እንደ እግዚአብሔር ፈቃድና በእምነት በበረታ ልብ ሊፀና ያስፈልገዋል። "የእግዚአብሔር ፈቃድ አደራጋችሁ የተሰጣችሁን የተስፋ ቃል እንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋልና። ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው ሊመጣ ያለውም ይመጣል አይዘገይምም ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል ወደኋላም ቢያፈገፍግ+ነፍሴ በእርሱ ደስ አይላትም (ዕን.2+3-4, ሐብ.10+36-38) የነገረ መለኰት ምሁራን እንደሚያስተምሩት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቢያንስ ሰባት ሺህ የሚሆኑ መለኮታዊ ተስፋዎች ተገልጸዋል። ከነዚህ ተስፋዎች መካከል ወዳጅ ተለይቶ የማይወጣበትን ጠላት የማይገባበትን ከተማ ተስፋ የማይደርግ (የማይኖሩት) ማን ነው?" (ሊቀ አውግስጢኖስ) የተባለችው የመንግስተሰማይት ተስፋ ነው። ስለዚህም ይህንን የተስፋ ቃል እጥብቅን በመመልከት እንጓዛለን በዚህ ዓለምም የምንቆየው የማናየውን ተስፋ በማድረግ በትዕግስት በመጠበቅ ነው (ሮሜ. 8+25) ይህንን ተስፋ እጥብቅን እንጠብቀዋለን አሁንስ ይብቃኝ ከቀድሞ አባቶቼ አልበልጥምና ነፍሴን ውሰድ በማለት ሳይሆን በታመነ ተስፋ ላይ በመተከል እንጂ (ነገ. 19+4) ተስፋ የሰኝም ሞቴን እመርጣለሁ በማለት አይደለም።

ብዙውን ጊዜ የምትዘገይ ተስፋ ልብን በሀዘን ታደቃለችና (ምሳ. 13+12) ተስፋ ከመዘገየቱ እንጻር ልቡ ያዘነ የሚመስልም ክርስቲያን ብርቱ ከሆነ ፈጽሞ ተስፋ አይቆርጥም። በተስፋ ውስጥ የሚኖር በው ጨርሶ አይፈራም። "ተስፋም ሰባሰህ ተዘልሰህ ትቀመጣለህ በዙሪያህ ትመለከታለህ በድኅንነትም ታርፋለህ ትተኛለህ የሚያስፈራህም የለም" (ኢዮብ 11+18-19) ይላልና "እግዚአብሔር የዘገየ ቢመስልም ይመጣል ሰለተስፋ ቃሉ አይዘገይምና"

(1ጴጥ. 3-9) ሰው ይቸኩላል እንጂ እግዚአብሔር ተስ አላለም። ፍጹም በእርሱ በእግዚአብሔር ላይ የታመንና የአረፈ ልብ ከኖረን ፍጹም ተስፋ አለን ልባችንም ሰላማዊ ነው እንጂ በአንድ ሰንኳ አይረበሽም። "እግዚአብሔር ሆይ የአንተ እንኮን ዘንድ ፈጠርኸን በአንተም እረፍት እስኪያገኝ ድረስ ለልባችን ሰላም የለውም" ተብሏል። ከአእምሮ በላይ የሆነው "ሰላም" እስኪገኝ ድረስ በተስፋውስጥ መጽናት ያስፈልጋል። "አእምሮንም ሁሉ የሚያልፍ የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና አባባችሁን በክርስቶስ እያሰሰ ይጠብቃል (ፊል. 4-7) በተስፋ ጸንቶ የሚኖር መንፈሳዊ ሰው በማንኛውም የሕይወት ንዛው ሁልጊዜ የተስፋ ሰው ነው። በሚደርስበት ማንኛውም መከራ አይደናገጥም። እግዚአብሔር ለአጠቃላይ የመጽናናት አባት ተስፋ ለቁረጡ ተስፋቸው ረዳት ላሉ ረዳታቸው ለደከሙት ምርኩባቸው ነው። ክርስቲያኖች በመከራና በችግር ወቅት እግዚአብሔርን ተስፋ በማድረግ ረድኤቱን ይማጽናሉ።

በጨለማ ዓለም በተደፋ ሰማይ በአስቸጋሪ ስቃይ በሆኑ እንኳን በተስፋ ደስ ይላቸዋል (ዮሀ. 12-12) ሊገፉ የሚችሉ ከወገድ ፈታኝ ነገሮች ቢኖሩ እንኳን ተራራውን ሚዳ እንደሚያደርገው በጽናች ክንዱ ተስፋ ያደርጋሉ (ዘኢ. 4-7) ተስፋ የሚያስቁርጡ እና እጅግ የተጠረቀሙ በሮች በፈታቸው በሆኑ እንኳ ለእያንዳንዳቸው በር በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ በሺህና በሺህ በላይ የሚቆጠሩ ቁልፎች አሉት ብለው ተስፋ ያደርጋሉ። (When God Closes one Door, He opens another) እግዚአብሔርን ተስፋ የምናደርገው በእርሱ ላይ ባለን ጽኑ አምነት ነው። ይህ ጽኑ አምነታችንም ጭንቀትን ያልሆነ ብሩህ ተስፋን ይወለዳል። ክርስቲያናዊ ሕይወታችን ምን ያህል ደካማ ቢሆንም ተስፋ አንቁረጥም ዲያብሉስ ሰዎችን ከሚያዘናጋበት አንዱ ተስፋ ማስቋረጥ ነው። "አንተ ግን የመድኃኒቱንም አምላክ ተስፋ አደርጋለሁ አምላኬም ይሰማኛል ጠላቴ ሆይ በወድቅ አነሳሰሁና በጨለማም ብቀመጥ እግዚአብሔር ብርሃን

ይሆንልኛልና በእኔ ላይ ደስ አይበልሽ" (ሚክ. 7-7) ብለህ አሳፈረው። በብዙ መከራና ችግር ስናልፍ የማይነቃነቀውን የአምላክን ተስፋ እንረከባለን ትጉህ ክርስቲያን ተስፋ የሚቁርጥበት ነገር የለውም (2ቆሮ. 4-8) ተስፋ የሚቁርጥ ክርስቲያን ግን ሁልጊዜ ያልተደረገለትን ብቻ መቁጠርና ስለተደረገለት ነገር ማመረርን ያዘወትራል እግዚአብሔር ግን ለሰጠው የተስፋ ቃሉ ሁሉ እዎን በማለት (2ቆሮ. 1-20) የሰዎችን ተስፋ ይፈጽማል። ማንኛውም ነገር አስቸጋሪ ሆኖ በሚታይ በት ጊዜ አካባቢው በአጠቃላይ ጭንቀታት ሁሉ ክፉ ቢሆንም ጨርሰን ተስፋ መቁረጥ የለብንም። በአምነት ጠንካራ ክንዱ ላይ ያረፈን ስለሆነ ሽግግር ከአደጋ ሕይወት ውስጥ ተሽከዋ ሊያወጣን የሚችል የታመነ አምላክ ነው (ዘጸ. 19-4)። ሁሉን በሚችል አምላክ በኢየሱስ ክርስቶስ ብንታመን በየትም በታና በምንም ሳይነት ሁኔታ ውስጥ ሆነን ሁልጊዜ እርሱን ተስፋ ማናደርግ የልባችንን ተስፋ ይፈጽመዋል። "እኛ እንኳ ክርስቲያን ሕይወታችን ተስፋ ብንቆርጥ እግዚአብሔር ግን እኛን ለማዳን ፈጽሞ ተስፋ አይቆርጥም" (ብፁዕ ወቅዱስ ጳጳስ ሺኖዳ ፫) ብዙ ሰዎች ችግራቸውንና ጭንቀታቸውን ወደ እግዚአብሔር በመመላለስ ያስማሉ ነገር ግን ጨካኝታቸው ልመናቸው ትክክል ባለመሆኑ መልስ ያጣሉ በዚህም ጊዜ በልመናቸው መልስ ያጡበትን ምክንያት በራሳቸው ስህተት ሆኑን ሳይረዱ ከመቅረታቸው በላይ በእግዚአብሔር ላይ ያግርራሉ። እንደ ሥጋ ፈቃድ እየተመላለሱ የሥጋን ነገር ያስባሉ ይጨነቃሉም "በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታወቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ" (ፊል. 4-6) የተባለውን ቃል በመርሳት ልባቸው በጭንቀት ይዋላል።

ጭንቀት ደግሞ ተጨናቂውን ያጠፋዋል እንጂ ፈጽሞ የሚጠቀመው ነገር አይደለም። የወደፊት ምድራዊ ሕይወታችን ድቅድቅ ጨለማ የዋጠው መስሎ ቢታየንም ተስፋ መቁረጥን ከልባችን ቆርጠን ልናወጣው ይገባል። እንሆ አምላካችን ይህ ነው። ተስፋ አድርገንዋል ተደነንማል እግዚአብሔር ይህ ነው ጠብቀንዋል በማዳኑ ደስ ይለናል

ሐሴትም እናደረጋለን" (ኢሳ. 25÷9) እንበል። እግዚአብሔር በተስፋ ለምትጠብቅ እና ለምትሻውም ነፍስ መልካም ነገርን ዘወትር ከእጁ ተቀብላለችና (ሰቆ.ኤር. 3÷25)። ዛሬ በእያንዳንዳችን ሕይወት ጉልተው ከሚታዩት ችግሮች መካከል በረከት መጣት፣ ሆደ ባሻንት፣ ቅጥፈት፣ ርኩሳት... የመሳሰሉት ነገሮች ከሚከሰቱት የማን እንደሆነ? ለምን እንደተጠራን? እና ተስፋችን ማን እንደሆነ? ከእለማወቃችን ነው።

እስራኤላውያን ከግብፅ የባርነት ኑሮ ወጥተው ወደ ተስፋይቱ ምድር ሲጓዙ በሕይወታቸው ይታይ የነበረው ነገር ማንጉራጉር (ማጉረምረም) የግብፅ ዱባ ሽንኩርት ይሻለን ነበር የማለው እሳብ ከውስጣቸው ይፈልቅ ነበር። ይህም ነገር ከባድነታቸው የተነሳ ነው። የባዶነት ምንጭ ምክንያቱ ምንድን ነው? በገዛ ክብሩና በጎነቱ የጠራንን አምላክ ከእለማወቅ ነው። አምላካችን እግዚአብሔር በክብር ከፍ ያለ አምላክ ነው (መዝ. 19÷1, ኢሳ. 6÷3) ክብሩም ማንም ሊደርስበት በማይችል ከፍታ በላይ ነው። ዘወትር ወደክብሩ ተስፋ ይጠራል። ሐዋርያው ይህን የክብር ተስፋ ሲናገር "ለቅዱሳኑ ተገልጦ ለእነርሱም እግዚአብሔር በእሕዛብ ዘንድ ያለው የዚህ ምሥጢር ክብር ባለጠግነት ምን እንደ ሆነ ሲያስታውቅ ወደደፊም ምሥጢሩም የክብር ተስፋ ያለው ክርስቶስ በእናንተ ዘንድ መሆኑ ነው" (ዉላ. 1÷27) ይላል። በዚህ ከፍለ ዘመን የእግዚአብሔርን ብዙ የተስፋ ቃላት ለምተው ሕይወታቸው ባዶ የሆነባቸው አያሌ ሰዎችን እናገኛለን ምክንያቱም የሰሙት ቃል ከእነርሱ ከሰሚዎች ጋር ስላልተዋሀደ ነው። (ዕብ. 4÷2) ባዶነት ማለት እለኝታ ማጣት ተስፋ መቀረጥ ነገሮቹን ሁሉ አጨልሞ ማየት ማለት ነው።

በዚህ ዘመን የተነሳን ክርስቲያኖች ጥንቃቄ ያስፈልገናል። ሥጋውያን ክርስቲያኖች በበዙበት በእሁኑ ዘመን ከሁሉም የላቀ ስጦታ መስጧቸው "ገንዘብ" በልባቸው ዙፋን ላይ እስቀምጠውታል። ገንዘብ ዓለምን ለማሻርከርና

በየለቅጣቸው ለማሸር ኃይል ቢኖረውም ሁለተኛም ጌታ ቢባልም (ማቴ. 6÷22) በእጅጉ ልንጠነቀቅበት የሚገባ ነው። ለምሳሌ የእባብ ዓይኖች ከወፍ ዓይን ጋር ሲገናኙ ወፍዋን ወደ እባቡ እፍ ለመላብ ኃይል እንዳለው ሁሉ እንዲሁም ገንዘብ የትልቁን የትንሹን ሰው ልብ የመላብ ኃይል አለው። በሥሩ ውስጥ ሊያደርገን የሚችል ከኃጢአት ሁሉ የከፋ ለሌሎች ኃጢአት ምክንያት የሚሆን ነው ሰይጣን በመጀመሪያ መንፈሳዊ ዓይኖችን በማሳወር ተስፋህ ገንዘብ ነው ያስኛል ከዚህ በኋላ በውስጣችን ያለውን መንፈሳዊነት ሙሉ በሙሉ ለመጥፋት ቀስ በቀስ ይሽረሽረናል። ወደልባችን ጠልቆ ከገባ በኋላ ለባልንጀሮቻችን ያለንን ፍቅር ፈጽሞ ጠርጎ ከልባችን ያስወጣውና "ጩካኝ" ያደርገናል መቼም ቢሆን በእስራኤላውያን ጉዞ የማንረሳው ነገር ቢኖር በሲና ተራራ ስር በወርቅ ጥጃ ዙሪያ ሲዘፈኑ ያለውን ታሪክ ነው ይህ ህያው ታሪክ ለንስማ የሕዝቡ ወረታ ቢሰነት ሳያሳዝንን እልቀረም ነገር ግን ዛሬስ መንፈሳውያን ነን የምንል (በመስቀሉ ስር ነን) የምንል ገንዘብን አላመለከን ይሆን? በቤተክርስቲያን ስም የግል ጥቅማችንን አላገደደን ይሆን? ይህ ጣእት ለምልኮ ነው። ከእግዚአብሔር በላይ ለይተነዋልና። እንድ ቀን ግን እነዚህ ምድራዊ ነገሮች ጊዜያውያን ስለሆኑ ጥለውን ሲጠፉ ባዶነት ይሰማናል። በኑሯችን ብስጩዎች እንሆናለን። በስተመጨረሻም በራስ ሕይወት ላይ ወደ መፍረድ እንደርሳለን። ይህ ሁሉ ነገር የሚመጣው በምድራዊ ነገር ላይ ተስፋ በመጣል ነው።

የሰው ልጅ በእሳብ ባሕር የተከበበ ብዙ ጊዜ መናወጥ የሚደርስበት ፍጡር ነው። ሐዘንና ብስጭት እንደ ባሕር ሞገድ ሆነው ያውኩታል። የሰው ልጅ ሕይወትና የሕይወት መገኛ የሆነውን እግዚአብሔርን ካላወቀ ለእርሱም በኑሮው ታማኝ ሆኖ ተስፋ እምባና መጠጊያ እድርጎ መኖር አለበት። እግዚአብሔር ለኛ የገባውን ተስፋ በዕድሜያችን መግፋት በእለምሮችን መድከም ምክንያት የገባውን ተስፋ በዘመናት እርዛማኔ ሊያስቀረውም። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑን ሁለቱ የብሉይኪዳን እእሩግ ሰዎች

ናቸው። (ሉቃ. 2+25-38) "የእስራኤልን ተስፋ ይጠበቁ ነበር" በማለት ይነገረናል። የተስፋ ሰው ዘመኑን በደብታ ያሳልፋል የተስፋ አምላክም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በተስፋ እንድትበዙ በማመናችሁ ደብታንና ሰላምን ሁሉ ይሞላባችሁ (ሮሜ. 15+13) ይላልና።

**"እንወቅ እናውቀውም ዘንድ እግዚአብሔርን
እንከተል እንደ ወገንታም ተዘጋጅቶ እናገኘዋለን
እንደ ዝናብም ምድርንም እንደሚያጠጣ
እንደመጨረሻ ዝናብ ይመጣል"**

/ሆሌ. 6+3/

ምዕራፍ ሁለት

"መከራን መታገስ"

"ልትቀበለው ያለህን መከራ አትፍራ"

(ራዕይ 2+10)

የክርስቲና ሃይማኖት መምህራን መከራ የሚያሰገኘውን ጥቅም በአጸንኦት እስረገጠው ያስተምራሉ። የመከራ በዚህ ዓለም መኖርም ከአምላክ አሠራር ጋር እንደማይጋጭ ማለትም የእግዚአብሔርን መልካምነት ሁሉን አድራጊነት እንደማይሸረው ያስተምሩናል። እውነትን እየተከተሰ ያሰ ሰው ስለ እውነት መከራ ይቀበላል። ይህም መከራ ለሰው ልጆች ማንበራዊ ኑሮ ስነ ሥነጥበባዊና መንፈሳዊ እድገት አስተዋጽኦ ያደርጋል። በዓለም ላይ እስከ እለን ድረስ ያሰ መከራ (ፈተና) መኖር አንችልም (ዮሐ. 16+33) ጻድቁም ኢየሱስ የሰውን ሕይወት በመመልከት በምድር ላይ "የሰው ሕይወት ብርቱ ስልፍ አይደለምን"? (ኢየሱስ 7+11) ይላል ማንም ሰው ቢሆን ፈተና ሳይገጥመው ከዚህ ዓለም አይሰናበትም። አንዱን ፈተና ወይም መከራ ሳያልፍ ሌላ መከራ ይመጣበታል። አንዱን አቀበት ወጥተ ሳይጨርስ ሌላ የፈተና አቀበት ይጠብቀዋል። ገና መንፈሳዊ ኑሮን ሰጀምር ከበባድ ፈተናዎች ይጋርጡበታል ወይም በመካከላዊ የመንፈሳዊ ሕይወት ዘመን ወይም ደግሞ በአጠቃላይ ሙሉ የመንፈሳዊ ሕይወት ዘመን በብዙ መከራ ያልፋል። ነገር ግን ሰንፈተን ተስፋ መቁረጥ የለብንም ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ "በመከራችን ሰዓት እንዲረዳን እንጸልይ" እንጸል ተገተን ልንጸልይ ይገባል በዚህ ዓለም በትዕግስት መከራን ሁሉ የተቀበሰ አንድ ቀን ደስ ይሰዋል በችግርና በመከራ ውስጥ ሆነህም እግዚአብሔር ሆይ አንተን ጠራሁ እንድትረድኝም ተመጽንኩህ በማለት ለመነው እንጂ ከቶውንም አታመንታ (መዝ. 30+8) ነቢዮ ጻዊት በብዙ መከራ እየታሸ መላ ዘመኑን የጨረሰ ሰው እንደሆነ መዝሙራቱ ይገልጻሉ "በጭንቀቴ ደከሜአለሁ ሌሊቱን ሁሉ አልጋዬን አጥባለሁ በዕንባዬም መኝታዬን አርሳአለሁ

ዓይኔ ከቁጡ ሰንባ የተነሳ ታወከች" (መዝ. 6÷6) ብሏል በመከራ ለዓት የራቀ ቢመስልም ሁልጊዜም ከኛ ጋር ነው። "እቤቱ ለምን ርቀህ ቁመህ" (መዝ. 10÷1) "እቤቱ፥እኔ ስሙህ የማትሰማው እስከመቼ ነው (ሰን. 1÷2) ልንል እንችላለን ለእግዚአብሔር ክብር ሲባል በምድራዊ ሕይወቱ በመከራና በጭንቅ ውስጥ ታግሶ የማያልፍ ሰው ከአእምሮ በላይ የሆነውን የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ነገር ለማጤን ብቃት የሰውም። እግዚአብሔር በእኛ ላይ እንዲወርድ የሚፈቅደው ቅጣት ለድንገታችን ነውና ሁሉንም በትሰግስት እንቀበለው። የእሁኑ ጊዜ መከራ ወደፊት ለእኛ ከሚገለጥልን ክብር ጋር ቢመዝን በምንም ሊተካከል የሚችል አይደለም (ሮሜ. 8÷18) እኛ ክርስቲያኖች ችግርና መከራን በትሰግስት ከመሸከም ሌላ አማራጭ የለንም። ምንም እንኳ እስከ ሦስተኛው ሰማይ እንደ ቅ/ጳውሎስ ብንወጣም ችግርና መከራ የሌለበትን የክርስትና ሕይወት ለናገኝም ስለ እኔ ምን ያህል ብዙ መከራ እንደሚቀበል እገልጥለታለሁ ከመባልም ላይ መልጥም (የሐዋ. 9÷16) ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር መንግስት ለመግባት በብዙ መከራ መሸለክ አለብንና (የሐዋ. 14÷32) በርግጥ መሪር የሆነ መከራ ከመደረሱ እንጻር ነቢዩ እንደተናገረው "ዓይኔ ም ከዘዘን የተነሳ ተፈጀች ነፍሴም ሆዴም ሕይወቴ በሀዘን አለቃለችና ዓመታቴም በልቅሶ ጩኸት ኃይሌ በችግር ደከመ አጥንቶቼም ተነዋወጡ በጠላቶቼ ዘንድ ተነወርሁ ይልቁንም በነረቤቶቼ ዘንድ ለሚያውቁኝም ፍርሃት ሆንሁ በሚጻ ያዩኝም ከእኔ ሸሹ እንደሞተ ሰው ከልብ ተረሳሁ እንደተበላሸም ለቃም ሆንሁ" (መዝ. 30÷9-12) ብለህ ትናገር ይሆናል። ብዙዎች ቅዱሳን በብዙ ለቅሶ በብዙ ድካም በብዙ ጭንቀት ያገኙትን በረከት እኛ ያለመከራ በእንድ ጊዜ ለማግኘት እንችልም። በእግዚአብሔር ታመን በርታ ልብህም ይጽና (መዝ. 26÷14) ድል ለነሳው ከተሰወረው መና ይሰጠዋልና (ራዕይ 2÷17) በመከራ ቀን የተደገፋህበት ሁሉ ይሰበራል፤ ተስፋ ያደረግሽው ይጨልማል፤ እለኝ እለኝ ያለሽው እንደጥቀት ጤዛ ይሆንብሃል ነቢዩ "በመከራችን ረድሌትን ሰጠን የሰው ማጻን ከንፋ

ነውና" (መዝ. 59÷11) የታመንበት እና የተደገፍንበት የልዑል እግዚአብሔር ከንድ የሚዝል ከንድ ግን አይደለም። ዘወትር ማለጻ ማለጻ በየዕለቱ ከኛ ጋር ነው። "እቤቱ ማረን አንተን ተማምኗል ጥቀት ጥቀት ከንድ በመከራም ጊዜ ማጻንን ሁነን" (ኢሳ. 33÷2) ይላልና ድካምና መከራ የሚያበቃበት ለዓቱ ቅርብ ነው። ትሰግስት ይኑረን ሁከቶች ተስፋ እያስቆርጡን በዚያን ጊዜ የመከራ ጊዜ ከአለፈ በኋላ እኔ ምንኛ ዓስቋላ ለውነት አንልም (ሮሜ. 7÷24) ምክንያቱም መከራ የተባለው ሁሉ ተሸንፋ ወደ ጥልቅም ይወድቃልና እግዚአብሔርን ዘወትር ማመስገን ይገባል በመከራ ጊዜ እረፍትን በሀዘን ጊዜ ትፍሰህትን (ደስታን) ስለሚያመጣልን። መከራ ከጊዜ በኋላ ያልጠበቅነውን መልካሙን ደስታ ያነናልናል። በዚያን ቀን እግዚአብሔር ታላቅ ነገር አደረገላቸው ተብሎ ደስ እንሰኛለን (መዝ. 125÷2-3) ይላል በመከራ ጊዜ ከኛ ጋር ከሰብአዊያን ፍጥረታት ማንም በጎናችን ባይቆም ይልቁንም በስገነት እንደሚኖር ብቸኛ ድንቢጥ ብንመለል ሰው ሁሉ ጠላት ሆኖ ቢነሳብን እየሳቀ እየተሳለቀ ቢያሰድድን እኛን ለማጥፋት ቢማግልብንም (መዝ. 101÷7-8) ሁል ጊዜ ከፋ ነገር ለማድረግ ቢያሰሩብንም ዘወትር ጥልን ቢያነሱብን (መዝ. 139÷2) ቀኖችም ከፋ ነገር ተሸክመው ወደ እኛ ቢመጡ ፤ እንታገስ የመከራው ትርጉም የሚገባን ከጥቂት ጊዜ በኋላ ነው በእምነቱ የጸና ክርስቲያን የሚያመነታ ክርስቲያን አይደለም "እምኛለሁና አልናወጥም" (መዝ. 25÷1) ብሎ የሚዘምር ነው። እንተን ታምኛለሁና አልፈር እንተንም ተስፋ አድርጌአለሁ (መዝ. 24÷4-5) ብሎ የሚመለከር ነው። ጻግመኛም አቤቱ ፊትህን እሻለሁ ልቤ እንተን አለ (መዝ. 26÷8) ብሎ ይጸልያል ለይጣን ተስፋ ሊያስቆርጠው እግዚአብሔር ረስቶሃል ብሎ ሲናገረው "ጌታም ለዛለዓለም እይጥልምና ቢቆጣም ይራራልና (ሰቆ. 3÷31) ብሎ ያሳፍረዋል።

ለሌሎችም ቢመለከር "በመከራዬ ቀን በድንኳኑ ለውሮኛልና በድንኳኑም መሸሸሊያ ሸሸጎኛልና በዓለት ላይ

ከፍ አድርጎኛልና እግዚአብሔር ይመስገን" (መዝ. 26+5 27+6) እያለ ያሳለፈውን ሕይወትና የእግዚአብሔር መጋቢት ይናገራል ለሌሎችም ሲመርቅ "እግዚአብሔር በመከራ ቀን ይሰማችሁ" (መዝ. 19+1) ይላቸዋል። በው ምንም ጊዜ ቢሆን ከትግልና ከመከራ አርፎ አያውቅም። የቀደሙት የክርስቲና ሃይማኖት አባቶቻችን ይህን ዓለም ይመለከቱት የነበረው በጊዜያዊነቱ ነበር በዓለምም መጻተኞች ነበሩ። በኋላ የገለጥ ያለውን ነገር ትኩር ብለው ያዩ የኋላቸውን እየረሱ ወደፊት የሚያዩ ነበሩ መንፈሳዊ ሰው አካሄዱን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድና ቃል ካደረገው የሕይወቱ እርምጃ ቀላል ሊሆንበት አይችልም።

ነገር ግን እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በሰህን ማንኛውንም ዓይነት ችግርና መከራ ሲደረቡበትም ቀላል ይሆንለታል። ምክንያቱም እግዚአብሔርን የሚያምኑ ሰዎች ሁሉ ነገር ለበሳ ይሆንላቸዋልና እግዚአብሔር ፈጽሞ ከእነርሱ አደርቅም። ተራሮች ይፈርሳሉ ኩረባቸውም ይወገዳሉ ቸርነቴ ግን ከአንቺ ዘንድ አይፈርስም የሰላሜ ቃል ኪዳን አይወገድም ይላል መሐሪሽ እግዚአብሔር (ዲሳ. 54+10) መቼም ቢሆን ሁላችንም በሕይወታችን በረከትን እንፈልጋለን እንጂ እንጠላም ይህንን በረከት ለማግኘት ግን በመከራዎቻችን ጊዜ ጽናትና ትዕግስት ያስፈልገናል (ያዕ. 1+12)።

በርግጥ መከራ መሪር ቢሆንም ፍሬው ግን በጣም ጣፋጭ ነው። በረከት ያለ ትግል ፈጽሞ አይገኝም። በረከትን ለማግኘት እንደያዕቆብ ሹልዳ ልባችን መሰበር አለበት። ልባችንን የተሰበረ እንዲሆን የሚያደርገው የመከራ ሕይወት ነው። መከራ ደግሞ በየአቅጣጫው ሊመጣ ይችላል በውስጥና በውጭ ከቅርብና ከሩቅ ፈታኝ ተዋጊ ይኖራል። ይህ ፈተናም በእኛ የተጀመረ አይደለም "ከእናንተ በፊት የነበሩትን ነቢያት እንዲሁ ሰደትና መከራ አድርገውባቸዋል" (ማቴ. 5+12) በማለት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አስተምሮናል መከራ ባይኖር ማንነታችን አይታወቅም

ቅም ነበር። በመከራ በዓት የማይታገሉ ሰዎች ምንኛ የሚያሳዝኑ ሰዎች ናቸው፤ ከመከራው በስተጀርባ ያለውን የእግዚአብሔርን ዕንቁ ሰጦታ ያሳስተዋሉ። በትዕግስት እኮ! ተራራው ይፈነቀላል ዋርካው ይፈልሳል ሽለቆው ይሞላል ኮረብታውም ደልዳላ ሜዳ ይሆናል" "ታላቅ ተራራ ሆይ አንተ ምንድር ነህ በዘፋባሌ ፊት ደልዳላ ሜዳ ትሆናለህ" (ዘካ. 4+7) ተብሏልና። የአንዲት ደቂቃ ትዕግስት ማጣት የመላ ሕይወት መጥፊያ መንበኤ እንዳይሆንብን? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሕይወታችን የሚፈጸመው ነገር ሁሉ በትዕስት ማየት አለብን በኛ የመከራ ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር የሚበራው የእራሱን ዓላማ የሚፈጽምበት መንገድ የሚሆንበት ጊዜ አለ ሐዋርያው ቅድስ ጳውሎስ ስለደረሰበት የመከራ ዓይነት ለቅሮንቶስ ምዕመናን ሲገለጽ "በድካም አብዝቼ-በመገረፍ አብዝቼ በመታሰር አብዝቼ በመሞት ብዙ ጊዜ ሆንሁ አይሁድ አንድ ሲገደል አርባ ዓርፋት አምስት ጊዜ ገረፋኝ ሦስት ጊዜ በበትር ተመታሁ አንድ ጊዜ በድንጋይ ተወገርሁ መርከቤ ሦስት ጊዜ ተሰበረ ሌሊትና ቀን በባሕር ውስጥ ኖርሁ ብዙ ጊዜ በመንገድ ሄድሁ በወንዝ ፍርሃት-በወንበዴዎች ፍርሃት-በበሽተኞች ወንድሞች በኩል-ፍርሃት ነበረብኝ በድካምና በጥረት በብዙ ጊዜ እንቅልፍ በማጣት-በረሃብና በጥም ብዙ ጊዜም በመጣም-በብርድና በራቁትነት ነበርሁ" (2ቆሮ. 11+23-27) በማለት እኛን ያዕናናል በአጠቃላይ የማግኘትምን የፈተና ብዛት በንታገስ ነው በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን የምንለው (ሮሜ. 8+38) እነዚህ ሁሉ መከራዎች ከክርስቶስ ፍቅር ይለዩን ዘንድ አይችሉም። በመከራችንም በዓት እግዚአብሔር ያዕናናል። በአጠገባችንም ሆኖ ያበረታናል ከማንኛውም የሞት ፍርድ ያድነናል።

ሐዋርያው ስለዚህ ሕይወት ሲናገር "በእስያ ስለደረሰ ብን መከራችን ወንድሞች ሆይ-ታውቁ ዘንድ እንወዳለንና ስለሕይወታችን እንኳ ተስፋ እስክንቆርጥ ድረስ ከዓቅማችን ዋላይ ያለልክ ከብደብን ነበር አዎን-መታንን በሚያነሣ በእግዚአብሔር እንጂ በራሳችን እንዳንታመን እኛ ራሳችን

የሞትን ፍርድ በውስጣችን ለምትን ነበር። እርሱም ይህን ከሚያህል ሞት አዳንን-የድነንማል እናንተም ደግሞ ለለእኛ እየጸለያችሁ አብራችሁ ለትረዱን-በብዙ ሰዎች በኩል ስለተሰጠን ስለ ጸጋ ሰጦታ ብዙዎች ለለእኛ ያመለግኑ ዘንድ-ወደፊት ደግሞ እንዲያድን በእርሱ ተስፋ አድርገናል" (2ቆሮ. 1፡8-11) ይህም የሚሆነው በእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ በእኛ ብርታት አይደለም። በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም (ዘክ. 4፡6)

ሐዋርያውም ኃይልን በሚለጠኝ በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ (ፊል. 4፡13) ብሏል በሌላም ስፍራ ሁል ጊዜ በየስፍራው ድል እየነሳን የምንኖረው የኢየሱስ ክርስቶስን ማንተም በስጋችን ስንሸከመው ብቻ ነው (ገላ. 6፡17) ለቆሮንቶስ ምዕመናንም "ነገር ግን በክርስቶስ ሁል ጊዜ ድል በመንሳቱ ለሚያዞረን በእኛም በየሥፍራው ሁሉ የእውቀቱን ሽታ ለሚገለጥ ለአምላክ ምስጋና ይሁን" (2ቆሮ. 2፡14) በማለት ይገልጻል። ድል መንሳትን የምናገኘው ጉዟችን በራሳችን ማስተዋልና በራስ መደገፍ ላይ ሳይሆን በአምላካችን ላይ ፍጹም በመታመን ላይ የተመሰረተ ክርስትና ሕይወት ሲኖረን ነው።

በዓለም ላይ ምንም ዓይነት መከራ ባይኖር ኑሮ ትዕግስት፣ ጽናትና ርኅራኄ የተባሉትን ቃላት ፈጽሞ ልናውቃቸው እንችልም ነበር። የመከራ (ፈተና) ሕይወት ጥቅም ያልገባው ክርስቲያን የሚያገረመርም ክርስቲያን ነው ሐዋርያው "እቤቱ ለምን ርቀህ ቆምህ?" (መዝ. 10፡1) የሚለውን ጥያቄ ሲመልስ ጌታ ቅርብ ነው (ፊል. 4፡6) በማለት ጨርሶ እንደማይተወን ያመለክታል። በመከራችን ጊዜ መጠጊያችን መሸሸጊያችን ጎጂያችን እጩ እግዚአብሔር ነው። (ኢሳ. 4፡6 ናህም. 1፡7) መከራው ቢበዛም ምንም እንኳ ነገርን በእጃችን ውስጥ ማስገባት የእኛ ፋንታ ባይሆን በደረሰው እዝመራ ማጭዳ ተጋድሞ በበጋውም ወራት ማጫዱ ካልተሰካልን እንደመልካም እጫጆች በነደው ውስጥ ሆነን እንዘምራለን። ብዙ መከራ

ዳዩ ለው በቀላል ነገር ተለፋ አይቆርጥምና። በርግጥ ያለ ክርስቶስ የሚኖር ለው ነፍሱ ዘወትር እንደተጨነቀች ትኖራለች። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጽኑ ለሳምና አማካይ እረፍት ነው። በብዙ ነገር ተጨነቀን ሳለ ሰዎች ከሚሰጡን ነገር እጅግ በማይነጻጸር እርሱ የሚለጠን ከአእምሮ በላይ የሆነውን ነው።

በአሳ አንባሪ ሆኖ ውስጥ የነበረው የናስ "ወደ ጥልቁ ወደባሕሩ ውስጥ ጣልኸኝ ፈሳሾችም በዙሪያዬ ነበሩ። ማዕበልህና ሞገድህ ሁሉ በላዬ አለፉ-እኔም ከዓይንህ ፊት ተጣልሁ ነገር ግን ወደ ቅዱስ መቅደስህ ደግሞ እመለስታለሁ አልሁ... አንተ ግን-እቤቱ ሕይወቴን ከጉድጓድ እወጣሁ... ድንኳንት ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው እግዚአብሔርም ዓሣውን እዘዘው-እርሱም የናስን በየብስላይ ተፋው" (ዮናስ. 2፡11) በመጽሐፈ ከዳንም መናፍስት ያመጡትን የጎርፉ ፈሳሽነት ከእኛ ዘንድ ጸጥ ያደረገህልን ከጥፋት አድነህ የሕይወት ወደብ የሆንክን የዘላለም ድንኳን ያለበት መሸሻ የሆንክን በማዕበል የተጨነቁትን የምታድን... አንተ ነህ" በማለት የክርስቶስን ጥልቅ የማዳን ሥራ ያሳየናል። ዘወትር ከእኛ ጋር ነው በውስጣችን፣ በአካባቢያችን፣ በቤተክርስቲያን፣ በእገራችን፣ በእገጉራችን በአጠቃላይ በዓለም የተነሳውን ማዕበል ጸጥ ያደርገዋል (ማቴ. 8፡27) የኛ ድርሻ የመከራ ማዕበል ሲደርስብን መጽናት ነው። መጽናት የማንችል ከሆነ ምንም ብርታት የለንም ማለት ነው (ምሳሌ. 24፡10)

እርሱን እያመንን በምንኖርበት ዘመናችን በተከታታይ ያለምንም ፋታ የመከራ ገፈት የምንቀምስበት ጊዜ ይኖራል። በተለይ ነቢዩ ዳዊት ስለዚህ ሕይወት ሲገለጽ "እጅግ ጎስቆልሁ ተዋረድሁም ሁል ጊዜም በትካዜ እመላለሳለሁ ነፍስ ለድብን ተሞልታለችና ለሥጋዬም ጤና የላትምና ታመምሁ እጅግም ተቸገርሁ ከልቤ ውዝዋዜም የተነሳ ጮኸሁ እቤቱ-ፈቃዴ ሁሉ በፊትህ ነው ጭንቀቴም ከአንተ አይለወርም" (መዝ. 37/38፡6-9) በማለት ያሳለፈውን

ያን የሰቆቃ ሕይወት ይገልጻል። በመንፈሳዊው ዓለም ውስጥ ያለው መከራ የእግዚአብሔርን ጸጋ (ክብር) የሚያስጠን ነው። መጽሐፍ ቅዱስ "ወዳጆች ሆይ በእናንተ መካከል እንደ እሳት ሊፈትናችሁ ስለሚሆነው መከራ ድንቅ ነገር እንደመጣባችሁ አትደነቁ ነገር ግን ክብሩ ሲገለጥ ደግሞ ሐሴት እያደረጋችሁ ደስ እንዲላችሁ በክርስቶስ መከራ በምትካፈሉበት ልክ ደስ ይበላችሁ ስለ ክርስቶስ ስም ብትነቀፉ የክብረ መንፈስ የእግዚአብሔር መንስ በእናንተ ላይ ያርፋልና ብፁዓን ናችሁ ከእናንተ ግንም ነፍሳ ገዳይ ወይም ሌባ ወይም ክፉ አድራጊ እንደግሆን ወይም በሌሎች ጉዳይ እንደሚገባ ሆኖ መከራን አይቀበል ክርስቲያን እንደሚሆን ግን መከራን ቢቀበል ስለዚህ ስም እግዚአብሔርን ያመለግን እንጂ አይፈር" (1ጴጥ. 4+12-16) እያንዳንዱ ክርስቲያን ሊያምን ብቻ ሳይሆን በአመንበት አምላክ ስም መከራ ሊቀበል ተጠርቷል (ፈል. 1+29) ሊቀበል ያለውን የመከራ ዓይነት በምስጋና ሊቀበል ይገባል (ራዕ. 2+10) ቅዱሳን የእግዚአብሔር ስዎች ይህ ነው የማይባል ፈተናና መከራ ደርሶባቸዋል። ነገር ግን ምንም ፈተናው ከባድና እስከጋሪ ቢሆንም አሸንፈዋል። እኛ ክርስቲያኖች እንደ አይሁድና ሂንዱዊዝም አምነት ተከታዮች የለው ልጅ ዘወትር መከራ የሚደርስበት በጋጢ አቱ ምክንያት ብቻ ነው ብለን እናምንም። በርግጥ ባለመታዘዝ የሚመጣ መከራ ቢኖርም ነገር ግን እንደ ክርስቶስ ፈቃድ እየኖሩ የሚመጣው ግን ከሌላው የመከራ ዓይነት የተለየ ሆኖ የበለጠ ክርስቲያኑ (እግዥ) እንዲበረታ (ጸጋ እግዚአብሔር) እንዲገኝ የሚያደርገውና በረከትን የሚገኝበት ሕይወት ነው። (1ጴጥ. 4+12-16)

ፈተና የማይዳስበው መንፈሳዊ ሕይወት እንደሌለን መጽሐፍ ቅዱሳን ያስተምረናል። እሾህ አሜክላው የበዛበት መንገዳችን ጠባብ ጉዞው ፈታኝ ነውና። ይልቁንም በብዙ መከራ የእግዚአብሔር መንግስት ትወርሱ ዘንድ አላችሁ (የሐዋ. 14+21+22) እያለ ያስተምረናል የቃሉ ባለቤትም ጌታችን ቢያስተምር "በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ ነገር

ግን አይዘላችሁ እኔ ዓለምን አሸንፈዋለሁ" (ዮሐ. 16+33) ብሎናል። እኛ ክርስቲያኖች ከማንኛውም የፈተናና የሰቃይ ዓይነት ጎስቀልናም ነፃ የምንሆነው በምናፍቃት ሀገር በሰማያዊቷ አገራችን በሰማያዊት ኢየሩሳሌም ነው። (ራዕይ 21+1-4) ሆኖም ለምንድነው በዚህች ምድር ላይ ፈተናናና መከራን የሚደርስብን?

"ትዕግስትን ሊያስተምረን"

- ትዕግስት ውቅያኖስን ያደርቃል ተራሮችም በነው እንዲጠፉ ያደርጋል በትዕግስት የጠበቀ ሁሉም ወደ እርሱ ይመጣል።
- የሰይጣንን ሀስተኛነት እና የኢየሱስ እውነተኛነትና ትዕግስት ይገለጥ ዘንድ ጻድቁ ኢየሱስ
 1. ንብረቱን አጣ ምዕ. 1+13-17
 2. ልጆቹን አጣ ምዕ. 1+18-19
 3. ጤናውን አጣ ምዕ. 2+4-6

ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብም ስለ ጻድቁ ኢየሱስ ቢናገር "እነሆ በትዕግስት የጸኑትን ብፁዓን እንላቸዋለን ኢየሱስ እንደታገሰ ስምታችኋል። ጌታም እንደፈጸመለት አይታችኋል ጌታ እጅግ የሚምር የሚራራም ነውና" (ያዕ. 5+11) በማለት ያስረዳናል። "በክርስቶስ ያለውን መልካሙን ኑሮአችሁን የሚሳደቡ ሰዎች ክፉን እንደምታደርጉ በሚያመብት ነገር እንዲያፍሩ በጎ ሕሊና ይኑራችሁ። የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲህ ቢሆን-ክፉ ስለማድረግ ሳይሆን በጎ ስለማድረግ መከራን ብትቀበሉ ይሻላችኋልና" (1ጴጥ. 3+16-17) በማለት ሐዋርያው ይመክረናል ምክንያቱም በታመንበት አምላክ የምናፍር አይደለንምና በፈተናዎቻችን ሰዓት ከጉሮሮአችን የምስጋና ጣዕም ከማጣጣም አናቋርጥም (መዝ. 149+5-6) ተስፋ አንቆርጥም እንታገባለን ይልቁንም በመከራችን ደስ ይለናል (ቄላ. 1+24) "ለእግዚአብሔር ክብርም ተስፋ እንመክለን ይህም ብቻ አይደለም-ነገር ግን መከራ ትዕግስትን እንዲያደርግ-ትዕግስትም ፈተናን ፈተናም ተስፋን እንዲያደርግ እያወቅን በመከራችን ደግሞ እንመክለን በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለፈሰሰ

ተስፋ አያሳፍርም" (ሮሜ. 5+2-5) በማለት ቅዱስ ጳውሎስ ያስነገረናል።

በሐዚህ መከራ የትዕግስትን ሕይወት በእጅጉ ያስተምረናል "ወንድሞቼ ሆይ የእምነታችሁ መፈተን ትዕግስትን እንዲያድርግላችሁ ውቃችሁ ልዩ ልዩ ፈተና ሲደርስባችሁ እንደሙሉ ደስታ ቁጠሩት ትዕግስትም ምንም የሚጎድላችሁ ሳይኖር ፍጹማንና ምሉዓን ትሆኑ ዘንድ ሥራውን ይፈጽም" (ያሐ. 1+3) ይላል። መከራ ባያኖር ኑሮ ትእግስትን ለማወቅ አስቸጋሪ በሆነ ነበር። በክርስቲና ሕይወት ውስጥ ያለ መከራ ማትረፍ (መገኘት) ያለመሰናከል እድገት ያለ ጋሬጣ ወደፊት መገለገል ጨርሶ የለም። ሲቁ ዮሐንስ አፈወርቅ "ችግርና መከራ የሌለበትን ሕይወት ፈጽሞ አትመኙ የምታተርፉት ምንም ነገር የለበትምና" ይላል።

ምድራዊውን መከራ በትእግስት ያላለፈ ከለማያዊ ውፊተና ሲያልፍ አይችልም። ምክንያቱም ለሰው ልጅ የሚገጥመው እንቅፋት ሁሉ በምድር ነው። በምድር በእምነቱ ሰም ፈተናን የተቀበለ በልቡ ሳጥን እንደ እንቁ ቆልፎ በዚህች ዘመን በተወሰነበት በኃላፊቱ ዓለም ሳያማርር መልካሙን ሰም (ክርስቲናውን) ይዞ የኖር እንደሆነ ዘመን ባልተወሰነበት በወዲያኛው ዓለም የተከበረ የተወደደ ሆኖ ይኖራል ወርቅ በእሳት ከተፈተነ በኋላ ጽፋይነቱ እንዲታወቅ እኛም ይህ ዓለም በሚያቀርብልን ልዩ ልዩ ፈተና ከታገለን ጽፋያን ሃይማኖት ወምግባር (ምግባራቸው የጠራ ሃይማኖታቸው የጸና) እንሆናለን ለወርቅ በእሳት ማለፉ ሞገስን እንዳተረፈለት ለእኛም ፈተናዎች ሞገሽን ያስጠናል መከራን በመካሪነቱ እንጅ በመከራነቱ አይደለምና የምናየው። በመከራ ሰዓትም እንጸልያለን (ያሐ. 5+13) በመከራ ትዕግስትን እንማርበታለን።

በአንድ ወቅት በአንድ ግድግዳ ላይ እንዲህ የሚል ጽሁፍ አየሁ "እምላኬ ሆይ ስቃይና መከራ አታሳየኝ

አልልህም ጽኑ ትዕግስትን ግን አትንፈገኝ" ይላል ጥሩ ጥቅስ ነበረ። በትዕግስት ሁሉን ማለፍ ይቻላል። ነገር ግን ትዕግስት ሲጠፋብን የራሳችንን አቋራጭ መንገድ መጠቀም ስንጀምር ወደማንወጣው አዘቅት ውስጥ እንገባለን። ስንጸልይ ግን ትዕግስትንና የፈተናውን መውጫ መንገድ እናያለን (1ቆሮ. 10+13) ቅዱስ ማርይስሐቅ፡- "በእግዚአብሔር ዘንድ ባለሟልነትን ታገኝ ዘንድ ታገስ ይላል።"

ትዕግስትን በመከራዎቻችን ሰዓት እንማር እንታገስም የታገሠ የሚያጣው ነገር የለምና ያለንበት ዓለም ጥርጥር፣ ርኩሰት፣ በደል የበዛበት፣ የሰው ልጆች ሰላም፣ ነፃነትን ፍቅር ያጡበት ዘመን ነው። ኢልፋዝ "ሰው እንዲሁ ለመከራ ተወልዷል" (5+7) ቢልም በመከራ ውስጥ የሚያልፍ ክርስቲያን ሊታገስ ይገባል። ምክንያቱም ነገሮችን ጸንተን (ቆይተን) ከአልተመለከትናቸው በስተቀር መጀመሪያ ላይ በጣም ይከብዱናል በጣም ይጠዘጠዙናል። የመከራው ትርጉም የሚገባን በስተመጨረሻ ከትዕግስት በኋላ በምናገኘው (በምንረከበው) ነገር ነው። "ከነገር መጀመሪያ ይልቅ የነገር መጨረሻ መልካም ነውና" (መክ. 7+8) ይላል ሐዚህ ማንኛውም ክርስቲያን ብድራቱን ትኩር አድርጎ በመመልከት ክርስቶስን በማመን የሚመጣውን መከራ በምስጋና መቀበል ይገባል። (ዕብ. 11+25-25) በመከራዎቻችን ሰዓት ጀማሪው መሪ ቢሆን እንኳ ፍፃሜው ጣፋጭ ነው። በትዕግስት ሕይወት ሆነን በየአቅጣጫው የሚመጡትን ጽዋትወ መከራ (ልዩ ልዩ) መከራ መታገስ ይጠበቅብናል።

የሚታገስ ሰው ለሌሎች ትምህርት ይሆናል በትዕግስቱ ለማያምኑና ለሚያገረመርሙ ሰው አርአያ ይሆናል ቤተክርስቲያን በትዕግስት ብዙን መከራን ተቀብላ ለዚኛው ክፍለ ዘመን የደረሳቸው እንደቀላል የሚታይ አይደለም። በአንድ ወቅት የነበረው አይንስታየን ስለ ቤተክርስቲያን ድፍረትና የትዕግስት ሕይወት ሲናገር

"ቀድሞ በቤተክርስቲያን ሕይወት አልደበትም ነበር። ስለጠላታትም በመቃወም እናገር ነበር አሁን ግን እርሷ ብቻዋን ድፍረትና ትዕግስትን በመያዝ በለመንፈሳዊ አውነትና ስለግብረገባዊ ነፃነት ስትከራከር በማየቴ ስለ ቤተክርስቲያን የፍቅርና የአድናቆት ስሜት አለኝ አስቀድሜ ንቀያት የነበረችውን አሁን ግን በእውነት ግመሰገኔን ለመናዘዝ ተገድሻለሁ" ብሏል። ቤተክርስቲያን ለእውነት በመቆጣጠርና በመታገሏ ለማያምነው ትውልድ መምህርት ናት። ብዙ ሰዎች ከሰመብሰል አንፃር ሲነቀፉና ሲፈተኑ ተሉ መበርገግና በመከራውም ተሸመድምደው በመውደቅ የያዙትን የክርስትና እርግ መልቀቅ ይጀምራሉ። መከራ የአደጋ ግስጠንቀቀያ ወይም የመንፈሳዊ እድገት ምክንያት ሊሆን ይችላል። በሚደርስብን ፊተና መደናገጥና መረበሽ ከእግዚአብሔር ለመውገድ፣ ከቤተክርስቲያንም ሕይወት ለመታቀብ፣ ከያዝነው ጽኑ ዓላማ ለማፈግፈግ አንቸኩል። "የወደደውን ሁሉ ያደርጋልና ከፊቱ ትወገድ ዘንድ አትቸኩል ክፉንም በማድረግ አትጽና" (መዝ. 8+3) ይላልና መከራ በለመጣብን እባክህ ፈጽሞ ግደለኝ ለማለት አንድፈር (ዘኁ. 11+15) ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊው ልትቀበል ያለኸውን መከራ አትፍራ" (ራዕይ 2+10) ይላልና ለፊልድልፍያም አለቃ ሲጽፍለት "የትዕግስቴን ቃል በለጠበቅህ እኔ ደግሞ በምድር የሚኖሩትን ይፈትናቸው ዘንድ በዓለም ሁሉ ላይ ሲመጣ ካለው ከፊተናው ሰዓት እጠብቅሃለሁ" (ራዕይ 43+10) በማለት በትዕግስት የቃሉን ምስጢር ስለጠበቀ የእግዚአብሔር መግቦትና ትድግና እንደማይለየው ተረጋግጦለታል።

እግዚአብሔር ከቅድስናው እንደገኘላል የሚቀጣጠን ሰዓት አለ ይህ ቅጣት ግን ከክብሩና ከቅድስናው እንደገኘላል የጥቅም ቅጣት ነው (ዕብ. 12+5-11) ልብ አምላክ ዳዊት "እግዚአብሔር የገሰፀው ህጉንም ያስተግረው ሰው ምስጉን (መዝ. 93+11/12) ይላልና በዚህ ምድር የምንቀበለውን መከራ በድል አድራጊነት ሰንወጣው ክብር ይጠብቀናል። መጽሐፍ ቅዱስ "ዳድቅን ድል ባደረጉ ጊዜ

ብዙ ክብር አለ" (ምላሌ 28+12) ይለናል ከብዙም መከራ በኋላ ከበጉ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር የዘላለም ሕይወት የመኖርን ተበፋ አስረግጦ ቅዱስ ዮሐንስ ወንጌላዊው ሲናገር "ከሸማግሌዎቹም አንዱ መልሶ እነዚህ ነጩን ልብስ የለበሱ እነማን ናቸው? ከወዴትስ መጡ አለኝ እኔም ጌታ ሆይ እንተ ታውቃለህ አልሁት አለኝም እነዚህ ከታላቁ መከራ የመጡ ናቸው ልብላቸውንም አጥበው በበጉ ደም አነጹ። ስለዚህ በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት አሉ ሌሊትና ቀንም በመቅደስ ያመልኩታል በዙፋኑም ላይተቀመጠው የእነርሱ ላይ ያድርግባቸዋል ከእንግዲህ ወዲህ አይራቡም ከእንግዲህ ወዲህ አይጠሙም ይህም ትኩሳትም ሁሉ ከቶ አይወርድባቸውም በዙፋኑ መካከል ያለው በጉ አረኝቸው ይሆናልና ወደ ሕይወትም ውኃ ምንጭ ይመራቸዋልና እግዚአብሔርም እንባቸውን ሁሉ ከአይናቸው ያብላል" (ራዕይ 7+13-17) እንግዲህ መከራ ከክርስቶስ ጋር ያለውን ኅብረት እንዳናጠነክር ያደርጋል (ሮሜ. 8+17) መከራ ክብርና አክሊል የሚገኝበት አምላክ ችን ክርስቶስ የወደዳቸውን የሚቀጣበት የፍቅሩ መግለጫ ነው። ስለዚህ ለንቀበል ያለውን መከራ አንታገሥ። በባለፉት ዘመናት ባለመታገስ ብዙ ያጣነው ነገር አለና። ትዕግስት በማጣታችን ቁጭ ብለን የምንበቅለውን ቁመን ለማውረድ የምንቸገርበት ሰዓት ይመጣልና ስለዚህ ትዕግስትን ገንዘብ እናድርግ።

"በእግዚአብሔር ላይ ያለን ጽኑ እምነታችን እንዲገለጽ"
"ያለጽናት የምትለማመደው ሥራ ፍሬ የለውም"
 (ቅ.ይስሐቅ)

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመከራዎቻችን ሁሉ ደስ ባይሰኝም ያለመከራ የሚኖረውን ክርስትና ግን አይፈቅድልንም። ሁልጊዜ በመከራውስጥ ስናልፍ ጽኑ እምነት ከአለን ማንኛውንም ማዕበል አናልፈዋለን በታላቁ ባህር አቋርጣ የምትሔድ የሩቅ ባህር አቋርጫ መርከብ

በማዕበልም ብትናወጥ ሀይለኛውን ሞገድ ማዕበል የምትቋቋመው ጉድን በመስጠት ወይም ከማዕበሉ በመሸሽ አይደለም ይልቁንም ፊት ለፊት ማዕበሉን መጋፈጥ ስትችል ብቻ ነው። ዛሬም ቢሆን በክርስትና ሕይወታችን ማንኛውም የመከራ ማዕበል ቢነሳብን ከመከራው በመሸሽ ሳይሆን ፊት ለፊት በድፍረት ስንጋፈጥ እሸናፊዎች እንሆናለን። በመከራ ውስጥ ስንሆን እግዚአብሔር በእኛ ሕይወት እንዴት እንደሚሠራ እናስተውልም። የምናስተውለውም ከመከራው በኋላ ነገሮችን በጥሙና ስናጤንና ሁኔታውን ስንመረምር አምላካችን እንደረዳን እንረዳለን። "ሕይወት ማለት ብርቱ ለልፍ ነው" (ኢዮብ. 7÷1) ጻድቁ ኢዮብ፤ እምነቱ ይገለጽ ዘንድ መከራን ተቀብሏል። የምንቀበለው መከራ ለእኛ መጻፍ ለሌሎች ደግሞ የመጻን ምክንያት ይሆናል የመከራ ጊዜ ሌሊቱ ቢረዝምም ቢታችን በትካዜ ኑሮችን በእባዜ ቢሞላም ከፋው ነገር አልፎ እንድቀን የሰላም ፀሐይ ትወጣልናለች። "ቁጣው ለጥቂት ጊዜ ነው ሞገሱ ግን ለሕይወት ዘመን ለቅሶ ማታ ይመጣል ጥዋት ግን ደስታ ይሆናልና" (መዝ. 29÷5) በእምነታችሁ በኩል በችግራችንና በመከራችን ሁሉ ስለ እናንተ ተጽናናን እናንተ በጌታ ጸንታችሁ ብትቆሙ-አሁን በሕይወት ትኖራላችሁና (1ተሰ. 3÷7-8) የመከራ ሕይወት ጥቅሙ ጸጋ እግዚአብሔርን የምንገኝበት ብቻ ሳይሆን ባልንጀሮቻችን ሊጸኑበትም የሚችሉበት ጊዜ አለ ስለዚህ ለወንድሞች ድንኳን ስንል በመከራ እንለፋለን። ሊቁ ዮሐንስ አፈወርቅ "ለለወንድሙ መጻን የማያደክም ክርስቲያን ድኗል ብዬ አላምንም" ይላልና።

"ወደ ፍጹምነት ማዕረግ ሊያደርስን"

ያለፉት ቅዱሳን ሰዎች በሙሉ በብዙ ፈተና እና መከራ ውስጥ ሰላለፉ ወደ ፍጹምነት ማዕረግ ይደርሳል። መከራ (ፈተና) ለመንፈሳዊ ሕይወት ዕድገት እጅግ አስተዋጽኦ አለው። ቅዱስ ጳውሎስ በመከራ የጸኑ ክርስቲያኖችን የኢየሱስ ክርስቶስ በጎ ወታደሮች በማለት ይጠራቸዋል (2ጢሞ. 2÷2) ይህም ማዕረግ ራሱ

እግዚአብሔር እንድንደርስበት የፈቀደልን ታላቅ የሆነ መንፈሳዊ ብቃት ነው በሌላም ስፍራ ሐዋርያው ይህንን የክርስትና እድገት "ሙሉሰው" ይለዋል። ሁላችንም የእግዚአብሔርን ልጅ በማመንና በማወቅ ወደሚገኝ እንድንት-ሙሉ ሰውም ወደመሆን-የክርስቶስም ሙላቱ ወደሚሆን ወደሙላቱ ልክ እስከንደርስ ቅዱሳን አገልግሎትን በመሥራት እና ለክርስቶስ አካል ሕንጻ ፍጹማን ትሁኑ ዘንድ (ኢፌ. 4÷12/13) ይላል እንደዚሁም ለቆርንቶስ ምዕመናን ሲጽፍ "የጊዜው መከራችን የክብርና የዘላለም ብዛት ከሁሉም መጠን ይልቅ ያደርግልናልና (2ቆሮ. 4÷16) ይላል። በመከራ ውስጥ ያለፉ ቅዱሳን ሰዎች ለሰዎች ሁሉ ያለምንም አድልዎ ይራራሉ ያስባሉ ወደደያግኒተስ የተላከው ደብዳቤ 5÷9, 6÷4 ላይ ያለው መልእክት ፍጹም የሆነውን የቅዱሳንን የክርስትና ኑሮ ይገልጻል እንዲህ በማለት "ክርስቲያኖች በሥጋ እንዳሉ ግለጽ ነው ነገር ግን እንደ ስጋ ፈቃድ አይኖሩም ለተሰራላቸው ሕግ ታዛዦች ናቸው እንዲያውም በሕይወታቸው ሕጉ ከሚለው በላይ ይኖራሉ ሰዎችን ሁሉ ያፈቅራሉ (ይወዳሉ) ግን ሰው ሁሉ ያሳድዳቸዋል እየሞቱ ወደ ሕይወት ያቀርባል ድሆች ናቸው ብዙዎችን ይበልጽጋሉ በዓለም ይኖራሉ ነገር ግን ለዓለም አይደሉም" ይላል። እግዚአብሔር ወደ ፍጹምነት ማዕረግ ሊያደርስን በሕይወታችን ከፋ ያልሆነ ከነመውጫ መንገዱ በማዘጋጀት ቅጣትን የሚልክበት ጊዜ አለ (ኢር. 30÷11) በብዙ ነገር ታግለን ብንኖር ወደ ፍጹምነት ማዕረግ እንደርሳለን። በመከራ መታገስ ማለት ክርስቶስን መምሰል ማለት ነው። በሕይወታችን በጣም አስቸጋሪ የሆኑ ነገሮች ይገጥሙናል ይህም የሚያስደንቀን አይደለም። ነቢዮ ዳዊት በጊዜም ያለጊዜም የጸና ሰው ባይሆን ኑሮ አስደሳች የሆኑ የመከራ ጊዜ ዝማሪዎቹን ባብረከተልን ነበር። የክርስትና መንገድ የፈተና መንገድ ነው አምላካችን ክርስቶስ እኛን ወደ ክብር ለግምጣት ብዙ መከራን ተቀብሏል (ዕብ. 2÷10) በዚህም እርሱ በመረቀልንና በባረከልን አዲስ እና ሕያው መንገድ እንሄዳለን (ዕብ. 10÷25) "ጌጣላት አድርጋችሁ ለትንሹ ብትታገሉ ምን ክብር አለበት? ነገር

ግን መልካም አድርጋችሁ መከራን ብትታገሡ ይህ ነገር በእግዚአብሔር ዘንድ ምሰጋና ይገባዋል። የተጠራችሁለት ለዚህ ነውና ክርስቶስ ደግሞ ፍለጋውን እንድትከተሉ ምሳሌ ትቀላችሁ ስለ እናንተ መከራን ተቀብሎአልና" (1ጴጥ. 2+20-21) "ኢየሱስ ክርስቶስ ሲገለጥ ለምሰጋናና ለክብር ለውዳሴም ይገኝ ዘንድ አሁን ለጥቂት ጊዜ ቢያስፈልግ በልዩ ልዩ ፈተና አዝናችኋል" (1ጴጥ. 1+6/7) "ሕይወታችሁ የሆነ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ በዚያን ጊዜ እናንተ ደግሞ ከእርሱ ጋር በክብር ትገለጣላችሁ" (ዊሳ. 3+4)

በእውነተኛ የሕይወት ጉዞ ከመከራ በኋላ ክብር አለ "ጻድቃን ድል ባደረጉ ጊዜ ብዙ ክብር አለ" (ምሳ. 28+12) ይላልና የጥንት ቤተክርስቲያን አባቶችና ምዕመናን ፈተናቸው ከአሁኑ ዘመን ክርስቲያኖች ጋር ሲነጻጸር የሰማይና የምድር ያህል ነው። (ሮሜ. 8+18) ጽናቱም የለም ፈተናዎች እንኳ አልፈው አልፈው ቢከሰቱም በዓለማዊ ጸንቶ የሚቆም አስከዚህም ነው። የቀደሙት ክርስቲያኖች በብዙ መከራ (ፈተና) ያደረሱትን የክርስትና ሕይወት የዚህ ዘመን ክርስቲያኖች ግን በብዙ ምችትና በክርስትና ስም የመጣብንን መከራ በመፍራት እውነትንም ባለመናገር እንመላለሳለን።

ሁላችንም የምናውቀው በቤተክርስቲያን ታሪክ ተጽፎ እንደምናነበው የሐዋርያት ተከታዮች (ተሳውያኑ-ሐዋርያት) ሐዋርያት-አበው (Apostolic Fathers) በመባል ከሚታወቁት አንዱ የሆኑ የመጽሐፍ ቅዱስ መምህራን ክርስቶስ እንደ አቀፈው (ማቴ. 18+2) የሚናገሩለት ቅዱስ አግናጥዮስ ምጥው ለአንበሳ ለርም በጻፈው መልእክት አሳዛኝ የመከራ ሐይወቱን እናንባለን፡- «በለውነቱ በውስጣዊ ልቤም ኃይልን እጅግ እንዳገኝ ለእኔ ፀልዩልኝ ለእኔ በርግጥ ክርስቲያን ሆኖ መገኘት ስሙ ብቻ አይበቃኝም በአፍ በከንፈሬ ብቻ ሳይሆን በእውነተኛ ፈቃድ ላይ የተመበረተ ክርስትና እንዲኖረኝ እፈልጋለሁ እውነተኛ ክርስትና ግለት እኮ በብርታት የሚገለጥ እንጂ በወሬ አይደለም እንዳትከለክሉኝ

ለጌታዬና ለአምላኬ ለኢየሱስ ክርስቶስ ስም ለመሞት ዝግጁ መሆኔን ይህንን በማንም ሰው ፊት ሁሉ እመስክራለሁ። ማንም ያለ አግባብ ሁኔታ እንዳያሳብልኝ የአራዊት ጉርሻ ለመሆን ዝግጁ ነኝ። የኢየሱስ ክርስቶስ የሰንደ ቅንጣት ነኝና እኔ በአናብስት ጥርሶች ተፈጭኜ ለክርስቶስ ንጹሕ ሀብስት ለመሆን የተዘጋጀሁ የእግዚአብሔር ሰንደ ነኝ በአማረ የምግብ ዓይነት ፍጹም አልደስትም እኔ የምፈልገው ዘወትርም የምሻው ከዳዊት ዘር የተገኘውን አማናዊውን የእግዚአብሔር ወልድ ኅብስት የሆነውን የክርስቶስን ሥጋ ነው ለመጠጣትም ዘለዓለማዊ የማይለወጥ ፍቅር የተፈጸመበትን ክቡር ደሙን እሻለሁ። እኔ ካንቀላፋሁ በኋላ ለማንኛውም ሰው ሽክም ሆኜ እንዳንልፍር ሰውነቴ በሙሉ ይልቅ የአናብስቱ ሆድ መቃብሬ ይሁን እንዲበሉኝ እናንተ አነሳሷቸው በመሞቴ ከክርስቶስ ጋር እኖራለሁ። ነፃነትንም አገኛለሁ በጊዜአዊ አበራት ለጊዜውም ብታሰርም በክርስቶስ ነፃ ሆኔ የምነሳ የአርነት ሕይወት አለኝ በቃኝ ልሂድ ከእርሱ ጋር ልኑር አንዳች ምድራዊ ጠፊና ኃላፊ ነገር መመኘት አንደማያስፈልገኝ ተረድቼዋለሁ። እነሆ አሁን የአሥር ነብሮች ቁራኝ ነኝ (ten soldiers, leopards) በመልካም ፈንታ የበሳውን ክፉ የሚመለሱ ናቸው። በእነርሱ ክፉ አድራጊነት የማይለወጥ ትዕግስትን ተምሬበታለሁ። በዚህ ግን ልመካባት አይደለም ዛሬ ነው ይልቁንም አሁን እውነተኛ ደቀመዝሙርነቴ የተገለጠው የሚታይና የማይታይም ፍጥረትም ቢሆን የሰው ልጅም ቢሆን በምቀኝነት ዓይን አይመለከተኝ ልሂድ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ! እሳት! የፈላ ውሃ! መስቀል! የአናብስቱ (የአውሬው) ብዛት! መጨፍጨፍ! የአጥንቶቼ መበታተን! የብልቶቼ መበባበር! መጨፍለቅም ማንኛውንም የሳይጣን ስቃይ ሁሉ ይመጣብኝ ብቻ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ልደርስ» ቅዱስ አግናጥዮስ በሮሜ በወታደሮቹ አየተጠበቀ ብዙ ጊዜ ሳይቆይ ወደ አደባባይ ወለዱት በዚያም አደባባይ ርሃብ በእጁ ምቃቸው እውሬዎች ይጠብቁታል ይህም አሳፋሪውን ትርኢት ለመመልከት ብዙ ሕዝብ ተሰብስቦ ነበር ወዲያውኑ የአራዊቱ ቤት ተከፍቶ አራዊቱ

ተስቀቀበት በአንድ አፍታም ሰውነቱ ተበጫጭ ሥጋው ተበልቶ በአደባባዩ አጥንቱ ተበታትኖ ለክርስቶስ በማዕት ሆነ አጥንቱ ብቻ በአደባባዩ ይታያል የተመነውን በናፍቆት የጠበቀውን አገኘ አስከሞት ድረስ የታመነ ሆነ ወደ ክርስቶስ ሄደ ደረሰም የሕይወት አከሊልን ተቀዳጀ ክርስቶስን በመከራው መሰለ። "ለሂድ ከክርስቶስም ጋር ልኖር እናፍቃለሁ፡-ከሁሉ ይልቅ እጅግ የሚሻልነውና" (ፊል. 1+23) የሚለውን ሕያው ቃል ፈጸመ ወደ ፍጹምነት ሕይወት ደረሰ ይህም ሕይወት... የሚቀጥል ሕይወት ሆነ... በለዚህም ነው ተርቱልያን "የሰማዕታት ደም የቤተክርስቲያን ዘር ነው" ያለው። መከራ ወደ ክርስቶስ የሚያቀርብን ወደ ፍጹምነት ደረጃ የሚያደርስን ከአእምሮ በላይ የሆነ የእግዚአብሔር ጸጋ የምናገኝበት ሕይወት ነው። መከራ ሊጀምሩት የሚያምር የሚጣፍጥ አይመስልም የሚገባን ወደመጪ ረሻው ነው። የጸድቁ የሴፍ የመጀመሪያው የመሸጥ ሕይወት ብዙዎቻችን ሀዘን ሳይሰማን አለቀረም።

ከተቂት ዓመታት በኋላ ተባርዮን የማያስቀር (አንደተነዱ ይቅሩ) የማይል የታመነው አምላክ በግብጽ ላይ በመሸም ፍጻሜውን አሳምሯለታል። የነቢዩ ዳንኤልም በአናብስት ገደል መጣል በጣም የሚያላዝንን ቢሆንም ትንፋሽንና መንገድን በእጁ የያዘው የከበረው ጌታ እግዚአብሔር (ዳን. 5+23) ግን የአናብስቱ አፍ በመዘጋት የዳንኤልን መጪረሻ ውብ አደረገው። በአጠቃላይ የእግዚአብሔር ሰዎች በመጀመሪያ በለቅሶ ዘርተው በስተመጪረሻ በደስታ ማጪዳቸው ማንም ሊቀበለው የሚገባ አውነታ ነው (መዝ. 125+5) ለቅሶ ማታ ባይመጣ ኖሮ ጥዋት ደስታ አይሆንም (መዝ. 29+5) መከራ ባይኖር ኖሮ የሴፍ በግብጽ ላይ አይሸምም ነበር። በመከራ ባያልፍ ኑር ጸድቁ ኢየሱስን በትዕግስቱ ማንም አያውቀውም ነበር። ነቢዩ ዳዊትም ቢሆን ያመሩ ዘማሪዎችን ለዓለም አይበረከትም ነበር። መከራን መቋቋም ትልቅ ምግባር ነው። በሐዘንና በመከራ ሰዓት ደስተኛ መሆን ደግሞ ከምንም በላይ ታላቅ ነው። ዛሬ የሚደርሰብንን መከራና ፈተና ከመመልከት ይልቅ

በእምነት ዓይን ከአባታችን ከእግዚአብሔር እጅ ውስጥ ያሉትን ነገሮች መመልከት ለአኛ በቂ ነው። እግዚአብሔር ነገሮች ሁሉ እንደፈለገው ይሰራቸዋል። በመከራ ሕይወት ውስጥ ሊሰራቸው የሚፈልጋቸው ነገሮች አሉ። ሁላችንም እንደምናውቀው የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ መታሰር ወርቃማ የሆኑ መልእክታትን እንዲጽፍ ረድቶታል። ስለዚህ በዚህ መከራ ሕይወት ውስጥ ሊሰሩ የሚፈልጉ ነገሮች በእግዚአብሔር አሉና ነገሩን እስኪፈጽም ድረስ መከራን በአኩቱት (ምስጋና) መቀበል ከአኛ ይጠበቃል። ነገሩን የምንረዳው ከመከራ በኋላ ነው። የእግዚአብሔርን በረከት ለማግኘት ከባባድ በሆኑ ፈተናዎች አናልፋለን። ለበእምነት ዳዊት በእግዚአብሔር ኃይል ፑልያድን ከገደል በኋላ የሴቶች ዝማራ እና ዘፈን አልዋጥሰን ያለው ሳኦል በዳዊት ስለተበሰጠ በእጅጉም ተከፋ ሊያሳድደውም ተነሳ (1ኛ. 18+6-9) እግዚአብሔር አኛን በነገር ሁሉ ሲባርከን በከንቱ የሚጠለን ሰዎች ይነሳሉና። ለዚህም ነገር ማስረጃ በመዝሙረ ዳዊት ምዕ. 39/40/ ያለውን ማንበብ በቂ ነው። ሰዎች ከፋ ነገር ቢያመጡ ብንም ከፋ ነገር መመለስ ጥሩ አይደለም። ምክንያቱም፡-

ሀ. ለከፋ ሰዎች ከአንደበታችን ከፋ ቃላት መመለስ አንደማይገባን ቅዱሳት መጻሕፍት ያስተምሩናል የሚያስድድክችሁን መርቁ መርቁ እንጂ አትርገሙ (ሮሜ. 12+14-21)

ለሚሰሙት ጸጋን ይስጥ ዘንድ-አንደሚያስፈልግ ለማንኛ የሚጠቅም ማናቸውም በጎቃል እንጂ ከፋ ቃል ከአፋችሁ ከቶ አይውጣ (ኤፌ. 4+29) ቅዱስ ጴጥሮስም ስለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት ቢናገር "እርሱም ኃጢአት አሳደረገም-ተንኩልም በአፋ አልተገኘበትም ሲሰድቡት መልሶ አልተሳደበም-መከራን ሲቀበል አልዛትም ነገር ግን በጽድቅ ለሚፈርደው ራሱን አሳልፎ ሰጠ" (1ኛ. 22-23) ስድብን በመጥገብ በሕይወት ዘመኑ ብዙ መከራ ያየው የአሴይ ልጅ ነቢዩ ዳዊትም አንድ ቀን "ወደ ብራቂም ሲመጣ እነሆም-ሳሚ የሚባል የጌራልጅ ከሳኦል

ቤተዘመድ የሆነ አንድ ሰው ከዚያ ወጣ-እየሄደም ይረገመው ነበር። ወደ ዳዊትና ወደንጉሠ ዳዊትም ባሪያዎችም ድንጋይ ይወረውር ነበር በንጉሡም ቀኝናግራ ሕዝቡ ሁሉና ኃይላኑ ሁሉ ነበሩ ሳሚም ሲረገም ሂድ እንተ የደም ሰው-ምናምንቴ-ሂድ። በፋንታው ነግሥሃልና እግዚአብሔር የላከልን ቤት ደም ሁሉ መለብህ እግዚአብሔርም መንግስትህን ለልጅህ ለአቤሴሎም አጅ አሳልፎ ሰጥቶታል። እነሆም-አንተ የደም ሰው ነህና በመከራ ተይዘሃል አለ። የጽፋያም ልጅ አቢላ ንጉሡን-ይህ የሞተውሻ ጌታዬና ንጉሡን ስለምን ይረገማል ልሂድና ራሱን ልቀረጠው አለው። ንጉሡም እናንተ የጽፋያ ልጆች-አኔ ከእናንተ ጋር ምን አለኝ? እግዚአብሔር ዳዊትን ሰደበው ብሎ አዝዞታልና ይርገመኝ ለምንስ እንዲህ ታደርጋለህ የሚለው ማን ነው አለ? (2ሳሙ. 16-9-11) ብሏል አንጂ ከአንደበቱ ከፋቃል አላወጣም ስድብን ተቀበሎ በሌላም ስፍራ ሲጸልይ "ሁልጊዜ በትካዜ እመላለሳለሁ ነፍሴ ስድብን ተሞልታለችና ሥጋዬንም ጤና አላተምና። «ተግላፅ ነፍሱን በመልካም ምግባር ለማጠናከር ምክንያቷዋ ነው» ይላል። /ቅዱስ ባስልዩስ/ ከብዙ መከራ በኋላ ብዙ አምላካዊ በረከቶችን እንቀበላለን። ቅዱስ ቀሌምንጦስ ከሮም ለቆርንቶስ ምህመናን በጎፊው መልእክት ላይ «ወይንን ወሰዱ መመሪያን ቅጠል ይወጣል ከዚያም እምቡጥ ቀጥሎም መራራ ፍሬ በመጨረሻም ጣፋሥ ዘለላ ዘወትር እኛም እንደዚህ (ብዙ) ህክትና መረበሽ በኋላ የሰላም ፍሬ አንከበላለን» ይላል።

ለ. ከፋ ነገርን ወደበጎ ይለወጣልና ከፋ ቃል ከአንደበታችን አይወጣ? የእግዚአብሔር ሰዎች መነካት ማለት እግዚአብሔር መነካት ማለት ነው። (ዘካ. 2-8)

መከራ የሚቀበሉት ስለእርሱ ክብር ነውና ለምን ታላድደኛለህ? የሚል ቃል ለአላዳጁ ከላይ ከሰማይ ይመጣበ ታል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ሰዎች መነካት የእግዚአብሔርን የዓይኑን ብሌን መነካት ማለት ነውና።

(ዘካ. 32-8 መዝ. 16-8) እግዚአብሔር ባለበት ሕይወት ከፋ ቢደርስብን እንኳ የማታ ማታ ሁሉም ነገር ወደ በጎ ይለወጣል። ጥቁር ዶሮ የምትገለጽ እንቁላል ጥቁር ሳይሆን ነጭ ነው። በጣም ከብዶ ከጨለመ ደመና ውስጥ መሬት የሚያረበርስ ውኃ ይዘንባል። ጥልቅና ጨለማ ከሆነ የማዕድን ቦታም ውስጥ ወርቅ እና ብር ይገኛል። ጥቁር ከሰል በጭነትና በሙቀት ሲለወጥም አንጻባራቂ አልማዝ ይሆናል። በጣም ከባድ አድርገን ከምንመለከታቸው መንፈሳዊ ተጋድሎዎች ልዩ ልዩ ዕንቁ የሆኑ አምላካዊ በረከትን እናገኛለን። ሁልጊዜ በመንፈሳዊ ሕይወት ውስጥ መልካም ነገር ለማግኘት ከባድ ባለችግር ፈተና ማለፍ ግድ የሚሆንበት ጊዜ አለ። የማሩ ጽጌረዳዎችን ለመስብሰብ እሾህን መሸበጥ የምንገደድበት ሰዓት ይኖራል። ጣፋጭ የሆኑ ፍሬዎችን ለማግኘት ጥቅጥቅ ባለደን ውስጥ ዘልቆ የሚገባበት ወቅት አለ። የነገሮች ወደበጎነት ተለውጠው እስከንረከባቸው ድረስ ብዙ የሰቆቃ ሕይወት እናሳልፋለን። በዚያም የሰቆቃ ሕይወት አምላካችን ከእኛ ጋር ከሆነ ሁሉም ነገር ይለወጣል። "እግዚአብሔር ግን ከእርሱ ጋር ነበር፤ ሥራውም የተከናወነለት ሰው ሆነ" (ዘፈ. 39-2) የተባለለት ጸድቁ የሴፍ በዘመኑ ብዙ ክፉ ነገሮች ደርሰውበታል። 1ኛ. በወንድሞቹ ተሽጦ ለብዙ ዓመታት ከቆየ በኋላ ቂምን ባለመያዝ ዘመን ዘመናትን ብዙ ጊዜያትን ከአምላኩ ጋር በመሆን እስጫናቂውን ዘመን አሳለፈ ሥርዓትህን እማር ዘንድ ያስጫነቅከኝ መልካም ሆንልኝ" (መዝ. 118-71) እግዚአብሔርን ለሚወዱና እንደ አሳቡም ለተጠሩት ሰዎች እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ለጥቅማቸው እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን (ሮሜ. 8-28) እንዲልን እግዚአብሔር ነገሮችን ለወጣቸው የተገፋውን አከበረው ገሬዎችን በራብ ቀጣቸው ጸድቁን ይለምኑ ዘንድ ወደ ግብጽ ወረዱ "ላምስሁ፤ አረጀሁም-ጸድቅ ሲጣል- ዘሩም እህል ሲለምን አላየሁም ሁልጊዜ ይራራል ያበድር ማል ዘሩም በበረከት ይኖራል ከከፋ ሽሽ መልካምንም አድርግ ለዘላለም ትኖራለህ" (መዝ. 36-25-27) ይላልና ንጉሥ ሰሎሞን ጉድጓድ የሚምስ ይወድቅባታል ቅጥርንም የሚያፈርስ እባብ ትንድፈዋለች ድንጋይን የሚፈነቅል

ይታመምበታል እንጨትንም የሚፈልግ ይጎዳበታል" (መዝ. 10÷8-9) ብሎ እንደተናገረ በወንጌልም በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ይሠፈርባችኋል (ማቴ. 7÷2) ተብሎ እንደተገለጸው እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ በመቀያየር ጉድጓድ ውስጥ በመጣል የሽጡትን ወንድማቸውን ከብዙ ዓመታት በኋላ ወደ እርሱ በመምጣት በመጀመሪያ ባይረዱትም በሁለተኛ ወደ እርሱ በመምጣት እርስ በርሳቸው ምናልባት ዮሴፍ ይጣለን ይሆናል። ባደረግንበትም ክፋት ሁሉ ብድራት ይመልሱበን ይሆናል ቢሉም ዮሴፍ ግን ነገሮችን መቀያየር በሚችለው በአባቶቹ እምላክ በፍጹም ስለታመነ ለእግዚአብሔር ለጠ እንጂ ከአንደበቱ ክፉ ቃል ለማውጣትና ሰውን ለመጉዳት (ለመበቀል) ጨርሶ አልፈለገም ይልቁንም "እትፍሩ እኔ በእግዚአብሔር ፈንታ ነኝ? እናንተ ክፉ ነገር አስባችሁብኝ እግዚአብሔርን ግን ዛሬ እንደሆነው ብዙ ሕዝብ እንዲድን ለማድረግ ለመልካም አለበው (ዘፍ. 50÷20) በማለት የእርሱ መሸጥ ለረሃብተኛ ሕዝቡ ሲሳይ (ምግብን) አስገኝቷል። የነገሮች መክፍወን አምላካችንን ይበልጥ እንድናመሰግነው ያደርገናል። እግዚአብሔር በእኛ ሕይወት ውስጥ ዘወትር በጎ ሥራውን ይሰራል። ነገር ግን ነገር ሁሉ ለበጎ እንዲደረግልን በማወቅ የምንኖረው የክርስትና ጉዞ ከማጉረምረም ርቀን እያንዳንዳችን ከሁሉም በላይ የሆነውን የእግዚአብሔርን ግሩም ሥራ እንድንጠበቅ ያደርገናል። በፈተናዎቻችን ለዓት ነገር ሁሉ ለበጎ ነው። ለንል መረጋጋት እንጀምራለን። ብዙውን ጊዜ ከመዳፋችን ሥር ያለውን መክራ እንጂ ወደፊት የሚገለጡትን መለኮታዊ ስጦታዎች አናስተውልም። እግዚአብሔር በሁላችን ሕይወት ምን ምን እንዲከናወን ቢያውቀውም በምርጫችን ካልፈቀድንለት በስተቀር ጣልቃ አይገባም። ከፈቀድንለት ግን የሚደርስውንም ማናቸውንም ክፉ ነገር በማሸር ወደ በጎ ይለውጠዋል። ልናስተውለው የሚገባን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማያውቁ እና እንደፈቃዱ በማይኖሩ ሰዎች ነገር ሁሉ ለበጎ ይለወጣል ማለት ግን አይደለም።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የሚኖሩ መንፈሳውያን ሰዎች ግን ማንኛውንም ክፉ ነገር ወደ በጎ ይለውጥላቸዋል "እግዚአብሔር በጎ ነገርን ይሰጣል" (መዝ. 89÷12) ዘወትር ማለጻም ምሕረቱን ይጠግባሉ። ክፉ ነገርን ባይባቸው ዘመናት ፋንታ ነገሮች ተለውጠው ደስታ ያያሉ። "በማለጻ ምሕረትህን እንጠግባለን በዘመናችን ሁሉ ደስ ይለናል ሐሴትም እናደርጋለን መክራ ባላየኸን ዘመን ፋንታ ክፉን ባየንባቸው ዘመናች ፋንታ ደስ ይለናል" (መዝ. 89÷14-15) ጠንክር ያለ ችግር እና መክራ ቢገጥመን እንኳ ክምስጋና ጋር ከመታዘዝም ሳንቆጠብ ከመክራው ባሻገር የሚመጣውን አምላካዊ በረከትን በእጅጉ ማለብ ብቻ ከኛ የሚጠበቅ ነው። የፈተናውን አስቸጋሪነት እያየን እዝንን ተክዘን በማለቃቀስ (በማላዘን) የመክራውን ጊዜ ማሳለፍ ሳይሆን በፀሎት እና በምስጋና በእምላካችን ፊት ልንበረታ ይገባል። እግዚአብሔር የራቀን ቢመስለን እንኳ በፈተናው ለዓት ቅርብ ነው። (ፈል. 4÷6) ዘወትር "ከቶ አልተውህም" የሚለውን ቃልኪዳኑን እናስታውስ። (ዘፍ. 28÷15)

በመክራ ውስጥ አልፎ ድል እድርጎ የሚሄድ ክርስቲያን ተቀርጾ፣ ተሞርዶ፣ ተስተካክሎ ታርሞ ያለፈ እውነተኛ ክርስቲያን ነው። በሥጋው አላብ የተያዘ ክርስቲያን ዓላማው ቅርብ ነው መክራ ሲመጣበት መበርገግ ይጀምራል። እንዲህ ተባልሁ ብሎ ይደነግጣል፤ ይህ እይነቱ ለው በፍርሃት የተሞላ ለው ነው። ጊዜ አይቶ ያመነ ጊዜ አይቶ የሚክድ ለው ነው። "በግፍ መክራን የሚቀበል ለው እግዚአብሔርን እያሳበ ሀዘንን ቢታገሥ ምስጋና ይገባዋል" (1ጴጥ. 2÷19) በሌላም ላይ እግዚአብሔር ፈቃድ መክራን የሚቀበሉ መልካም እያደረጉ ነፍሳቸውን ለታመነ ፈጣሪ አደራ ይስጡ (1ጴጥ. 4÷19) ይላል። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ከፈቀደላቸው ወደ ፍጹምነት ማዕረግ ይደርሳሉ። "በክርስቶስ ኢየሱስ ወደዘለዓለም ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ እምላክ ለጥቂት ጊዜ መክራን ከተቀበላችሁ በኋላ ራሱ ፍጹማን ያደርጋችኋል ያድናችሁማል ያበረታችሁማል" ለእርሱ ክብርና ጋይል እስከዘላለም ድረስ ይሁን አሜን

(1ኢጥ. 5÷10-11) ይላልና ፈተናን ታገሰን በምሰጋና ስንቀበለው የበለጠ ጸጋውን እናገኛለን። በመከራ ውስጥ ልዩ ልዩ ችግሮች ሌሎችን ችግሮች ቢያመጡ እንኳ ድንጋጤ አያስፈልግም። "ከእናንተ መከራን የሚቀበል ይጻልይ" ስለተባለ ከእያንዳንዱ ክርስቲያን፡-

ሀ. ችግሩን ይዞ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ

ለ. ስለ ችግሩ መጸለይ ነገሩን ማስታወቅ "በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምሰጋና ጋር በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስታውቁ እንጂ በአንዳች አትጨነቁ" (ፊል. 4÷6) ይላልና።

ሐ. የሰማይ አምላክ እስኪጎበኝ እጅንና ልብን ወደላይ ማንሳት "መንገዳችንን አንመርምርና እንፈትን ወደ እግዚአብሔር አንመለስ ልባችንን ከእጃችን ጋር በሰማይ ወዳለው ወደ እግዚአብሔር እናገባ" (ሰቆ.ኤር.3÷40-41) እንዲሁም "ዓይኔ ሳታቋርጥ ዝም ሳትል እንባ ታፈላለች" (ሰቆ.ኤር. 49÷50) ይላል ተስፋ ባለመቁረጥ ይህን ካደረግን ልብ አምላክ ዳዊት እንደተናገረው "እግዚአብሔር የለቅሶዬን ቃል በምቶኛልና እግዚአብሔር ልመናዬን ሰማኝ እግዚአብሔር ጸለቴን ተቀበለ" (መዝ.6÷8) በማለት እንደገለጸው በሌላም ሰፍራ ላይ "እግዚአብሔር ሰማ፡ማረኝም እግዚአብሔር ረዳት ሆነኝ ከብሬ ትዘምርላህ ዘንድ ዘምም እንዳትል ለቅሶዬን በደስታ ለወጥህልኝ፡ማቄን ቀደድህ ደስታንም አስታጠቀኸኝ አቤቱ ለዘላለም አመሰግንሃለሁ" (መዝ. 29÷10-12) በማለት እግዚአብሔር በመከራ ያለፈውን ሰው ታሪክ ይለውጠዋል። እግዚአብሔር ከቶውንም ልናውቀውና ልንረዳው በማንችለው አሠራሩ የትላንቱን መከራ ችግር እንደጉም ያተናዋል፤ የትላንቱን አስናካይ ያስወግደዋል ... በልዩ አሠራሩ ሁሉን ይቀይረዋል። ኢሊሁን፣አምላክን ድንቅ ሥራ ሲያድንቅ "እግዚአብሔር በድምፅ ድንቅኛ ያንጎደጉዳል እኛም የማናስተውለውን ታላቅ ነገር ያደርጋል" (ኢዮ. 37÷5) ይለዋል። ማንኛውንም ነገር በመከራ ሕይወት ውስጥ ብናጣው እንኳ ሁሉን የያዘው እግዚአብሔር የታመንበት አስት ነው። በዚህ ምድራዊ ኑሮ ደስታ ብናጣ ገናም ይገለጥ ዘንድ ያለውን በወዲያው ዓለም ያለውን

ሕይወት አሻግረን በማየት ደስ እንሰኛለን። ዛሬ በውስጣችን የሚያስጨንቀን በጣምም የሚረብሽን ነገር ሁሉ ለእርሱ ለእምላካችን በመንገር ይሸከመው ዘንድ ለእርሱ ከባድ የሆነ አንዳች ነገር ፈጽሞ የለም ሁሉን ይሸከመዋል ለእያንዳንዱ ሰው ችግር በእግዚአብሔር ዘንድ መፍትሔ አለው። ልዑል እግዚአብሔር ዓለሙን ተሸክሟል ዓለሙን ሁሉ ማሳረፍ የሚችል አምላክ ስለሆነ ሊጨልምበት የማችል ነገር የለም የሕይወታችንን ምዕራፍ ማንበብ ከቶ አይከብደውም። "ሳትደክም ሁሉን ትሸከማለህ ሳትጎድል ለሁሉ ትመግባለህ ዝምም ሳትል ለሁሉም ታስባለህ" (ቅዱሴ ዮሐንስ ወልደነጎድንድ ቁጥር 251) ነቢዩ ኢሳይያስም ከማጎፀን ሕይወት እስከ ሽምግልና ድረስ ያለውን የእግዚአብሔርን መጋቢነት ሲገልጽ "እናንተ የያዕቆብ ቤት ሆይ የእስራኤልም ቤት ቅሬታ ሁሉ፡ከሆድ ያነሣኋችሁ ከማጎፀንም የተሸከምኋችሁ ስሙኝ እስከ ሽምግልና ድረስ እኔ ነኝ፡ አስከሸብትም ድረስ እሸከማችሁለሁ እኔ ሠርቻለሁ እኔም አነሣለሁ፤ እኔ እሸከማለሁ እኔም አድናለሁ" (ኢሳ. 46÷3-4) ይላል እኛ ክርስቲያኖች በዚህ ዓለም ላይ ለጥቂት ጊዜ የመንቆየው ወደ ዘላለማዊ ሕይወት ለመግባት የሚያበቃውን የባን ሥራ ስንቅ ለመሰነቅ እንጂ ምድርን ዘላለማዊ መኖሪያ ለማድረግ አይደለም። በዚህች ምድር ለጥቂት ዓመት ስንኖር ዘወትር በሚደርስብን ውጊያ እግዚአብሔር መውጣታችንን መግባታችንን ያውቀዋል መንገዳችንን ከሩቁ ያስተውለዋል። ነቢዩ "እንተ መቀመጤ ንና መነሣቴን አወቅህ አሳቤን ሁሉ ከሩቅ አስተዋልህ" (መዝ. 138÷2) እንዳለው። በምድር ላይ በመከራ ውስጥ የሚያልፍ ክርስቲያን ለጥቂት ጊዜ እንጂ ለዘላቂው አይደለም የመከራ ዶፍ የሚወርድበት "ደረቂቱ ምድር ኩራ፣የጥማት መሬት የውሃ ምንጭ ሆናለች ቀበሮ የተኛባት መኖሪያ ለምላሜና ሽምቦቆ ደንገልም ይሆንባታል" (ኢሳ. 35÷7) እንዲል፤ አንድ ቀን የእረፍትና የመጽናናት ሕይወትን ይረከባል። በምድራዊ ሕይወት ውስጥ ሁሉም ክርስቲያኖች በምድራዊ ንብረት ላይበለጸጉ ቢችሉም ነገር ግን ጨርሰው አይራቡም አይጠሙም መከራ እየተቀበሉ

ያገለግላሉ በሌሎች የሚነቀፈውንና የሚናቀውን አገልግሎት ያከብሩታል። በአረፍት ውሃ ለመስማራትና በለመለመ መስክ ለማደር የጥቂት ቀንን መከራ በመታገስ የታመኑ ዘወትር የአረኛቸውን ድምፅ የሚሰሙ የማስማሪያ በጎቹ ናቸው። አረኛቸው በፊታቸው ነው ቢባልም በኋላቸው ያለውን የአጋንንትን ሠራዊት ይበትንላቸዋል። አረኛቸው ክርስቶስ በኋላ ነው ቢባልም በፊት አይቀድምም ማለት አይደለም። ይመራቸዋል ይከተላቸዋልም። "እግዚአብሔር ይቀድማችኋልና-የአስራኤልም አምላክ ይከተላችኋልና" (ኢሳ. 52÷12 1ቆሮ. 10÷4) ስለተባለ በፊት በኋላ በቀኝ በግራ ሆኖ የሚጠብቅ አረኛ አለን የአጋንንት ፍላጻና ቀስት ገና በአየር ላይ ያከሸፋቸዋል። ስለዚህ ማንኛውንም የመከራ ዓይነት ቢመጣም በተረጋጋ ልብ ሆነን እርሱ እግዚአብሔርን እናመልከዋለን መርበሽ በሌለበት ሕሊና እናምነዋለን እርሱ በእያንዳንዱ ክርስቲያን ልብ ውስጥ ያለውን ቋንቋ ይሰማዋል በእያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ ያለውን የመከራ ጠባላ ይሸረዋል የእያንዳንዱን ሰው አላብ እና የሰውን ድካም ያውቀዋል። የሰዎችን መከራ በቀላሉ አይመለከተውም "እርሱ ራሱ ተፈትኖ መከራን ስለተቀበለ የሚከተሉትን ሁሉ ሊረዳቸው ይችላልና" (ዕብ. 2÷18) እንደተባለ ሁሉንም ይረዳቸዋል።

እግዚአብሔር አምነውት በሚኖሩት ክርስቲያኖች ላይ መከራ ሲደርስባቸው ጨርሶ ባለመተው እንደተጎዱ ይቅሩ የማይል ስለሆነ ነገራቸውን ሁሉ በመቀየር ትፍስህት (ደስታ)፣ እርካታ፣ አረፍት ከብር ያጎናፀፋጀዋል። ስለዚህም ነገር ነቢዩ ሲናገር "እቤቱ ፈተነኸናልና ብርንም እንደሚያነጥሩት አንጥረኸናልና ወደ ወጥመድ አገባኸን-በጀርባችንም መከራን አኖርህ በራሳችን ላይ ሰውን አስረገጥኸን-በእሳትና በውሃ መካከል አለፍን ወደ አረፍትም አወጣኸን (መዝ. 65÷10-12) በማለት ከመከራ በኋላ ያለውን ዕንቁ ስጦታ ያሳየናል። "ዕረፉ-እኔም አምላክ እንደሆንሁ አወቁ" (መዝ. 45÷10) ይላል። በወንጌልም "ኑና ጥቂት ዕረፉ" (ማር. 6÷31) ቢል እንሰማለን በራዕዩ ዮሐንስም በስሙ

ለተጋደሉትና መከራን ለተቀበሉት ቅዱሳን "ከደከማቸው ያርፉ ዘንድ ሥራቸውም ይከተላቸዋል" (ራዕ. 14÷13) ስለዚህ በመከራችን ሁሉ እንመካለን የእግዚአብሔር መጋቢነት ጠባቂነት ጨርሶ አይርቀንም። "እኔ እግዚአብሔር ጠባቂው ነኝ ሁልጊዜ አጠጣዋለሁ ማንም እንዳይጎዳው በሌሊትና በቀን እጠብቀዋለሁ" (ኢሳ. 27÷3) ይላልና። ሌላም የመከራ ጊዜ ቢመጣ አንረበሽም የቀደመውን የአምላክን መጋቢነት እናስተውላለን እንጂ አናመነታም። "ነገር ግን ግማሽ በነቀፋና በጭንቅ እንደመጫወቻ ስለሆናችሁ ግማሽም እንዲህ ካለት ጋር ስለተካፈላችሁ-ብርሃን ከበራላችሁ በኋላ መከራ በሆነበት በትልቅ ተጋደሎ የጸናችሁበትን የቀደመውን ዘመን አስቡ" (ዕብ. 10÷32-33) ይላልና።

"እቤቱ ማረን እንተን ተማምነናል ጥዋት ጥዋት ከንድ በመከራ ጊዜ ማደን ሁነን"

/ኢሳ. 33÷2/

ምዕራፍ ሦስት

ትዕግስት በእግዚአብሔር ፊት/ደጅ ጥናት/ እስከመቼ?

"በጨከት ደክምሁ ጉሮሮዬም ስለለ አምላኬን

በጠብቅ ዓይኖቼ ፈዘዘ"

(መዝ. 68÷3)

ፈተናዎች ከባድ ቢሆኑ ሐዘናችንም ቢሆን የቱንም ያህል አስቸጋሪ በቃያችን በጣም የበዛ ቢሆንም እግዚአብሔርን ተማምኖ መጠባበቅ ከእያንዳንዱ ክርስቲያን ይጠበቃል። በየዕለቱ በምናደርገው (በመንመርጠው) ነገር ሁሉ በስተጀርባ ያለውን የአውሬውን አደገኛ አስደንጋጭ ፈተና እናውቀው ዘንድ የሰይጣንን ምሽግ መሰበር (መፈራረስ) (2ቆሮ. 10÷2-5) የሚቻለውን የእግዚአብሔር ቃል መታጠቅ ይገባል። እግዚአብሔርን በመጠበቅ ሕይወት ውስጥ ብዙ ጉብቁልና ብዙ እልህ አስጨራሽ ነገሮች በሕይወታችን ይከሰታሉ። ነገር ግን በቃሉ የበረታ ሰው በነዚህ ነገሮች ሁሉ ተገፍቶ አይወድቅም። በእግዚአብሔር ስለታመነ-የእግዚአብሔር ምህረት ይከበዋልና (መዝ. 32÷11) የማታ ማታ አሸናፊ ነው በሰላንን የጠበቀ ፍሬውን ይበላል እግዚአብሔርን የጠበቀ ይከበራልና" (ምሳ. 27÷18) ነገሮች ሁሉ በእግዚአብሔር ጊዜ ይከናወናሉ። በእግዚአብሔር ጊዜ የሚከናወኑ ነገሮች ሁልጊዜ ውብ እና የማፋናቸው (መዝ. 3÷11) በራሳችን ሰሜት ተገፍተን የምንፈጽመው ነገር ሁሉ ጉዳቱ የከፋ ነው። ሁላችንም የምናውቀው የአባቶች አስቃ አብርሃም አስማኤልን ከተሰፋው ልጅ በፊት በራሱ ጊዜ በመወለዱ ለቤቱ ችግር ሆኖበታል (ዘፍ. 21÷11) እግዚአብሔር የማያውቀው ነገር ባይኖርም ፈቃዱ የማይሆን ነገር ግን አለ። በእግዚአብሔር የእቅድ መስመር ይሰሐቅ ብቻ ነው። አብርሃም በራሱ ጊዜ እና ሰሜት ተመርቶ አስማኤልን ወልጿል። ሁልጊዜ በራሳችን ጊዜና ሰሜት እየተመራን የምናከናውናቸው ነገሮች ሁሉ ለእኛም ለቤተክርስቲያን ለሀገርም ሳጂዎች ናቸው። በእግዚአብሔር ፊት ደጅ መጠናታችን ይበልጥ ፈቃዱን አውቀን

አንድናደርግ ያስተምረናል። ነቢዮ ዳዊት ለብዙ ዘመናት ደጅ ጠንቶ መኖርን ሲናገር "ከማለዳው ሰዓት ጀምሮ እስከሌሊት ነፍሴ በእግዚአብሔር ታመነች" (መዝ. 129 /130/+6) ብሏል።

እግዚአብሔር የሰውን ልጅ አይጎዳውም ነገር ግን ሰው በራሱ ራሱን ይጎዳል። ስለዚህም ዮሐንስ አፈወርቅ አናገረ "አንድ ሰው በራሱ ሳይ ጉዳት ካላመጣ በስተቀር ምንም ሊጎዳው አይችልም ያለው። እግዚአብሔርን በማመን የምናጠፋው ጊዜ ያለ አምልኮት ከምኖርበት ጊዜ ይበልጣል። በመሠረቱ እግዚአብሔርን ደጅመጽናት ማለት እጅና እግርን አጣጥፎ ቁጭ ብሎም ማላዘን (ማልቀስ) ማለት አይደለም። እግዚአብሔር የገባልን ተባብሮ እስኪፈጽም ድረስ እኛ በትዕግስት መጠበቅ አለብን። ዮሴፍ ለባርነት ተሽጦ እግሮቹም በእግር ብረት ደክሙ እርሱም በብረት ውስጥ ገባ ቃሉ እስከ መጣበት ድረስ የእግዚአብሔር ቃል ፈተነው" (መዝ. 104÷17-19) ይላል። በትእግስት እና በእውነት የገባልን ቃል እስኪፈጽመው ድረስ ልንቀበል የሚገባንን መከራ መታገስ አለብን። ይህንን ተባብሮ በእምነት በመጠበቅ አሸናፊዎች እንሆናለን (ሮሜ. 4÷16-21)። "እስራኤል ሆይ! እግዚአብሔር ችግሪን አያውቅልኝም በፍትሕ መጉደል ስለቃይም አያየ ዝም ይላል ብለህ ለምን ታማርራለህ ብሎ ኢሳይያስ ለተናገረው ራሱ ሲመልስ "እግዚአብሔር በመተማመን የሚጠበቁ ኃይላቸው ያድሳሉ እንደንስር በክንፍ ይወጣሉ፣ ይሮጣሉ፣ አይታኩቱም፣ ይሄዳሉ፣ አይደክሙም (ኢሳ. 40÷31) ብሏል። በሕይወታችን ልንረዳው ያልቻልነው ነገር ቢኖር እግዚአብሔር የሚሠራው ሥራ ሁሉ በእርሱ ሰዓት መሆን አስማወቃችን ነው።

ለምን ይሁን እግዚአብሔርን መጠበቅ የተሳነን?

1. የእግዚአብሔር ጊዜ ረጋ ብሎ ስለሚጓዝ

ሰጋጭ ሰው በራሱ አሳብ ተይዞ የራሱን አማራጭ ነገር ለመሰራት ትዕግስተ ቢስ ከመሆኑ አንፃር የመጠበቅን ሕይወት ጨርሶ አያውቀውም የሚጓዘው በራሱ ሰሜትና

በራሱ ጊዜ ነው። በራሳችን ጊዜ መሰራት ማለት አቋራጭ መንገድ መከተል ማለት ነው። በራሱ ጊዜ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ሥራን ለመሰራት የሚሰራ ሰው በችኮላ ገመድ እየተጓተተ ገደል የገባ ~~ይዘት~~ ነው። የእግዚአብሔር ጊዜ ረጋ ብሎ የሚጓዝ ለሰወች ጥቅም የቆመ ነው።

2. ስለምንታከት ስለምንሰለች

በክርስቶስ ሕይወቱ የሚሰላች ክርስቲያን ድል አድራጊ አይደለም። "መታከት" በዚህ ክፍለዘመን በተነሱት ክርስቲያኖች ላይ ጎልቶ የሚታይ ችግር ነው። (ገላ. 6-9) ታካች ሰው የዓላማ ቆራጥነት ይጎድለዋል ዘወትር ወደፊት ማለትን አያውቅበትም። የሚታከት (የሚሰለች) ሰው ቤቱን ትቶ እንደሚበርር ወፍ ይመስላል (ምሳ. 27-8) የክርስትና ሕይወት ያለምንም መታከት (መሰልቸት) እና መዛል በየዕለቱ የምንኖረው ኑሮ ነው የምንጠብቃቸው ነገሮች በራሳቸው መልካም ባይመስሉን እንኳን ባለመታከት የአማሩ ውጤቶቻቸውን በተስፋ መጠበቅ መልካም ነው። ቅዱስ ወንጌል ባይሰላቸ ለብዙ ዘመናት ሲጠባበቁ የነበሩትን የሁለት የእግዚአብሔርን ሰዎች ሕይወት ያስተምረናል። ባይሰላቸ መኖር ማለት በጾም በጸሎት በአገልግሎት ሕይወት መበረታት መትጋት ማለት ነው። ወንጌል እንደሚያሳየን፡-

ሰምዓን አረጋዊ፡- "እነሆም በኢየሩሳሌም ሰምዖን የሚባል ሰው ነበር ይህም ሰው የእስራኤልን መጽናናት ይጠባበቅ ነበር። ጳውሎስና ትጉህም ነበር። መንፈስ ቅዱስ በእርሱ ላይ ነበር። በጌታም የተቀባውን ባያይ ሞትን እንዳያይ በመንፈስ ቅዱስ ተረድቶ ነበር በመንፈስም ወደ መቅደስ ወጣ ወላጆቹም እንደ ሕት ልማድ ያደርጉለት ዘንድ ሕፃኑን ኢየሱስን በእስገቡት ጊዜ እርሱ ደግሞ ተቀብሎ አቀፈው እግዚአብሔርንም እየባረከ እንዲህ አለ፡- ጌታ ሆይ አሁን እንደቃልህ ባሪያህን በሰላም ታሰናብተዋለህ ዓይኖቼ በሰዎች ሁሉ ፊት ያዘጋጀኸውን ማጽንህን አይተዋልና ይህም ለአሕዛብ ብ ሁሉን የሚገልጥ ብርሃን-ለሕዝብህም ለእስራኤል ክብር

ነው (ሉቃ. 2-25-32) ይላል ጳውሎስና ትጉህም ነበር ማለት ለብዙ ዓመታት የአምላክን ተስፋ በትጋት ያለምንም መለሳቸት ይጠባበቅ ነበር ምኞቱም ተባክቶለታል።

ወለተፋኑኤል ሐና፡- ይህች ሴት ከነገደ አሴር የሆነች ነቢይ ናት እርሷም ከድንግልናዋ ጀምራ ከባልዋ ጋር ሰባት ዓመት ኖረች እርሷም ሰማኒያ አራት ዓመት ያህል መበለት ሁና በጣም አርጅታ ነበር በጾምና በጸሎትም በሌሊትና ቀን እያገለገለች ከመቅደስ አትለይም ነበር። በዚያችም ሰዓት ቀርባ እግዚአብሔር አመሰግነች የኢየሩሳሌምንም ቤዛ ለሚጠባበቁ ሁሉ በለእርሱ ትናገር ነበር (ሉቃ. 2-36-38) ይላል። ይህችም ሴት ብትሆን በትጋት በጾምና በጸሎት በሌሊት እና በቀን እያገለገለች ያለመሰላቸት የዓለሙን ተስፋ ክርስቶስን ትጠባበቅ ነበር። እርሱን በመጠባበቅ በጣም አርጅታ ነበር። በርግጥ እግዚአብሔር መጠበቅ መስዋዕትነት ያስከፍለናል ነቢዩ "በጩኸቴ ደክምሁ ጉሮሮም በሌላ አምላኬን ስጠብቅ ዓይኖቼ ፈዘዘ" (መዝ. 68-3) ብሏልና/፤ ዲያብሎስ እግዚአብሔርን እንዳንጠባበቅ ይሸነግለናል። በእግዚአብሔር ላይ ፍጹም የመታመን ሕይወት እንዳይኖረን በተስፋ ማቁረጥ ውስጥ ይከተናል ማርታ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አንተ "እዚህ ሆነህ ቢሆን ኑሮ ወንድሜ አይሞትም ነበር" "ይሸታል" ብላለች። ተስፋ-የቁረጠ-ሰው-የሚናገረው-ብዙ-ነውና። ተስፋ መቁረጥ የመሰላቸት ውጤት ነው።

3. አድካሚ ነው

እግዚአብሔርን በመተማመን የሚጠባበቁ ግን ኃይላቸውን ያድሳሉ እንደንስር በክንፍ ይወጣሉ ይሮጣሉ አይታከቱም ይሄዳሉ አይደክሙም (ኢሳ. 40-31) እግዚአብሔርን በመጠበቅ ሕይወት ውስጥ ብዙ ነገሮችን እናጣለን። ጊዜያ ትን እንሰለፋለን መከራዎችንም እንቀበላለን። ነቢዩ ዳዊት እግዚአብሔርን በመጠበቅ ያለውን ድካም (እንግልት) ሊናገር "ተቸግራለሁና አቤቱ ማረኝ ዓይኔም ከህዘን

የተነሣ የተፈጀች ነፍሴም ሆዴም ሕይወቴ በሀዘን አልቃለችና ዓመታቱም በለቅሶ ጨኸት ኃይሌ በችግር ድካም አጥንቶችም ተነዋወጡ በጠላቶቹ ዘንድ ተነወርሁ ይልቁንም በሳረቤ ቶቼ ዘንድ ለሚያውቁኝም ፍርሃት ሆንሁ በሚዳ ያዩኝም ከእኔ ሽቶ እንደሞተ ሰው ከልብ ተረሳሁ፡-እንደ ተበላሽ ዕቃም ሆንሁ" (መዝ. 30÷9-12) ቢልም እግዚአብሔርን መጠባበቅ አድካሚ ቢሆንም ያረጀ ሰውም ቢያስመስልም እርሱን በመጠበቅ ብዙ ዘመናትም ቢነገዱም "ነፍሴ ሆይ እግዚአብሔርን ባርኪ ምስጋናውንም ሁሉ አትርሺ ኃጢአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል ደዌሽንም ሁሉ የሚፈውስ ሕይወትሽን ከጥፋት የሚያድናት በምሕረቱና በቸርነቱ የሚከልልሽ ምኞትሽን ከበረከቱ የሚያጠግባት ጎልማሳነትሽን እንደንበር ያደሳል እግዚአብሔር ይቅርታ አድራጊ ነው ለተበደሉት ሁሉ ይፈርዳል" (መዝ. 102÷2-6) እንላለን። ያጣነውንም እናገኛለን ኃይላችንም (ይታደላል) ከድካማችንም (እንበረታለን) እንገጣለን አንታከትም እንሄዳለን ከኃይል ወደ ኃይል እንሸጋገራለን። እግዚአብሔርን መጠበቅ በጣም የከበደ ነው። ቅዱስ አውግስጢኖስ ከዕለታት አንድ ቀን ስለብዙ የውጣ ውረድ ሕይወቴ ሲያስላስል ከቆየ በኋላ "አምላኬና ፈጣሪዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ ለምን ትዘገያለህ እስከመቼስ ነገዘራ ትለኛለህ? ለምን አሁን አትታደገኝም ለምንስ በዚህች ሰዓት ለሐፍረቴ መጨረሻ አይሆንም?" ብሏል የእግዚአብሔር መዘግየት ምስጢራዊ ነው (ዮሐ. 11÷6-7) ከችግራችን የበለጠ መልካም ነገር ቀስ እያለ (እያስገረ) ወደ እኛ ይመጣልና። ታግሶ የሚጠበቅ ፈጽሞ አያፍርም ስለእርሱ ክብር ብለን የምናጣው ነገር ሁለ ከብሩ ሲገለጥ ብዙ ነገሮችን እናገኛለን። ቅዱስ ወንጌል በዓለም ሁሉና በማንኛቸውም ስፍራ ሲበሰክ ስለእርስዎ የሚነገርላት ሴትን አስመልክቶ ሊቀጻጸስ የሐንሰ አፈወርቅ ሲናገር "ማርያም ብልቃጥዋን ባዶ አደርጋለች ግን ይሁዳ ከረጢቱን በገንዘብ ይሞላ ነበር በጣም የሚያሳዝነው ለይሁዳ ለእግዚአብሔር ክብር የተደረገው ነገር እንደ ጥፋት ሆኖታየው። ብዙዎች ነገሥታት እና መሳፍንት የዓለም ታላላቆችም በብዙ ሕዝብ

ፊት ያደርጉት ነገር በዝምታ ተቀብረው ሲቀሩ ኃጢአተኛ የነበረች ሴት ያደረገችው ድርጊት (ያውም በአንድ ለምጻም ቤት አንድ ደርዘን በዎች በነበሩበት) በዎች ሁሉ በመላው ዓለም እርስዋን ያከብራሉ። (ማቴ. 26÷13 ማር. 14÷8 ሉቃ. 7÷37-38 ዮሐ. 12÷3-10) ብሏል። ስለዚህ እርሱን በመፈለግ (በመጠበቅ) የምንጠፋውን ሁሉ እርሱን ስናገኝ ይበልጥ ከአጠፋነው በላይ ያስረከበናል። እርሱን መጠበቅ ቢያደክምም ዋጋው ከፍ ያለና እጥፍ ድርብ ነው (ማቴ. 19÷27-30) እግዚአብሔር የገባልን የተስፋ ቃል የዘገየ ቢመስለን ከምናየው ከአካባቢያችንም ነገር ጋር ባይስማማ መቅረብ መደረግ የሚገባው ነገር ቢርቅ ባይደረግ፤ መከፈት የሚገባው ነገር ከርችም ብሎ በዘጋ፤ የሰዎችም ጉዳይ ዕለት ዕለት ቢከበደን፤ ሥጋዊ ጤንነታችን እንኳ በጎጋ፤ መንፈሳዊ ሕይወታችንም ቢዛባ ጊዜው እና ነገር ሁሉ ቢያስፈራን እግዚአብሔርን ልንጠብቀው ይገባል እግዚአብሔርም ቢሆን ወደ እኛ ይመጣል (ዕብ. 2÷3) በርግጥ ይመጣል (መዝ. 95÷13) በውስጣችንም ከእምነት ድካም አንጻር አእምሮችን ብዙ ሊያስብ ይችላል ነገር ግን እግዚአብሔር ከአእምሮ በላይ መልስ አለው። ከዕለታት አንድ ቀን በአውስትራሊያ ውስጥ የኮንት (የአስከንድርያ) እርቶዶክስ ቤተክርስቲያን የሚገኘው የ"Kimi" ሪዲዮ ያስተላለፈውን መልእክት እንመልከት።

አንተ	መለኮታዊ መልስ
1. አይቻልም ስትል	ይቻላል ይላል (ማቴ. 19÷26)
2. በጣም ደክሟልሁ ስትል	ዕርፍት አለጥላሁ ይላል (ማቴ. 11÷28)
3. ግንም አይወደኝም ስትል	እኔ እወድሃለሁ ይላል (ዮሐ. 3÷16)
4. መቀጠል አልችልም ስትል	ጸጋዬ ይበቃሃል ይላል (2ቆሮ. 12÷9)
5. ነገሮች አይከናወኑም ስትል	እኔ አከናውንባለሁ ይላል (ነገ. 2÷20)
6. ምንም ግድረግ አልችልም ስትል	በእኔ ግድረግ ትችላህ ይላል (ዮሐ. 15÷5)
7. ኃይል የለኝም ስትል	እኔ ኃይል እሆንሃለሁ ይላል (ፊል. 4÷13)
8. ነገሮች ግላካት አልችልም ስትል	በስራህ ሁሉ አብሬህ እሆናለሁ ይላል (ኢያ. 1÷9)
9. እኔው ራሴ ይቅር ግለት አልችልም ስትል	እኔ ይቅር እለሃለሁ ይላል (መዝ. 102÷6)
10. መምራት አልችልም ስትል	የፈለግኸውን ሁሉ እስጥላለሁ ይላል
11. ፈርቻለሁ ስትል	እትፍራ እኔ የፍርሃትን መንፈስ ለማንም አልሰጥም ይላል (2ጢዋ. 1÷7)
12. ዘወትር እጨነቃለሁ ተስፋም እቈርጣለሁ ስትል	የሚያስጨንቅህን በእኔ ላይ ጣለው ተስፋህም እኔኝ ይላል (1ጴጥ. 5÷7)

13. በቂ እምነት የሰጥሎ ስትል እምነት እጩምርልሃለሁ ይላል (ማቴ. 17+20)
14. ጥበበኛ አይደለሁም ስትል ጥበብ እስጥሃለሁ ይላል (ያሐ. 1+5)
15. ብቸኝነት ይሰጣል ስትል አልሰቅህም ከቶ አልተውህም ይላል (ዕብ. 13+5)

በማለት መለኮታዊ መልስ ለኛ መፍትሔ መሆኑን ያሳያል። ስለዚህም እግዚአብሔር ለሰጠው ተስፋ ሁሉ አዎን ይድረግ ማለት በእርሱ ስለሆነ (2ቆሮ. 1+20) ዝም ብለን በትዕግስት ልንጠብቀው ይገባል። እርሱን በመጠበቅ ሕይወት ስንጸልይ ከሦስቱ አንዱ መልስ ሲሆን ይችላል። 1ኛው መልስ ይሰጥሃል/ሻል/ 2ኛው መልስ ፈቃዴ አይደለም /አይሰጥህም/ ሲሆን ይህ መልስ በስሜቱ የሚመራን ለው የሚያ በሳጩው መልስ ነው። ፈቃዴ አይደለም አይሰጥህም የሚሰው የሚበልጠውን ስጦታ ስላዘጋጀልን ነው ይህንንም ስጦታ በምስጋና ሞቀበል ይገባናል። 3ኛው መልስ ደጅጥና (ጠብቅ) wait የሚል ሲሆን መስዋዕትነት ስለሚያስከፍል ብዙ ሰዎች ይህን መልስ ይፈሩታል መጠበቅ አድካሚ ስለሆነ ልበአምላክ ዳዊት "አንተ መጠጊያዬ ነህ ለምን ረሳኸኝ?" (መዝ. 1+9) ሲል በሌላምስፍራ "አቤቱ ንቃ ለምንስ ትተኛለህ? ተነሥ ለዘወትርም አትጣለን ለምንስ ፊትህን ትስውራለህ? መከራችንንና ችግርንንስ ለምን ትረሳለህ? ነፍሳችን በመሬት ላይ ተጎላቀላለችና=ሆዳችንም ወደ ምድር ተጣብቃለችና=አቤቱ ተነሥና እርዳን=ስለስምህም ተቤኸን" (መዝ. 43+23-26) በማለት አስቸጋሪ የሆነውን የመጠበቅ ሕይወት ይገልጻል። የዚህ መጽሐፍ ደራሲ። በነቢዩ ዳዊት ሕይወት ዙሪያ ከመዝሙራቱ ውስጥ ለመጥቀስ ይገደዳል ነቢዩ ዳዊት ሕይወቱን በተመለከተ ከእግዚአብሔር ውጭ ሕይወት አንደሌለ አስረገጦ ሲናገር "እኔ ችግረኛና ምስኪን ነኝ=ጌታ ግን ያስብልኛል አንተረዳቴ እና መድኃኒቴ ነህ አምላኬ ሆይ=አትዘግይ" (መዝ. 39+17) ሰጠብቅህ አምላኬ ሆይ አትዘግይብኝ በማለት (መዝ. 69+5) በማለት ይገልጻል።

"ራእዩ ገና እስከተወሰነው ጊዜ ነው ወደፍጻሜውም ይቸኩላል እርሱም አይዋሽም ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሰው እርሱ አይዘገይም" /ዕን 2+2-3/

ምዕራፍ አራት

"የእግዚአብሔር ዓላማ"

"ስለኛን ተማስባትን አሳብ እኔ አውቃለሁ ፍጻሜና ተስፋ አሳጣችሁ ዘንድ የሰላም እሳብ ነው እንጂ የከፋ ነገር አይደለም" (ኤር. 29+11)

ሀ. የእግዚአብሔር ፈቃድ (አሳብ) ለማወቅ

በመንፈሳዊው ዓለም ላለው መንፈሳዊ እድገትን ለማግኘት በመጀመሪያ የእኔነትን አሳብ ትቶ የእግዚአብሔርን ሐሳብ ማስቀደም ሲቻል ነው። ምክንያቱም ቅዱስ መጻሐፍ "ስለበን ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእኛን ተማስብራው እግዚአብሔር ነውና" (ፊል. 2+13) ስለሚል። ብዙውን ጊዜ እኛ የሰው ልጆች የእግዚአብሔርን አሳብ (ፈቃድ) ባለማወቅ በእጅጉ ተጎላቀለናል። ጊዜያችንንም ቢሆን በክንቱ አላልፈናል። "በዘመናችን ሁሉ ያለፍርሃት በቅድስናና በጽድቅ በፊቱ እንዳናገለግለው ፈቃዱ የሆነውን ጌታ በጥሩ ሁኔታ አላገለገልንም" (ሉቃ. 1+74-75) በመጀመሪያ እግዚአብሔር ስለኛ የአስበውን ሐሳብ ማወቅ ያስፈልገናል። የእግዚአብሔር /ዘሳብ (ፈቃድ) አለማወቅ በነሯችን ሁሉ መንገዳችን ያስተናል። እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን አሳብ (ፈቃድ) ባለማወቅ በምድረ በዳ ወድቀዋል። "ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁ በምድር ይሁን" የሚለው ቃል ጸሎት ብቻ አይሁን በሕይወታችን አምነን እንቀበለው ፈቃዱ በሕይወታችን እንዲፈጽም ፈቃደኛ ካልሆነ ፈቃድህ ይሁን ማለት በጣም ይከብዳል ዘበትም ይመስላል (Spring of love coptic orthodox church bulletin) ዋናው ስህተታችን በሕይወታችን እርሱን መሪ አለማድረጋችን ነው።

እግዚአብሔር ለእስቀድሞ ሁላችንንም የውቀናል (መዝ. 138+14 ሮሜ. 8+28-31) በሰዎች ላይ የሚሆነው ማናቸውንም ነገር (የእግዚአብሔር ፈቃድና ዓላማ) ዓለም

ከተፈጠረ ዘመን ከተቋጠረ የመጣ ሳይሆን አስቀድሞ የተወሰነ ነው። ሁልጊዜም ቢሆን የእርሱ አሳብ የሰላም ሐሳብ ነው ለእኛ የመረጥልንም ነገር ሁሉ ከእኛ አሳብና ምርጫ በላይ ነው። እርሱ ለእኛ የሚበጀንንና የሚጠቅመንን አስቀድሞ መርጦልናል። የሰው ልጅ የእግዚአብሔርንም አሳብ (ፈቃድ) ለማወቅ በዘመናት ታሪክ ብዙ ምልክትን ቢፈልግ ኑሯል። ቅን ባልሆነ መንገድ ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው በማለትም በሕይወቱ ጥፋት ደርሶበታል። ነገር ግን ቅዱስ መጻሐፍ የአንድ ነገር የእግዚአብሔር አሳብ ፈቃድ መሆኑን በእጅጉ ያስረዳል። እንዲሁም የአንድን ነገር የእግዚአብሔር ፈቃድ አለመሆንም የሚታዩትን ነገሮችም በመዘርዘር አስረግጦ በአጽንኦት ያሳየናል። ለምሳሌ፡- የእግዚአብሔር ፈቃድ የሌለበት ነገር የሚከተሉት ነገሮቹ ከናወሰኑ (ይታዩበታል)።

1. ባለማስተዋል (በራስ መደገፍ) በችኮላ ይሰራል

እግዚአብሔር በእቅድና ነገርን በጊዜ የሚሰራ አምላክ ሲሆን ነገርን ባልተረጋጋ ልቡና፤ በራስ መደገፍ (ምሳ.3÷5) ሳትጸልይበት ትሰራዋለህ በእርግጥ እግዚአብሔር በቅጽበት ሥራን አይሰራም ባንልም (ኢሳ. 8÷1) ቢሆንም ግን በጊዜው የተወሰነውን ነው። በሌላ ቦታ "እግዚአብሔር ይቀድማችኋልና የእስራኤልም አምላክ ይከተላችኋልና በችኮላ አትወጡም በመኮብለልም አትሄዱም" (ኢሳ.52÷11) ይላል ያለች ከሳ የሚሰራ ሥራ በማስተዋል ይደረጋል። ብዙውን ጊዜ የችኮላ ሥራ ጸጸትን ያስከትላል። መጽሐፍ ቅዱስ "በእርጋታ የሚቀመጥ ቃሌን ይሰማል" ችኮል ሰው ሁሉ ግን ለመሳደል ይቸኩላል" (ምሳ.1÷33, 21÷5) "ለትእግስተኛ ሰው ብዙ ማስተዋል አለው" (ምሳ. 14÷29) ይላልና። ብዙውን ጊዜ ችኮላን ፈቃዱ ሳይሆን ለምንፈጽማቸው ማናቸውም ነገሮች ጉዳቱ የበሳነው ለምሳሌ በብሉይ ኪዳን ንጉሥ ሳላ (ያ) እግዚአብሔር ፈቃድ የችኮላን ሥራ ሠራ ማለትም መሥዋዕትን አቀረበ የእግዚአብሔር አሳብ ያልሆነውን የራሱን እሳብ በነፃነቱ ተጠቅሞ እሳቡን ፈጸመ እግዚአብሔር ግን በነቢዩ ሳሙኤል

በኩል ገሰጸው ሳላልም ተጓዳ መንግስቱም ተወዳደበት (1ሳሙ. 15÷17-28) በችኮላ የምንሰራቸው ነገሮች በብዛት ችግርን አዝለው ይመጡ ብናል። የአባቶች አለቃ አብርሃም የተሰፋውን ልጅ ይስሐቅን መጠበቅ ሲገባው ነገር ግን ወደ አጋር በመግባት እስማኤል ን ወልደል የእስማኤልም መወሰድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ስላልሆነ በቤቱ ላይ እጅግ ችግር ሆነበት (ዘፈ. 21÷11) የሚል ቃልን እናነባለን በርጋታ የሚሰሩ ነገሮች ውጤታማ ናቸው። እስኪ እናስተውል! በሕይወታችን ችኮላንና ተረጋግተን የፈጸምናቸው ነገሮች በየትኛው ይሁን ውጤ ታማነት ያለው?

2. ጨንቀት መረበሽ ይኖራል ሰላም በእጅጉ ይርቃል

የእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ነገር ልባችንን በሰላም የተሞላ ያደርገዋል። ይህ ሰላም አማናዊ ሰላም የማይለወጥ ሰላም ነው። በማይመነታ ልብ የእግዚአብሔርን አሳብ ተቀብሎ እሜን ብሎ የሚቀበል ክርስቲያን ውስጣዊ ሰላሙ ይጠበቅለታል (ፊል. 4÷7) ጭንቀት የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማይውቁና በማያደርጉ ሰዎች ላይ የነገሰ ነው። ጭንቀት በእግዚአብሔር ላይ ከማይታመን ልብ የሚመነጭ ነው። ጭንቀት ሰዎችን ወደ ቁርጥ ውሳኔ እንዳይደርሱ ያደርጋቸዋል። አእምሮአቸውን (አሳባቸውን) ይከፍላል መረጋጋትን ያጠፋል የሚጨነቅ ሰው የሚይዘውን የሚጨብጠውን ያጣል ይህ ሁሉ እንዲከሰት የሚያደርገው ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ከአለመሆኑ እንጻር የሚመነጭ ነው። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ በአንዳች "አትጨነቁ አስተውቁ እንጂ" ይላል። ከእግዚአብሔር አሳብ ጋር የማይስማማ (ሐሳብ ያለው በኑሮው ሁሉ የሚጨነቅ የሚረብሽ ሰው ነው። በሕይወቱም የማይለወጥ እውነተኛ ሰላም ይርቀዋል። "አሁንም ከእርሱ ጋር ተስማማ ሰላምም ይኑርህ በዘያም በጎነት ታገኛለህ" (ኢዮብ. 22÷11) ይላል ጭንቀቶቻችንን ወዲያውኑ በጸሎት ልናስወግዳቸው ይገባናል

ምክንያቱም "በእግዚአብሔር ዘንድ ልመናችሁን አስተውቁን እንጂ በእንዳች አትጨነቁ" (ፊል. 4÷6) ይላልና ጭንቀቶች ሰውየው በጸሎት ሕይወት ካልበረታ በእጅጉ ይነፃል። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚክናውን ሥራ ጭንቀት መረበሽ ሳይኖረው ይከናወናል።

መዘንጋት የሌለበት ነገር ቢኖር ተቃራኒ ነገር ሁሉ እንደጠበቅነው ሳይሆን ይቀርና የእግዚአብሔር ፈቃድ አልሆነም ማለት እንችልም። ምክንያቱም ፍጻሜውን ገና አለየንምና። ነገሮች ጀግን ጥሩ ሆነው ሲጀምሩ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው በማለት ወደ ውሳኔ ልንደርስ አይገባም። ለነቢዩ ዮናስ ወደ ተርሴስ ለመኮብለል ወደ ኤፌሶም ለመውረድ ወዲያውኑ የመርከቢቷ መገኘት በኪሱም ገንዘብ አለመጥፋት ወደ ተርሴስ ለመሄድ ነገሩን አፋጠነለት። ነገሩ ለጊዜው ጀማሪው ጥሩ ቢመስልም ነገር ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ ስላልነበረ የእርሱ አሳብ መንገድ ሳይ አስቀርቶታል።

የእግዚአብሔር ፈቃድ በውስጣችን ኖሮ ራሳችንን በፈቃዱ ውስጥ ካደረግን የማይለወጥ ሰላም ይኖረናል። አንድ ነገር የእግዚአብሔር ፈቃድ (አሳብ) ከሆነ ይጠፋ ዘንድ አይችልም። (የሐዋ.5÷39) ቀስ እያለ ይገለጣል የሰው ሐሳብ (ፈቃድ) በግ በግ ብሎ እንደሚጠፋ በሽክላ ድስት ሥር እንዳለ አጣጥ ሸህ ነው። (መክ. 7÷6) ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔርን ፈቃድ (አሳብ) ባለማወቃችን ብዙ ለህተት በሕይወታችን ስርተናል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ባለማወቅ እና ጊዜውን ባለመጠበቅ ወደ አጋርም በመሄድ ለቤታችን ችግር ፈጣሪ የሆነውን እስማኤልን አግኝተናል። (ዘፍ.21÷9-11) አሊያም ደግሞ ለጌራሩ ንጉሥ ለአቤሜሌክ "ሣራ እኮ" እህቴ ነሽ ብለን ተናግረናል (ዘፍ. 20÷2) ፈቃዱንም ባለማወቅ ብዙ ሰዎች በብዙ ተጎድተዋል። ለመሆኑ ይህን የእግዚአብሔር ፈቃድ ለማወቅ እንዴት እንችላለን? የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ከእኛ የሚጠበቀው ምንድን ነው?

"የራስን ፈቃድ መተው እና በፍጹም ልብ መታደስ"

ሥጋና ደም የእግዚአብሔር ፈቃድ (አሳብ) ይገልጥ ልን ዘንድ ፈጽሞ አይችልም። በኃጢአት ሥራ የተያዘ ሰው የእግዚአብሔርን አሳብ ያውቀው ዘንድ አይችልም። የነጢአት ሥራ የተባለው የአሕዛብ ፈቃድ ነው። ሐዋርያው "የአሕዛብን ፈቃድ ያደረጋችሁበት በመዳራት እና በሥጋ ምኞትም በሰካርም፣ በዘፈንም፣ ያለ ልክ በመጠጣት ነውርም ባለበት በጣዖት ማምለክ የተመላለሳችሁበት ያለፈው ዘመን ይበቃልና" (1ኢጥ. 4÷3)

እነዚህ ከላይ የተዘረዘሩት ነገሮች የአሕዛብ ፈቃድ የራስ ፍላጎት የሆኑና የእግዚአብሔርን አሳብ እንዳናውቅ የሚያስናክሉን ጋራጣዎች ናቸው። ብዙውን ጊዜ አለመታደል ሆነና ገጢአት ነግሶብን ስሜታችንን ለንክተል እግዚአብሔር ያዘጋጀልን እንቁ ስጦታ መቀበል አልቻልንም። ነቢዩ "ሕዝቤ ሁለቱን ክፉ ነገሮች አድርገዋል እና እኔን የሕያው ውሃ ምንጭ ትተውኛል፤ የተቀደዱትን ጉድጓዶች ውሃውን ይይዙ ዘንድ የማይችሉትን ጉድጓዶች ለራሳቸው ቆፍረዋል" (ኤር. 2÷13) የራስ ፈቃድ የጨለማ ሥራ ነው የጨለማ ሥራ ደግሞ የኃጢአት ሥራ ነው (ኤፌ. 5÷5-8) ኤሊሁጾ የጨለማ ሥራ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አለማወቅን ሲያስረዳ "እኛ ከጨለማ የተነሳ በስርአት መናገር እንችልምና የምንለውን አስታውቀን" (ኢዮ. 37÷19) ይላል። በኃጢአት ምክንያት ፈቃዱ ከፈቃዳችን አሳብ ከእሳባችን ይለያያል (ኢሳ. 55÷7-9) ከእያንዳንዱ ሰው ይልቁንም ከሕፃናት እንኳ ሳይቀር የሚቀርብ ጥያቄ "እግዚአብሔር ሰውን ኃጢአት እንዲሰራ አድርጎ ለምን ፈጠረው?" የሚባለው ነው።

ነፃነት ከእግዚአብሔር ለሰው የተሰጠ ታላቅ ስጦታ ነው። ነፃነት ለማሰብ፣ ለመምረጥ፣ ነፃነት ለመፍቀድ፣ በራሱ መንገድ ወይም በሌላው መንገድ ለመሄድ ለሰው ተሰጥቶታል። ስለዚህም ሰው በነፃነቱ ተጠቅሞ የፈለገውን

መምረጥ ይችላል። ነገር ግን ራሳችንን ሙሉ ለሙሉ ለእግዚአብሔር ከሰጠን በእኛ ውስጥ የሚሠራ እግዚአብሔር እንጂ የእኛ ስሜት አይደለም። ይህ ደግሞ የልብ መታደስን ይፈጥራል። ልብ ከታደሰ ለእግዚአብሔርም ዙፋን ከሆነ እግዚአብሔር በምእመኑ ልብ ላይ ፈቃዱን ይገልጣል። ምክንያቱም ልባችን የእግዚአብሔር ዙፋን ከሆነ ዓለሙና ምኞቱ ቦታ የላቸውም። "የእግዚአብሔር ፈቃዱ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነ ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም እትምሰሱ" (ሮሜ. 12÷2) በመንፈሳዊ ልብ መለወጥ ሁለንተናችንን ለእግዚአብሔር ከሰጠን የፈቃዱን ምስጢር ያስታውቀናል። ምክንያቱም እግዚአብሔር ለአገልጋዮቹ የሚሰውረው ነገር የለምና። (አሞጽ 3÷7) ሐዋርያውም "እንግዲህ በቀረውስ ወንድሞች ሆይ ልትመላለሱ እግዚአብሔርንም ደስ ልታሰኙ እንዴት እንደሚገባችሁ ከእኛ ዘንድ እንደተቀበላችሁ እናንተ ደግሞ እንደምትመላለሱ፣ ከፊት ይልቅ ትበዙ ዘንድ በጌታ በኢየሱስ እንለምናችኋለን፣ እንመክራችሁማለን፣ በጌታ በኢየሱስ የትኛውን ትዕዛዝ እንደሰጠናችሁ ታውቃላችሁና ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም መቀደሳችሁ ነውና ከዝሙት እንድትርቁ እግዚአብሔርን እንደማያውቁ አሕዛብ በፍትወት ምኞት አይደለም እንጂ ከእናንተ እያንዳንዱ የራሱን አቃ በቅድስናና በክብር ተያገኝ ዘንድ እንዲያውቅ አስቀድመን ደግሞ አልናችሁ" (1ኛ. 4÷1-3) የሥጋ ቅድስና የእግዚአብሔርን አሳብ ያሳያል። በሌላ ሥፍራ "ትቀደሱ ዘንድ ፈልጉ፣ ያለእርሱ ጌታን ሲያይ የሚችል የለምና" (ዕብ. 12÷14) ይላል። ኃጢአት ሰውን ያረክባል የእግዚአብሔርን አሳብ (ፈቃድ) እንዳያውቅ ይጋርደዋል። በእርግጥ ኃጢአት ማለት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ አንድን ነገር ለመሥራት መነሳትም ማለት ነው። ሁል ጊዜ የበማዩ አባታችን በእኛ ውስጥ ዞኖ የሚሠራቸው ሥራዎች እኛን በእጅጉ ይጠቅሙናል እንጂ አይጎዱንም። የእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ ነገር ጅማሬው እንኳን እጅግ መሪ ፈተና የበዛበት ቢሆንም ከጊዜ በኋላ ነገሮች ተቀያይረው ፍጻሜው አስደሳች ይሆናል።

ይህንን ፈቃዱን ለማወቅ ኃጢአት ሲጋርደን (1ኛ. 4÷3) የቅድስና ሕይወት ደግሞ ፈቃዱን እንድናውቅ ምክንያት ይሆናል። (1ተሰ. 4÷3) እግዚአብሔር ለሰው ልጆች የሚሰጣቸው ስጦታ ከማያልቅበት መዝገቡ የፈቀደውንና የወሰነውን ነው። የእኛ አሳብ ግን "ባልንጀራህን እንደራሴ አድርገህ ውደድ" የሚለውን ሕግ ጥዕ ከባልን ጀራ ቀምቶ ለመጠቀም ያስባል። የእግዚአብሔር ፈቃድ የታክለበት ነጻ ስጦታ የማይፈልግ ሰው ቢኖርም ነገር ግን ከመለኮታዊ ፈቃዱ ውጭ በራሱ ስሜት ለመንገዝ የሚያሰብ ሰውም አይጠፋም። የእኛ አሳብ የሕይወታችንን ግብ ሲመታልን አይችልም። የእግዚአብሔር አሳብ ግን ምንም ሳያገደውና ሳይገድበው ይከናወናል። የእግዚአብሔር ፈቃድ (አሳብ) ወደ አርነት (ነፃነት) የሚያመጣን ነው። የሰው አሳብ ወደ ባርነት የሚወስድን ሲሆን የሥጋ ሥራን መሥራት ማለት ደግሞ የዲያብሎስን ቀንበር መከከም ማለት ነው። ሐዋርያው በላዚህ ሲናገር "የእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና እርነት ወጥታችሁ እንደ እግዚአብሔር ባሪያዎች ሁኑ እንጂ ያ አርነት ለክፋት መሸፈኛ እንዲሆን አታድርጉ" (1ኛ. 2÷15-16) ይለናል።

ሰው ለአምላኩ ቃል መታዘዝ ወይም የፈጣሪውን ትዕዛዝ ለማቃለል በነፃነቱ ይጠቅማል። የሚገኘውም ነገር ከነፃ ፈቃዱ የመነጨ ነው። የእግዚአብሔር ጣልቃ ገብነት የለበትም። ነገር ግን ሁል ጊዜ በሕይወታችን መለኮታዊ ጣልቃ ገብነት ከሌለ የሁላችንም ሕይወት የተበላሸ ይሆናል። የእግዚአብሔር መለኮታዊ ፈቃዱ በዓለም ጥበብ የሚታወቅ ሳይሆን በእምነት ለሚድኑት ነው (1ቆሮ. 1÷21) ይህን በጎ ፈቃዱን ይቃወም ዘንድ የሚችል ማንም የለም (ሮሜ. 9÷19) ይህ በጎ ፈቃዱ በጎና ደስ የሚያሰኝ ነው። (ሮሜ. 12÷2) ሁላችንም ልናስተውለውና ልንቀበለው ይገባናል እንጂ ሞኝ ሆነን ልናየው አይገባም። ሐዋርያው "ስለዚህ የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ አስተውሉ እንጂ ሞኞች አትሁኑ" (ኤፌ. 5÷17) ይላልና። ብዙ ሰዎች በሞኝነት የእግዚአብሔርን ፈቃድ (አሳብ) ሳያስተውሉ

ተጉዘዋል፤ እየተጓዙም ነው። ለምሳሌ የሕዝቡ መጻን የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ እያለ ነቢዩ ዮናስ ሞኝ በመሆን አልታዘዘም በማለት ወደ ተርጢስ መኩብለልን አስቦ። መታዘዝን ከመስዋዕት ማጽመጥን ከአውራ በግ ስብ ያሳነስ ንጉስ ሳኦልም የእግዚአብሔርን ዓላማ (እሳብ) ባለማወቅ እጅግ ተጉድቷል። በመታዘዝ ሕይወት ውስጥ የሚኖር ሁለንተናውን ለእግዚአብሔር ክብር የሰጠ የራሱን ፈቃድ ያወጣ (ያስወገደ) በፍጹም በታደሰ ልብ የሚመላለስ እግዚአብሔር እየሠራበት ያለ ክርስቲያን የእግዚአብሔርን አሳብ ማወቅ ይችላል። ምክንያቱም በእርሱ ሕይወት ውስጥ እየሠራ ያለው እግዚአብሔር ነውና። "ስለ በጉ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና (ፊል. 2÷13) ይላልና። ከዓለም ያልሆነ ልብ ከአባታችን ከእግዚአብሔር ስለሆነ የእግዚአብሔርን ዓላማ (አሳብ) ሊረዳ ይችላል። (1ዮሐ. 2÷15-17)

አንድ ስንኳ እግዚአብሔር ሳያውቀው የሚደረግ ነገር ባይኖርም የእርሱ ፈቃድ ሳይታከልበት በነበረባቸው የሰው ፈቃድ (ሰሜት) የሚፈጸም ነገር አለ። ይህም የኃጢአት ሥራ ነው። ንጉሥ ስሎሞን ያለእግዚአብሔር እዋቂነት ምንም ነገር እንደማይፈጸም ሲናገር "ያለእርሱ ፈቃድ የበላ ደለ ብሎትም ተድላን የቀመስ ማን ነው" (መክ. 2÷25) ይላል። ስለዚህ በፍጹም የታደሰና ንስሐ የገባ ልብ "እዲስ ልብ" ነውና የእግዚአብሔርን ፈቃድ (ዓላማ) ማወቅ ይችላል።

በመታገስ (ትዕግስትን ገንዘብ በማድረግ) ለነገሩ ጊዜን በመስጠት

"በለሷን የጠበቀ ፍሬዋን ይበላል ጌታውንም የጠበቀ ይከብራል" (ምሳ. 27÷18)

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የትዕግስት ሕይወት መማር ያስፈልጋል። እግዚአብሔር ቢዘገይም ጨርሶ እይቀርም ይመጣል (ዕን. 2÷3) ፈቃዱን ይገልጻል

በቂሣርያ የነበሩ የጥንት ቤተክርስቲያን ምዕመናን በቅዱስ ጳውሎስ ሕይወት ይፈጽም ዘንድ ያለውን የእግዚአብሔርን ሐሳብ ለማወቅ በዝምታ ይጠባበቁ ዘንድ "የጌታ ፈቃድ ይሁን ብለን ዝም አልን" (ዮሐ. 21÷14) በማለት ይገልጻሉ። የእግዚአብሔርን አሳብ ለማወቅ ጊዜውን በዝምታ ማሳለፍ ከኛ ይጠበቃል። የእግዚአብሔርን ሰዓት በዝምታ መጠባበቅ ሲያቅተን በራሳችን ጊዜ ወደራሳችን ሰሜት እናመራለን። የሙሴ መዘግየት (ዩ40 ቀን ቆይታ) ሕዝቡ ወደራሱ ሰሜት በመሄድ ለጥጃ ምስል መንበርከክ ጀመረ። መልእክት የሚያስተላልፈው ነቢዩ ሳሙኤል ስለዘገየበት ንጉሥ ሳኦል በራሱ ሰሜት ተጓዘ። እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ አለ (ዕን. 2÷20) ምድር በፊቱ ዝም ልትል ልትጠብቀውም ይገባል "እግዚአብሔር ከተቀደሰ ማደሪያው ነቅቶአልና ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሆይ፤ በፊቱ ዝም በል" (ዘካ. 2÷13) ይላልና። የታገለ ሰው ሁሉም ነገር ወደእርሱ ይመጣለታል። ታገለን የምንጠብቃቸው ነገሮች ጥቅማቸው የላቀና ውጤታማ ናቸው።

"በጸሎት ሕይወት መበርታት"

ጸሎት ሰውንና እግዚአብሔርን ቃል በቃል የሚያነጋ ግርና የሚወያይ የሕይወት ሰልክ ሲሆን የሰላም ዘብ ነው። ጸሎት ከእግዚአብሔር ጋር የአእምሮ ግንኙነት ነው (አሞጽ. 4÷12) ጸሎት የተሳካ የእሸናፊነት ሕይወትን፤ የተደበቀ ምስጢርን የሚገልጥ የልቦናን መሻት የሚያስፈጽም ዓለምን የያዘውን የእግዚአብሔርን ክንድ ለምህረት የሚያንቀሳቅስ (ኢሳ. 1÷9-10) አእምሮንና ፈቃድን ወደ እግዚአብሔር ማንሳት የሚችል ታላቅ ኃይል ቁልፍ (መክፈቻ) ነው። የጸሎት ተጋድሎ የእግዚአብሔር አሳብ ወደመረዳት ያደርስ ናል። ሐዋርያው "በእግዚአብሔር ፈቃድ ሁሉ ተረድታ ችሁና ፍጹማን ሆናችሁ እንድትቆሙ፤ ሁልጊዜ ስለእናንተ በጸሎት ይጋደላል (ቄላ. 4÷12) በማለት ይገልጻል። የጸሎት ሕይወት የመንግሥቱ ወንጌል ለዓለሙ እንዲያደርስ የቃሉን ደጅ መክፈት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርንም

የዘመናት አሳብ ይገልጻል (ቂገ. 4÷3) በሌላም ስፍራ ሐዋርያው ሲናገር "እንግዲህ ፍጹማን የሆንን ሁላችን ይህን እናስብ በአንዳች ነገርም ልዩ ሐሳብ ቢኖራችሁ እግዚአብሔር ይህን ደግሞ ይገልጥላችኋል (ፊል. 3÷15) ይላል። ፈቃዱን የሚገልጸው ሌላ መንገድ የተባለው በጸሎት ሕይወት ነው። እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን አስቀድሞ ያዘጋጅልናል ቢሆንም የልጅነት ድምጾችን ማለማት ልመናችንን መግለጽ ስላለብን እንጸልያን። "እንግዲህ በእኛ እንደሚሠራው ኃይል መጠን ከምንለምነው ከምናስበው ሁሉ ይልቅ እጅግ አብልጦ ያደርግ በሚችለው ለእርሱ በቤተክርስቲያን በክርስቶስ ኢየሱስ እስከ ትውልዶች ሁሉ ከዘላለም እስከ ዘላለም ኩብር ይሁን" እሜን! (ኤፌ. 3÷20-21) እንደዚሁም በሌላ ሥፍራ ልባችንም በእኛ ላይ በሚፈርድበት ሁሉ ከእውነት እንደሆንን በዚህ እናውቃለን በፊቱም ልባችንን እናሳርፋለን እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነውና ሁሉንም ያውቃል። "ወዳጆች ሆይ ልባችንን ባይፈርድብን በእግዚአብሔር ዘንድ ድፍረት ስላለን፣ ትእዛዙንም የምንጠብቅና በፊቱ ደስ የሚያስገኘውን የምናደርግ ስለሆንን የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን" (1ዮሐ. 3÷19-22) ይላል። እውነተኛ ጸሎት የሚፈልቀው በመንፈስ ቅዱስ ሁኔታ ስንጸልይ ነው።

ሐዋርያው "በጸሎትና በልመናም ሁሉ ዘወትር በመን ፈስ ጸልዩ" (ኤፌ. 6÷18) በማለት ይገልጻል። ማንኛውም ሰው ውስብስባዊ ነገሮችን የሚያልፍ በጸሎት ኃይል ነው። ስንጸልይም እግዚአብሔር ለመልሱ ነገ ከነገ በኋላ የሚለው የዛሬ ችግራችን ስለማይገባው አይደለም በሕይወታችን መስተካከል ያለበትን ነገር እያስተካከለ ወይም ጸሎታችን የቃላት ድርድራ ሆኖ ሊሆን ይችላል ትዕግስትን ሊያስተምረን ፈልጎ ሊሆን ይችላል አልያም ደግሞ የምንለምነውን ረን ፈልጎ ሊሆን ይችላል ሆኖ ከተገኘ እንዳንገዳበት ፈልጎ ሊሆን ይችላል። ጸሎታችን የእግዚአብሔርን አላማ (አሳብ) አልያም ፈቃድ ጨርሶ ሊያስቀይር አይችልም እንዲሁም ደግሞ

ነገሩን የሚከናወንበትን ጊዜ ሊያስለውጥ አይችልም። እንዲህ ከሆነ፦

ጸሎት የእግዚአብሔርን አሳብ (ፈቃድ) ማስለወጥ ካልቻለና በኛ ጊዜም ነገሩ እንዲከናወን ካሳስደረገ መጸለያችን ለምን አስፈለገ?

"ሁሉን ታደርግ ዘንድ ቻይ እንደሆንህ እሳብህ ይከሰክል ዘንድ ከቶ እንደማይቻል አወቅሁ" (ኢዮብ. 42÷2)

ይህንን ቃል ስናስብ ልንጽናና ይገባል። በመጀመሪያ እግዚአብሔር የሚሰራቸው ሥራዎች ሁሉ ዘወትር ከእርሱ ጋር ስምምነት ያላቸው ናቸው። በእግዚአብሔር መለኮታዊ መርሐ ግብር ውስጥ ምንም ዓይነት ተጽዕኖ ሊኖር አይችልም። በእምነት የቀረበውን ጸሎት ሊመልስ ቃል ኪዳን የገባ እግዚአብሔር በቃል ኪዳኑ መሠረት ነገሩን ይፈጽመዋል። ራሱን ሊክድ የማይችል እውነተኛ ዘላለማዊ አምላክ ስለሆነ ፈቃዱን ሁሉ በምድር ባለት ቅዱሳንና ክቡራን ሲገልጥ (መዝ. 15÷3) ሁሉን ነገር የሚፈጽመው ከራሱ ጋር በማይቃረን ሁኔታ ነው። ከእንዱ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የሚጋጭ ሌላ የእግዚአብሔር ቃል የለም። እኛም ቢሆን ስለምንጸልየው ጸሎት ከጸሎታችን ርዕስ ጋር የእግዚአብሔር ፈቃድ ስምምነት ምን ያህል መሆኑን ማስተዋል ሊኖረን ይገባል። ይህ እውነታ (ሐቅ) የእምነት ጸሎትን የመጸለያችን መሠረት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር እንዲሰማን ይልቁንም መልስ እንዲሰጠን እንደፈቃዱ መጸለይ ይገባል (1ዮሐ. 5÷14) ይላል ስለዚህም ነው የጸሎት ሕይወት ፈቃዱን ይገልጥልናል ያልነው። የምናቀርበው ጸሎት የእግዚአብሔርን ፈቃድ በጊዜው የሚፈጽመውን ያሳውቀናል እንጂ ፈቃዱን ወይም ፈቃዱ የሚፈጽምበትን ጊዜ አያስለውጥም በጸሎት ሕይወት ወደ ጸጋው ዙፋን ስንቀርብ ፈቃዱን እናውቃለን ምህረቱን አንረከባለን (ዕብ. 4÷16) በእግዚአብሔር ፊት የሚቀርብ እውነተኛ ጸሎት እንደ ገጽሕ ዕጣን ወደላይ ይወጣል።

ተስፋ ባለመቁረጥ መጸለይ ይገባል። እረኛውም ሂሮማስ "ማንኛውንም ነገር ጌታን ልትጠይቅ ስትፈልግ ብዙ ኃጢአት ከሠራሁ በኋላ እንዴት በጸሐፊ ከእግዚአብሔር መልስ እቀበላለሁ አትበል። እንደነዚህ ዓይነት አሳባቾች ቦታ አትሰጣቸው ነገር ግን በሙሉ ልብ ወደ እግዚአብሔር ተመለስና በጸሎት ሕይወት ያለማመንታት ጠይቀው የተትረፈረፈ ምሕረቱን ትማራለህ" (የሂሮማስ 8ኛው ምሳሌ÷2) ይላል።

ቃሉን ዘወትር መማር (ማዳመጥ)

"እውነትን ከመስማት የበለጡ ለጆሮዎች ጌጣጌጦች የሳቸውም ሴቶችም ሆኑ ወንዶች ለምድራዊ ጌጣጌጦች ጆሮአቸውን አይብሱ እውነትን ለመስማት የተበሉ ጆሮዎች ቅዱስ ነገር የሆነውን መለኮታዊ ነገሮችን ያደምጣሉና" (ሊቁ ቀሌምንጦስ ዘ እስክንድርያ)

የእግዚአብሔር ቃል የነጠረ፤ ሐያውና የሚሠራም ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ እጅግ ስለታም የሆነ፤ ነፍስንና መንፈስንም፤ ጅማትንና ቅልጥምንም እስኪለይ ድረስ የሚዋጋ፤ የልብንም ስሜትና አሳብ የሚመረምር፤ ለአፍና ለጉሮሮ ከማር ወለላ ይልቅ በጣም የሚጣፍጥ፤ ለነፍስ እርካታን የሚሰጥ፤ የሕይወት እንጀራ ነው። የእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔርን አሳብ ይገልጻል። የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰማ ሰው የእግዚአብሔርን አሳብ ወደማወቅ ደረጃ ይደርሳል። ይህም ቃል እግዚአብሔር ለዓለሙ ዘወትር ይበላው ዘንድ የሰጠው ነጻ ስጦታው ነው። "ቃልህ ተገኝቷል እኔም በልጅዋለሁ። እቤቱ የሠራዊት አምላክ ሆይ፤ በስምህም ተጠርጅክለሁና ቃልህ ሐሜትና የልብ ደስታ ሆነኝ" (ኤር. 15÷16) በሌላም ምዕራፍ ነቢዩ "ትውልድ ሆይ የእግዚአብሔርን ቃል ተመልከቱ" (ኤር. 2÷31) ይላል። የእግዚአብሔርን ቃል ገና በሕፃንነታችን ዘመን ጀምሮ እየተማርነው ካደግን ሕይወታችን ፍሬያማ ሕይወት ይሆናል። ቃሉን ከሕፃንነት፡ከወጣትነት ዘመን

ጀምሮ መማር ከብዙ ሀዘንና ትካዜ ከአያሌም ጥፋት እንድናለን "ሰው በታናሽነቱ ቀንበር ቢሸክም መልካም ነው" (ሰቆ.ኤር. 3÷27) ይላል። ስለዚህም ነበረ ከብዙ የብኩንነት ሕይወት በኋላ የተመለሰው ሊቁ አውግስጢኖስ "አምላኬ ሆይ ምንው በሕፃንነቴ አውቄህ በነበረ" ያለው ቃሉ ሕይወት ስለሆነ ሕይወትም እግዚአብሔር ስለሆነ ዘወትር ቃልንም ስናደምጥ እግዚአብሔርና የእግዚአብሔርን አሳብ እንረዳለን። የነገሮችን የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆንና አለመሆን በቃሉ እውነታ እንረዳለን እንመረምረዋለን። ወደዚህ ፈቃዱን ወደማወቅ ደረጃ ለማድግ መጀመሪያ ግን ቅዱስ አግኖጥቶስ ለርም ምዕመናን በጻፈው መሠረት "በአማረ የምግብ ዓይነት አልደስትም እኔም የምፈልገው ግን ከጻዊት ዘር የተገኘውን (የተወለደውን) የእግዚአብሔር ንብስት የሆነውን የክርስቶስን ሥጋ ነው። ስመጠጣትም ዘለዓለማዊ ፍቅር የፈጸመበትን ክቡር ደሙን እሻለሁ" (ቅ. አግኖጥቶስ ዘአንጾኪያ ለርም.7÷3) ይላል። የእግዚአብሔርን አሳብ የምናውቀው ባለን ቀረቤታም ነው። እንደ ልጅ ከአባቱ ጋር ዘወትር የሚውል የሚያድር ከሆነ የአባቱን ጠረን፤ ጠባይ አሳብ ማወቅና ስለአባቱም ለሌሎች መመስከር ይችላል። ምክንያቱም ከአባቱ አብራክ ተወልዷል፤ የአባቱን ፍቅር ስለሚያውቅ በአባቱ እጅ ስለሚዳስስ፤ በአባቱም እጅ ስለሚታቀፍ...በመሳሰሉት የጠበቁ ቀረቤታዎች (መቀራረብ) ልጁ አባቱ ማን እንደሆነ ማወቅና መናገር አይከብደውም። እንደዚሁም ሁሉ ለቃሉ ዘወትር ራሳቸውን የሰጡ፤ በክርስቶስ ክርስቲያን በወልድ ውሉድ የተባሉ፤ ከአብራክ መንፈስቅዱስ ከማንፀነ ዮርዳኖስ የተወለዱ፤ የማይለወጠውን የክርስቶስን ፍቅር የቀመሱ በስሙ የተጠሩ በእጁ ዘወትር የሚዳስሱ በእጁ መዳፍ የተቀረጹ (ኢሳ. 49÷16) የምስራቹን ወንጌል በእምነት ተቀብለው የሚያደርጉት (ዕብ. 4÷2) ቃሉ በሙሳት የአለባቸው (ቂሳ. 3÷16) ስለአባታቸው ስለ እግዚአብሔር አሳብ (ዓሳማ) ያውቃሉ ለሌሎችም ይመስክራሉ። ሐዋርያው ሲናገር "በክርስቶስ ለማድረግ እንደወደድን እንደአሳቡ፤ የፈቃዱን ምስጢር አስታውቆ ናልና በዘመን ፍጻሜ ያድርግ ዘንድ ያለው ሐሳቡም

በሰማይና በምድር ያለውን ሁሉ በክርስቶስ ለመጠቅለል ነው (ኤፌ. 1÷10) በሌላ ስፍራ ቅዱስ ጳውሎስ ለክርስቶስም በመታዘዝ አእምሮን ሁሉ አንማርካለን (2ቆሮ. 10÷5) ብሏል። ስለዚህ ቃሉን በማድመጥ ማለትም የእግዚአብሔርን ድምጽ ከመስማት በቀረብን ቁጥር በቃሉ መሠረት ፈቃዱን ወደማወቅ ሰንደርስ ከእግዚአብሔር ቃል (ድምጽ) በራትን ቁጥር በገዛ ፈቃዳችን መሄዳችን መሆኑን ማስተዋል ይገባል ከእግዚአብሔር ድምጽ መራቅ ማለት ወደ ሞት መንገድ የሰይጣንን ድምጽ እየሰሙ መሄድ ማለት ነው።

የእግዚአብሔር ቃል ሕይወት ስለሆነ ማንኛውንም ሰው ቃሉን አድምጦ በተግባር ከዋለ የዘላለም ሕይወትን ያገኛል። ይህ የሕይወት ቃል ለፍጥረት ሁሉ ይለበካል "የጌታ መልአክ ግን በሌሊት የየወገኒውን ደጅ ከፍቶ አወጣቸውና ሂዱና ቆማችሁ የዚህን ሕይወት ቃል ሁሉ ለሕዝብ በመቅደስ ንገሩ" አላቸው (የሐዋ. 5÷19) ይህንን የሕይወት ቃል የማይለወጠውን ቅዱስ ወንጌል ከፀሐይ መውጫ አስከ መጥስቀያው ድረስ ክርስቶስ በሐዋርያት እጅ ለኛ ወደ እኛ ልኮታል (ማር. 16÷8) እነርሱም የሰሙትም ለእኛ አጸኑት (ዕብ. 2÷3-4) ሳይበረዙና ሳይክልሱ የእግዚአብሔርን መንግስት ወንጌልን ሰበኩልን የሰሙትን ሳይፈሩ የተማሩትን ሳያፍሩ ያዩትን ሳይደብቁ የሕይወትን ቃል አስተማሩን (1ዮሐ. 1÷1) በዚህ የሕይወት ቃል ዓሰሙ ይመራ ዘንድ እግዚአብሔር አስቀድሞ ወስኗል። ቃሉ ሕግ ነው ሕጉ ለኑሮችን ሁሉ ብርሃን፣ መብራት፣ መሪ፣ ነፍሶቻችን ከጥፋት የሚመልስ እንደ እግዚአብሔር አሳብ የሚያኖርን የእግዚአብሔር ስጦታ ነው።

"አቤቱ-ሕግህን እንደምን እጅግ ወደድሁ ቀኑን ሁሉ እርሱ ትዝታዬ ነው" (መዝ. 118÷97) ቃሉ ዘወትር ልንማረው ይገባናል ለሕይወታችን ጥንካሬን የምናገኝበት ነውና ነቢዩ "ከህዘን የተነሣ ነፍሴ እንቀላፋች በቃልህ አጠንክረኝ" ብሏል (መዝ. 118÷28) በዘመናችን ሁሉ ለመንፈሳዊ ሕይወታችን ብርታት ሊሰጠን የሚችል ቃሉ ነው።

ቃሉንም ሰምቶ በማድረግ (በመጠበቅ) መንገዳችን እናነፃለን "ኅልማሳ መንገዱን በምን ያነጻል? ቃልህን በመጠበቅ ነው" (መዝ. 118÷9) ቃሉ በመንገዳችን ብርሃን ሆኖ ይመራናል። ቃሉ መሪ ከሆነን የእግዚአብሔርን ዓላማ በየዕለቱ ያስረዳናል "የቃልህ ፍቺ ያበራል ሕፃናትንም አስተዋዮች ያደርጋል" (መዝ. 118÷130) ይላልና ነቢዩ ሲናገር፡-"እንወቅ እናውቀውም ዘንድ እግዚአብሔር እንክተል እንደወገንታም ተዘጋጅቶ እናገኘዋለን እንደዝናብም ምድርንም እንደሚያጠጣ እንደ መጨረሻ ዝናብ ይመጣል" (ትን.ሆሴ. 6÷3) ይላል። ስለዚህ የሕይወትን ቃል ዘወትር ልንስማው ይገባል "የእግዚአብሔር ድምጽ ዝግብን ይስብራል፤ የእግዚአብሔር ድምጽ የእባቱን ነበልባል ይቈርጣል" ይላልና (መዝ. 28÷5-7) ይህ ድምጽ ሕይወት ነው ዘወትር ድምጹን በመስማት መኖር ማለት በሕይወት መኖር ማለት ነውና ከእግዚአብሔር በራትን ቁጥር እየሄድን ያለነው ወደራሳችን ስሜት ነው። በራሳችን ስሜት ተይዘን መንዝ ደግሞ ለሕይወታችን ጥሩ አይሆንም። ዘወትር ድምፁን እየሰማን ስንኖር ሐሴትን ይኖረናል። ከእግዚአብሔር ድምፅ መራቅ ፈቃዱን ወደአለማወቅ ማድረስ ማለት ነው።

ዘወትር እግዚአብሔር አጥብቆ የሚጠራን ፈቃዱን እንድናውቅ ነው። ፈቃዱ ለሕይወታችን ጠቃሚ ነው። "አብዝቼ ብጠራቸው አጥብቀው ከፊቴ ራቁ" (ሆሴ. 11÷2) ይላልና ጥሪው ፈቃዱንም እንድናስተውለው ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ብለን አንድ ነገር ለመወሰን ከቃለ እውነታ ጋር መገንዘብ አለብን ፈቃዳችን በፈቃዱ ሥር መሆን አለበት።

"ስምተን እናድርጋት ዘንድ ስለእኛ ወደስማይ ወጥቶ እርሰዋን የሚያመጣልን ማን ነው? እንዳትል በስማይ አይደለችም"። ነገር ግን ታደርገው ዘንድ ቃሉ በእፍህና በልብህ ውስጥ ለአንተ እጅግ ቅርብ ነው (ዘጸ. 30÷12-14) ይላልና እግዚአብሔርም ለአባቶችህ ለአብርሃምና ለይስሐቅ ለያዕቆብም እንዲሰጣቸው በማለባቸው በምድሪቱ ትቀመጥ

ዘንድ እርሱ ሕይወትህ የዘመንህም ርዝመት ነውና አምላክን እግዚአብሔርን ትወድደውም ትጠባበቀውም ቃሉንም ትስማው ዘንድ ምረጥ (ዘጸ. 30÷20) አዎን! ለድካማችንና ለውድቀታችን ሁሉ መድኃኒት የሆነን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚያናግረንን ቃል ዘወትር ማጻመጥ ነው። እግዚአብሔር አብ ለሰው ልጆች የምንድንበት መንገድ ሊገልጽልን በወደደ ጊዜ በልጁ ተናገረን (ዕብ. 1÷12÷3) ይላልና። ቅዱስ ሄሬኔዎስም "ቃሉን ከማድመጥ ጋር መንፈሳዊ መጽሐፍትን ማንበብ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንድናውቅ ያደርጉናል ጌትነቱን ዕብዩ ክብሩን የሳዩናል ዳግመኛም የከበሩ መጽሐፍት ክርስቶስ ለው እንደሆነ እንደሚነግሩን ሁሉ አምላክም እንደሆነ እንዲሁ ይነግሩናል" ብሏል።

"መንፈስ ቅዱስ ሲመራን ጸጋው ሲበዛልን"

የእግዚአብሔር ልጆች ወደእውነት የሚመራቸው እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ነው (ዮሐ. 16÷13)። የእግዚአብሔር መንፈስ ያደረበት ክርስቲያን እንዳችም ስልጣን በራሱ ሰውነት የለውም። መሪው መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ በራሱ ሰውነት ሳይ አንዳች የራሱን አሳብ አይከተልም። እስቀድሞም ራሱን ለታመነ ፈጣሪ እደራ ስለሰጠና ጊዜውንም ለመንፈስ ቅዱስ ስላስረከበ የሚረበሽበት ነገር የለም። ስለዚህ ነገር ቅዱስ ሐግናጥዮስ ዘኢንጾኪያ ለቅዱስ ፓሊካርኝ በጸፈለት ደብዳቤ ሳይ "አንድ ክርስቲያን የራሱን ሕይወት በራሱ አይቆጣጠርም ጊዜውን ሁሉ ለእግዚአብሔር ይስጣል እንደ" ይላል። ስለዚህ ማንኛውንም ክርስቲያን ለመንፈስ ቅዱስ ታዛዥ መሆን እለበት ኃጢአትን በማድረግ በቤዛ ቀን የታተመበትን መንፈስ ቅዱስን ማሳዘን የለበትም (ኤፌ. 4÷20) ሰው የእግዚአብሔርን ዓላማ የሚያውቀው በስልት (ዘዴ) አይደለም። በብሉይ ኪዳን ሰዎች የእግዚአብሔርን አሳብ (ፈቃድ) በልዩ ልዩ ምልክቶች ያውቁ ነበር። (ዘፈ. 24÷10-14, መሳ.6÷36-40) በዕጣ (ምሳ. 16÷16-33) ቱሚምናኦረም በተባሉት በኤፋድ

(ዘጸ.28÷30, 1ሳሙ.23÷6-9) በሌሎችም ምልክቶች ያውቁ ነበር። በተለይ ዕጣ በሐዲስ ኪዳን መንፈስ ቅዱስ ከመውረዱ በፊት በእስቆርቱ ይሁዳ ምትክ ቅዱሳን ሐዋርያት የሌፍንና ማትያስን (ከፊታቸው አቁመው ከጸለዩ በኋላ ለሚመረጠው የሐዋርያት አገልግሎት ይረክብ ዘንድ አጣ ተጣጣሉባቸው እጣውም ለማታያስወጣላት (ዮሐዋ. 1÷23-26) በብሉይ ኪዳንም በዮናስ ሳይ እጣ ወጥቶበታል (ዮናስ. 1÷7) በዕጣውም የእግዚአብሔርን አሳብ ያውቁ ነበር። እንዲሁም በአማናዊ ራእይም ያውቁ ነበር (ዘፈ. 37÷5, 1ሳሙ. 9÷9, ማቴ. 1÷20) ነገር ግን ዛሬ ህልም አለምሁ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎኛል እያሉ ስበህተት መንፈስ እየተመሩ እግዚአብሔር ያሳለውን የሚሉ ብዙ ሰላላ መጠንቀቅ ያስፈልጋል። እግዚአብሔር ጨርሶ በራእይ አሳቡን (ዓላማውን) አይገልጥም ባንልም በዚህ ብቻ ማለት ግን አይቻልም። "እግዚአብሔር በአንድም በሌላም ይናገራል ሰው ግን አያስተውልም (ኢዮብ. 33÷14) የዕጣ ጉዳይም ቢሆን የእግዚአብሔርን አሳብ የሚገልጽ ብቸኛ መንገድ ነው አንልም ይልቁንም ቅዱስ ሉቃስ (ከሐዋ. ሥራ 1÷24-26) በኋላ በየትኛውም ስፍራ ሰለ አጣ አገልግሎት ሲገለጽልን አናየውም ይልቁንም ስለ መሪያችን ስለመንፈስ ቅዱስ እንጂ ልብ አምላክ ዳዊት ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ያለውን ሕይወትና መሪነቱን በተለያዩ ቦታ ሲገልጽ "በርሃንህን አውነትህን ሳክ እነርሱ ይምሩኝ ወደቅድስናህ ተራራና ወደ ማደሪያህ ይውሰዱኝ በማለት "እውነት" መንፈስ ቅዱስን መሆኑን ይናገራል (መዝ. 42÷3) በሌላም ሳይ "አንተ አምላኬ ፈቃድህን ለማድረግ አስተምረኝ ቅዱስ መንፈስህም በጽድቅ መንገድ ይምራኝ" (መዝ. 142÷10) የክርስቲያኖች መሪ መንፈስ ቅዱስ ነው ያልነው ስለዚህ ነው።

"በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና" (ሮሜ. 8÷14) የእርሱ መሪነት ከሌላ በለመለመ መስክ መስማራት ወደ እረፍት ውሃ መመራት እይኖርም። ለሐዋርያት የወረደው ጸጋ

መንፈስ ቅዱስ ፈቃዱን እንዲያውቁ፤ ምስጢር እንዲገልጽ ላቸው፤ በአጠቃላይ እንዲመራቸውም ነው። እነርሱም እርሱ ካልፈቅደ ከአሉበት ሥፍራ አይንቀሳቀሱም ነበር። "መንፈስ ቅዱስ ፊልጶስን ወደዚህ ስረገላ ቅረብና ተገናኝ አለው" (ዮሐ. 8÷29, 16÷6) "እነርሱም በመንፈስ ቅዱስ ተልኩው ወደ ሴሌውቅያ ወረዱ" (ዮሐ. 13÷4) "ከሚያስፈልገው በቀር ሌላ ሽክም እንዳንጭንባችሁ እኛና መንፈስ ቅዱስ ፈቅዶናልና" (ዮሐ. 15÷29) "እነዚህም ጌታን ሊያመልኩና ሲጠሙ መንፈስ ቅዱስ በርናባስንና ስውልን ለጠራጃቸው ሥራ ለዮልኝ" አለ (ዮሐ. 13÷3) እስከ አሁን ድረስ የመንፈስ ቅዱስን መሪነትን እናያለን በራሱ መሪነት የሚኖር ክርስቲያን የእግዚአብሔርን አሳብ ያውቃል። የእግዚአብሔር ልጆች የሚመሩበትና የሚጸልዩት በመንፈስ ቅዱስ ነው። የሞላባቸው የመንፈስ ቅዱስ ጸጋ ነውና (ኤፌ. 5÷3, 6÷18) በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆኑ አስቅድመውም አባ አባት ብለው እንዲጠሩት የልጅነት መንፈስ ተቀብለዋልና (ሮሜ. 8÷14-15) ስለዚህ ነው የእግዚአብሔርን ዓላማ (አሳብ) ለእግዚአብሔር ልጆች የሚያሳውቃቸው ልብ አምላክ ነቢዩ ዳዊት ከመንፈስ ቅዱስ ጋር በመሆን የሚገኘውን ጣዕም በማወቅ "ከፊትህ አትጣለኝ ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አትውስድብኝ" (መዝ. 50÷11) ብሏል። መንፈስ ቅዱስ በውስጡ የሌለው ሰው የተጣለ ስለ እግዚአብሔር ፈቃድ ማወቅ ያልቻለና ኑሮው የተዘበራረቀበት ሰው ነው። ነገር ግን የተጣለው ሰው ከኃጢአቱ ቢመለስ ተስፋ አለው። እንዲሁም ተብሏል "አዲስም ልብ እሰጣችኋለሁ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ፤ የድንጋይንም ልብ ከሥጋችሁ አወጣስሁ የሥጋንም ልብ እሰጣችኋለሁ መንፈሴንም በውስጣችሁ አኖራለሁ በትዕዛዜ ም እስኪችኋለሁ፤ ፍርድንም ተጠብቃላችሁ ታደርጉማላችሁ" (ሕዝ. 36÷26-27) በመባል ስለዚህ የእግዚአብሔር መንፈስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እናውቅ ዘንድ ይመራናል። ጸጋውም ሲበዛልን የፈቃዱን ምስጢር ያስተውቅናል። "ጸጋውንም በጥበብና በአእምሮ ሁሉ አበዛልን፤ በክርስቶስ

ለማድረግ እንደወደደ እንደአሳቡ፤ የፈቃዱን ምስጢር አስታውቋልና በዘመን ፍጻሜ ይደረግ ዘንድ ያለው እሳቡም በሰማይና በምድር ያለውን ሁሉ በክርስቶስ ለመጠቀስል ነው።" (ኤፌ. 1÷8-10) በሌላም ሥፍራ "የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ አረፍት እመጣቸው እንዲሁም ለራስህ የከበረ ስም ታደርግ ዘንድ ሕዝብን መራህ" (ኢሳ. 63÷14) ይላል። የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያዎች ስለሆነን የነገሩ የእግዚአብሔር ፈቃድ (አላማ) መሆን ውስጣዊ ምስክርነት ይኖራል። እንደ ዚሁም በመጻሐፍ ነገምያ ላይ "ያስተምራቸውም ዘንድ መልካሙን፤ መንፈስህን ስጠሃቸው መናህንም ከአፋቸው አልኮስክላህም ለጥማታቸውም ውሃ ስጠሃቸው" (ነገ. 9÷20) ይላል መንፈስ ቅዱስ መሪና መምህር ነውና።

እርሱ የሚከበርበትን ነገር ስንፈልግና ፈሪሃ እግዚአብሔር ሲኖረን

እግዚአብሔር ስለክብሩ ፈቃዱን ይገልጻል። ሰው ሊከበር የሚገባውን እግዚአብሔርን እንደ እግዚአብሔርነቱ ሊያከብረው ይገባል (ሮሜ. 1÷21) እያንዳንዱ ክርስቲያን ትንፋሽንና መንገድ ሁሉ በእጁ የያዘውን አምላክ በነገር ሁሉ ሊያከብሩት ይገባቸዋል (ዳን. 5÷23) ጉዞአችን ሁሉ እርሱ የሚከብርበትን ጉዞ ሊሆን ይገባል እንጂ የእያንዳንዳችን ማንነት (ክብር) እንዲገስጥ አይሁን። እርሱንም በመፍራት ለሚኖር እውነተኛ ክርስቲያን ቅዱስ ፈቃዱን ይገልጥለታል ነቢዩ ዳዊት "እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ማን ነው? በሚመርጠው መንገድ ያስተምረዋል" (መዝ. 241/25÷12) በሌላም ስፍራ "እግዚአብሔርን የሚፈራ ፈቃዱንም የሚያደርግ ቢኖር ያንን እግዚአብሔር ይስማዋል" (ዮሐ. 7÷31) ይላልና ዘወትር እግዚአብሔርን የሚይዝ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ወደማወቅ ይደርሳልና። እግዚአብሔር ሊፈራና ሊከበር የሚገባው አምላክ ነው። ለነገራችን ሁሉ መጀመሪያ እርሱ በመፍራት መሆን አስበት "ጌታ ሆይ የማይፈራህና ስምህን የማያከብር ማን ነው?" (ራዕይ. 15÷3-4) ይላልና። እግዚአብሔር ለሚፈሩት ቅርብ

ነው። ቅርብ ሆነ ማለት ደግሞ ፈቃዱን ለማወቅ ደርሶናል ማለት ነው። ንጉሥ ሰሎሞን "ነገር ግን ቀኑን ሙሉ እግዚአብሔርን በመፍራት ኑር በእውነት ፍጻሜ አለህና ተስፋህም አይጠፋምና" (ምሳ. 23÷17) ይላል።

ሕጉን ስንጠብቅ

እግዚአብሔር ምንም ሳይገደድ ተጽዕኖ ሳይኖርበት እንደፈቃዱ ሁሉንም ያደርጋል። ሰው ደስ በተሰኘ መንገድ እንዲመላለስ እግዚአብሔር በሕጉ ፈቃዱን ገልጧል። ሕጉ የእግዚአብሔር ፈቃድ ከሚገልጥባቸው መንገዶች አንዱ ነውና "ሕገህ ለእግራ መብራት ለመንገዴ ብርሃን ነው (መዝ. 118÷105) "ሕጉም ፍጹም ነው ነፍስንም ይመልሳታል" (መዝ. 18÷7) "የዚህ ሕግ መጻሐፍ ከአፍህ አይለይ ነገር ግን የተጻፈበትን ሁሉ ትጠብቅና ታደርግ ዘንድ በቀንም በሌሊትም እስበው። የዚያን ጊዜም መንገድህ ይቀናልሃል ይከናውንልሃልም (ኢያ. 1÷8) ሁለንተናውን ለእግዚአብሔር የሰጠ ሰው እንደሕጉም የሚመላለስ በእግዚአብሔር ፍቅርና ሰላም የተሞላ ሰው ነው።

እግዚአብሔር በወደድንና ፍለጋውንም በተከተልን ጊዜ ይወደናል ወደእኛም ይመጣል። ነፍሳችንም ፍጻሜ የሌለውን የእርሱን ሰላም ትቀበላለች። ከጥንት ትውልዶች ጀምሮ ቅዱሳንም ከርስቲያኖች አምነውባቸው የነበሩትን ትዕዛዛት እግዚአብሔርን በመጠበቅ እንኖራለን። እግዚአብሔር ለሕይወታችን መሪ እንዲሆንን ብቻ ሳይሆን ከመንገድ ስንበት እንዲመልሰንም ሕጉን ሰጥቶናል። ሕጉም እውነትነው በፈቃዱ እንድንኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ይጠቁመናል። ሕጉ ለሰዎች ፍጹም ዕረፍትና እርካታን ያሳያል። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የዘወትር ፈቃድ በጎና ደስ የሚያሰኝ ሰውን ማደን ነው። ይህንንም ድንኳንት ሰው ችል ይለዋል። ቅዱስ ባስልዩስ ሰለዚህ ሲናገር "ነገር ግን ሰው መጻንን ካለመፍቀድ አንጻር ራሱን ወደፈቀደበት ይጨምራል" ማለት ይገልጻል እያንዳንዱን

እለት እንደ ሕጉ ስንመላለስ የእግዚአብሔርን እሳብ ለማወቅ ሕጉ መሪ ይሆናል። ነገር ግን በራሳችን ሰሜት መሪነት የምንጓዝ የራሳችንን እሳብ የምንከተል ከሆነ ከቅዱስ ፈቃዱ እየተለየን እየራቀን መሆኑን እናስተውል "መለየት የሚወድ ምኞቱን ይከተላል መልካሙንም ጥበብ ሁሉ ይቃወማል" (ምሳ. 18÷1) ተብሏልና።

የሰው አሳብ የሥጋ አሳብ ነው። የእግዚአብሔር አሳብ ግን የጸና የከበረ አሳብ ነው "በሰው ልብ ብዙ አሳብ አለ የእግዚአብሔር ምክር ግን እርሱ ይጸናል" (ምሳ. 19÷21) "እቤቱ+አሳቦችህ በእኔ ዘንድ እንደምን እጅግ የከበሩ ናቸው! ቁጥራቸውም እንደምንበዛ ብቆጥራቸው ከአሸዋ ይልቅ ይበዛሉ" (መዝ. 138÷17-18) የእግዚአብሔር አሳብ ምን ያህል በሰዎች ድንኳንት ላይ ያተኩረ እንደሆነ ሁሉም ሊያስተውለው የሚገባ ነገር ነው። እስራኤላውያን ሰምድር በዳው ጉዞ የእግዚአብሔርን አሳብ (ፈቃድ) የደመናው በማደሪያው ድንኳን መነሳትና መቀመጥ ያውቁ ነበር ማደሪያውም በተተከለ ቀን ደመናው የምስክሩን ድንኳን ይሸፍነው ነበር ደመናውም ከድንኳኑ ላይ በተነሣ ጊዜ በዚያን ጊዜ የእስራኤል ልጆች ይጓዙ ነበር ደመናው ቆመበት ስፍራ በዘያ የእስራኤል ልጆች ይሰፍሩ ነበር። በእግዚአብሔር ትዕዛዝ የእስራኤል ልጆች ይጓዙ ነበር በእግዚአብሔር ትዕዛዝ ይሰፍሩ ነበር። ደመናው በማደሪያው ላይ በተቀመጠበት ዘመን ሁሉ በበፍራቸው ይቀመጡ ነበር ደመናውም በማደሪያው ላይ ብዙ ቀን በተቀመጠ ጊዜ የእስራኤል ልጆች የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ይጠብቁ ነበር እይጓዙም ነበር። አንዳንድ ጊዜ ደመናው ጥቂት ቀን በማደሪያው ላይ ይሆን ነበር በዚያን ጊዜ እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ በስፍራቸው ይቀመጡ ነበር። እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ይጓዙ ነበር። አንዳንድ ጊዜም ደመናው ከማታ ጀምሮ እስከ ጥዋት ድረስ ይቀመጥ ነበር። በጥዋትም ደመናው በተነሣ ጊዜ ይጓዙ ነበር በቀንም ጫሊትም ቢሆን ደመናው በተነሣ ጊዜ ይጓዙ ነበር። ደመናውም ሁለት ቀን ወይም አንድ ወር ወይም አንድ

ዓመት ቆይቶ በማደራያው ላይ ቢቀመጥ የእስራኤል ልጆች በበፍራቸው ይቀመጡ ነበር። አይጓዙምም ነበር። ነገር ግን በተነሣ ጊዜ ይጓዙ ነበር። በእግዚአብሔር ትእዛዝ ይበፍሩ ነበር። በእግዚአብሔርም ትእዛዝ ይጓዙ ነበር። እጅ እንዳዘዘ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይጠብቁ ነበር። (ዙኑ. 9+15-23) ከዚህ ቃል እንደምንረዳው የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሲጠብቁ ደመናውም በመገናኛው ድንኳን ያለውን የመነሳትና የመቀመጥ ሁኔታ ሲመለከቱ የእግዚአብሔርን አላብ (አላማ) በማወቅ ይንቀሳቀሱ አልያም በአሱበት ቦታ ጸንተው ይቆያሉ። የገዛ መንገዳችንን ትተን እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ የምኖር ከሆነ የሚመራን አግዚአብሔር ነው። "እግዚአብሔር ሁልጊዜ ይመራሃል። ነፍሳህንም በመልካም ነገር ያጠግባል አጥንትህንም የጠናል አንተም እንደሚጠጣ ገነት ውሃውም እንደማይቋረጥ ምንጭ ትሆናለህ። ከድሮ ዘመን የፈረሱት ለፍራዎች ይሰራሉ የብዙ ትውልጆችም መሠረት ይታገዳል አንተም ለባራውን ጠጋችሁ የመኖሪያ መንገድን አዳሽ ትባላለህ ፈቃድህን በተቀደሰው ጊዜ ከማድረግ እግርህን ከሰንበት ብትመልሱ። ሰንበትንም በደስታ። እግዚአብሔርም የቀደሰውን ክቡር ብትለው የገዛ መንገድህንም ከማድረግ ፈቃድህንም ከማግኘት ከንቱ ነገርም ከመናገር ተከልክለህ ብታክብረው። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር ደስ ይልሃል። በምድር ከፍታዎች ላይ አወጣሃለህ። የአባትህንም የያዕቆብን ርስት አበላሃለሁ። የእግዚአብሔር አፍ ተናግሮአልና" (ኢሳ. 58+11-14) ሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ያልቻለው በነፃ ፈቃዱ ተመርቶ የራሱን ፈቃድ ስለመረጠም ነው (ሮሜ. 7+15-24) የወደፊት ራዕዮችን ኑሮአችን አርቀን ለናለብ ጨልሞ ይታየን ይሆናል ለምንወለነው ማንኛውንም ውሳኔ መለዋወጥን ይጠይቀናል ለምሳሌ የሥራ ጉዳይ የትዳር ጉዳይ... የመሳሰሉትን ነገሮች የእግዚአብሔርን ፈቃድ መሆኑ አንዴት እናውቀዋለን ማንን ላግባ የትኛይቱን ላግባ የሚለው ጥያቄ የእያንዳንዱ ጭንቅላት ሲከፈት የሚገኝ ጥያቄ ነው። የእግዚአብሔርን አላብ (ፈቃድ) ለማወቅ

ከመሻት በፊት ከእኛ የሚጠብቁ ነገሮችን ልናውቅ ይገባናል።

- አስቀድሞ እንደፈቃዱ ሆኖ መገኘት
- ፈቃዱን ብቻ መለመን
- በተለፋና በትዕግስት የመጠባበቅ ሕይወትን ማዘውተር
- እርሱ ያለው ይሁን በማለት ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመጣውን ማንኛውንም ነገር በምስጋና (በአኩቱት) መቀበል
- እግዚአብሔር ሁልጊዜ የምንለምነውን ብቻ ሳይሆን የሚበልጠውን ጥቅም ይሰጠናል ብለን የምናምን መሆን አለብን። ጥቂት ቢሰጠንም አንተ ይሁን ያልኸው ለእኔ በቂ ነው የሚል ልብም ሊኖረን ይገባል።

እውነተኛ ክርስቲያኖች ስለትዳር አይጨነቁም ላይባዝኑና ላይባክኑ ተረጋግተው ስለትዳር ይጸልያሉ እንጂ ሁላችንም የምናውቀው አዳም የምትመቸውን ሔዋንን ያገኘው ከእግዚአብሔር ነው። እግዚአብሔር ለማንም የማያመችን ነገር ፈጽሞ አይሰጥም። (ዘፈ. 1+26) በትክክል ክፋናችን የተገኘች ሔዋን የእግዚአብሔር አላብ የተጨመረ በት ከሆነ የምትመች ሔዋን ትሆናለች። በተለይ ዛሬ ማንን ላግባ የሚለው ጥያቄ የሰዓብት ዘመን ነው የትኛውን /ቱን/ ለማግባት የሚባለው ነገር እግዚአብሔር የሚያስፈልገንን አንዲሰጠን በጸሎት ለማግኘት በትዕግስት መጠባበቅ ተገቢ ነው። እግዚአብሔር አንድ ጊዜም ሆነ እልፍ ጊዜ ብንነግረው ለምፒልና የቱን ላግባ የቱን ላግባ በጋብቻ የእድሜ ክልል ውስጥ ያለው ወጣት ሁሉ የሚጉላላበት ጥያቄ ነው። ከአዳም ሕይወት እንደምንማረው ሔዋንን ለማግኘት ምንም የተጨነቀው ነገር አልነበረም። እግዚአብሔር በአዳም ከባድ እንቅልፍ ጣለበት (ዘፍ. 2+21) ካለ በኋላ ሔዋንን አዳም አገኘ። ከባድ እንቅልፍ ሲባል ዛሬ እኛ በብርድ ልብስና በአንሶላ መካከል ዘወትር በየሰዓቱ እንቅልፍን አንለጥጠው ማለት ሳይሆን መጨነቅ

እንደማይገባን የእኛ ድርሻ መጸለይ ብቻ መሆኑን ያሳያል። የመጸሐፊ ሩትን መጽሐፍ ሰናነብ እስደናቂ የሆነ የቦጫ ዝንና የሩትን ጋብቻ እናገኛለን። ይህ ትዳር በእግዚአብሔር ፈቃድ የተዘጋጀ ነው ሩትን ከአገር ጠርዝ (ከዋዓብ ምድር) በማምጣት የመሲሐ የኢየሱስ ክርስቶስ ዓላማ የተፈጸመበት ጋብቻ እንደሆነ እናያለን። እያንዳንዱ ጋብቻ የእግዚአብሔር ዓላማ ማበፈጸሚያ ነው። ምክንያቱም መሪው እግዚአብሔር ነው። ነቢዩ ዳዊት "እጅህ ትመራኛለኝ ቀኝህም ትይዘኛለኝ" (መዝ.138+10) ብሏል። እግዚአብሔር ያለበት፤ የጋብቻ ሕይወት በእግዚአብሔር መሪነት ይፈጸማል (ይዘልቃል)። አበቸኳይ መሰሎ በሚታየን የአንድ ነገር መፈጸም የዘዋዊ ቢመስለን እንኳ ምክንያቱን በሁኔታው ውስጥ በሚገኙ ሰዎች በአንዱ ወይም በሌላው የእግዚአብሔር ዕቅድ ያለእርሱ ሊሰካ የማይችል ገና ሊፈጽመው የሚችል ሌላ ሥራ ስላለ ሊሆን ይችላል። ነገሮች ሁሉ ለእርሱ ትተን በእኛ ሕይወት ውስጥ ሊፈጸሙ ያሉ ነገሮችን በአምነት ተቀበልን በአምነት ልንጓዝ ያስፈልጋል።

እግዚአብሔር በሐዘናችን ሰዓት እንኳ እኛ የማናውቀውን እርሱ ራሱ የሚሠራው አሳብ (ዕቅድ) አለው። እግዚአብሔር ፍጹም ያልተጠበቀ አዲስ ነገርን በሕይወታችን ዙሪያ መፈጠር ይችላል ገና ወደትዳሩ ያልገባን ሰዎች የእኛ ልዩ ሁኔታ ችግሮች በጣም ከብደውን ከሆነ እግዚአብሔር የትዳር ጓደኞቻችንን ልክ በመጽሐፈ ሩት እንደምናየው ከሌላ በታ (ከምድር ዳርቻ) እኛ በማናውቀው መንገድ በልዩ አሠራሩ ወደ እኛ በማምጣት የዘላለም አሳቡን በጋብቻ ሕይወት ውስጥ መፈጸም ይቻላል። ምናልባት እንኳ በእኛ ተሰፋ መቁረጥ ነገሮች ሊበላሹ ቢችሉ እንኳ ኑጉሚን የወሰደችውን ዓይነት እርምጃ መውሰድ ይገባናል። ይህም ንስሐ መግባትና ወደ እግዚአብሔር መመለስ ነው። የጋብቻ ሕይወት ትውልድ ምድርን እንዲሞላት ወይም ከፍትወት (ከምኞት) እንዲድን ብቻ ሳይሆን ዋናው የእግዚአብሔርን የዘመናት አሳብ በጋብቻው በኩል የሚከናወኑ ነገሮች ለመፈጸም ነው። በጋብቻ ሕይወት ውስጥ እግዚአብሔር የመለኮታዊ

መርሐ ግብሩ እበፈጸሚ ሰዎችን ያገኛበታል ነቢያትን፤ ወንጌላዊያን፤ ሐዋርያትን፤ እረኞችን፤ አስተማሪዎችን፤ ምዕመናንን ያፈልቅበታል። በእነሱም የዘመናት አሳቡን ለትውልዱ ይገልጣል።

እግዚአብሔር በትዳር ውስጥ የሚገቡትን ጥንዶችን ከዘመናት በፊት ወስኖቸዋል በእነሱም በኩል የዘመናት እቅዱን ያከናውናል። ከሰዎች በላይ ለሰዎች የሚያስብ አምላክ ነው። አስቀድሞ ሁሉንም ወስኗታል። እኛም የተወሰነውን (የታቀደውን) እናገኛለን። ስሜታችን ከአሳቡ ሊቀድም አይገባም። መጀመሪያ በጸሎት ልንበረታ ይገባል የእገሌን ሳጋባትነውና መልካም ፈቃድህ ይሁን ማለት ሁሉታችን ጨርሰናለና አንተ እንደታውቀው ይህል ልንገርህ ነው እንደማለት ነው። ይህም ደግሞ ታላቅ ስህተት ነው። እንዳንዶቹ ደግሞ ቀለበት ይገዙና ቤጤያቸውን ለማግኘት ይጸልያሉ ሌሎቹ ደግሞ ቀለበት በጣታቸው በመሰከት ለመከላከል ነው እያሉ ያፈሳሉ። ቀለበት በጣታቸው ላይ በማድረግ የሚጸልዩ ባል/ሚለት አምጣ የሚሉ ሰዎችም ስህተት ለርተዋል ከእግዚአብሔር በመቅደም ቀለበት በጣታቸው ስክተዋል ነገር ግን መጸለዩ አይከፋም ነበር።

እግዚአብሔር ይህን በመሳለለው በሰው ለሚት ውስጥ አይገባም የሚገርመው ደግሞ እንዳንዶቹ ደግሞ ሥጋዊ ፍላጎት እየጠነከረ ሲመጣባቸው ከቁጥጥርም ውጭ ሲሆንባቸው የቆጡን የባጡን መዘለባበድ ይጀምራሉ ለሰሜታቸው በመገዛት ቀን ሲያዩት የነበረውን ሰው ሌሊት በእንቅልፍ ልብ ሲመላለሰባቸው "የእገሌ/ት/ን ሳይት (ሳየው) በሐልሜ አደርሁ" በማለት ለማግባት የሚጣደፍም ጥቂቶች አይደሉም። መቼም ቢሆን ስለትዳር ጉዳይ ሲነሳ ጉድ ነው የሚሰማው ሰውየው ቤት ተከራይቶ የሚኖር ወንድላጤ ነው ከዕለታት አንድ ቀን ከቢህ በፊት ብዙ ሴቶች ወደቡቱ ከመምጣታቸው አንጻር ለምን አላገባም እስከመቼ ወንድላጤ ሆኝ እኖራለሁ ብሎ ያስባል በቃ ነገ ጥዋቱን የምትመጣውን ሴት ጠይቂ ለምን አልወሰንም በማለት ከወጣ ከወረደ በኋላ ዛሬ አልፎ ነገ ሆነና ተኝቶ እያለ ጥዋቱን በፍ

እንደሰመደው ተንኳኳ ማን ትሁን እያለ ወንደላጤው ልብሱን እየተላበሰ ምነው አምላኬ ቆንጆውን ሴት ቢያመጣልኝ እያለ ወደበሩ ቀርቦ በሩን ሲከፍት ደንኑን ለመጠየቅ ሦስት ልጅ የወለደች ታላቅ እህቱ ብቅ አለች... የሰው ስሜት ይህ ነው። ሰዎች ከችግር ጫና የተነሳ ነበልባላዊ ስሜት በልባቸው ስለነገሡ... ከማይወጡት አዘቅት ውስጥ ይገባሉ። የእነዚህም ዓይነት ነገር የጅብ ችሎታ ቀንድ ይነክሳል ነው። የሚገርመው ነገር ፈተናን ወደራሳቸው ይጋብዙና በእግዚአብሔር ላይ ሲያሳክኩ። የትዳር ዓደኛን ስናስብ ማንን መለመን እንደሚገባን አስቀድመን እንወቅ። እግዚአብሔርን ወይስ ስሜታችንን? በትዳር ሕይወት ዙሪያ በእገራችን በአንዳንድ ሥፍራ ያለው የተበላሸው ሥርዓት ወላጆች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሳይጠይቁ ልጆቻቸውን ያለአድሜም ጋብቻ ያገባሉ በማይገባ አዘቅት ውስጥ ይከቱና ልጆቹ ለፍች እንዲደርሱ ያደረጓቸዋል። በርግጥ ብዙሀኑ ሥራ ከያዙ በኋላ ሆነ በፊት በዓደኝነት ይቆያሉ። ከጋብቻ በፊትም ቢሆን ሩካቤ ሥጋ ይፈጸማሉ ይህ መንፈስ ግን ዛሬ በቤተክርስቲያን ሰዎች ላይ እንኳ በድብቅ ቢያደርጉትም ኅልቶ ይታያል። በዓደኝነት ጥቂት ዓመት ከቆዩ በኋላ ትንሽ አለመግባባት ሲፈጠር አስቀድሞ መጀመሪያ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሳይጠይቅ ይጀምርና መጨረሻ ላይ ሲለያዩ ምነው ተውሸው (ለምን ተውህት) ሲባሉ... የእግዚአብሔር ፈቃድ አልሆነም በማለት ይዘበታሉ። ሌሎቹ ደግሞ አስቀድመው በጸሎት በመበረታት ሲገባቸው ብዙ ዓመት ቆይተው በስተመጨረሻ ጊዜ ወደ ገዳማት ይሄዳሉ መጸለይ ባይከፋም ነገር ግን ሕልም ራእይ እንዲታያቸው አእምሮአቸውን ለዚያ ይሸጡታል። ሙሉ በሙሉ ተስፋ ይጥላሉ በጣም ያሳዝናል። በርግጥ እግዚአብሔር በዚህ መንገድ አሳቡን አይገልጥም ባይባልም ሙሉ በሙሉ በዚህ ብቻ ነው ማለት ግን ቂልነት ነው። አሥር ዓመት ወይም ከዚያ በታች ወይም ከዚያ በላይ አብሮ ቆይተው መጀመሪያ መጸለይ ሲገባቸው መጨረሻ ላይ መጸለይ እግዚአብሔርን እንድታውቀው ብለን ነው እንተ ፈርምበት (Stamp) አድርገው እንደማለት ነው። ይህ ደግሞ እቃ እቃ ጨዋታ ይመስላል እግዚአብሔር ግን ይህንን

በመሰለ በሰው አሰራር እጁን እያስገባም በተለያየ አጋጣሚ ለዎችን እንተዋወቅ ይሆናል በመስሪያ ቤት፣ በየኒቨርስቲ፣ በኮሌጅ፣ በትምህርት ቤት በመንፈሳዊ ረገድ በቤተክርስቲያን በመንፈሳዊ ዝቅ... እንተዋወቅ ይሆናል ነገር ግን ጥንቃቄ ያስፈልጋል አይኖችን ለለእረፈበት (ባት) በእግዚአብሔር ፈቃድ ያመጣች ናት (ነው) ለማለት እንችሎል። አንዳንዶቹ ደግሞ ለትዳር የሚሆኑላቸውን አስበው የሚጠይቋቸው እሸታውን እንደማይቃወሙ ሲያረጋግጡ ከሁለት በላይ ከሆኑባቸው የትኛውን ይሁን እግዚአብሔር ለኔ የመረጠልኝ በማለት እነርሱም ተጨንቀው የሌሎችን ሕይወት በማበላሸት የሚኖሩ ብዙዎች ናቸው ስለትዳር ብዙ ማለት ይቻላል። እግዚአብሔር ሳያውቀው የሚፈጽም ነገር የለም ለውድ አንባብያን እንድ ትክክለኛ የሆነ ታሪክን ልናገር እወዳለሁ። በአንድ ወቅት እንድ ወንድም ወደ ቤተክርስቲያን እየሄደ ሲጸልይ አንዲት እህት ቀረበችውና በነገር ሁሉ መግባባት ጀምሩ ከብዙ መነጋገር በኋላ ብዙ ወራት አለፉ ልጅቷ ሙሉ በሙሉ ልጁን ለማግባት በራሷ ትወስናለች እርሱም ቢሆን የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሁን በማለት ዓደኝነት በሚለው ነገር አብሮ ለሰባት ወር ዘለቀ በስተመጨረሻ ከልጅቷ ያልተጠበቀ ነገር መጣ ያም ነገር እግዚአብሔር በራዕይ በሐልም ታይኝ እመቤታችንም አግቢው ብላኛለች እያለች ትናገር ጀመር። ስለዚህ እንጋባለን ትለው ጀመር እርሱም የኔም እንዲገለጥልኝ በማለት ተግባራዊ ይጻልይ ጀምረ ምንም መልስ የለም ከዚህ በኋላ ዓመት ከሁለት ወር ሲሆን ልጄ ታይኝ ተገለጠልኝ የምትይው ነገር ለእኔ የሚዋጥልኝ አይደለም አላት። እርሷ ግን ለዚህ መልስ እግዚአብሔር በራእይ ታይቶኛል እመቤቱ አግቢው ብላኛለችና የትም አታመልጥም በማለት ትጭክር ጀመር በመሰረቱ ከእግዚአብሔር ከሆነ እግዚአብሔር ለሁለቱም ይገልጣል። በርግጥ እግዚአብሔር ፈቃዱን ለሁሉም በአንድ መንገድ (መስመር) ብቻ ይገልጻል ባንልም ዘወትር በሐልም በራእይ ብቻ ነው ማለት ግን በጣም ሞኝነት ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር በአንድም በሌላም ይናገራልና። (ኢዮ.33+14) ልናስተውለው የሚገባን ልጂቷ፡- 1ኛ. የምታየው ነገር የቀን ነጸብራቅ

ሊሆን ይችላል። 2ኛ. በልጁ ሕይወት ውስጥ የሚስተካከሉ ነገሮች አሰኪ አስተካክሎ ድረስ ፈቃዱን ለመግለጽ የእግዚአብሔር ጊዜ ሰላላሆነ ሊሆን ይችላል። ነገሩን በመመርመር ብቻ እንደሆነ ሁልጊዜ የእግዚአብሔር ፈቃድ በምልክት ለማወቅ አንሻ የእግዚአብሔር ፈቃድ መልካም ነው። የሰው አሳብ መልካም ለመምሰል ይሞክራል ግን አይሆንም። የሚገርመው ሚያዝያ 26/95 ልጁ በሥርዓተ ተክሊል የጋብቻ ሥርዓቱን ከሌላዋ ሴት ጋር ፈጽሟል።

በመልካም አሳብ ላይ የእግዚአብሔር አሳብ ሲጨመርበት ነገሩ ውበት ይኖረዋል። (mens' idea is not always God's idea. God's idea is Absolutely good) ስለዚህ ነገርን ትኩረት ብሎ መመልከት ይገባል እንጂ ወዲያውኑ ወደ ውሳኔ መድረስ ጥሩ አይደለም የሚያስደስትን ትዳር ለመኖር እግዚአብሔር ከኛ ጋር መሆን አለበት። ገዳም ወርዶ ሱባዔ ይዞ ራዕይ ማየቱ ኃጢአት ነው ባንልም ራዕዩ ትክክል ሊሆንም ሳይሆንም ይችላል። ምክንያቱም ፈታኙ (ሰይጣን) በገዳማት ዙሪያ ዳር ዳር ማለቱን አይተውምና። በዚያው አካባቢ ይልከሰከሳል ገሊናን ይወጋል፤ አአምሮን ይማርካል፤ ልብን ይሰወራል፤ በጸሎት እንዳንበረታ ያሳንፋል፤ በሰመ ራእይ ይፈትናል፤ ከገዳም ውጣ ብሎሃል ይላል። ስለዚህ ነገሩ ከእግዚአብሔር መሆን አለመሆኑን ትኩረት ብሎ እንደአብርሃም ሎሌ መመልከት እንጂ ራእይ አየሁ በማለት ጮሴ ረገጠ መጀመር "የነቶሎቶሎ ቤት ግርግዳው ሰንበሌጥ" እንዳይሆን እግዚአብሔር የፈቀደው ግን ይሆናል አይቀርም ይመጣል አይዘገይም ሩቅም አይደለም። በሌላ በኩል የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ከሌሎች ምክርን መቀበል ከሕይወታቸውም መማር ይገባል (ዘጸ. 18-13-27) የአገርም ሆነ የቤተክርስቲያን መሪ ሰባኬ ወንጌልም ሆነ ምዕመን በተሰማራበት ሥፍራ ሁሉ በእግዚአብሔር አሳብ ሊመራ ይገባዋል። ከሌሎቹም ምክርን መቀበል አለበት። ታላቁ ባስልዩስ "Asetical writings of St. Basil" በተባለ ጽሁፍ ላይ ስለ ሰባኬወንጌል ሲናገር "ለመስበክ የተመረጠው ሰባኬ ወንጌል ወንጌልን ለመስበክ

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ይጠብቅ እንደ የራሱን ነፃነት አያስቀድም ይላል በሌላም ሰፍራ ላይ "የሚሰማዋቸውን ለማስደሰት ትክክለኛውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከመናገር ወደኋላ የሚሉ ሰባክያን የሚሰማቸውን (የአድናቲዎቻቸው) ባርያዎች የሆኑ ናቸው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በተላላ የሚገለጥ ሳይሆን በእርግታ የምናስተው ለው ነው። ከዚህ በፊት አንደተገለጸ ነው የእግዚአብሔር ፈቃድ በሥጋዊ በደማዊ መምሕር የሚገልጽ በዓለም ጥበብ የሚታወቅ አይደለምና። በመንፈስ ቅዱስ አንጂ ዘወትር የመንፈስ ቅዱስን ነገር ማሰላስል ማስተዋል ይገባል። በጸሎት ሕይወት መብርታት፤ ቃሉን ዘወትር ማንበብ (መማር)፤ የትጋትና የብርታት ሕይወት የተጋድሎና መንፈሳዊነትን የተሳበሰ የክርስትና ኑሮ በዘመናችን ሁሉ የማይለጠፍ ውጤት የማይሰማው ንጹሕ ልብ ለመገኘት ለዘመዴ በማለት የማይደላ የዘረኝነት ፍለጻ ያልነደፈው አአምሮ ከእያንዳንዱ ክርስቲያን ይጠበቃል። የእነነትን ለሚት አውጥቶ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ተገዥ የሆነ በውነት ያሰፈልጋል በኑሮአችን ሁሉ በእርሱ መሪነት እንጓዝ የአኛ አሳብ ገደል ይከተናልና ሥጋውን የምንሆን አኛ ግን የሥጋን ሕግ እናሰባለን የሥጋንም ሥራ አንወራለን በሥጋ መንገድም እንሄዳለን አንተ ግን የመንፈስ ሥራ አስተምረን የመንፈስንም (ሕግ) አስረዳን የመንፈስንም መንገድ ምራን" (የዲዮስ ቆሮስ ቅዳሴ ቁጥር 63) ብሏልና። ሥጋ ዘወትር ቅን መሰሎ የሚታየውን የሞትን መንገድ ይመርጣልና። እግዚአብሔር መሪ ከሆነን በሕይወታችን የሚያሰፈልገን ሁሉ በራሱ አሰራር ይፈጽማል "እግዚአብሔር በአንድ መንገድ በሌላም ይናገራል ሰው ግን አያስተውለውም በሕልም-በሌሊት ራእይ-አፍላ እንቅልፍ በሰዎች ላይ ሲወድቅ-በአልጋ ላይ ተኝተው ሳሉ-በዚያን ጊዜ የሰዎችን ጆሮ ይከፍታል-በተግሣጹም ያስደነግጣቸው ሰውን ከክፉ ሥራው ይመልሰው ዘንድ ከሰውም ትዕቢትን ይሰውር ዘንድ ነፍሱን ከጉድጓድ-በሰይፍም እንዳይጠፋ ሕይወቱን ይጠብቃል። ደግሞ በአልጋ ላይ በደዌ ይገሥጽዋል። (ኢዮብ. 33=14-19) ይላል።

ከዚህ በፊት እንደተገለጸው የአንድ ነገር የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆን የማይለወጥ ሰላም ይኖረናል ትኩላ አይኖርም። ንጉሥ ለሎሞንም "እግሩንም የሚያፈጥን ከመንገድ ይሰታል" (ምሳ. 19÷2) ይባላል። በው በመጀመሪያ ይጻልያል ነገርን በማስተዋል ያደርጋል ፈቃድ እግዚአብሔር ከሆነ መንገዱ የተቃና ይሆናል። "የሰው ልብ መንገዱን ያዘጋጃል እግዚአብሔር ግን አካሄዱን ያቀናለታል" (ምሳ. 16÷9) እስኪ የእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነ አንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ እንመልከት። "የልቤን መናገር ገና ሳልፈጽም እነሆ-ርብቃ እንሰራዋለን በትከሻዎ ተሸከማ ወጣች.." "አብርሃምም ሌሎውን አሊዲዘር (ኢያውብር) (ዘፈ. 15÷2) የቤቱን ሽማግሌ የከብቱን ሁሉ አዛዥ አለው እጅህን ከጭኔ በታች አድርግ-አኔም አብራ ከምኖራቸው ተከክንግን ሴቶች ልጆች ለልጄ ሚስት እንዳትወስድለት በሰማይና በምድር አምላክ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ። ነገር ግን ወደ አገሬና ወደ ተወላጆቼ (ትሄዳለሁ-ለልጄ) ለይለሐቅም ሚስትን ትወስድለታለህ ሌሎውም ሴቲቱ ምናልባት ወደዚህ አገር ከእኔ ጋር ለመምጣት እንቢ ያለች እንደሆነ ልጅህን ወደወጣህበት አገር ለመልሰውን አለው። አብርሃምም አለው ልጄን ወደዚያ እንዳትመለስ ተጠንቀቅ ከአባቴ ቤት ከተወለድሁበት ምድርም ያወጣኝ ይህችንም ምድር አስተሃለሁ ብሎ የነገረኝና የማለልኝ የሰማይ አምላክ እግዚአብሔር እርሱ መልአኩን በፊትህ ይሰድዳል-ከዚያም ለልጄ ሚስትን ትወስዳለህ ሴቲቱም ከአንተ ጋር ለመምጣት እንቢ ያለች እንደሆነ ከዚያ ካቀረብሁህ መሐላ ንጹሕ ነህ ልጄን ግን ወደዚያ አትመልሰው። ሌሎውም ከጌታው ከአብርሃም ጭን በታች እጁን አደረገ በለዚህም ነገር ማለለት። ሌሎው ከጌታው ሚስቶች መካከል አሥር ግመሎችን ወስዶ-ከጌታውም ዕቃ መልካም መልካሙን ይዞ ተነሣ ተነሥቶም ወደ መስጴጦምያ ወደናኮር ከተማ ሄዶ ሲመሸም ሴቶች ውሃ ሊቀዱ በሚወጡበት ጊዜ ከከተማይቱ ውጪ በውኃው ጉድጓድ አጠገብ ግመሎቹን አበበረከከ።

ከዚህ በኋላ አስደናቂውን የሎሌውን የአምነት ብርታትና የጸሎቱን ኃይል እንመለከታለን በዚህም የእግዚአብሔር ፈቃድ ሲገለጽ እናስተውላለን ኢያውብር ምንም የአብርሃም ሎሌ ቢሆንም የእግዚአብሔርን ማንነት ለማወቅ መስናክል የሆነው አልነበረም። እንዲሁም አለ "የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ-አለምንሃለሁ መንገዴን ዛሬ በፊቴ አቅናልኝ-ለጌታዬም ለአብርሃም ምህረትን አድርግ" በማለት መንገዱ የቀና ነገሩ የሰመረ እንዲሆንለት ይጻልይ ጀመር በመቀጠልም "እነሆ-በዚህ የውሃ ምንጭ አጠገብ ቆሜአለሁ-የዚህችም ከተማ ሴቶች ልጆች ውሃውን ሊቀዱ ይመጣሉ ውኃ እጠጣ ዘንድ እንሰራሽን አዘንብዬ የምላት እርሰዎም አንተ ጠጣ-ግመሎችህን ደግሞ አጠጣለሁ የምትለኝ ቆንጆ-እርሰዎ ለባሪያህ ለይስሐቅ ያዘጋጀሃት ትሁን በዚህም ለጌታዬ ምህረትን እንዳደረግህ አውቃለሁ በማለት ብርቱ እምነቱን ይገልጽ ጀመር። አስተዋይ ሚስትን እግዚአብሔር ያዘጋጀችንም ሴት ይጠባበቅ ጀመር። (ምሳ. 19÷14) ገና ጸሎቱን ሳይፈጽም-እነሆ ሚልካ የወለደችው የባቱኤል ልጅ ርብቃ እንሰራውን በጫንቃዋ ተሸከማ ወጣች። ሚልካም የአብርሃም ወንድም የናኮር ሚስት ናት። ብላቴናይቱም መልክዋ እጅግ የማረ ወንድ የማያውቃት ድንግል ነበረች ወደምን ጭም ወረደች-እንስራዋንም ሞላች-ተመልሳም ወጣች ሌሌ ውም ሊገናኛት ርጠና ከእንሰራሽ ጥቂት ውኃ ታጠጪኝ ዘንድ እለምንሻለሁ አላት። እርሰዎም-ጌታዬ ሆይ-ጠጣ አለችው ፈጥናም እንሰራዋን በእጅዋ አውርዳ አጠጣችው። እርሱንም ካጠጣች በኋላ ለግለመሎችህ ደግሞ ሁሉም እስኪረኩ ድረስ ውሃ እቀዳለሁ አለች ፈጥናም ውሃውን ከእንስራዋ በማጠጫው ውስጥ ገለበጠችው-ደግሞም ልትቀዳ ወደጉድጓዱ ርጠች ለግመሎችም ሁሉ ውኃ ቀዳች በውየው ም ትከ ብሎ ይመለከታት ጀመር። ሌሎው ነገሩን ሁሉ ከእግዚአብሔር መሆንና አለመሆኑን ለማወቅ ጊዜን በመውሰድ ትከ ብሎ ይመለከት ነበር እንጂ አልቸኩለም። "ትኩል ሰው ሁሉ ግን ለመጉደል ይቸኩላል" (ምሳ. 21÷5) እንደተባለ በተለይ ከቁጥር 21 እስከ ቁጥር 26 ስንመለከት

1ኛ የእግዚአብሔር ፈቃድ እስኪታወቅ ድረስ ትክ ብሎ
 የነገሩን ሁኔታ ጊዜ በመሰጠት ይከታተላል ነበር። 2ኛ.
 በጸሎት ጸሎት መሰረት እግዚአብሔር መንገዱን
 አቅንቶለት እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ ለማወቅም ዝም አለ
 ይላል። "የጌታ ፈቃድ ይሁን ብለን ዝም አለን" (የሐዋ.
 21=14) በማስተዋልና በዝምታ ነገሩን በጸጥታ እየተከታተለ
 የእግዚአብሔርን መልስ ብቻ ይጠብቅ ነበር። ሐዋርያው
 ስለዚህም ነው "እንግዲህ እግዚአብሔርን በመምሰልና
 በጭምትነት ሁሉ ጸጥና ዝግ ብለን እንዳንኖር ይገባናል
 ሁሉ ያስተውል ነበር። ግመሎችም ከጠጡ በኋላ እንዲህ
 ሆነ ሎሌው ገማሽ ሰቅል የሚመዝን የወርቅ አምባር
 አወጣ እንዲህም አላት እንቺ የማን ልጅ ነሽ? እስኪ
 ንገረን አሳትሽ ቤት የምናድርበት ሥፍራ ይገኛል?
 እርሷም ለማድረግም ደገሞ ሥፍራ አለን አለተው። እንዲህ
 በማለቷ እግዚአብሔር በባቱኤል ልጅ በኩል ፈቃዱን
 እየገለጸ መሆኑን አናስተውል። ሎሌውም ጸሎቱና
 ድርጊቱ ከቃሉ እውነታ ጋር ሲዛመድ /አንድ ሲሆን/
 አስተዋለ ከዚያም ሎሌውን እጉንጸለ። ለእግዚአብሔርም
 ሰገደ እንዳይሆን በጸላት የምስጋና ጸሎት አቀረበ። ቸርነቱና
 እውነቱን ከጌታዬ ያሳራቀ የጌታዬ የአብርሃም አምላክ
 ይመስገን እኔ በመንገድ ሳለሁ እግዚአብሔር ወደ ጌታዬ
 ወንድሞች ቤት መራኝ ብለው እግዚአብሔርን አመስገን
 ብላቴናይቱም ሮጠች ለአናትዋም ቤት ይህንን ነገር ሁሉ
 ተናገረች። የርብቃ ወንድም ላባ ወደውኃው ምንጭ
 ወደሎሌው ሮጠ። ልዑል እግዚአብሔር ቀስ በቀስ ነገሮችን
 አያስተካከለ መሆኑን በዚህ አናስተውላለን። አስቀድሞ
 የርብቃ ወንድም ቀስበቱንና አምባሮቹን በእህቱ እጅ አይቶ
 ነበርና በዚያም ላይ ከእህቱ አንደበት "ያ ሰው እንዲህ አለኝ
 እንዲህ እንዲህ... የሚለውን ቃል ሰምቶም ነበርና ወደውኃው
 ምንጭ በፍጥነት በመውረድ ወደአብርሃም ሎሌ መጣ
 እነሆም የአብርሃም ሎሌ ከግመሎች አጠገብ ቆሞ ነበር።
 ላባም በመቅረብ "እንተ የእግዚአብሔር ቡሩክ ግባ ስለምን
 አንተ በውጪ ቁመሃል? እኔም ቤቱን ለግመሎችህም
 ሥፍራ አዘጋጅቼልሁለሁ አለው።" አናስተውል! ምን ያህል
 እግዚአብሔር መንገዱን እንደቀናሰትና ነገሮችን ሁሉ

በጊዜው እየሰራ እንደሆነ እናገናኝብ። ልዑል እግዚአብሔር
 የባቱኤልን ቤተሰብ ልብ ቀስበቀስ እየሰወጠው መሆኑን
 እንመልከት። በመጀመሪያ ሎሌው የእግዚአብሔር ቡሩክ
 ተባለ ወደቤትም ግባ ግመሎችንም አራገፈ ገለባና ገፈራም
 ለግመሎቹ አቅርቦ እግሩንም ይታጠብ ዘንድ ከእርሱም ጋር
 ላሉት ሰዎች የእግር ውኃ አቀረበ መብልንም በፊቱ
 አቀረቡለት እርሱ ግን (ሎሌው) ነገሬን እስክናገር ድረስ
 አልበላም አለ ይላል። የመጣበትን ቦታና የአብርሃምም ሎሌ
 እንደሆነ ከገለጸ በኋላ ወደ ዋናው አሳብ ገባ እንዲህ
 በማለት ም ጀመረ "ሣራም የጌታዬ ሚስት በእርጅናው
 ስጌታዬ ወንድ ልጅን ወለደች የነበረውንም ሁሉ ስጠው
 ጌታዬም እንዲህ ሲል አማለኝ እኔ ካለሁበት አገር
 ከከነዓናውያን ሴቶች ልጆች ለልጄ ሚስት ውሰድለት።
 ጌታዬንም ሴቲቱ ምናልባት ባትከተለኝላ? አስሁት።
 እርሱም አለኝ አካሄዴን በፊቱ ያደርግሁለት እግዚአብሔር
 መልአኩን ከአንተ ጋር ይልካል መንገድህንም ያቀናል
 ለልጄም ከወገኖቼ ከአባቴም ቤት ሚስትን ትወስዳለህ
 የዚያን ጊዜ ከመሐላዬ ንጹሕ ነህ ወደ ዘመዶቼ ሄደህ
 እነርሱ ባይሰጡህ ከማልሁልህ መሐላ ንጹሕ ትሆናለህ ዛሬም
 ወደውኃው ምንጭ መጣሁ-እንዲህ ም አልሁ "የጌታዬ
 የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ሆይ ብራ የምሄድበትን
 መንገድ ብታቀናልኝ እነሆ እኔ በውኃው ምንጭ ላይ
 ቆሜአለሁ ውኃ ልትቀዳ ስምትመጣውም ቆንጆ ጥቂት ውኃ
 ከእንሰራሽ አጠጪኝ ሰላት-እርስዋም አንተ ጠጣ-ደግሞም
 ለግመሎችህ እቀዳለሁ የምትለኝ-እግዚአብሔር ስጌታዬ
 ልጅ ያዘጋጀች ሴት እርስዋ ትሁን እኔም "የል ቤን መናገር
 ገና ሳልፈጽም-እነሆ ርብቃ እንሰራዋን በትከሻ ዋ ተሸክማ
 ወጣች" ወደምንጭም ወርዳ ውኃ ቀዳች እኔም እስኪ አጠ
 ጪኝ አላገኝት ፈጥናም እንሰራዋን ከጫንቃዋ አወረደችና
 አንተ ጠጣ ግመሎችህንም ደግሞ አጠጣለሁ አለች-እኔም
 ጠጣሁ፤ ግማሎቼንም ደግሞ አጠጣች እኔም አንቺ የማን
 ልጅ ነሽ? ብዬ ጠየቅኳት እርስዋም ሚልካ ለናኮር
 የወለደችለት የባቱኤል ልጄ ነኝ አለች። ቀስበትም
 አደረግሁላት ለእጅጅም አምባሮች አደረግሁላት በግምባሬ

አንድ በሰላሳ ልዩ ልዩ አገልግሎት ሰጪ ሆኖ የሚታይን። የወንጀል ምርጫ ልጅ እውቀት ዘንድ ባቀረበው ምንጭ የሚገኝ የጊደቱን የአብርሃምን አምላክ አገልግሎት አመለካከት ለሁሉም ቸርነቱንና እውነትን ለጌታዬ ትሰሩ እንደሆነ በገሰገሱ ይህም ባይሆን ገንዘብ ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ አል ዘንድ በሚለት አባቡን ገለጸ። አስቀድሞ የአባቶች አለቃ አብርሃም አካሄዱን ከአገልግሎት ጋር ለሳደረግ ርብቃ ለልጅ ሚስት እንደምትሆን እግዚአብሔር ፈቃዱ ነበር። (ዘፍ. 24+40) ነገሩ የተቃና ነገሩ የሰመረ ሆኗል ሎሌው ጸሎቱን ባይጨርስ ርብቃ በመምጣት የቀረበላትንም ነገር ሳታመነታ በመቀበል ወደቤትም በመግባት ለቤተሰብ ነገሩን በመግለጽ ወንድሟ ነገሩን በማጤን ወደውጋው ምንጭ በመውረድ አገልግሎት የዘመናት አባቡን እንደገለጸ በአያንዳንዱ የባቱኤል ቤተሰብ ልብ ምንም ተቃውሞ ባይኖር በመጨረሻ ቤተሰቡ ነገሩ ከአገልግሎት ዘንድ መጥፏል ከቀም በጎም ልንመልስልህ አንችልም ርብቃ እንኳት በፊትህ ናት ይዘሃት ሂድ ከአገልግሎት እንደተነገረ ለጌታህም ልጅ ሚስት ትሆን አሉት ነገሩ ከአገልግሎት ሰለሆነ ማንም የአገልግሎት ፈቃድ ማስለወጥና ለፈቃዱም እምቢ ማለት አይቻልምና። "ለሚናገረው እምቢ እንዳትሉ ተጠንቀቁ" (ዕብ. 12+25)። የአብርሃም ሎሌ ነገራቸውን በሰማ ጊዜ ወደምድር ወድቆ በአገልግሎት ሰገደ ሞብርና የወርቅ ጌቁ ልብስ በማውጣት የከበረ ሰውታን ለወንድሟ ለአናት ሞ አቀረበ። ከዚህ በኋላ ነበር መብላት የጀመረው ከአደረም በኋላ ማልዶ በመነሳት ወደጌታዬ እሄድ ዘንድ አስናብቱኝ አላቸው። ወንድምዋና አናትም ብላቴናይቱ እንድ አስር ቀን ያህል እንኳ ከእኛ ዘንድ ተቀመጥ ከዚያም በኋላ ትሄደላች አሉት። እርሱም አገልግሎት መንገዱን አቅጥቶ ልኛልና አታዘግዩኝ ወደጌታዬ እሄድ ዘንድ አስናብቱኝ አላቸው ምክንያቱም ሙሉ በሙሉ የአገልግሎት ፈቃድ መሆኑን አውቃልና እነርሱም ብላቴናይቱን እንጠራና ከአናዋ አንጠይቅ አሉ። ርብቃንም ጠርተው ከዚህ ሰው ጋር ትሄዳለሽን? አሏት እርሱም "እሄዳለሁ" አላች። እህታቸውንም ፎብቃን ሞግዚትዋንም የአብርሃምን ሎሌና ሰዎቹን አስናብቷቸው። ርብቃንም መረቁአትና እንገ

አሁኑኛን? እልፍ አእሳፋት ሁኒ ዘርፌም የጠላቶችን ደጅ ይውረስ አሉዋት። ሁሉንም እግዚአብሔር ሰለፍ አስቀድሞ ነገሩ ፈቃዱ ከሆነ ለምንጠይቀው ነገር መልሱን ያዘጋጀል። ዋናው ነገር መንገዳችንን ይቀናና አላባችን የሰመረ እንደሆንን አካሄዳችንን ከእርሱ ጋር ማድረግ አለብን። የሰው አካሄዱ ከአገልግሎት ዘንድ ነው እንግዲያስ ሰው መንገዱን እንዴት ያስተውላል? (ምሳ. 20+24) «የሰው አካሄዱ ከአገልግሎት ዘንድ ይጸናል» (መዝ. 36+23) ይላልና ርብቃ ወደማታው ቀው አገር ለመሄድ ሰቅነላ አልተጠራጠሩትም ከቤተሰብዎ ጥያቄ ሲቀርብ አዎን! እሄዳለሁ ነበር ያለችው።

መጀመሪያም ቢሆን ልቧ ነገሩን ተቀብሎታል። ከደንገጥኖችም ጋር በመሆን በግመል የተቀመጠውን ቡሩክ የአገልግሎት ሰው ተከተለችው። "እስራኤል" የሚባለውን ያሰቆብ ለመውለድ ተጓዘች። ይስሐቅም አገልግሎት ያዘጋጀለትን አስተዋይቱን ሚስቱን ይጠባበቅ ነበር። በመሸም ጊዜ በልቡ አያስሳለፈ ወደሚዳ ወተቶ ነበር ዓይኖቹንም ሲያቀና እኳም ግመሎች ከሩቅ ሲመጡ አየ ርብቃንም ዓይኖችዋን አቀናች ይስሐቅንም አየች ከግመል ዋም ወረደች። ሎሌውንም (ሎሌዜርን) ሊገናኝን በሚዳ የሚመጣ ይህ ሰው ማን ነው? አላችው። ሎሌውም እርሱ ጌታዬ ነው አላት እርሱም መሸፈኛ ወሰዱ ተከናዘነች። ሎሌው ያደረገውን ነገር ሁሉ ለይስሐቅ ነገረው። ይስሐቅም ወደእናቱ ወደሣራ ድንኳን አገባት ርብቃንም ወሰዳት ሚስትም ሆነችው ወደዳትም ይስሐቅም ከእናቱ ሞት ተፅናና (ዘፈ. 24+1-67) ነገሩ አገልግሎት ፈቃድ ስለነበረ ነገሮች ሁሉ በሃይት ተከናወኑ ችኮላ ያልነበረበት አካሄድ ነበረ ይስሐቅ እናቱን በማጣቱ ልቡ በሀዘን ደቅቆ ነበር። አገልግሎት ያዘጋጀለትን ሚስት ቢገኝ ግን ከእናቱ ሞት ተጽናና። "ቤትና ባለጠግነት ከአባቶች ዘንድ ይወርሳሉ አስተዋይ ሚስት ግን ከአገልግሎት ዘንድ ናትና" (ምሳ. 19+14) መንገዳችንን ለአገልግሎት እድራ መስጠት የእኛ ደርሻ ነው። መንገዱን ማቅናት የአገልግሎት ድርሻ ነው።

በአጠቃላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ለማወቅ ጥንቃቄ በእጅጉ ያስፈልጉናል ችግሩ አለመረጋጋት፤ በእነዚህ ነገሮች ፋንታ መጸለይ ትኩር (ትክ) ብሎ ነገሩን ማስተዋል ነገሩን ዝም ብሎ ጊዜን በመስጠት መከታተል ይጠበቅብናል። ፈቃዱን ለማወቅም በጥበብ መመላለስ ይገባናል (ቂላ. 4+5) እንግዲህ እንደጥበባችን እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ ቀኖቹ ክፉዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ በእነዚህ የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ አስተውሉ እንጂ ሞቾች አትሁኑ" (ኤፌ. 5+15-17) "በዙውን ጊዜ ብዙ ክርስቲያኖች የሰይጣን ምትግታዊ አሠራር የነቁበት አይመስሉም። ሰይጣን ነገሮችን ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድ በማለመስል ወደጥፋት መንገድ መውጫ ወደሌላው የሞት መንገድ (ጉድጓድ) ሲወረወራቸውና በጥበብ ያሉት ደግሞ ከወጥመዱ ሲያመልጡ እናስተውላለን። ሰይጣኖቹ አሳብ ብዙ ጊዜ የሚያስቸኩል ርጋታ የሌለበት እውነተኛ ሰላምን የሚያሳጣ ነው። ሰይጣን አደገኛ ስለሆነ ጥበባችን በመምለል ዝግ ማሰናኘትና ማዘናጋትም እንደሚችል መገንዘብ አለብን። ነገሩ የሰይጣን አሳብ መሆኑን እንኳን ብንረዳ የፈታኑንም አታሳይነት ብንቃብትም መልሶ መላልሶ በመምጣት እቅጣጫውን (ሁኔታውን በመቀያየር) የብርሃን መልአክ እስኪመሰል አራሱን ለመለወጥ ይጥራል ራሱን የብርሃን መልአክ ማለመስልና ነገርን ማመላለል የዕለት ዕለት ሥራው ነውና በዚህም ብዙዎቹንም ያዘናጋበታል። እውነተኛ መንፈሳዊ ሰው ግን በመጸለይ የዲያብሎስን ሥራና ሴራ ያፈራርባል እንጂ ወዲያውኑ ልቡን በመክፈት የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ብሎ አይቀበልም። ጸሎተኛ ሰው በልቡ ያለውን ለእግዚአብሔር ይናገራል የእግዚአብሔርም ፈቃድ ከሆነም ነገሩ ይገለጽለታል "ወደእርሱም ትጸልያለህ። እርሱም ይሰማሃል በእለትህንም ትሰጣለህ ነገርንም ትመክራለህ-እርሱም ይሳካሃል፤ ብርሃንም በመንገድህ ላይ ያበራል" (ኢዮብ. 22+27-28) ይላል። ለእነዚህም በጸሎት ሕይወት የእግዚአብሔር ፈቃድ ማወቅ ይቻላል። የሥጋ አሳብ በጣም እደገኛና የሚያዘናጋ እንደሆነ ቅዱሳን መጽሐፍት በእጅጉ ያስተምሩናል።

በሰሜታዊነት የእግዚአብሔር ፈቃድ ጨርሰን ልናለንችልም። ሰሜት አንድ ጊዜ ሞቅ አንድ ጊዜ የሚልበት ጊዜ አለና በተለይ በቤተክርስቲያን ሰዎች ላይ እንኳ ሳይቀር ይታያል። ለምሳሌ በአንድ ወቅት ሁላችንም ገና ለእግዚአብሔር ቃል አዲስ በነበርንበት ጊዜ አገልግሎታችን ፈጣን ነበረ ጥሩ ጥሩ ክርስቲያኖች እንመስልንበር ቃሉ ሲሰብክ ልን የዓለም ከንቱ ቁልጭ ብሎ ሳይሆን ደብዘዝ ብሎ ይታያል። በክርስቶስ ስም ለለተጋደሉት ቅዱሳን ሰዎች ለንሰማ ለመመነን በሰሜት በመነሳት ተቀዳሚውን ነገር ላናስተውል ከገዳም ወደ ገዳም እንዞራለን ካልመነኩስሁ ብለን ያዙኝ ልቀቁኝ ያልንበት ወቅት ነበር። በሌላ በኩል የዕለት ጉርስ ሲላካ ነገሮች ለትዳር የተመቻቹ መስለው ሲታዩን የሥጋ ፍላጎት (ሰሜት) ሲነሳ በቃ ትዳር እይዛለሁ የምንልበት የራሳችን የሰሜት ጊዜ አለን። ሐዋርያው ግን ከሁሉም ነገር በፊት ማድረግ የሚገባንን ሲገልጽ "እንግዲህ እግዚአብሔርን በመምለልና በጭምነት ሁሉ ጸጥና ዝግ ብለን እንኖር (1ጢሞ. 2+1) ይለናል። ፈቃዱን መግለጽ የእግዚአብሔር ድርሻ ነው። "ለለበነ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሰራ እግዚአብሔር ነውና (ፊል. 2+13) ያሰበው ይከናወናል ያለውም ይሆናል "እንደተናገር ሁም ይሆናል እንደአስብሁም እንዲሁ ይቆማል" (ኢሳ. 14+24) ይላልና በዘመናት ታሪክ ውስጥ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያደርግ የሚገባውን ሳያደርግ ቀርቶ የተወቀበበ ትና የተከለሰበት ጊዜ የለም አይኖርምም።

"የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ለምን አስፈለገ?"

ሁልጊዜ የእርሱ አሳብ ከእኛ አሳብ ጋር አይገናኝም። የእግዚአብሔር አሳብ ሁልጊዜ ለጥቅማችን ይደረጋል። የእግዚአብሔር አሳብ በጎና ደስ የሚያሰኝ ስለሆነ፤ ሰላማዊ፤ እርካታ እረፍት ያለበት አስደሳችና ነፍሰን ከጥፋት የሚመልስ ከሞት የሚታደግ፤ ብለጭትንና ጭንቀትን የማያመጣ፤ የሕይወት መንገድ ዘለዓለማዊ ስለሆነ መሪነቱ

ታዲያነቱ መግባቱ የማይለየን ስለሆነ፤ በአጠቃላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ዘወትር ፍጹም ነውና (ሮሜ. 12÷2)።

ለ. የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ

በመንፈሳዊው ዓለም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ብቻ በቂ አይደለም፤ ይልቁንም ፈቃዱን ማድረግ አንጂ። "የእባቴን ፈቃድ የሚያደርግ መንግስተ ሰማያት ይገባል" (ማቴ. 7÷21) ፈቃዱን ማወቅና ማድረግ የተለያዩ ነገር ነው። የሁላችንም ችግር ፈቃዱን አለማወቅ ብቻ ሳይሆን ፈቃዱንም አለማድረጋችንም ነው። ፈቃዱን እውቀው የማያደርጉ ሰዎች ቃሉን ለምተው ከማይፈጽሙት ጋር አንድ ናቸው። ፈቃዱን ካላደረግን ፈቃዱን ለማወቅ ለምን አስፈለገን? እግዚአብሔርን የሚወድ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያደርጋል ዓለምን ቢወድ ደግሞ የሥጋን ፈቃድ ሊያደርግ ነፃነት አለው። ሰው አንድን ነገር የመመረጥ መብት ቢኖረውም የእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ ለመኖር ቢያስብና ቢራመድ ግን የባለ ጉዳት ያገኘዋል። ፈቃዱን የሚያውቅ ሁሉ ፈቃዱን ያደርጋል ማለት እንችልም። ፈቃዱን እያወቀ ፈቃዱን አለማድረግ እግዚአብሔር መቃወም ማለት ነውና ይህ ደግሞ የማይበጀን ሥራ ነው። "አይበጃችሁምና ከእባቶቻችሁ አምላክ ከእግዚአብሔር ጋር አትዋጉ" (2ዜና 13÷12) ይላልና። ብዙ ሰዎች ፈቃዱን ለማድረግ እንዲያጋጥሙ ከአወቁ በኋላ ፈቃዱን ለማድረግ ግን ጭንቅ ጭንቅ ይላቸዋል። በራሳቸው ስሜት ተይዘዋልና በራሳቸው እጅ ተመትተው ቆለሰው ይወድቃሉ። ሰው ሥጋዊ ፍላጎቱ ብርቱ በሚሆንበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አለማወቅ ብቻ ሳይሆን ማድረግም ይከብደዋል። እያንዳንዱ ክርስቲያን በመጀመሪያ ፈቃዱን ከእውቀት በኋላ በማይመነታ ልብ እርሱ እግዚአብሔር አድርጎ የሚለውን ቃል ብቻ በመስማት ሊያደርግ ይገባል። ከእርሱ ፈቃድ ውጭ በአቋራጭ መንገድ ነገርን ለማከናወን መሞከር ነገሩን ማበላሸት ይሆናል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ክርስቲያን ነገሮች ሁሉ በሂደት ፍሬያማ ይሆኑለታል።

የተነገረንን የእግዚአብሔርን ቃል ለምተን ስናወላውል ፈቃዱንም ሳንቃወም ብናደርግ እግዚአብሔር በኛ ሕይወት በኩል ሥራን ይሠራል እኛን ያጸናል ሌሎችን ወደእርሱ ያቀርባል ለምሳሌ (በሐዋ. ሥራ 16÷6-40) እንደምናገኘው እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ሐዋርያትን ወደ እስያ ሳይሆን ወደአውሮፓ ወርደው ቃሉን መስበክ እንደሚገባቸው ፈቃዱን ገለጸ ሐዋርያትም ወዲያውኑ ፈቃዱንም በማድረግ ፍሬያማ የሆነን አገልግሎትን አናያለን። ከላይ እንደተገለጸው በማወቅና በማድረግ መካከል ልዩነት እንዳለ ሁሉ ቃሉን መስማት (መዘመር) ብቻና እንደቃሉ መኖር እንዲሁ የተለያየ ነው። "ቃሉን የሚሰማ የማያደርገውም ቢኖር የተፈጥሮ ፊቱን በመስታወት የሚያይን ሰው ይመስላል ራሱን አይቶ ይሂዳልና ወዲያውም እንደምን እንደሆነ ይረሳል" (ያዕ. 1÷22-33) ይላል በሌላም ላይ "በኋ ለማድረግ አውቆ ለማይሠራው ጋጢአት ነው" (ያዕ. 4÷17) ይላል። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያውቅ መንግስተ ሰማያት ይወርሳል ባይለንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም በመንግስተ ሰማያት ይኖራል በማለት በእጽንኦት ያስተምረናል። ማወቅ ላይ ብቻ ሳይሆን ማድረጉም ላይ ከፍተኛ ትኩረት ልንስጥ ይገባናል። እርሱ እግዚአብሔር በእኛ ሕይወት ውስጥ ሊፈጽመው ያለውን ነገር ልብን ከፍት አድርገን በመስጠት ለፈቃዱ ተገዥ በመሆን በሚመራንም መንገድ መሄድ የራስን እሳብ አመዘግዝን በማውጣት የእግዚአብሔር መሪነት ሙሉ በሙሉ በመቀበል ዘወትር በእርሱ መሠማራት ማለት ፍቃዱን ማድረግ ማለት ነው። ይህንን የሚያደርግ ሰው መንግስተ ሰማያትን የሚወርስና ለዘላለምም የሚኖር (ማቴ. 7÷21 ዮሐ. 2÷16) እንደ ፈቃዱም ጸልዩ ፈቃዱንም ቢያደርግ ለጸሎቱ መልስ አለው (ዮሐ. 9÷31 ዮሐ. 5÷14) እንደዚሁም ፈቃዱን የሚያደርግ ሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ትምህርት ይገባዋል እንጂ በትምህርቱ አይሰናከልም (ዮሐ. 7÷17) ስለዚህ ከሁሉም በላይ ለፈቃዱ ተገዥ መሆን አለብን የክርስቲያን የዘወትር ምግብ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ ነውና። መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ "የእኔስ መብል

የላከኝን ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ ነው" (ዮሐ. 4÷34) ብሎ እስተምሮናል። በሌላም ስፍራ "እነሆ አምላኬ ሆይ ፈቃድህን ለማድረግ ወደድሁ" (መዝ. 39÷8) "ፈቃድ ህንም ላደርግ መጥቼአለሁ" (ዕብ. 10÷91) በማለት በፊቱ ሙሉ በሙሉ ለፈቃዱ ራሳችን ልናስገዝ ይገባናል። የተሰጠንን የቲስፋ ቃል የምንረከበው በምናሳየው የጽናት ሕይወትና ለእግዚአብሔር ፈቃድ ተገዥ ስንሆን ብቻ ነውና ሐዋርያው "የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጋችሁ የተሰጣችሁ ነን" የተሰጠ ምልክት አንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋልና" (ዕብ. 10÷36) በማለት ይገልጻልና።

በባለፉት ትውልዶች የተነሱትን የቅዱሳን ሰዎችን ሕይወት ስንመለከት ሕይወታቸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማወቅ ብቻ ያተኮረ ሳይሆን የሥጋን አሳብ እና ፈቃድ በመተው የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታቸው በመፈጸም ነበር። ስለዚህም ነው ሙሉ ሰው ወደ መካል ወደ ፍጹምነት ማዕረግ የደረሱት። ሐዋርያውም "በዘላለም ኪዳን ደም ለበኝት ትልቅ እረኛ የሆነውን ጌታችንን ኢየሱስ ክሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያስኘውን በእናንተ እያደረጉ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹማን ያደርጋችሁ ለእርሱ እስከዘላለም ድረስ ከብር ይሁን "አሜን" (ዕብ. 13÷20-21) ይላል።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ለማድረግ የሚችለው ሁለንተናችንን ለእግዚአብሔር ከመስጠት እንጸር ነው። ፈቃዱንም ለማወቅ ሆነ ለማድረግ መጀመሪያ ራስን አሳልፎ ለእግዚአብሔር መስጠት ነው። "እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ እርሱም ለእኔምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በኅና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነውን ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ

ይህን ዓለም አትመስሉ" (ሮሜ. 12÷1-2) በመጀመሪያ በእኩቴት (በምስጋና) አሜን ብለን ልንቀበለው የሚገባን ነገር ቢኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ በኅና ደስ የሚያሰኝ መሆኑን ነው። ከዚህ በኋላ የኛን የሥጋ ፈቃድ በመተው ስውነታችንን እስቀድመን በመስጠት በኅና ደስ የሚያሰኘውን ፈቃዱን መፈጸም (ማድረግ) ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንድናውቅ የሚያደርጉን ነገሮች ከዚህ በፊት ቢገልጹም ፈቃዱን እንዳናደርግ ደግሞ የሚያስናክሉን ነገሮች የሚከተሉት ናቸው ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በመልእክቱ (1ዮሐ. 2÷15-17) ዘርዝሯቸዋል።

"ዓለምንም ወይም በዓለም ያሉትን አትወደዱ በዓለም ያለው ሁሉ እርሱም የሥጋ ምኞትና የዓይን ልምሮት ስለገንዘብም መመካት ከዓለም ስለሆነ እንጂ ከእባት ስላልሆነ ማንም ዓለምን ቢወድ የእባት ፍቅር በእርሱ ውስጥ የለም። ዓለሙም ምኞቱም ያልፋሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ግን ለዘላለም ይኖራል" ይላል ሦስቱም የተሰመራባቸው ነገሮች ቅዱስ ፈቃዱን እንዳናደርግ ጋሬጣዎች ናቸው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ እያወቁ የእግዚአብሔር ፈቃድ የማያደርጉ ብሎ ሰዎች አሉ። ይህ ዓይነቱ ግን በአብዛኛው ቃሉን አውቀዋል ከሚሉ ሰዎች የሚታይ ድርጊት ነው። ይህ ደግሞ እግዚአብሔርን እንደመገዳደር ይቆጠራል። ጸሐፍትፈሪሳውያን ቃሉን እያወቁ ፈቃዱን አይደረጉም ነበር። የሥጋን አሳብ የማይከተል ሰው በእግዚአብሔር አሳብ መሪነት ዘወትር ይጓዛል የእግዚአብሔር አሳብ የውቃል ፈቃዱንም ይፈጽማል። ነገር ግን የእግዚአብሔርን አሳብ በመቃወምና ባለማድረግም ዐንተው የሚኖሩ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር ትዕግስቱን ካሳየ በኋላ ወደ መጨረሻ ወደ ቅጣት የሚያመጣቸው ቢሆንም ይልቁን ም በተለይ ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ ቃሉን ስምተን ለማናደርግ ሰዎች ምንኛ ቅጣቱ ይጸና ይሆን! (ማቴ. 7÷26 ዕብ. 6÷4 ያዕ. 1÷22) የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ክርስቲያን በራሱ ሰውነት ላይ ስልጣን የለውም። በእግዚአብሔር አሳብ ውስጥ መኖር

ማለት አስደሳች ሕይወትን መኖር ማለት ነውና የራሳችን ፈቃድ ስናቆም የእግዚአብሔር ፈቃድ በእኛ ሕይወት ውስጥ መስራት ሲጀምርና እንደፈቃዱ መራመድ ስንችል "ጌታ ሆይ ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለህ" (ዮሐ. 9÷6) ብለን ልንጠይቅ ይገባናል ፈተናዎች እንኳ ምን ያህል ከባድ ሆነው ልብን በህዘን የሚያቆሰሉና የሚያደቁ ቢሆኑም "ጌታሆይ የአንተ እንጅ የእኔ ፈቃድ አይሁን" በማለት ልናደርገው የሚገባንን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ልናደርግ ይገባል። የብዙ ሰዎች የውድቀት መንስዔ በራስ አሳብ መምራት ነውና።

በእግዚአብሔር እሳብ የሚመራ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ፈቃድ ይፈጽምበታል ይፈጽምለታልም። እንደገና ጊዜ ሳናውቀው የእግዚአብሔር ፈቃድ ለኛ የሚፈጽምበት ጊዜ አለ። ይህ የሚሆነው ግን ራሳችን ሙሉ በሙሉ ከክርስቶስ እግር ሥር ስናደርግ ብቻ ነው። ሩት ሙሉ በሙሉ በባዔዝ እግር ሥር በመተኛቷ የእግዚአብሔር የዘመናት እሳብ (ፈቃድ) ሳታውቀው ተፈጽሟል። ሁለንተናችንን በእማናዊው ቦዔዝ በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት በመተው ነገሮች በጊዜያቸው ይፈጽማሉ እኛ ባልጠበቅነውም ጊዜና ሁኔታ ነገሮች ይከናወናሉ (ዘፍ. 24÷12-15) ፈቃዱ ዘወትር ሁልጊዜ እንደሕጉና እንደትእዛዙ በሚራመዱ ሰዎች ላይ ይገልጻል። "አቤቴ፡በእንተ ታምኛለሁና ጠብቀኝ እግዚአብሔርን እንተ ጌታዬ ነህ አልሁ ከእንተ በቀር በጎነት የሰኝም ፈቃድህ ሁሉ በምድር ባለት ቅዱሳንና ክቡራን ላይ ነው ወደ ሌላ ለሚፈጥኑት መከራቸው ይበዛል" (መዝ. 15÷1-4) በማለት እንደሕጉና ትእዛዙ የሚኖሩ ሰዎች የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚገልጥባቸው መሆኑን ያስረዳል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚፈጽም ሰው መንገዱ የቀና ነው እንደማለዳም ወገንታ ብርሃንም የሚያንጸባርቅ ነው። "የጽድቃችን መንገድ ግን እንደጌታችን ብርሃን ነው፡፡ሙሉ ቀን እስኪሆንም ድረስ እየተጨመረ ያበራል" (ምሳ. 4÷18) ይላልና። ዛሬም ቢሆን ይህንን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንፈጽመው ዘንድ እነሆ በፊታችን ነው። "እንወቅ እናውቀውም ዘንድ እግዚአብሔር

ርን እንከተል እንደወገንታም ተዘጋጅቶ እናገኘዋለን" (ሆሴ. 6÷3) በማለት ነቢዩ ያሳየናል። ፈቃዱን እንድናውቅና እንድናደርግ የሚያደርገን እግዚአብሔር እንጅ ሌላ ጥበብ የለምና (ፊ.ል. 2÷13) በእግዚአብሔር ቃልና ፈቃድ የተመሰረተ የክርስትና ሕይወት የመከራ ዝናብ ቢወርድበት የሰቃይም ጎርፍ ቢመጣበት የፈተና ማዕበልና ወጀብ ቢነግስ በት በቀላሉ ተገፍቶ እይወድቅም። የሥጋ ፈቃድ ግን ሽለቆ ኮረብታ ሽንተረር የበዛበት አስልቺ መንገድ ነው። ሊቀነቢያት ሙሴ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሆነውን መንገድ "መንገድህን አባክህ እሳዩኝ" (ዘጸ. 33÷13) በማለት ሲጠይቅ በሐዲስ ኪዳንም ሐዋርያው ቶማስ "እንዴትስ መንገዱን እናውቃለን" (ዮሐ. 14÷5) ሲል እንስማዋለን ፈቃዱን (መንገዱን) የሚገልጠው እግዚአብሔር ነው። ከገዛ ፈቃድ ለመላቀቅ የምናደርገው ጦርነት ከባድ ቢሆንም ለእግዚአብሔር ፈቃድ ግን ተሸናፊዎች በመሆን በሥጋ ላይ አሸናፊዎች መሆን አለብን። በነቢዩ ሳሙኤል ዘመን የነበሩት እስራኤላውያን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ወጥተው በመቀበ ዝበዝ ሰማይና ምድርን መላውን ዓለማት ሊገዛ ያለውን ታላቁ ነጉሠ ነገስት ልዑል እግዚአብሔርን በመተው እሕዛብን በመምስል ምድራዊ ንጉሥ ፈለጉ ይህ አሳባቸው (ምኞታቸው) ግን የእግዚአብሔር ፈቃድ ባይሆንም የነፃ ነት አምላክ ስለሆነ የፈለጋችውን አደረጉ የተናቀውንና የተዋረደውን የቂስ ልጅ ንጉሥ ሳኦልን ንጉሥ አረገው ተረከቡ... ይህንን በማድረግም ኃጢአት ሆኖባቸዋል (1ሳሙ. 12÷19) በዚህ ድርጊታቸው ሰላም የሰሸና ብኩን ሕዝብ ሆነዋል። በርግጥ የሰው ልብ በእግዚአብሔር ላይ ካላረፈ ዘወትር ብኩንነት ያጠቃዋልና።

ሕዝቡ በነፃነቱ ተጠቅሞ ምድራዊ ንጉሥ ተረከበ። በሳኦልም መንገስ ሳሙኤል ተከፍቷል እግዚአብሔርም ቢሆን አስቀድሞ ለዝኗል። "የእስራኤል ሽማግሌዎች ሁሉ ተሰብስበው ወደ ሳሙኤል በአርማቴም መጡና፡እነሆ አንተ ሽምግለሃል፡ልጆችህም በመንገድ እይሄዱም አሁንም እንደ አሕዛብ ሁሉ የሚፈርድልን ንጉሥ አድርግልን አሉት

የሚፈርድልንም ገጥሞ ሰጠን ባሉት ጊዜ ነገር ሳሙኤልን አስከፋው ሳሙኤልም ወደ እግዚአብሔር ጸለየ እግዚአብሔርም ሳሙኤልን አለው። በእነርሱ ላይ እንዳልነግሰ እኔን እንጂ አንተን አልናቁምና በሚሉህ ነገር ሁሉ የሕዝቡን ቃል ሰማ" (1ኛሙ. 8÷4-8) ይላል። እግዚአብሔር በግድ ፈቃዴን ፈጽሞ ብሎም ባያስገድደንም ነገር ግን ፈቃዱን ባለመፈጸም የሚመጣው ቅጣት ለመቀበል ግን ኃላፊነቱን ልንወስድ ይገባል። እግዚአብሔር የሕይወት እንጀራ ነው ዘወትር እርሱን እየፈለጉ እጁንም ታምነው ወደእርሱ የሚመጡትን ሁሉ ፍጹም ሰላምና አረፍት ለመስጠት የዘወትር ፈቃዱ ነው። ሰውም ቢሆን ከቤቱ በር በፊት የልቡን በር ከፍቶ ወደ ልቡ እግዚአብሔርን ሊያስገባ ይገባል። ሊቁ አውግስጢኖስ ስለ መቶ አለቃው በተናገረበት እንቀጽ ላይ "ክርስቶስ በቤቴ በር እንዲገባ አይገባኝም በማለት ወደልቡ እንዲገባ የተገባ ሆኖ ብሏል።

እንደ ክርስቲያን በኑሮው ያሳበው (ያቀደው) ነገር በተለያየ ምክንያት ሳይከናወን ሊዘገይ ይችላል። ነገር ግን የነገሩን መዘግየት ከቃሉ እውነታ ጋር መዝናኛ መርምሮ ሊያየው ይገባል። መዘግየት በልዩ ልዩ ምክንያት ሊሆን ይችላል።

1ኛ. **ቤተሰብ፦** አንድን መልካም ነገር እንዳንሰራ ቤተሰብ ሊያዘገየን ይችላል ለምሳሌ ሎጥ ከሳዶም ከተማ ስለመውጣት ከእማቶቹ ዘንድ ፌዝ ነበረበት። በእነርሱ ምክንያት ቢዘገየም ተቻኩሎ ወጣ (ዘፈ. 19÷12-16)

2ኛ. **ባዕድ ሰው.....** (ዘፍ. 24÷50-56)

3ኛ. **ሰይጣን ሰይጣን** ከባድ ፈታኝ ነው በመልካም ነገር ላይ ያሰንፋል ያዘናጋል ስንፍና ደግሞ ከባድ በሽታ ነው። ሰይጣን በአገልግሎታችን ውስጥ የስንፍናን እዜም በመረጨት ለመልካም ሥራ እንዳንነሳ ያደርገናል። "እኛ ግን ወንድሞች ሆይ-በልብ ያይደለ ፊት ለፊት ጊዜ አጥተናችሁ በብዙ ናፍቆት ፈታችሁን ለማየት

እጅግ ሞከርን ወደእናንተ ልንመጣ ወደነበርን እኔም ጳውሎስም እንድና ሁለት ጊዜ-ሰይጣን ግን አዘግየኝ" (1ተሰ. 2÷17-18) ይላል።

4ኛ. **እግዚአብሔር** አንድን ነገር ለመሰራት ስናስብ ያቆየናል እንዳንጠፋበት ለገዛ ጥቅማችን ያዘገየናል። ለምሳሌ አቤሚሌክ "66" "ዓመታት የኢየሩሳሌምን ጥፋት አታሳይኝ" ይል ነበርና 66 ዓመት አዘገየው (ተረፈኤር 9÷1-30) ስለዚህ አንድ ነገር መዘግየታችን ከምን እንደሆነ ለማወቅ አጥብቀን መጸለይ ይገባናል። መዘግየታችን ከእግዚአብሔር ከሆነ መልካም ነው። ከዚህ ውጭ ከሆነ ግን አደገኛ ነው። በጸሎት ሕይወት ለእኛ የተዘጋጀውን እናያለን እንረክባለን። የእግዚአብሔርንም ምክር (አሳብ) አሻግረን መስማትና ማየት ይቻላል። "የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ ነግራችኋለሁና ምንም አሳስቀረሁባችሁም" (የሐዋ. 20÷27) እንደተባለ በተሰጠንና በቀረልን ዘመን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ልንኖር ይገባናል። "ከእንግዲህ ወዲህ በሥጋ ልትኖሩ በቀረባችሁ ዘመን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንጂ እንደ ሰው ምኞት እንዳትኖሩ" (1ጴጥ. 4÷112) በማለት ይመክረናል። በእግዚአብሔር ፈቃድ የተወጣነ ሥራ ፍጻሜው ያማረ ነውና።

"በዘላለም ኪዳን ደም ለበጎች ትልቅ እረኛ የሆነውን ጌታችንን ኢየሱስን ከሙታን ያወጣው የሰላም አምላክ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን በእናንተ እያደረገ ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ በመልካም ሥራ ሁሉ ፍጹማን ያደርጋችሁ ለእርሱ እስከዘላለም ድረስ ክብር ይሁን አሜን"።

(ዕብ. 13÷20-21)

ምዕራፍ አምስት

"የእግዚአብሔር ዝምታ ለምን ይሆን?"

"ዝም ብትለኝ ወደ ጉድጓድ እንደሚወርዱት እንዳልመለሰ አንተ እምሳኪ ዝም እትበለኝ" (መዝ. 27÷1)

እግዚአብሔር ለነገር ሁሉ ዓላማ ያለው ዘላለማዊ አምላክ ነው። የእግዚአብሔር ዝምታ በሕይወታችን ካልተረዳነው ጉዞችን ሁሉ ጭንቅ ይሆንብናል። እግዚአብሔር ዓላማትን ፈጥሮ የተለየበት ሰዓት የለም። የፍጥረታትንም ጭክት ቸል ያለበት ዘመን የለም። ይህ ከሆነ ይልቁንም በወንጌል "ለምኑ ይሰጣችኋል እሹ ታገኛላችሁ ደጅምቱ ይከፍትላችኋል" ብሎ ክተናገረ ስንጠይቀው ለምን ዝም ይላል? በዝምታው ስያልተደናገረ ሰው ማነው? መጽሐፍ ቅዱስ በነቢይነት ማዕረግ የተቀመጡ ሰዎችን እንኳ ሳይቀር በዝምታው ምክንያት ጥያቄ ሲያቀርቡ ሲደናገሩ ያሳየናል "አቤቱ÷ለምን ርቀህ ቁመህ በመከራም ጊዜ ለምን ትሰውራለህ" (መዝ. 10÷1) ሲል ሌላው ነቢዩ እግዚአብሔር ደግሞ "እኔ ሰጮህ የማትሰማው እስከ መቼ ነው? ስለ ግፍ ወደ አንተ እጮኸለሁ አንተም አታድንም በደልንሰ ስለምን አሳዩኸኝ?" (ዕን. 1÷2-3) ይላል። እግዚአብሔር በብዙ ነገር ችና በብዙ ሁኔታዎች ውስጥ ሆነን ሰምቶ እንዳልሰማ አይቶ እንዳላየ ዝም ይላል ለተራበው እንጀራ መስጠት ሲችል፤ ለተራቆተው ማልበስ ሲችል ፍትህ ላጣው ፍርድ መስጠት ሲችል ዝም ይላል... ምክንያቱም ይሁን "ባለጸጋውን ይጠብቃል ከድሃም ጋር ይኖራል ትሐቱን ሰው ይወዳል ትዕቢተኞችን ግን ቸል ይላል ቢፈቅድ ያጸድቃል ቢወድም ያድናል እንደማይሰማ ቸል ይላል እንደማይያይ ዝም ይላል እንደማያውቅ ይታገሃል እንደማይሰጥ ያዘገያል።" (የሠለስቱ ምእት ቅዳሴ ቁጥር 60) ሁኔታዎችን መለወጥ ሲችል፤ ክፉ ሰው ለጊዜው እንደሊባዳሰ ዝግባ ከፍ ከፍ ሲል፤ ጻድቁ ደግፋ ሲገፋ (ሲነቀፋ) ሰናይ ለምን እግዚአብሔር ዝም ብሎ ያያል ሳንል እንቀርም ይልቁንም በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚሰራውን (የክፉት) ሥራ (ሲሰራ) ሰናይ (ምነው

እግዚአብሔር ቤቱን አያጸዳም እንል ይሆናል። ነገር ግን ሁሉንም ማወቅ የምንችለው እኛ ዝም በማለት ለንኖር እርሱ መናገር ሲጀምር ነው። እግዚአብሔር የኤሊን የልጅ ቼን ከንቱ አገልግሎት ሰላወደደው ቤቱን ለማጽዳት በቤተመቅደስ እያደገ ያለውን ሳሙኤልን ይጠራው ነበር ሳሙኤል ደግሞ በዝምታ ያደምጣል። "በእኛ የዝምታ ሕይወት ውስጥ የሚደመጠውን የእግዚአብሔር (የዝምታ) ድምጽ መለማት ብቻ ተገቢ መሆኑን ያስተምረናል። እኛ በእርሱ ላይ ከመጮህ እርሱ በእኛ ሕይወት ውስጥ እስደሳች ድምጽ ን ቢያስማን የበለጠ ነው። በዘመናችን ሁሉ እኛ ለሚወች ብቻ ብንሆን ምንኛ መልካም በሆነ "እግዚአብሔር መጥቶ ቆመ=እንደቀድሞውም ሳሙኤል ሳሙኤል ብሎ ጠራው። ሳሙኤልም ባሪያህ ይሰማልና ተናገር" (1ኛው. 3÷10 መዝ. 38÷9 84÷8) ብሏል ይህ ትውልድ ከሰባኪው እስከ ምዕመኑ ድረስ "ባሪያህ ይናገራልና ስማ" የሚል ብቻ ነው።

እግዚአብሔር ክፉዎች ከፍ ከፍ ቢሉም ጻድቁም ቢገፋ ጨርሶ ዝም ብሎ ፍርድ ሳይሰጥ ይቀራል ማለት አይደለም። ኃጢአተኛ ሰው አታሎ አጭበርብሮ ገንዘብ ቢገኝም መጨረሻው ለምልሞ እንዳልነበረ ይደርቃል ጥፋቱም ከባድ አወዳደቁም ታላቅ ይሆናል (ማቴ. 7÷27) "ብመለስ ግን አጣሁት ፈለግሁት ቦታውንም አላገኘሁም እንደተባለ ይሆን በታል" (መዝ. 36÷3 5÷36) ጻድቁ ግን ሲጣል=ዘሩም እህል ሲለምን እይታይም ሁልጊዜ ይራራል ያበድርማል ዘሩም በበረከት ይኖራል (መዝ. 36÷25-26) አዎን! እግዚአብሔር ለዘላለም ይጥላልን? እንግዲህስ ቸርነቱን አይጨመርምን ለዘላለም ምሕረቱ ለልጅ ልጅ ተቈረጠችን? የተናገረው ስቃል አልቆለልን? እግዚአብሔር ሞገሱን ረሳን? በቁጣው ስምሕረቱን ዘጋውን? (መዝ. 76÷7-9) በማለት የእግዚአብሔርን ዝም ብሎ አለመቅረት ለተበደለውም ሲፈርድ እናያለን። ምክንያቱም እግዚአብሔር ፍርድን በማድረግ የታወቀ ነውና (መዝ. 9÷16) እግዚአብሔር ነገርን በጊዜው ውብ እድርሳ ይሠራል (መዝ. 3÷11) ያለጊዜው የተሠራ ምንም ቅንጣት ነገር የለም። ክፉዎች መልካም መልካሞች ክፉ

ቢያገኙም እግዚአብሔር ዝም ብሎ አይቀርም። ዝም ሲል የሌለ ያስመስላል። ብዙውን ጊዜ እግዚአብሔር በክፉ ሥራዎች ላይ ፈጥኖ አይፈርድም (መዝ. 8÷11) በቤቱ ፍርድን የሚጎድሉ ክፉ ሥራን ሲያራምዱ፤ በዝሙት በዘረኝነት በሙስና በመሳሰሉት የኃጢአት ሥራዎች የተጠመዱ ለዎች እያየ ዝም ይላል (ዕን. 3÷13) ድሆች ሲገፉ ሲረሱና ሲረገጡ ወይም ደግሞ የተለያዩ ጥያቄዎቻችንን ይመልስልን ዘንድ ስንለምነው ዝም ይላል? ለምን?

1. "እግዚአብሔር ሁሉን በጊዜው ስለሚያከናውን" (መዝ. 3÷11)

እግዚአብሔር አይዘገይም አይቸኩልምም (ዕብ 2÷3) ሥራን የሚሠራው በራሱ ስዓት እንጂ በእኛ ስዓት አይደለም። በማንኛውም ጊዜና ወቅት የእግዚአብሔር ዝምታ ውጤታማና አርኪ ነው። የሰው የትዕግስት መጨረሻ የእግዚአብሔር ሥራ መጀመሪያ ነው። ሰው የአንድን ነገር አለመሆን ከጊዜው እርዝማኔ የተነሳ ተስፋ ቢቈረጥም እግዚአብሔር ግን የሚዋሽ አምላክ አይደለም። ለእግዚአብሔር ባሕርይ የማያሰማ ነገር ቢኖር መዋሸት ነው። በጊዜው ነገሩን ይፈጽመዋል። ነቢዩ ዕንባቆም እግዚአብሔር መልስላኝ እንዲህም አለ "አንባቢው ይፈጠን ዘንድ ራእዮን ጸፍ=በጽላትም ላይ ግለጠው "ራእዩ ገና አስከተወሰነው ጊዜ ነው" ወደፍጻሜውም ይቸኩላል እርሱም አይዋሽም ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታግሠው እርሱ አይዘገይም (ዕብ. 2÷2-3) አምላካችን የዘገየ ቢመስልም ማንም አይቀድመውም እኛን ለመጎብኘትም ፈጽሞ አይረባንም። ዛሬ በሕይወታችን የአምላክ ስማያዊ ጥሪ ለምተን ክርስቶስ በምን ዓይነት መንገድ እንደሚጠቀምብን ለመረዳት ነገር እንዴት? መቼ? የት? ለተባሉት ጥያቄዎቻችን መልስ ለማወቅ የእግዚአብሔርን የፈቃድ ዝምታ በተረጋጋ ልብ ማስተዋል ይገባናል። የእግዚአብሔር አባቡና መንገዱ አሠራሩና አደራረጉ ከሰው ልጆች አላብ ፈጽሞ የተለየ ነው። እኛ ዘገየ ረባን ዝም! አለን ብለን ስናማርር ...

በጊዜው ሲመጣ አስደናቂና ያልተጠበቀ ታላምራትን በሕይወታችንን ይሰጣል (2ነገ. 3÷17) በመቃብር ላሉት ሕይወትን ያጎናጽፋል (ሕዝ. 37÷12-14 ዮሐ. 11÷5-44) "በእሳትም ለተጣሉት አትቃጠሉም ነበልባሉም አይፈጃችሁም" (ኢሊ. 43÷1-2) ይላል በእስር ቤት ላሉትም በንበለታችሁን ይበጥሳል (መዝ. 115÷6 ዮሐዋ. 12÷7) ሰላም ላጣው ትውልድ ሰላምን ይበጣል (ዮሐ. 20÷19)። አንደበት ሊናገረውና ሊተረጉመው የማይቻለውን ታላላቅ ሥራን በወሰነው ጊዜ ይሠራል። "የማይመረመረውን ታላቅ ነገርን የማይቆጠረውን ታምራት ያደርጋል በምድር ላይ ዝናብን ይበጣል በእርሻም ላይ ውኃ ይልካል... ገዘንተኞችንም ለድኅንነት ከፍክፍ ያደርጋቸዋል (ኢዮብ. 5÷9-11) እግዚአብሔር ከብዙ ዝምታ በኋላ ሲነሳ ሁሉም ነገር ይቀያየራል። የተራበው ይጠግባል፤ የታረዘው ይለብባል፤ የተረባው ክፋንድያ ተነስቶ ይክብራል፤ የታሰረው ይፈታል፤ ትዕቢተኛው ከዙፋን ወርዶ ባሕር ውስጥ ይገባል እርሱ እግዚአብሔር እውነተኛ ዳኛ ስለሆነ ያወርዳል ያከብራል (መዝ. 74÷7) የሁሉም አይን እርሱን ብቻ ተስፋ ያደርጋል እውነተኛ ፍትሕ አጥቶ የተቀበረው አዲሷ ሆኖ ይበቅላል (ኢሊ. 43÷19) ምንኛ የእግዚአብሔር ሥራ ያስደስታል? ያደረገውን ሥራ በቀመር ስንት ይሆን? "እቤቱ አምላኬ ያደረግኸው ተአምራት ብዙ ነው። አባብህንም ምንም የሚመስለው የለም ባወራም ብናገርም ክቁጥር ሁሉ በዛ" (መዝ. 39÷5) "የእግዚአብሔር ዝምታ የሚገባን ቆይተን ነው። ምክንያቱም ያለድካም ያገኘነው ነገር ሳንጨነቅ እንወስደዋለን" (ቅዱስ ባስልዮስ) የሰጠውን የተስፋ ቃል ይለውጥና ያጠፋ ዘንድ እርሱ በው አይደለም ጨርሶ አይቀርም። "ሐሰትን ይናገር ዘንድ እግዚአብሔር ሰው አይደለም ይጸጸት ዘንድ የበው ልጅ አይደለም እርሱ ያለውን አያደርገውምን? የተናገረውን አይፈጽመውምን? (ዘኁ. 23÷19) ይህ ቃል አስተማማኝ ቃል ነው። ያደርገዋል እና ጠብቁ ነው የሚለን ወደእርሱ የሚመጣውን "ታናሽ መንጋ" ጨርሶ ዝም አይለውም። ሁሉም ነፍሳት በፊቱ የከበሩና በየሰማቸው የታወቁ የደሙ ውጤቶች ናቸውና።

2. "የሚበልጠውንና የተትረፈረፈውን ሊሰጠን"

(ኤፌ. 3+20) ዝም ይላል

እግዚአብሔር ከእኛ በላይ ለእኛ ሕይወት ያሰጣል "ለእናንተ የማስባትን እሳብ እኔ አውቀሁ። ፍጻሜና ተስፋ እሰጣችሁ ዘንድ የሰላም አሳብ ነው እንጂ የክፉ ነገር አይደለም።" (ኤር. 29+11) እርሱ እግዚአብሔር የሚሰጠን ማንም ከሚሰጠን በላይ ነው። ያሰበልን ነገር ሁሉ አንዳች ስትጎድል ትሰጠናለች። የሚሰጠንም አጠራቅም አትረፍርፎ ነው። "ቀድሞም ከደረግሁላችሁ ይልቅ መልካም አደርግሁላችሁ እኔም እግዚአብሔር እንደሆንሁ ታውቃላችሁ (ሕዝ. 36+11) ዓለም የምትሰጠን ከሌሎች በመቀማት "ወንድምህን እንደራስህ አድርገህ ውደድ የሚለውን ሕግ ጥሳ ዘለቄታ የሌለውን ሰጦታ ታስረክበናለች። ኢየሱስ ክርስቶስ ግን ከራሱ የሆነውን የፍቅሩ መግለጫ ዕንቁ ሰጦታውን ከማያልቀው መዝገቡ ዘወትር ይለግሰናል። የዝምታውም ምስጢር የሚበልጠውን መልካም እና በጎ ነገር ሊያስረክበን ከአእምሮ በላይ የሆነውን ሰጦታውን ሊያተረፈርፍልን ፈልጎ ነው።

3. "መመካት በሚገባው በእርሱ እንድንመካ"

(1ቆሮ. 1+30-31) ዝም ይላል

የተደገፍንባቸው ፋሳዊና ስብአዊ ፍጥረታት ፈጽመው ሊያዛልቁን እይችሉም። ሁሉም በጊዜያቱ ይገረሰሳሉ ተስፋ ያደረግናቸው ምድራዊ ነገሮች በጊዜያቸው ያልፋሉ። እነርሱ የተመካንባቸው ከጠፋ ከተናዱ በኋላ አሁንስ ተስፋህ ማነው? መመኪያስ ማነው? ይለናል የእግዚአብሔር ቃል። ስለዚህ ፍጹም መመኪያ እግዚአብሔር መሆኑን ሰናምን መናገር ይጀምራል።

4. "በሕይወታችን ሊስተካከል የሚገባውን እያስተካከለ ስለሆነ"

(1ጴጥ. 5+7) ዝም ይላል

ለምሳሌ የትዕግስት ሕይወት ሊያስተምረን በተስፋ መኖርን ሊያለማምደን መጥረምረምን ትተን ከመናገር ይልቅ ማዳመጥን ሊያሳየን (ያዕ. 1+19)፤ በአፍ የምንናገረውንና በልብ የምናስበው አንድ እስኪሆን ድረስ፤ ጸሎታችን በፍጹም ልብ መቅረብ እንደሚገባ እስከናውቅ ድረስ፤ በልባችን ያለን የበደል አሳብ እንዳናወጣው (መዝ. 65+18) ምክንያቱም ኃጢአተኛን እግዚአብሔር እይስማምና (ዮሐ. 9+31) በአጠቃላይ ጥሩ ክርስቲያን አድርጎ ሲቀርጸን ዝም ይላል ቢሆንም ግን ረስቶናል ማለት የለብንም። "ጽዮን ግን ትተኛል ጌታም ረስቶኛል እለች" (ኢሳ. 49+14) በተለይ የነቢዩ ዕንባቆምን የትንቢት መጽሐፍ ሰናነብ ክፋት ሲበዛ እና ጻድቁ በጎጥኡ ሲገፋ የእግዚአብሔርን ዝምታ ያሳየናል። ይህንንም በመመልከት ነቢዩ ዕንባቆም የእግዚአብሔር ዝምታ አስገርሞት እንዲህ ይላል፡-

1. ክፋት እየበዛ ሲሄድ እግዚአብሔር ለምን ዝም ትላለህ? (ምዕ. 1+1-4)
2. እግዚአብሔር የተቀደሰ አምላክ ሆነህ እያለ ኃጢአተኛው ጻድቁን ሲወጣው ለምን ዝም ትላለህ? (ምዕ. 1+12-14) በማለት ጥያቄውን ያቀርባል።

እግዚአብሔር አሰደላች መልሱን ክፋትን ለሚያበዙ ሰዎች እንዲህ በማለት ፍርዱን ይሰጣል "እናንተ የምትንቁ ሆይ እንድ ቢተርክለችሁ ሰንኳ የማታምኑትን ሥራ በዘመናችሁ አሠራሁና እዩ ተመልክቱ ተደነቁ እነሆ የእነርሱ ያልሆነውን መኖሪያ ይወርሱ ዘንድ በምድር ስፋት ላይ የሚሄዱትን መራሮችንና ፈጣኖችን ሕዝብ ከለዳውያንን እስነሣለሁ። እነርሱ የሚያስፈሩና የሚያስደነግጡ ናቸው ፍርዳቸውና ክብራቸው ከራሳቸው ይወጣል። ፈረሶቻቸውም ከነብር ይልቅ ፈጣኖች ናቸው ከማታም ተኩላ ይልቅ ጨካኞች ናቸው። ፈረሶቻቸውም ይንገፈፋሉ ክፋቅም ይመጣሉ፤ ለመብልም እንደሚቸኩል ንብር ይበራሉ። ሁሉም ለግፍ ሥራ ይመጣሉ፤ ፊታቸውንም እንደምሥራቅ ነፋስ ያቀናሉ ምርኮኞችንም እንደ አሸዋ ይስበስባሉ። (ዕን.

1÷5-9) በማለት ይህ ቃል ከፋተኞችን ለመቅጣት የተነገረ መልስ ነው። ሌላው ደግሞ ለሁለተኛው ጥያቄ መልስ እንዲህ ተብሎ ተመለሰለት "እግዚአብሔር መለሰልኝ እንዲህም አለ አንባቢው ይፈጥን ዘንድ ራዕዩን ጽፍ-በጸሎትም ላይ ግለጠው ራዕዩ ገና እስከተወሰነው ጊዜ ነው ወደ ፍጻሜውም ይቸኩላል-እርሱም አይዋሽም ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው እርሱ አይዘገይም። እነሆ-ነፍሱ ኮርታለች-በውስጡም ቅን አይደለችም ጻድቅ ግን በእምነቱ በሕይወት ይኖራል" (ዕን. 2÷2-4) በማለት ጻድቁ ወድቆ እንደማይቀር ይልቁንም ባለበት የእምነት ሕይወት መኖር እንደሚችል ያስረዳናል። ገጣኡ ለጊዜው ከፍ ከፍ ማለት ለዕንባቆምም ጥያቄ ፈጥሮበት ነበረ። በዚያም ላይ ጻድቁ ሲገፋ ሲያይ በጣም አዝኖ ይታያል ነገር ግን እግዚአብሔር ከብዙ ዝምታ በኋላ ከፋዎችን በከፋዎቹ ሲጠፋ ጻድቁ ግን በእምነት በሕይወት ሲኖር እንመለከታለን። ስለዚህም ነው "እግዚአብሔር ፈራጅ ነውና ይህን ያዋርዳል ይህንም ያከብራል" (መዝ. 74÷7) የተባለው ነቢዩ ዕንባቆም በስተመጨረሻ "እግዚአብሔር ግን በተቀደሰ መቅደሱ እለ ምድርም ሁሉ በፊቱ ዝም ትበል" (ዕን. 2÷20) በማለት ምድር ሁሉ (የሰው ልጅ) በዝምታ የእግዚአብሔር መልስ መጠባበቅ ብቻ እንደሚገባን ያስተምረናል። የነገሮች ሁሉ መዘበራረቅ ለቀመተ ሥጋ እንኳ የሚያስፈልገንን መብል እንኳ እጥተን የመከራ ብዛት በላይችን ቢወርድ ከምድርም አንዳች ነገር ብናጣ ዝም ብለን ተማምነን ተስፋ አድርገን መኖር እንደሚገባን በአጽንኦት ነቢዩ ዕንባቆም ያስተምረናል "እኔ ለምቻለሁ ልቤም ደነገጠብኝ ከድምፁ የተነሣ ከንፈሮቼ ተንቀጠቀጡ መንቀጥቀጥም ወደ አጥንቶቼ ውስጥ ገባ በስፍራዬ ሆኜ ተናወጥሁ በሚያስጨንቁን ሕዝብ ላይ እስኪመጣ ድረስ የመከራን ቀን ዝም ብዬ አጠብቃለሁ ምንም እንኳ በለስም ባታፈራ-በወይንም ሐረግ ፍሬ ባይገኝ የወይራ ሥራ ቢጎድ ል እርሾችም መብልን ባይሰጡ በጎች ከበረት ቢጠፉ-ላሞችም በጋጡ ውስጥ ባይገኙ-እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል በመድኃኒቴ አምላክ ሐሴት እደርጋለሁ። ጌታ እግዚአብሔር ኃይሌ ነው። እግሮቼን እንደዋላ እግሮች

ይደርጋል በከፍታዎች ላይ ያስሄደኛል (ዕን. 3÷16-19) በማለት ከእንግዲህ የእግዚአብሔር ዝምታ በሕይወቱ በሚከሰቱ ነገሮች እንደማይረበሽ ዝምታው ለበጎ እንደሆነ ይልቁንም የነገሮች አለ መስተካከል በእግዚአብሔር ሐሴት እደርጋለሁ በማለት የዛሬውን እኛ ያበረታተናል። ወደ ኋላ መለስ ብለን የነቢዩ ዕንባቆምን ሕይወት ስናይ ከጥያቄዎቹ በኋላ መልስን ካገኘ ማግስት ጀምሮ ብዙ የተረዳው ብዙ ነገር ቢኖርም ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው።

- ሀ. እግዚአብሔር በጌትነቱ ዙፋን ላይ አለና የሰው ልጆች ማጉረምረም እንደሌለባቸው (ዕን. 2÷20)
- ለ. ዝናውን ስማ ከብሩን ተመለስተ "አቤቱ በዓመታት መካከል ሥራህን ፈጽሞ በዓመታት መካከል ትታወቅ በመዓት ጊዜ ምሕረትን እስብ እግዚአብሔር ከቴማን ቅዱስም ከፋራን ተራራ ይመጣል ከብሩ ስማያትን ከድኖአል ምሳጋናውም ምድርን ሞልተአል ፀዳሉም እንደ ብርሃን ነው ጨረረ ከእጁ ወጥቶአል ኃይሉም በዚያ ተሰውሮአል (ዕን. 3÷2-4)
- ሐ. ዝም ብሎ በተሰፋ እግዚአብሔር መጠባበቅ (ዕን. 3÷16-19) ተምሯል። እግዚአብሔር ፈጽሞ ማንንም እንደማይረሳ የማንም ችግር ቢሆን በእርሱ ዘንድ በጣም ቀላል ነውና። "በብዙ ወይም በጥቂት ማዳን አይቸግረውም" (1ኛሙ. 14÷6) "ታላቁን ባሕር በትንሽ በትር ይከፈላል" (ዘጸ. 14÷16) "በአንዲት የገብስ እንጎቻ ይወጋል" (1ኛሙ. 7÷13) "በሰሙ የተወረወረች ድንጋይ ሥራ ትሠራለች" (1ኛሙ. 17÷49) "በባዶ ቤት በረከትን ይሞላል" (1ነገ. 17÷14-16) "እጅ ከምታህል ደመና የመጨረሻው ዝናብ ይሰጣል" (1ነገ. 18÷44 ያዕ. 5÷7) "በጥቂት እንጀራ ብዙንንን ያጠግባል" (ዮሐ. 6÷9-14 ሉቃ. 10÷ 40-44) ለተወሰነ ጊዜ ያለውን የእግዚአብሔር ዝምታ በማየት ልንደናገጥ አይገባንም። ዝም ያለን መሰሉንም ከእንደበታችን ከፋ ቃላትን ለማውጣት አንቸኩል። "እግዚአብሔር በሰማይ-አንተም በምድር ነህና በአፍህ አትፍጠን-በእግዚአብሔር ፊት ቃልን ይናገር ዘንድ

ልብህ አይቸኩል" (መክ. 5-2) ይላልና ሰው ከደካማነቱ የተነሳ እግዚአብሔር ጩኸቱን የማይሰማው ይመስለዋል። እግዚአብሔር ግን በሰሙ የሰጠውን ቀዝቃዛ ውኃ እንኳን ጨርሶ አይዘነጋውም። በገባው ቃል ኪዳን መሠረት ነገር በጊዜው ያከናውናል። ለፍጥረቱ የገባውን የተስፋ ቃል ያለምንም ግርዶሽና ዝንጋጌ በቀጠረው ሰዓት ይፈጽመዋል የዘመናት እርዝማኔ ሊያድርግ (ሊፈጽም) ያለውን ሥራ አያስረሳውም። ሁሉም ነገር በእርሱ ለእርሱ ክብር ሆኖ አልፏል። ጊዜው ለገጣኡ የሚሰማ ለጻድቁ በጣም ዌንቅ ቢሆን እግዚአብሔር ጊዜውንና ነገሩን እንደፈለገው አቅጣጫ መሸር ይችላል። ምድር በግፍ ተሞልታ ደም ደም ብትሸትም እግዚአብሔር ዝም ብሎ አይቀርም። የግልጅ ጾታ የቤተሰብ ጾታ የቤተክርስቲያን ሕይወት የአገር ጉዳይ የአገሪቱ ጉዳይ አጠያያቂ ቢሆንም እግዚአብሔር ዝም ብሎ አይቀርም በሰው ልጆችም ታሪክ ይህ ነው ተብሎ ሊነገር የማይችል የግፍና የመከራ ታሪክ በንጹህነት ወገኖች ላይ ቢፈጽምም እግዚአብሔር ዝም ብሎ አይመለከትም። በራሱ ጊዜ ይመጣል ገጣኡን ሊቀጣው ጻድቁን ሊያከብረው ይገለጣል። ከእያንዳንዱ ክርስቲያንም ሊጠበቅ የሚገባው ነገር ቢኖር በፍጹም የመታመንና ተስፋ የማድረግ ሕይወት በጊዜውም አለጊዜውም መጽናት በተረዱበት ዓላማ ወደፊት መገሰገስ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ትዕግስተኛ አምላክ ብቻ አይደለም የሚበላ እሳትም ነው። ይቆጣል ዝም ብሎ ከተነሳ በኋላ ገጠአተኞችን ይቀጣል። በቤቱ የሚሠራውን የገጠአት ሥራ እጅግ ይጸያልዋል የይሁዳ መንፈስ (ፍቅረ ንዋይ) በይሁዳ ብቻ አልቀረም የሐናንያ ንፍ የሰጸራን ልብ ስንጥቆ ገብቷል። ሐዋርያት ግን ይህን ጋጠአት ሊያልፋት አልቻሉም (የሐዋ. 5-1-10) ምክንያቱም መንፈሳዊ ዕድገትን ያቀጥላል። ዛሬም ቢሆን ፍርድ ክብዙ ዝምታ በኋላ ከእግዚአብሔር ቤት ተነሥቶ የሚጀመርበት ጊዜ ደርሶአልና አስቀድሞም በእኛ የሚጀመር ከሆነ ለእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ መጨረሻው ምን ይሁን? (1ጴጥ. 4-17) ይለናል። እያንዳንዱ አገልጋይ ራሱን ከገጠአት ሊለይ

ይገባል። የመረጠንና ያከበረን እግዚአብሔር ከምንሰራው የገጠአት ሥራ አንጻር ተግባራዊ ዝም ቢልን አንድ ቀን ቅጣቱ በእኛ ላይ ከተጀመረ ለሕይወታችን ጥሩ አይሆንም። አገልግሎታችን ከገንዘብ ጋር ያልተገናኘ ቅጥፈትና ብልጣ ብልጥነት ያልታከለበት ሊሆን ይገባል። በተለይ በከፍለ ዘመናችን ያለው አገልግሎት ከገንዘብ ጋር የተያያዘ፣ የምላሰ (የአፍ) ጮሌነት የበዛበት መንፈሳዊ ጸጋ ለሥጋዊ ነገር መግበስበሻ የሆነበት ዘመን፤ ፈሪሃ እግዚአብሔር ከማንኛውም ክርስቲያን የማይታይበት ትንሽ ትልቁ ለገንዘብ የተሰለፈበት ዘመን ከቤተክርስቲያን ጥቅም ይልቅ የገልጽ ጥቅም ማሳደድ የተያዘበት በየመድረኩ ራሱን ማንጸባረቅ የነሳበት ሰውን ማፈር ልዑል እግዚአብሔርን መፍራት የማይታይበት መንፈሳዊ ጸጋ በቸልተኝነት የታየበት ጊዜ ነው። ዛሬ ቤተክርስቲያንን አጫናንቀዋት የሚገኙት ለዎች በሚፈጸሙት በደል እግዚአብሔር በዝምታ ካየ በኋላ "በሰማይ ሆኖ ያንገደ ጎድባቸዋል እግዚአብሔር እሰክ ምድር ዳርቻ ይፈርዳል" (1ሳሙ. 2-10) በቅጥፈትና በብልጠት የተመላለሰበት ያበለፈው ዘመን ይብቃን በምላሳችን ሽንገላ አይኑር መልካም አገልግሎታችን በዘመናችን ሁሉ በማንም ፊትና በየትም ቦታ እናሳይ በየፊናው ሥር የሰደደውን ትምክህተኝነትንና በአፍ በምላሰ ብቻ ያለውን አገልግሎት እንቁረጠው ምክንያቱም ለቤተክርስቲያናችን ፈታኝ ሕይወት ይሆንባታልና። የቅንነትና መንገድ እንከተል እርሱን ተስፋ እናድርግ አንድ ቀን የነፍሳችን ምኞት ይሳካል ነቢዩ ኢሳይያስ ሰለዚህ ሲናገር "የጻድቃን መንገድ ቅን ናት አንተ ቅን የሆንህ የጻድቃንን መንገድ ታቀናለህ አቤቱ በፍርድህ መንገድ ተስፋ አድርገንሃል።" (መዝሙር 15) መታሰቢያህም የነፍሳችን ምኞት ነው። ፍርድህን በምድር ባደረግህ ጊዜ በዓለም የሚኖሩ ጽድቅን ይማራሉና ነፍሴ በሌሊት ትናፍቅሃለችና መንፈሴም በውስጤ ወደአንተ ትገሰግሃለች ለገጠአተኛ ሞገስ ቢደረግለት ጽድቅን አይማርም። በቅኖች ምድር ክፉ ነገር ያደርጋል። (የእግዚ

አብሐርንም ግርማ አያይም" (ኢሳ. 26÷7-10) በማለት ይገልጻል።

5. "ያሳሰብኸውንና ያልጠበቅኸውን ነገር እፈጽምላሃ ለሁኖ ረጋ በል" በማለት

(ኢ.ር. 33÷3 ኤፌ. 3÷20) ዝም ይላል

በጸሎታችን ሰዓት ዋናው ቁም ነገር የእግዚአብሔር መልስ ምንድነው ብሎ ማስተዋል ሲሆን ይገባል። እግዚአብሔር ፈጽሞ ለጸሎታችን መልስ ለመስጠት ዝግጁ ነው። የሚሰጠንም ነገር ከዓለማት በፊት ያለበውን ያቀደውን ነው። ይህም መልሱ (ስጦታው) ከአእምሮ በላይ የሆነ አሳቡን የዘመናት እቅዱን እውቀቱን የሚገልጽበት ነው። ብዙዎቻችን ልዩ የሆነ ጸሎትን እንጸልይ ይሆናል ለንጸልይም የእርሱ የእምሳካችን የኢየሱስ ክርስቶስ መልስ ከኛ ጥያቄ ጋር ሊመሳሰልም ሳይመሳሰልም ይችላል ይሆናል በጸሎትም መጻሕፍት ውስጥ ጥያቄዎቻችንን ጽፈን ወደ እግዚአብሔር ስናቀርብ በተቃራኒው ወይም የሚያስደስት መልስ ልንሰማ እንችላለን ይሆናል። እንደነቢዩ ኤርምያስ (ምዕ. 33÷3) አገላለጽ ከጸሎት በፊት እና በኋላ ብዙ የምና ሰተውላቸውና የምንማራቸው ነገሮች አሉ። "ወደ እኔ ጮኸ+እኔም እመልስልሃለሁ አንተም የማታውቀውን ታላቅ ና ኃይለኛ ነገርን አሳይሃለሁ" ይላል። ወደ እግዚአብሔር መጮኸ የኛ ድርሻ ነው። ከአእምሮ በላይ የማናውቀውን ታላቅና ኃይለኛ የሆነ የዘመናት አሳቡን መግለጥ የእግዚአብሔር ድርሻ ነው ይህን የእርሱን ስጦታ ማየት ከኛ ይጠብቃል። እርሱ ለኛ ያለውን በምስጋና መቀበል እንጂ የራሳችን ስሜት (ያስብነው) ለምን አይሆንም ማለት የለብንም የእግዚአብሔር መልስ ዘወትር የምዕመኑን ልብ በሚገኝ ይዘት ይቀርባል። በጸሎት ሕይወት ያደጉ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር መልስ በቀላሉ እንደማይገኝ ይመስላሉ። የእግዚአብሔርንም መልስ ከስማን በኋላ ሁላችንም አንድ ዓይነት ስሜት አይኖረንም። ለ84 ዓመት በጸሎት ሕይወት ትበረታ የነበረች ወለተ ፋኑኤል ሐናና መሲሁን

SC
P
ሆኖ

ያይ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ እንዳይሞት ያደረገው አረጋዊው ለምያንን ብንመለከት ሁለቱም የሚጠበቀውን "መሲህ" ሲያዩ የውስጣቸውን ስሜት ገልጸዋል።

በመጀመሪያ አረጋዊው ለምያን ሕፃኑን ከታቀፉ በኋላ "ባሪያህን አስናብተው" ነበር ያለው። በተመሳሳይ ዘመንና ሰዓት የነበረችው የጸሎት ባለንጀራው የሆነችው ሐና ደግሞ "ለል መሲሐ ቤዛነት ትመስክር ጀመር" (ሉቃ. 2÷25-38) ከእግዚአብሔር መልስ በኋላ የተለያየ ስሜት ይኖረናል ማለት ይህ ነው። መጽሐፍቅዱስ ከቀመር /ቁጥር/ በላይ የሆኑትን የእግዚአብሔርን መልስ ለዎች ሲለሙ ስሜታቸው የተለያየ መሆኑን ይገልጻል። ለምሳሌ መልካም የሆኑ ለለዎች መጥፎ የመሰሉ፤ ደስተኛ የሚያደርጉ፤ እንድናመለከት የሚያደርጉ፤ የሚያስቆጡ መልሶችን በግልጽ ያስየናል።

የምናሳየው ስሜት መንፈሳዊ አቋማችን የሚለካበት ከእግዚአብሔር ጋር ያለን ኅብረት የሚታይበት የማንነታችን መለኪያ ነው። እግዚአብሔር ለእኛ ለጥያቄያችን የሚመል ሰው መልስ ይቅርታን ማድረግ ደስተኛ መሆንን ክርስቶስን መምለል፤ ስላማዊ ሰው እንድንሆንና ፍሬያማ ሰው መሆንን ያስተምረናል "መዝጊያንም ለሚያንኳኳ ይከፈትለታል" (ማቴ. 7÷8) ምንድነው የሚከፈተው? እግዚአብሔር ለኛ ያለበው ነገር ነው። ለእኛ ያለው በጸሎት ተከፍቶ ያልጠበቅነውን ዕንቁ ስጦታ እንረከባለን።

6. "ላደርግለህ አልችልም"

(ማቴ. 20÷23) በማለት ዝም ይላል

ይህ ቃል ፈቃዱ አለመሆኑን ይገልጻል እንጂ ነገሩን ላለመበራት ኃይል የለንም ማለቱ አይደለም። "እንግዲህ ለእኛ አንደሚሰራው ኃይል መጠን ከምንለምነው ወይም ከምናለበው ሁሉ ይልቅ አብልጦ ሊያደርግ ለሚችለው"

(ኤፌ. 3÷20) እያለ ሳደረገልህ አላችልም ያለው ሰምን ይሁን? እግዚአብሔር ሁሉን ማድረግ ይቻላል ነገር ግን ፈቃዱ ያልሆነውን ነገር ጨርሶ አይደረግም። እርሱ ቅልፈቀደ የምትሆን ነገርም የለችምና ሐዋርያው ጳውሎስ ስላለበት በሽታ ወደጌታ ሦስት ጊዜ መላልሶ ቢጸልይ "ጸጋየ ይበቃሃል" ተብሏል (2ቆሮ. 12÷9) የምንጸልየው ጸሎት መከራን ሞትን ያዘለ መሆኑን ስለሚያውቅ ጨርሶ አይሰጠንም (ማቴ. 20÷23) ምክንያቱም ከኛ በላይ ሰለኛ ሕይወት ስለሚያስብ እንዳንጎዳበት ነው።

7. "በተሳሳተ መንገድ ትጸልያለህና ጸሎትህን አስተካክል"

(ሉቃ. 18÷11) በማለት ዝም ይላል።

እግዚአብሔር ጸሎትን ይሰማል ነገር ግን ሊመልስም ሳይመልስም ይችላል። የማይመልስበት ምክንያት ሐዋርያው ያዕቆብ እንደተናገረው በኃጢአት ውስጥ ሆነን ሊሆን ይችላል። "በእናንተ ዘንድ ጦርና ጠብ ወይት ይመጣሉ? በብልቶቻችሁ ውስጥ ከሚዋጉ ከእነዚህ ከምቶቻችሁ አይደለምን? ትመኛላችሁ ለእናንተም አይሆንም ትገድላላችሁ ቢብርቱም ትፈልጋላችሁ-ልታገኙም አትችሉም ትጣላላችሁ ትዋጉማላችሁ ነገር ግን አትለምኑምና ለእናንተ አይሆንም ትለምናላችሁ በምቶቻችሁም ትካፈሉ ዘንድ በከፍ ትለምናላችሁና አትቀበሉም" (ያዕ. 4÷1-3) ሁለተኛ ግይነት ልመና አለ። "የመጀመሪያው የእግዚአብሔር ቅድስናና ክብር ያልተከለበት የሥጋ ሰሜት ያለበት የእግዚአብሔር ፈቃድ ያልሆነው ልመና ነው። ሁለተኛው ደግሞ የእግዚአብሔር በጎ ፈቃድ የታከለበት ልመና ነው። ነገሮች መልካም መሰሰው ቢታዩንም የእግዚአብሔር ፈቃድ ካልሆኑ እናገኛቸውም (ያዕ. 4÷3) ማንኛውም ጸሎት ከመጀመሪያ ጀምሮ የእግዚአብሔር ፈቃድ የተዋሃደው ጸሎት ከሆነ የእግዚአብሔር አሳብ ይገሰጥበታል። ጸሎቱም የእግዚአብሔርን ሁሉን አዋቂነት ጌትነቱን ቅዱስነቱን የሚገልጽ ጸሎት መሆን አለበት።

8. "የእኔ ድርሻ እንጂ የሌላን ድርሻ አይደለም"

(ኤፌ. 29÷11) በማለት ዝም ይላል

እግዚአብሔር ነገሮችን መሾር ይችላል የተሰፋውን ቃል ለሚወርሱ ፈቃዱ አይለወጥም ይህንን በጎ ፈቃዱን ሊያሳየን ይወዳል (ዕብ. 6÷17) ከኛ በላይም ያስባል። ለእኛ ያሰበው አሳብ ለላማዊ አሳብ ነው (ኤፌ. 29÷11) በኑሯችን ሁሉ ለእርሱ ከሆነ የእርሱ ፈቃድ እንጂ የእኛ ፈቃድ አይፈጽምም። በራሳችን ሰሜት ተነድተን የሥጋን ፈቃድ የምንፈጽም ከሆነ ዝም ይላል። በጸሎታችን የእግዚአብሔር ፈቃድ ለማግኘትና አንችልም። ያሰበው ይከናወናል። የእግዚአብሔር ፈቃድ (የዘመናት አሳብ) ኃጢአተኛውን ሰው ዘወትር እያዋላቀቀ አይሸከመውም። ንስሐ ማግኘት በፍጹም ልብ መታደስና ያገለግለው ዘንድ ያዝዘዋል። ኃጢአት በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ የእግዚአብሔርን ግላማ ይቃወማል። ከኃጢአተኛውም ሰው የሚመነጨው ጸሎት መንገዱን የሳተ ጸሎት ነው። (ዮሐ. 9÷31) እግዚአብሔር በልዩነትን ዘፋን ከተቀመጠ በኋላ ለሕይወታችን ዋስትና እርሱ ነው እንጂ የለው ሰሜት ለሰው ልጅ ምንም ጥቅም አይሰጥም። እግዚአብሔር በቃሉ ለጸሎታችን መልስ እንዲሰጠን ቃሉን ዘወትር ማንበብ ይጠበቅብናል።

9. "የምጠይቅህን ተግባራዊ አሳደረግህም"

(ዘፋ. 28÷45) በማለት ዝም ይላል

እኛ መጠየቅ ብቻ ሳይሆን የጠየቅነውን እንድናገኝ የምንጠየቀው ጥያቄ አለ። እግዚአብሔር ቸር ከመሆኑ እንዳር በሕይወታችን ጥቂት ተጠይቀን ያልፈጸምናቸው ነገሮችና ብዙ ጠይቀን ያገኘናቸው ነገሮች አሉ። "ትሳህቱን ም የምንጠብቅና በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን የምናደርግ ስለህ ንን የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን" (ዮሐ. 3÷22

የምንጠየቀውን ሠርተን ለንገሻ የምንጠይቀውን እናገኛለን በሌላ ሥፍራ "እግዚአብሔር ለንጉሥ ለሎሞን ሕዝቤ ለውነታቸውን አዋርደው በጸልዩ ፊቴንም በፈልጉ-ከክፉ መንገዳቸውም በመለሱ በሰማይ ሆኜ እስማላሁ-ኃጢአተኛውንም ይቅር እላለሁ ምድራቸውንም አፈውላለሁ" (2 ዜና. 7-14) እነርሱ የተጠየቁትን ሲያሟሉ "የጠየቁት ይሟላል። ለለዚህ የእግዚአብሔር ዝምታ ምን አልባት የተጠየቅነውን ሳንፈጽም ቀርተን ሊሆን ይችላል።

10. "ቅድስና /ንጽህና/ ጎድለ-ሃል"

(ዕብ. 12-14) በማለት ዝም ይላል

የቅድስና ሕይወት እግዚአብሔር ሰዎች እንዲመላለሱበት የፈቀደው የክርስቲና ኑሮ ነው። "ቅዱስ ነኝና እናንተም በኑራችሁ ቅዱሳን ሁኑ (1ጴጥ. 1-16) ቅድስና የእግዚአብሔር መለያ ባህርይ የሆነና እግዚአብሔር ከእኛ የሚጠብቀው ሕይወት ነው። ይህ የቅድስና ሕይወት ከጎደለን እግዚአብሔርን ማየት አንችልም "ትቀደሱም ዘንድ ፈልጉ ያለእርሱ ጌታን ሊያይ የሚችል የለምና (ዕብ. 12-14) ይላልና ቅድስና ከሌለን ልመናችን ተቀባይነት አይኖረውም "በልቢህ በደልን አይቼ ቢሆን ጌታ አይሰማኝም ነበር" (መዝ. 65-18) ይላል።

11. "ንስሐም ግባ ሲል"

(ራዕይ 2-5) ዝም ይላል

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ ተገልጦ ሲጠመቅ የእግዚአብሔር መንግስት ወንጌል ሲሰበክ የመጀመሪያው ትምህርቱ "ንስሐ ግቡ" እያለ ነበር። የጀመረው "የሐንሰም አልፎ ከተሰጠ በኋላ ኢየሱስ የእግዚአብሔር መንግስት ወንጌል እየሰበከና ዘመኑ ተፈጸመ የእግዚአብሔርም መንግስት ቁርባላችና ንስሐ ግቡ በወንጌልም እመኑ እያለ ወደገሌላ መጣ (ማር. 1-15) መንገድ ጠራጊው መጥምቁ የሐንሰም አስቀድሞ መንግስተ ሰማያት ቀርባላችና ንስሐ

ግቡ" (ማቴ. 3-2) በተደጋጋሚ የሐንሰ ወንጌላዊውም በራዕዩ ምዕ. 2 እና 3 ለአብያተ ክርስቲያናት የሚያስጠነቅቀው ቃል "ንስሐ ግቡ" ሐዋርያው ጴጥሮስም (የሐዋ. 2-38-39) በማለት በአጽንኦት ያሳየናል። ንስሐ መግባት ማለት ምን ማለት ነው? ይቅር በለኝህ ብሎ መጸለይህ ምን ማለት ነው? ይህ ጥያቄ ሦስት ነገሮችን ያስከትላል። የመጀመሪያው በፍጹም ልብ ኃጢአትን መናዘዝ ቀጥሎም ከኃጢአት መውጣት (መመለስ) ከዚያም በኋላ ፍሬያማ የሆነ ሕይወትን መጀመር ነው። ለእውነተኛ ንስሐ እነዚህ ቀደም ተከተሎች መከናወን አለባቸው። ከዚህ በኋላ ከእግዚአብሔር ዘንድ የምህረት መልሰን አንሰማለን። "ኃጢአቱን የሚለወር አይለማም የሚናዘዝባትና የሚተዋት ግን ምሕረትን ያገኛል" (ምላ. 28-13) መናዘዝ ኃጢአትን መተው ከዚህ በኋላ የንስሐን ፍሬ ማድረግ ነው። "እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬን አድርጉ (ማቴ. 3-8) ኃጢአትን መናዘዝ ብቻ ሳይሆን ከኃጢአት ተመልሶም ወደ ፍሬያማ ሕይወት መድረስም ጭምር ነው። ለለዚህ በአጠቃላይ እግዚአብሔር ሊፈጽምልን ያለውን ነገር ከመፈጸሙ በፊት እርሱ የሚለንን ቃል "ንስሐ ግቡ" የተባለው አስተውለን እንፈጽመው። እግዚአብሔር ለውን ሁሉ ያዝዘዋል። "እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አላልፎኛ አሁን በየቦታቸው ንስሐ ይገቡ ዘንድ ለውን ሁሉ ያዛል ቀን ቀጥሮአልና-በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፈርድ አለው (የሐዋ. 17-30-31 2ተሰ. 1-8-12)

12. "ከእኔ ጋር ታረቅ"

(2ቆሮ. 5-20) በማለት ዝም ይላል

እግዚአብሔር ንስሐ ግቡ ብቻ ሳይሆን የሚለው ከእኔ ጋርም ታረቅ ተለማማ ይለናል። ዕርቅ ልዩነትን ያጠፋል የልዩነትን ድልድይ ለብር የአንድነት ሕይወት ያጠነክራል። ዕርቅ በጣም አስፈላጊ የሆነ ለሕይወታችንም ፍሬያማነትን የሚያመጣ ነው። በተቃራኒው ደግሞ ኃጢአት በእግዚአብሔርና በሰዎች ያለውን የአንድነትን

(የኅብረተን) ድልድይ የሚሰበር ነው በተለይም በኑሮአቸው ሁሉ ከእግዚአብሔር ጋር ታረቀውና ተሰማምተው የሚኖሩ ክርስቲያኖች በዘመናቸው ሁሉ በውኃ ፈሳሾች ጸር እንደተተከለች ፍሬዋን በየጊዜው እንደምትሰጥ ቅጠልዋም እንደሚሰጥ ዛፍ ናቸው። በኑሮአቸው ሁሉ ሰላማውያንና ሰላን የሚረከቡ ሰዎች ናቸው። "አሁንም ከእርሱ ጋር ተሰማማ፡ሰ ላምም ይኑርህ በዚያም ሰላንነት ታገኛለህ" (ኢዮብ. 22÷21) ይላልና

እግዚአብሔር በኑራችን ሁሉ ከእርሱ ጋር ታርቀን ተሰማምተን የማንኖር ከሆነ ይቆጣል ቁጣውም በእኛ ላይ በእጅጉ ትንጻለች "ስምተው ያሰመረሩት እነማን ነበሩ? በሙሴ ተመርተው ከግብፅ የወጡ ሁሉ አይደሉምን? እርባ ዓመትም የተቆጣባቸው እነማን ነበሩ? ሬሳቸው በምድረበጻ የወደቀ ኃጢአትን ያደረጉት እነርሱ አይደሉምን? ካልታዘዙትም በቀር ወደ እረፍቱ እንዳይገቡ የማለባቸው እነማን ነበሩ? ባለማመናቸውም ጠንቅ ሊገቡ እንዳልተቻለው እናያለን (ዕብ. 3÷16-19) በሐዲስ ኪዳንም ሌላ የማስጠንቀቂያ ቃል ተጽፏል "በልጁ የሚያምን የዘላለም ሕይወት አለው በልጁ የማያምን ግን የእግዚአብሔር ቁጣ በእርሱ ላይ ይኖራል እንጂ ሕይወትን እያይም (ዮሐ. 3÷36) ከክርስቶስ ዕርገት በኋላ የተጠራው ሐዋርያም ሲናገር "እውነትን በዓመፃ በሚከላከሉ ሰዎች ኃጢአተኝነታቸው እና በዓመፃቸው ሁሉ በላይ የእግዚአብሔር ቁጣ ከሰማይ ይገለጣልና" (ሮሜ. 1÷18) እንደገና በሌላ ምዕራፍ 3÷5 ሲገልጽ "ነገር ግን እመፃኝን የእግዚአብሔርን ጽድቅ የሚያስረዳ ከሆነ ምን እንላለን? ቁጣን የሚያመጣ እግዚአብሔር አመጻኛ ነውን? ከእለ በኋላ ወይስ የእግዚአብሔር ቸርነት ወደንበሐ እንዲመራህ ሳታውቅ የቸርነቱንና የመቻሉን የትዕግስቱንም ባሰጠንነት ትንቃሰህ? ነገር ግን እንደጥንካሬህና ንስሐ እንደማይገባል ብህ የእግዚአብሔር ቅን ፍርድ በሚገለጥበት በቁጣ ቀን ቁጣን በራስህ ላይ ታከማቻለህ (ሮሜ. 2÷4-5) ይሰናል። የቅድስናን ሕይወት በኃጢአት ስናረክለው የእግዚአብሔር ቁጣ ይገለጻል። በእኛ ንስሐ መግባትና በእርሱ ይቅር

ባይነት በመካከላችን ያለው የእርቅ ድልድይ ሲመሠረት ቁጣው ይበርዳል። እግዚአብሔር የሚቆጣው የንስሐ ግቡን ድምጽ እየሰሙ ልባቸውን ባጠነከሩ (ባደነደኑና) (ሉቃ. 13÷3) ልጁንም በማያምኑ ሰዎች ላይ (ዮሐ. 3÷36) ነው። የእግዚአብሔር ቁጣ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ተወግዷል (ሮሜ. 5÷10-11) ይልቁንስ እንግዲህ አሁን በደሙ ከጸደቅን በእርሱ ከቁጣው እንድናሰን (ሮሜ. 5÷9) በኢየሱስ ክርስቶስ ፍጹም የማዳን ሥራ ልጆች ተብለን ልንጠራ የእግዚአብሔር ቁጣ በመራቅ ጸጋውንና ምህረቱን ተትረፍሮልናል። ይህ የእግዚአብሔር ጸጋ እንዲበላልን ለጸሎታችንም ዘወትር መልስ ሰማግኝት መታረቅ ያስፈለገናል ከእግዚአብሔር ጋር ጠላት ነበርን በልጁ ሞተ ታረቀን አንድ ሆነንም ተሰማመን (ሮሜ. 5÷10-11 ቁላ. 1÷21/22)

13. "ከሌሎች ጋር ታረቅ"

(ሮሜ. 12÷18) በማለት ዝም ይላል

ፍጹም የመታረቅ ሕይወት ማለት ከማናየው ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅ ብቻ ሳይሆን ከምናያቸውም ባልንጀሮቻችን ሁሉ መታረቅ መስማማት አለብን (1ዮሐ. 4÷20) በሌላ ሥፍራ ቅዱስ ጳውሎስም "እንግዲህ ወንዶች በስፍራ ሁሉ አለቁጣና አለክፉ አሳብ የተቀደሱትን እጆች እየነሱ እንዲጸልዩ እፈቅዳለሁ (1ጢሞ. 2÷8) ይላል። ቁጣና ክፉ አሳብ በሰዎች ላይ እየሰነዘርን እግዚአብሔርን አመልካለሁ ማለት አንችልም። "ነገር ግን እርብ በርሳችሁ ብትነካከሱና ብትብላሉ እርብ በርሳችሁ እንዳትጠፋፉ ተጠንቀቁ" (ገላ. 5÷15) በማለት መስማማት ከሰዎች ጋር አንድ መሆንን ያመለክታል። ይህን ካላደረግን ከእግዚአብሔር ጋር ተሰማምተናል ማለት ድፍረት ይሆንብናል።

ክርስቶስ በሥጋው ወራትበመጨረሻ የትምህርት ክፍሉና ረጅሙ ጸሎት በመባል በሚታወቀው ስለ እንድነት እንዲህ በማለት ገልጿል "ሁሉም አንድ ይሆኑ ዘንድ ክቃላቸው የተነሣ በእኔ በሰሚያምኑ ደግሞ እንጂ ስለእነዚህ

ብቻ አላለምን አንተ እንደላክሽን ዓለም ያምን ዘንድ አንተ እባት ሆይ በእኔ እንዳለህ እኔም በእንተ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ እለምንሃለሁ እኛምእንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ እኔም በእነርሱ አንተም በእኔ ስትሆን በእንድ ፍጹማን እንዲሆኑ የሰጠኸንን ክብር እኔ ሰጥቻቸዋለሁ እንዲሁም ዓለም እንተ እንደላክሽን በወደድኸንም መጠን እነርሱን እንደወደድኸቸው ያውቃል" (ዮሐ. 17÷20-23) እግዚአብሔር ሁሉን እንድ አድርጓል "እይሁዳዊ ወይም የግሪክ ሰው የለም፡፡ባሪያ ወይም ጨዋ ሰው የለም፡፡ወንድም ሴትም ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ እንድ ሰው ናችሁና" (ገላ. 3÷28) እግዚአብሔር አብ በልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ሁለን እንድ እድርጎ አዋህዶታል (ኤፌ. 2÷14-16) እርስ በርሳችን ይቅር ተባባልን ማለት፡፡ ጠቅላላው ሕዝብ በየነገዱ፤ በቀለም፤ በጾታም የተለየ ልዩነትም የለባቸውም ወገኖች ሁሉ፤ የፖለቲካ ፖርቲዎች፤ ሠራና ሠራተኛ፤ ወጣቶችና የእድሜ ሽማግሌዎች ሁሉ ታረቁ ይቅር ተባባሉ ማለት ነው፡፡

"በሰው ሁሉ ፊት መልካም የሆነውን እስቡ ቢቻላችሁ በእናንተ በኩል ከሰው ሁሉ ጋር በሰላም ኑሩ" (ሮሜ. 12÷17-18) ጌታም በወንጌል "እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ እንደወደድኋችሁ እናንተም ደግሞ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ አዲስ ትዕዛዝ እሰጣችኋለሁ" (ዮሐ. 13÷34-35) ተብሏል፡፡ ስለዚህ ከሌሎች ጋር የምናደርገው የፍቅር ኑሮ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለምንጠይቀው ጥያቄ መለስ ለማግኘት እስተዋዳኦ ያደርጋል፡፡ ኃጢአተኞች ሆነን ከኖርን በኋላ ወደ እርሱ ሰንመለስ ያስቀየምናቸውን ሰዎች ይቅር ማለት የቀማነውንም መመለስ የበደልነውንም መካሰ ትክክለኛ እርቅ ማለት ነው፡፡ "ሁሉም እይተው ከነጢ አተኛ ሰው ጋር ሊውል ገባ ብለው አንጎራጎሩ ዘኬዎስ ግን ቆሞ ጌታን ጌታ ሆይ ካለኝ ሁሉ እኩሊታውን ለድሆች አስጣለሁ ማንንም ለሐሰት ከሰሼ እንደሆንሁ አራት እጥፍ እመልሳለሁ አለው ኢየሱስም እርሱ ደግሞ የአብርሃም ልጅ ነውና ዛሬ ለዚህ ቤት መጻን ሆኖለታል" (ሉቃ. 19÷7-9)

ከለዎች ጋር መስማማት ይቅር መባባል የእግዚአብሔርን ግዳን ይገለጻል፡፡ "ወንድምህ ቢበድልህ ገሥጸው ቢጸጸትም ይቅር በለው" (ሉቃ. 17÷3) "ወንድሞች ሆይ፡፡ሰውና በማናቸውም በደል ሰንኳ ቢገኝ መንፈሳዊያን የሆናችሁ እናንተ እንደዚህ ያለውን ሰው በየውሃት መንፈስ አቅኑት አንተ ደግሞ እንዳትፈተን ራስህን ጠብቅ (ገላ. 6÷1) ሰዎችን ይቅር ማለት ከእግዚአብሔር ይቅርታን ማግኘት ነው፡፡ (2ቆሮ. 2÷5-7) እርስ በርሳችሁ ለሁሉም መልካሙን ለማድረግ ትጉ (1ተሰ. 5÷15)

14. "አልታዘዘኝ ብለሃልና"

(ኢሳ. 1÷19) በማለት ዝም ይላል

መታዘዝ ሕጉን መፈጸም እና እንደፈቃዱ መመላለስ ማለት ነው፡፡ በራሱ አላብ ተይዞ የሚጓዝ ሰው አግዚአብሔርን የሚታዘዝ ሰው አይደለም፡፡ ለእሎቱም መልስ የለውም፡፡ "ትዕዛዙንም የምንጠብቅና በፊቱ ደስ የሚያስኘውን የምናደርግ ስለሆንን የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን" (1ዮሐ.3÷22)፡፡ እግዚአብሔርን መታዘዝ ለንጀምር የተቀለፋና በእጅጉም የተከረቸሙት ነገሮች መክፈት ይጀምራሉ፡፡ የተወላለሱ ችግሮቻችንም መልስ ይኖራቸዋል፡፡ የመታዘዝ ሕይወትን እየተለማመድነው ስንሄድ ይህ ቃል ተስፋችን ነው "ሥራህን እውቃህ እነሆ በአንተ ፊት የተከፈተ በር ሰጥቼአለሁ ማንም ሊዘጋው አይችልም ኃይልህ ምንም ትንሽ ቢሆን ቃሌን ጠብቀሃልና፡፡ሰሜንም አልካድህምና" (ራዕይ 3÷8) ይላል፡፡ የሚታዘዝ ልብ የእግዚአብሔር ዓላማ ማስፈጸሚያና እግዚአብሔር የሚሰራበት ልብ ይሆናል የቅዱስ ጳውሎስ መታዘዝ ወንጌል ወደ አውሮፓ እንዲሰበክ ተደረገ (የሐዋ. 16÷6-40)

15. "የሚያመሰግን ልብ ይኑርህ"

(1ተሰ. 5÷17-18) በማለት ዝም ይላል

ብዙውን ጊዜ የሚገባውም እንጂ የሚያመለክት ልብ የለንም። ነገሮች እንኳ ሳይበተካከሉ ማመስገንና በጸሎት መጠየቅ ተገቢ ነው። "ከማመስገን ጋር በጸሎት እየነቃችሁ ለእርሱ ትጉ (ቆላ. 4÷2) የመጨረሻ የሕይወታችን ኢላማ ሊሆን የሚገባው በብዛት ሊገለጥና ዘወትርም ልናደርገው የሚገባን የዘወትር ሥራ ምስጋና ነው። የምናስመስግነውም ምክንያት ለእኛ የተደረገው ብዙ ስለሆነ፤ በመከራችን ሰዓት የእግዚአብሔር ክንድ ከኛ ሰላልተለየ፤ የተፈጠረንበትም ዓላማ ስለሆነ፤ በረከት ሰላለው፤ ከባርነት ሰላወጣን፤ የዘወትር ግብራችን ስለሆነ፤ ምስጋና ማድረስ ይገባናል።

"እንግዲህ ዘወትር ለእግዚአብሔር የምስጋናን መሥዋዕት ማለት ለሰሙ የሚመስከሩ የክንፈሮች ፍሬ በእርሱ እናቅርብለት" (ዕብ. 13÷15) ይላልና ብናመስግነው ጥቅሙ ለራሳችን ነው "በቸርነትም ተቀብለን በወይፈን ፋንታ የክንፈራችን ፍሬ እንበጣለን" (ሆሴ. 14÷2) ይላልና ስለሁሉም ነገር ሁልጊዜ ልናመስግን ይገባል ኑሮዬ ይበቃኛል የሚልሰው ምስጋና የሚያቀርብ ሰውነው በቃኝን የማያውቅ ግን ከማይልቅበት ከእግዚአብሔር የሰጠታ መዝገብ አየተቀዳ ቢሰጠው እንኳ እርካታ የለውም። ምስጋናንም ፈጽሞ አያውቅም። የግል ምኞቱ ወደስለት ይመራዋል የሚያገራመርም፤ የሚበላጭ፤ ተስፋ የሚቆርጥ፤ ኑሮው የተመሰቃቀለ በት፤ እምነቱ የተናጋበት ሰው ነው። ይህ ዓይነቱን ሰው የመስገን ዘንድ ብናጋብዝው፤ በቃዬ አነሠኝና ስለምንድነው የማመስግነው ይለናል። ሰው ዘወትር በነገር ሁሉ ሊያመስግን ይገባዋል "ሁል ጊዜ ስለ ሁሉ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አምላካችንና አባታችን ስለሁሉ አመስግኑ (ኤፌ. 5÷20) ይለናል። ቅዱሳን ሐዋርያት በትምህርታቸው (Didache) "ጌታ ሆይ አንተን ለማመስገን እያንዳንዳችን አንድ ሺህ ምላሶች ቢኖሩንም ምስጋናን ለማቅረብ አይበቁንም" ብለዋል። ምስጋና የእግዚአብሔርን መልስ ያሳውቀናልና።

16. "የኃጢአተኛው ጽዋ እስኪሞላ ድረስ" (ዘፍ. 6÷13) ዝም ይላል

እግዚአብሔር ኃጢአተኛውን ሰው ከብዙ ትዕግስት በኋላ የኃጢአቱ ጽዋ ሲሞላ በኃጢአተኛው ላይ ቅጣቱን ይሰነዝራል አልያም ደግሞ ኃጢአተኛው እስኪስተካከል ድረስ ዝም ይላል። የእግዚአብሔር ዝምታ መልስ ነውና።

17. "በእምነት ስለማንጸልይ" (ማር. 9÷23) ዝም ይላል።

አምናችሁ በጸሎት የምትለመኑት ሁሉ ትቀበላላችሁ (ማቴ. 21÷22) የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ። ይሆንላችሁማል (ማር. 11÷24 ዮሐ. 5÷15) ይላል።

18. "ከልብ ስለማንጸልይ" (ምላ. 3÷5) ዝም ይላል

"ይህ ሕዝብ በእፍ ወደ እኔ ይቀርባል በክንፈሩም ያከብረኛል ልቡ ግን ከእኔ የራቀ ነው። በሰዎች ሥርዓትና ትምህርት ብቻ ይፈራኛል።" (ኢሳ. 29÷13)

19. የትዕግስትን ጽናት ይገለጥ ዘንድ (2ጴጥ. 3÷9) ዝም ይላል

ሀ. ለአብርሃምና ለሣራ ልጅ ትወልዳላችሁ ካላቸው በኋላ ትዕግስት ሊያስተምራቸው ለተወሰነ ዓመት ሳይሰጣቸው ቆዩ (ዘፍ. 16÷1-6)

ለ. የኢያሪኮ ግንብን በአንዲት ሰኮንድ ውስጥ ማፍረስ ሲችል የእስራኤል ትዕግስትና እምነት ለመገለጥ ብሎ ሰባት ቀን አቆያቸው (ኢያሱ. 6÷1-7)

ሐ. ነገምያ የኢየሩሳሌምን ቅጥር ለመስራት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሲጠይቅ መልስ የሰጠው ከ4 ወር በኋላ ነበር (ነገ. 1÷1-11)

መ. ከናፃናዊቷ ሴት ልጇን እንዲፈወስላት ኢየሱስ ክርስቶስን ስትጠይቀው "እንዳች አልመለሰላትም" ይላል አጥብቃ ብትለምነው መልስን አግኝታለች። ተስፋ ባለመቁረጥ አጥብቃ ስችጸልይና ስተሰጣት መልስም እመነት፤ ጥበብና ትህትና በመቅረቧ የልቦናዋን መሻት ክብዙ ትዕግስት በኋላ አግኝታለች። (ማቴ. 15÷21-28) "ቆይቼ እግዚአብሔርን ደጅ ጠናሁት እርሱም ዘምበል አለልኝ" (መዝ.39÷1) ይላልና ጌታችን መልስ ባናገኝ እንኳ እጥብቀን መጸበይ እንደሚገባን አስተምሮናል (ሉቃ.18÷1-7) እርሱ ካልፈቀደ ብንጸልይ እንኳ አይላካም። ነገር ግን የራሱን ፈቃድ ይገልጽልናል። ለምሳሌ ዳዊት ቤተመቅደስን ለመስራት ፈለጎ እግዚአብሔርን ሲጠይቅ አትሰራም ልጅህ ሰሎሞን ግን ይሰራዋል ተብሏል። (2ሳሙ. 7÷1-29) ሐዋርያው ጳውሎስም ስላልበት በሽታ ወደ ጌታ ሦስት ጊዜ ቢጸልይ "ጸጋዬ ይበቃሃል" ተብሏል (2ቆሮ. 12÷9) ስለዚህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ካልሆነ ጸሎታችን ፈቃዱን ማስቀየር አይችልም የኛ አማራጭ የሚሰጠን መስማት ያስበልንንም በምስጋና መቀበል ብቻ ነው።

"የወደደውን ሁሉ ያደርጋልና ከፊቱ ትወገድ ዘንድ አትቸኩል ከፋንም በማድረግ አትጽና"

(መዝ. 8÷3)

ምዕራፍ ስድስት

ሕይወት ማለት ምን ማለት ነው?

"እንኖረውም ዘንድ የሚገባን ሕይወት ምን ዓይነት ሕይወት ነው?"

"ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ ሞትም ጥቅም ነውና"

(ፊል. 1÷21)

ሕይወት ማለት መተንፈስ በማለት ብቻ ሲተረጎም ባይችልም ይህንን ዓይነት ተፈጥሮአዊ ሕይወት ሐዋርያው ቅዱስ ያዕቆብ ሲገልጽ "ሕይወታችሁ ምንድር ነው? ጥቂት ጊዜ ታይቶ ኋላ እንደሚጠፋ እንፋሎት ናችሁና" (ያዕ. 4÷14) ይለዋል። እንደዚሁም ነቢዩ ዳዊት "ሰውስ ዘመኑ እንደሣር ነው እንደዱር አበባ እንዲሁ ያብባል ነፍስ በነፍስ ጊዜ ያልፋልና-ስፍራውንም ደግሞ አያውቀውምና (መዝ. 102/103÷15-16) በማለት ይህን የመሰለ የተፈጥሮ ሕይወት በጊዜ የተወሰነ መሆኑን ሲያስረዳ ነገር ግን ሕይወት ሲባል ትርጉሙ ዓላማው (ግቡ) ወደ እውነተኛ የዘላለም ሕይወት ይጠቁመናል። እውነተኛ የዘላለም ሕይወት ማን ነው? እንዴትስ እናገኛለን? የሐዋርያው ዮሐንስ ወንጌል በመጨረሻዎቹ የማጠቃለያ ምዕራፎች ላይ ስላጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አምላካዊ ታላሚነት ከነገረን በኋላ እንዲህ ይሰናል "ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆኑ ታምኑ ዘንድ እምናችሁም በሰሙ ሕይወት ይሆንላችሁ ዘንድ ይህ ተጽፎአል (ዮሐ. 20÷30) በማለት ይገልጻል። "በሰሙ ሕይወት ይሆንላችሁ ዘንድ" ሲል ምን ማለቱ ነው ይህን የመሰለ ወርቃማ ቃል በጌታችን አንደበት "እኔ ሕይወት እንዲሆንላችሁ እንዲበዛላችሁም መጣሁ" (ዮሐ.10÷10) ተብሏል እንደሥጋ ፈቃድ የሚመላስሱ ሰዎች ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሆነ ሐዋርያው ዮሐንስ እንደተናገሩት ሕያውን ናቸው ማለት አይደለም።

ተንቀሳቃሽ የሆኑ የሰው ልጆች በሙሉ ሕያዋን ይሆናሉ ማለት አይደለም። ለዚህም ምሳሌ ይሆን ዘንድ ለስርዴቡ ቤተክርስቲያን አለቃ የተሳለፈውን መልእክት እንመልከት። "ሥራህን አውቃለሁ ሕያው እንደመሆንህ ስም አለህ ሞተህማል" (ራዕ. 3÷2) ኃጢአተኛ ሰው የሙት ተንቀሳቃሽ ይባላል። የጠፋው ልጅ ከተመለሰና ንስሐ ከገባ በኋላ "ይህ ልጄ ሙቶ ነበረ ሕያው ሆኗል" (ሉቃ. 15÷24) ተብሏል ይህ ማለት ግን ልጄ በገጢ አት ውስጥ ስለነበረ አባቱ ልጄን ሞቶ ነበረ እስከ ንስሐ ስለገባ ደግሞ ሕያው ሆኗል ብሎ ተናገረለት። በተመሳሳይም ቃል በሌላ ሥፍራ ላይ ሐዋርያው በበደላችሁና በኃጢአታችሁ ሙታን ነበራችሁ (ኤፌ. 2÷1) ብሎ ከተናገረ በኋላ "በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ክክርስቶስ ጋር ሕይወት ሰጠን" (ኤፌ. 2÷5) ብሏል።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የማዳን ሥራ የዘላለም ሕይወት ተስጥቷል። ይህ የዘላለም ሕይወት በማይሻረው ቃሉ ነግሮናል "በእርሱ የሚያምን አይፈረድበትም የዘላለም ሕይወት አለው እንጂ ዛሬ እኛ በምድር ላይ የሆንን ተስፋ ያደረግነው እውነተኛ የዘላለም ሕይወት ምን ይሆን? ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ሕይወት አስረግጦ ሲናገር "ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ ነው" (ፊል. 1÷21) በርግጥ ክርስቶስ ሕይወት ነው ለማርታ ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ (ዮሐ. 11÷25) ተብላለች ለደቀመዛሙርቱም እኔ መንገድና እውነተኛ ሕይወትም ነኝ (ዮሐ. 14÷6) በማለት ገልጿል በዚህ ወንጌል ምዕ.1÷4 "በእርሱ ሕይወት ነበረች" ተብሎ ስለተጻፈ ኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት ነው። በክርስቶስ ውስጥ የሚኖር ክርስቲያን በሕይወት የሚኖር መንፈሳዊ ሰው ይሆናል "እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል" (ገላ. 2÷20) በማለት በክርስቶስ ሕያውነት ሕያውን እንደሆነ ይገልጻል።

የሕይወት ሌላ ትርጉም የመንፈስ ቅዱስ በኛ ውስጥ መኖር (ማዳር) በእርሱ መሪነትም መንዝ ማለት ነው "በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ ሁሉ እነዚህ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸውና" (ሮሜ. 8÷14) "ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በኛ ሕይወት ውስጥ ያለውን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ሲገልጽ እንዴት ወይስ ምን እንድትናገሩ አትጨነቁ በእናንተ የሚናገር የአባታችን መንፈስ ነው እንጂ-የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና" (ማቴ. 10÷20) በሰውነታችሁ የእግዚአብሔር መንፈስ እንዲኖርባችሁ አታውቅምን?" (1ቆሮ. 3÷16) እውነተኛ ሕይወት ማለት የአንድ ክርስቲያን ሰውነት የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ መሆን ሲችል በኢየሱስ ክርስቶስም ሕያው ሆኖ ሲኖር መንፈስ ቅዱስም ሲያድርበት ብቻ ነው።

ይህን የጠበቀ ግንኙነት ጌታችን ሲናገር "የሚወደኝ ቢኖር ቃሌን ይጠብቃል አባቴም ይወደዋል ወደእርሱም እንመጣለን በእርሱም ዘንድ ራሳችን እናደርጋለን (ዮሐ. 14÷23) ይህ ማለት የአንድ ክርስቲያን ሰውነት የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ሆነ ማለት የቅድስት ሥላሴ ማኖሪያ ሆኗል ማለት ነው። ምን ያህል የሚያስደስት ሕይወት ይሆን? "ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ ነው" (ፊል. 1÷21) ከተባለ በሕያውነታችን ምን ይከናውናል ምንስ እናገኛለን ክርስቶስ በእኛ ውስጥ ከሆነ ማንኛውንም ነገር የሚሠራው እርሱ ነው። ከዚህ ቃል ጋር የሚስማማ "እኔም አሁን ሕያው ሆኜ አልኖርም ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል" ከተባለ ኃጢአትን አናደርግም (1ዮሐ.3÷9) እውነተኛ ሕይወትንም ለዘላለም እንኖራለን የሕይወትንም ዛፍ እንበላለን (ራዕ. 2÷7) የሕይወትን አክሲልም እንቀዳጃለን (ራዕ. 2÷10) ይህን የዘላለም ሕይወት እንዴት እናገኘዋለን?

1. በእምነት ስንጠመቅ

በጥምቀት ክክርስቶስ ጋር ከሞትን በኋላ እንነሣለን "ጥምቀትም ክእርሱ ጋር ተቀበራችሁ፡፡ በጥምቀት ደግሞ ክሙታን ባስነሣው በእግዚአብሔር አሠራር በማምናችሁ ክእርሱ ጋር ተነሣችሁ (ቁላ. 2÷12 ሮሜ. 6÷2-5) በጥምቀት አሮጌ ሰውነታችን ይሻራል (ሮሜ. 6÷6) ኃጢአት የሚሠራ ሰውነታችን ይሞታል ክርስቶስን የሚመስለው ሌላ አዲሱ ሰውነታችን (ሰዎችን) ይነሳል። "ከክርስቶስ ጋር ትሁኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብላችኋልና" (ገላ. 3÷27) አዲሱ ሰዎችንን ኢየሱስ ክርስቶስን ከለበሰን በጥምቀት ከምውትነት ሕይወት ተነስተናል በአዲስ እና ሕይወት መንገድም እየተጓዘን ነው ማለት ነው። በጥምቀት ክርስቶስን መልበስ ማለት እንዴት ነው? ሕይወት ማግኘት ማለት ሞትን ማለወገድ ማጥፋት ማለት ብቻ ሳይሆን በጥምቀት በክርስቶስ ሆነን ለንሞት በእኛ ላይ የሚመጣውን የሞት ፍርድ ማለወገድና በሕይወትም መኖር ማለት ነው።

2. በንስሐ ስንመለስ

ለለንስሐ ጥቅም ክርስቶስ ሲናገር "ነገር ግን ንስሐ ባትገቡ ሁላችሁ እንዲሁ ትጠፋላችሁ" (ሉቃ. 13÷3-5) ሲለል ማለት ሕይወት የሌለበት ቦታ ስለሆነ በሐዋርያት ሥራ ላይ እግዚአብሔር እሕዛብ እንዳይጠፋ "እንግዲህ እግዚአብሔር ያለማወቅን ወራት አሳልፎ አሁን በየቦታቸው ንስሐ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ ያዛል" (የሐዋ. 17÷30) ይላል "ኃጢአታችሁ ይደመስስ ዘንድ ንስሐ ግቡ ተመለሱም" (የሐዋ. 3÷19) በማለት ይገልጻል ምንም እንኳን የገጢአት ደመወዝ ሞት ቢሆንም (ሮሜ. 6÷23) ንስሐ ደግሞ የሕይወት መንገድ ነው። ሰው በንስሐ የአለምን ፍቅር ያስወግዳል ዓለምን መወደድ ማለት የእግዚአብሔር ጠላት መሆንንና (ያዕ. 4÷4) ቅ/ዮሐንስ ወንጌላዊውም "ዓለምን የሚወድ የአባት ፍቅር በእርሱ ውስጥ የለም" (ዮሐ. 2÷15) ብሏል ስለዚህም ነው ቤተክርስቲያን በቅዱሴ ሰዓት በንፍቅ ዲያቆን የሚነበበው መልእክት ከተፈጸመ በኋላ ንፍቁ ዲያቆን "ወንድሞች ሆይ ዓለም በዓለም ያሉትን አትወድዱ

በዓለም ያለው ሁሉ ኃላፊ ጠፊ ነውና" (ዮሐ. 2÷15-17) እያለች የምታስተጋባው።

3. የኃጢአት ሥራን በመተው የጽድቅን መንገድ መከተል

ሐዋርያው እንደተናገረው "እንግዲህ በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት እሁን ኩነኔ የለባቸውም ምክንያቱም በክርስቶስ የሚኖሩ በመንፈስ የሚራመዱ ናቸውና" (ሮሜ. 8÷1) እንደ ዚሁም ለሥጋ ማሰብ ሞት ነውና፡፡ ስለመንፈስ ማሰብ ግን ሕይወትና ሰላም ነው" (ሮሜ. 8÷6) እውነተኛ ሕይወት በመንፈስ ቅዱስ የሚጠበቅ ስለሆነ የአንድ ሰው ሰውነት በመንፈስ ቅዱስ ከተመራ በእግዚአብሔር መንፈስ እየተመራ ነው ማለት ነው። ይህን እውነተኛ ሕይወት ለማግኘት ለሚመኝ ሰው ሲመክር "ሕይወትን የሚፈቅድ ሰው ማን ነው? በሳንም ዘመን ለማየት የሚወድድ? አንደበትህን ከክፉ ከልክል ከንፈሮችህም ሽንገላን እንዳይናገሩ ከክፉ ሽሽ መልካምንም እድርግ ስላምን እሻ ተከተላትም የእግዚአብሔር ዓይኖች ወደጸድቃን ጀሮቹም ወደጮኽታቸው ናቸውና። (መዝ. 33÷12-15) በዘዳግም የማጠቃላይ ምዕራፍ ላይ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ሲናገር "ተመልከት ዛሬ በፊትህ ሕይወትንና መልካምነትን ሞትንና ክፉትን እኑሮ እለሁ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ሕይወትን ምረጥ (ዘዳ. 30÷15-20) ስለዚህ እግዚአብሔር ሕይወት ነው ማለት ነው። እምላክህን እግዚአብሔር ትወድደውም ትጠባበቀውም ቃሉንም ትሰማ ዘንድ ምረጥ ይላልና።

4. ሥጋወደሙን መቀበል

ሥጋ ወደሙ ሊላው ሕይወትን ማግኛ መንገድ ነው። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ "እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ" ከሰማይ የወረደ ሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ እኔም ስለዓለም ሕይወት የምሰጠው እንጀራ ሥጋዬ ነው እውነት

እውነት እሳችኋለሁ ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት አለው። እኔም በእርሱ እነራለሁ ሕያው አብ እንደላከኝ እኔ ከአብ የተነሣ ሕያው እንደምሆን እንዲሁ የሚበላኝ ደግሞ ከእኔ የተነሳ ሕያው ይሆናል (ዮሐ. 6፡41-58) ብሏል ይህን መንፈሳዊ መብል እየተመገብን ያለን ሰንቆቻችን እንሆን? ሰንቆቻችን በቅተን (የተገባን) ሆነን ይሆን? ሐዋርያው የተናገረውን ቃል እናስተውላለን! "ስለዚህ ሳይገባው ይህን እንጀራ የበላ ወይም የጌታን ጽዋ የጠጣ ሁሉ የጌታ ሥጋና ደም እጻ አለበት። ሰው ግን ራሱን ይፈትን እንዲሁም ከእንጀራው ይብላ ከጽዋውም ይጠጣ ሳይገባው የሚበላና የሚጠጣ የጌታን ሥጋ ስለማይለይ ለራሱ ፍርድ ይበላልና።" (1ቆሮ. 11፡27-29)

5. የእግዚአብሔር ቃል ዘወትር መመገብ

"ቃልህ ተገኝቷል እኔም በልጅዋለሁ አቤቱ የሠራዊት አምላክ ሆይ-በሰምህ ተጠርቻለሁና ቃልህ ሐሴትና የልብ ደስታ ሆነኝ" (ኤር.15፡16-17) ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ "ሰው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ እንጂ በእንጀራ ብቻ አይኖርም" (ማቴ. 4፡4) ብሏል ሊቀነቢያትም ሙሴ (በዘጸ. 8፡3) ጠቅሶታል በሌላም ሥፍራ "ለሚጠፋ መብል አትሥሩ ነገር ግን ለዘላለም ሕይወት ለሚኖር መብል የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ ሥሩ እርሱን እግዚአብሔር አብ አትሞታልና" (ዮሐ. 6፡27) ተብሎ ተገልጿል በዚህ ቃል መሠረት እያንዳንዱ ክርስቲያን ተግባራዊ ሊሰራ የሚገባው የዘላለም ሕይወትን የሚያሰጠውን ክርስቶስ ያስተማረውን ቃል መብላት ነው። ቃሉም ወደ ሕይወት የሚያስገባን ነው። ይህንንም ጌታችንም በማይታበል ቃል አረጋግጦታል "እኔ የነገርኋችሁ ቃል መንፈስ ነው ሕይወትም ነው" (ዮሐ. 6፡63) በዚህ ቃል የተነሳ ከደቀመዛሙርቱ መካከል አንዳንዶቹ ወደኋላ ከማለታቸው አንጻር ለቀሩት ደቀመዛሙርት "እናንተ ደግሞ ልትሄዱ ትወዳላችሁን? ሲባሉ ስምዖን ጴጥሮስ ሲናገር "ጌታ ሆይ ወደማን እንሄዳለን? እንተ የዘላለም ሕይወት ቃል አለህ" (ዮሐ. 6፡68) ስለዚህ ወንድ

ሞች ሆይ! የዘላለም ሕይወት የሆነውን ቃሉን ለመመገብ እንቃ እንትጋም። አሁንም ደግሜ እሳለሁ የሕይወትን ምንጭና የመንፈሳዊ ብስለት ሚና ተጫዋች የሆነውን ቃሉን ለመመገብ ትጋት ያስፈልጋል። መልካም አባብን የያዘ ሕይወት እንዲኖረን መንፈሳዊ መጻሕፍትን ለማንበብ፣ መንፈሳዊ ጉባዔያትን ዘወትር ለመሳተፍ፣ የቅዱሳንን ታሪክ ለማንበብ የኑሮአቸውንም ፍሬ እየተመለከትን በውኃ ጻር ተተክላ ዘወትር ፍሬያማ የሆነችን ተክል ልንመለል ትጋት በእጅጉ ያስፈልገናል። ምክንያቱም ለሰው የከበረ ሀብት ትጋት ነውና (ምሳ. 12፡27) ቃሉን በቀንና በሌሊት ማሰብ እንደሚገባን ታዝዘናል (ኢያሱ.1፡8 መዝ.1፡2) እኔምዛሬ አንተን የማዝዝ ውን ይህን ቃል በልብህ ያዝ ለልጆችህ አስተምረው በቤትህም ለትቀመጥ በመንገድም ስትሄድ ስትተኛም ለትነሣ ተጫወተ ው። በእጅህ ምልክት አድርገው አስረው በዓይኖችህም መካከል እንደ ክታብ ይሁንልህ በቤትህም መቃኛች በደጅህም በሮች ላይ ጻፈው (ዘደ. 6፡6-8) ተብለናል።

ፍሬያማ የሆነ ሕይወት

ሰው በምድራዊ ሕይወቱ ፍሬያማ እና ስኬታማ መንፈሳዊ ሕይወት ሊኖረው ይገባል። በአነስተኛ ዘመኑ የማያልፍና የማይረገ መንፈሳዊ ሕይወትን (መልካም ሥራን) ቢሠራ ዘመን በማይወሰነው በዘላለም ሕይወት ውስጥ ይኖራል። የእግዚአብሔር ልጆች መንፈሳዊ ማንነታቸው የሚለካው በአላቸው ስም (ዝና) ወይም በብዙ ጊዜ ምልልስ ሳይሆን ለመንፈሳዊ ነገር ባላቸው ጥልቅ ሕይወት ነው። በብዙ ዓመት ባልተለወጠ የክርስትና ሕይወት እርዝማኔ ሳይሆን በተለወጠ (ፍሬያማ) በሆነ አነስተኛ ዘመናቸው ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ፍሬያማ ሕይወትን በአነስተኛ ዘመናቸው ካላዩት ሰዎች መካከል ለምሳሌ፦

መጥምቁ ዮሐንስ

ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ በፊት በመምጣት መንገድን ጠርጓል ብዙዎችን ወደጌታ መንገድ መልሷል። የአባቶችን ልብ ወደልጆች የማይታዘዙትንም ወደጸድቃን

ጥበብ ለመመለስ በኢልያስ መንፈስ እና ኃይል ሂደል (ሉቃ. 1÷17) ክሌቶች ከተወለዱት መካከል ይበልጣል (ማቴ. 11÷11) የምድራዊ ሕይወቱ ፍላጊያም ስለ እውነት መኖሪያ እውነትን በመመስከር ንጉሥ ሄሮድስን በመገሰጽ በሰማዕትነት ማረፍ ነበር። (ማቴ. 14÷3-12) ይህ ሁሉ ፍሬያማ ሕይወት የተከናወነው ግን በስድስት ወር ብቻ ነበር። ለሁልጊዜ አርአያ የሚሆንን ትምህርትና ሕይወት በስድስት ወር ስራው።

ሊቀዲያቆናት ቀዳሚ ሰማዕት እስጢፋኖስ

እስጢፋኖስ ጳጳስ (ቄስ) አልነበረም። ዲያቆን ነው እንጂ የአገልገሎትም ለብዙ ጊዜ ሳይሆን ለአነስተኛ ጊዜ ነበር። በዚህችም አነስተኛ ዘመን ሕይወቱ ፍሬያማ ሕይወት ነው። የሐዋርያት እጅ ከተጫነባቸው ዲያቆናት መካከል አንዱ ነበር "የእግዚአብሔር ቃል እየሰፋ ሄደ በኢየሩሳሌምም የደቀመዛሙርት ቁጥር እጅግ እየበዛ ሄደ" (የሐዋ. 6÷7-8) ይህን የመሰለ ፍሬማ አገልግሎት የተገኘው በእስጢፋኖስ ነው። በመንፈስ ቅዱስና በጥበብ መሞላት በእምነትም በማድግ ነው (የሐዋ. 6÷3-5) እስጢፋኖስ ሰማዕት በመሆን የእግዚአብሔር አብ ልጅ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በክብር በቀኝ ተቀምጦ ለማየት በቅጽል (የሐዋ. 7÷55) መልኩም የመልአክን ፊት ይመስል ነበር (የሐዋ. 6÷15) እስጢፋኖስ በአነስተኛ የአገልግሎት ዘመኑ የፈራውን ፍሬ ማብሳሳ በ969 ዘመኑ አሳፈራውም ስለዚህም ነው የእግዚአብሔር ልጆች በአነስተኛ ዘመናቸው የሚያሳዩት ፍሬያማ ሕይወት መንፈሳዊነታቸውን ይገልጻል የተባለው (The Life of God's children is not measured by the length but by the depth) የሚቆጠረው ፍሬያማ የሆነ ዘመናችን እንጂ በሰም ብቻ የተመላለሰንበት የዘመኑ እርዘማኔ ብቻ ለእኛ ጥቅም ኑሮት እውነተኛ መንፈሳዊነታችንን አይገልጽልንም።

"በመንፈሱ በውስጥ ሰውነታችሁ በኃይል እንድትጠነክሩ ክርስቶስም በልባችሁ በእምነት እንዲኖር እንደክብሩ ባለጠግነት መጠን ይሰጣችሁ የእናንተ ሥርና መሠረት በፍቅር ይጸና ዘንድ-ከመታወቅም የሚያልፈውን የክርስቶስን

ፍቅር ለማወቅ ትበረቱ ዘንድ-አስከ እግዚአብሔርም ፍጹም ሙላት ደርሳችሁ ትሞሉ ዘንድ" (ኤፌ. 3÷16-19) ዛሬ የእኔ እና የእናንተ ሕይወት ፍሬያማ ሕይወት ነውን? የክብር አክሊልን እንዳገኙ ቅዱሳን ሰዎች ዛሬስ እኛ ምን ዓይነት ሥራን እየሠራን ነው? እንዳንዶቹ ቅዱሳን በብህትውና (ድንግልናቸውን በመጠበቅ) የክብርን አክሊል አግኝተዋል ሌሎች ደግሞ በሰማዕትነት በማረፍ እንዳንዶቹ ደግሞ በክህነታቸው ተግተው በማገልገል ገሚሶቹ ደግሞ የጽድቅን መንገድ በመከተል በሕጉ በትዕዛዙ በመኖር የክብርን አክሊል ከጸድቁ ፈራጅ ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ተረክበዋል። የእኔና የእናንተ ዕጣ ምን ይሆን? "እነሆ-ቶሎ ብዬ እመጣለሁ ማንም አክሊልህን እንዳይወስድብህ ያለህን አጽንተህ ያዝ" (ራዕ. 3÷11) «አለዚያ እመጣብሃለሁ ንስሐ ባትገባ መቅረዝህን ከስፍራው እወስዳለሁ» (ራዕ. 2÷5) እስኪ የሚቀጥለውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል በንቃት እናድምጠው "እንግዲህ መልካም ፍሬ የማያደርግ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደእሳትም ይጣሳል" (ማቴ. 3÷10) በምንኖረው መንፈሳዊ ሕይወት ለባልንጀሮቻችን ለኅብረተሰቡ ለሀገር አርአያ እንዲሆን ፍሬያማና ውጤታማነትን መንፈሳዊ ኑሮን ለማሳየት መትጋት ይገባናል። መንፈሳዊ አርአያነት ዘመናት የሚገደቡት አይደሉም። ቀጣይነት ያለው ፍሬያማ ሕይወት ነው። ይህ ሕይወት በአንድ ወቅት በምድር በሥጋ የነበሩና በሥጋ እረፍት የተገቱ በቤተክርስቲያን ሕያው ሆነው የሚታወቡ በኑሮአቸው ለሕዝባቸው ጥቅምን የሰጡ ኑሮአቸው ጥሩ ምሳሌ የሆነ የእምነት አርበኞች ቅዱሳን ሰዎች ፍሬያማ ሕይወት አላቸው። ከእነርሱም መካከል ሐዋርያው አትናቴዎስ አንዱ ሲሆን ያሳየው ፍሬያማ የአገልግሎት ዘመኑ ከእረፍተ ሥጋ በኋላ አለተገደበም ... አርአያ ሊሆን የሚችል ቀጣይነት ያለውን ፍሬያማ ሕይወት ትቆልናል። ትምህርቱ ጽሑፉ ትውልድን እያለፈ በትውልድ መካከል የሚነሱትን ተረፈ አርዮሳውያን ይገስጻል እውነተኛ አማካኝነት በሕያው ትምህርቱ በእምነት ያጸናል ይህ ሁሉ ነገር ቀጣይነት ባለው ውጤታማ በሆነው በሕያው ፍሬያማ ሕይወቱ ነው። በሁለተኛ ክፍል

የምንመለከተው ሊቁ የሐንስ አፈወርቅን ነው ጸሁፎቹ፡ ሥራዎቹ ሕያው ስለሆኑ ዘመናትን እየጣሱ በትውልድ መካከል የሚያልፉ የጓበጠውን ትውልድ የሚያስተካክሉ ቀጥ ያለውን የሚያፀኑ የፍሬያማ ሕይወቱ ውጤቶች ናቸው። ባለፉት ዘመናት የነበሩት ትውልዶች በበብከቱና ጥልቅ በሆነ በመጽሐፍ ቅዱስ አተርጓጉሙ ተጠ ቅመውበታል። ሥራው ሕያው ስለሆነ እኛም መጨውም ትውልድ ይጠቀምበታል። ይህ ሁሉ የሆነው በማይሻረው ፍሬያማ ሕይወት ነው። ጊዜ ያጣራል እንጂ ቀጣይነት ያለውን ፍሬያማ ሕይወት ለትውልድ ያስተላለፉትን የብዙ-ነኑን ቅዱሳን ፍሬዎቻቸውን መጥቀስ ይቻል ነበር ለምሳሌ ታላቁ ቅዱስ ቄርሎስ፣ ቅዱስ ባበልዮስ፣ ቅዱስ ጎርጎርዮስ፣ ዘኁሲስ የአንጾኪያው ቅዱስ ሰቫርዮስ እንዲሁም የሌሎቹ ታላላቅ አበውን በምድረበዳ ሕይወት ያሳለፉትን ቀጣይነት ፍሬያማ ሕይወትና ትሩፋታዊ ኑሮ በምንከሰናም ሕይወት ያላቸውን ርዕስ መንኮሳት ታላቁ አባ እንደነበሩ ሥርዓተ ምንከሰና ያስረከቡን እነ አባ ጳውሎስ ርዕስ ባህታውያን እነ አባ ጳውሎ እነዚህ ሁሉ ከእረፍታቸው በኋላ ሕይወታቸው (ሥራቸው) ተገታን (ተገድበን)? በፍጹም አል ተገታም ቀጣይነት ያለው ፍሬያማ ሕይወታቸው በአለፉትና በሚመጣው ትውልድ ሕያው ነው። በንስሐ ሕይወት የተመለሱ ቅዱሳን ሰዎችም ቢሆን እንደነሱ ናቸው። በእውነተኛ የንስሐ ሕይወት ወደ እግዚአብሔር የተመለሱ የቅድስናን ሕይወት የጀመሩ ሰዎች ናቸውና። ለምሳሌ ሙሴ ጸሊም ቅዱስ አውግስጢኖስ፣ ማርያም ግብጻዊነትና ሌሎችም ፍሬያማ በሆነው በጸሎታዊ ሕይወታቸው እርአያ ይሆኑናል። ሳስፈውም ሆነ ለሚመጣው ትውልድ ጸሎታቸው ኃይል አለው። በእጠቃላይ እውነተኛ የክርስትና ሕይወት ፍሬያማ የሆነ ሕይወትን ይሰጠ ናል። ይህም ፍሬያማ ሕይወት ከዚህ ዓለም በሞት ብናስናብትም እንኳ የሚቋረጥ አይደለም። የቅዱሳን ፍሬያማ ሕይወት ከእረፍተ ሥጋ በኋላ ዘለቁታ ያለው እንጂ የተቋረጠ አይደለምና "ከድካማቸው ያረፉ ዘንድ ሥራቸውም ይከተላቸዋል" (ራዕ. 14÷13) ተብሏልና።

"ቆማችሁ ከዘላለም እስከላለም አምላካችንን እግዚአብሔርን ባርኩ እንዲሁም በሉ በበረከትና በምስጋና ሁሉ ላይ ከፍ ከፍ ያለው ክቡር ስምህ ይባረክ" /ኀ. 9÷5/ የምስጋና ባለቤት እግዚአብሔር ለዘላለም የተመሰገነ ይሁን አሜን!!!

ዋቢ መጽሐፍት

1. ተክለሃይማኖት ጋዜጣ 9ኛ ዓመት ቁጥር 4 ሀዳር 15/1949
2. ተክለሃይማኖት ጋዜጣ 9ኛ ዓመት ቁጥር 13 ነሐሴ 19/1949
3. የግፍቀር ጥበብ ራሲየን እወቅ ከሻምበል አፈወርቅ የሐንስ አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት, 1968 ዓ.ም አ.አ
4. ራእይና እውነት ከብፁዕ አቡነ ቴሬንግ ፖላዲያን /አርመናዊ/ አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት, 1955 ዓ.ም አ.አ
5. የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት በኢትዮጵያ መጽሐፍ ቅዱስ ማህበር ብርሃንና ሰላም ማተሚያ ቤት, 1972 ዓ.ም አ.አ
6. ትንሣኤ መጽሐፍት ቁጥር 140 ጥርና የካቲት 1982 ዓ.ም
7. ማዕዶት መጽሐፍት ቁጥር 18 1978 ዓ.ም
8. ሐመር ዘአርቶዶክስ ተዋህዶ መጽሐፍት ቁጥር 4 2ኛ ዓመት አ.አ
9. ወርቃማ አባባሎች ከጌትነት አማረ, 1989 ዓ.ም አ.አ
10. ጠቃሚ ምክር (ትፈሥሕተልጠ) ከምናሴ የሥጋት አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት 1947 ዓ.ም አ.አ
11. መጽሐፈ ቅዱስ ትንሣኤ ማተሚያ, ድርጅት 1984 አ.አ
12. መጽሐፈ ሰዋሰው ወግሥ ወመዝገበ ቃላት ሐዲስ ኪዳነወልድ ኪፍሌ, (አለቃ) አርቲስቲክ ማተሚያ ቤት 1948 ዓ.ም አ.አ
13. The History of the Christian Church by Rev. A.R whit. Ham, MA
14. Apostolic Fathers Second edition, J.B. Light foot & J.R Harmer, December 1991
15. What Happens when God answers Prayer by Evelyn Christenson, printed in the USA. 1994
16. Life of Hope H.H Pope Shenouda III July 1999, Cairo
17. What is man H.H Pope Shenouda III March 1997, Cairo
18. Experiences in life H.H Pope Shenouda III, November 1990, Cairo
19. Characteristics of Spiritual path H.H Pope Shenouda III, January 1991, Cairo
20. Words of Spiritual benefit Vol-one H.H Pope Shenouda III, October 1990, Cairo
21. ContemPlations on the twelfth hour prayer H.H Pope Shenouda III November 2001, Cairo